ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Η
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ

ΤΗΝ ΙΗ΄. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ
1908

Τύπος «Λέξις» — ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Ὁδὸς Λέκκα, (Στοὰ Σημιτελίου). — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΜΟΥ

Ἀπαίσιον ἀνοσιούργημα κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄, ἐστέρησε πάντας ἡμᾶς τοῦ Ἀρχηγοῦ μας εἰς στιγμὰς κρισιμωτάτας δι' ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Γένος.

Καλοῦμαι ἤδη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας νὰ διαδεχθῶ τὸν Βασιλέα Πατέρα Μου ἐπὶ τοῦ χηρεύσαντος Θρόνου, τὸν ὁποῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐδόξασε καὶ ἐτίμησε.

Ἀγγέλλων τοῦτο πρὸς τὸν στρατόν μου εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσα ὁλόκληρον τὸν βίον Μου, μὲ τὸν ὁποῖον ἀτυχεῖς καὶ εὐτυχεῖς πάλαι μοι ἀλλαχῶς μὲ συνέδεσαν, ἀρθείσης ἀπὸ πολλοῦ πάσης παρεξηγήσεως τοῦ παρελθόντος, δηλῶ πρὸς τὸν στρατόν ὅτι, ἡγούμενος πάντοτε αὐτοῦ δὲν θὰ παύω μεριμνῶν περὶ τῆς προόδου αὐτοῦ τε καὶ τοῦ στόλου, τῶν ὁποίων τὰ ἔνδοξα κατορθώματα ἐμεγάλυναν καὶ ἐλάμπρυναν τὴν Πατρίδα μας.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 6 Μαρτίου 1913

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τύποις «Λέξεως».—ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Ὁδὸς Λέκκα, (Στοὰ Σημαιοφόρου).—ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὰς ἱστορικὰς μαρτυρίας, εἶναι οἱ εἰσηγητὰ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ ὅταν μετὰ αἰώνων τινῶν τουρκικὴν δεσποτείαν, ἀπέκτησαν καὶ πάλιν τὴν ἐλευθερίαν των, συμπήξαντες τὸ μικρὸν Κράτος, ἐν ᾧ βιῶμεν, ἐψήφισαν ἀλλεπαλλήλως καὶ πάλιν, συνῳδὰ πρὸς τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν πνεῦμα, ἐλεύθερα πολιτεύματα. Ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας κυβερνώμεθα ἀδιαλείπτως μὲ πολιτεύματα βάσιν ἔχοντα τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν. Αἱ συσκέψεις καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ κατόπιν μέχρι σήμερον ἐγίνοντο εἰς κοινοβουλευτικὰ συνέδρια. Οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Πελοπόννησον προσῆχοντες συνῆλθον τῷ 1821 εἰς Μονὴν καὶ ἐσύστησαν τὴν Γερουσίαν τῶν Καλτεσῶν. Ἐπίσης διὰ νὰ λάβωσιν ἀποφάσεις συνῆλθον οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἄστρει, ἐν Τροιζῆνι καὶ ἐν Πρευσίᾳ ἐθνοσυνελεύσεων. Καὶ ὅτε πλέον ἦτο Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων ὁ Α' εἰς τὴν ὀκτάγωνον αἴθουσαν χοροῦ, ἔνθα τὸ νῦν Βουλευτήριον, παράστημα τοῦτο τῶν τότε ἀνακτόρων, καὶ εἶτα μετὰ τὴν ἀποτέφρωσιν αὐτῆς, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον συνήρχοντο οἱ τοῦ Ἔθνους ἀντιπρόσωποι. Τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα λοιπὸν ἐν Ἑλλάδι συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὴν ἱστορίαν, τὸν βίον καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους.

Ὅταν εἶνε ἀναμφισβήτητον καὶ ἐκ τῆς πείρας καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐθνῶν, ἡ πνευματικὴ καὶ βιομηχανικὴ αὐτῶν πρόοδος πηγάζει ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα νὰ ἐδραιωθῇ εἰς τὴν κοιτίδα τῶν φώτων καὶ τῆς ἐλευθερίας. Τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἐὰν ἐπισκοπήσῃ τις τὸ παρελθὸν καὶ συγκρίνῃ αὐτὸ μὲ τὸ παρὸν θαύσῃ ὅτι πολλὰς παρέσχεν εἰς τὴν ἐθνικὴν καθ' ὅλου σταδιοδρομίαν καὶ πρόοδον τὰς ἐνισχύσεις. Ὑπάρχουσι βεβαίως ὅπως ἐν παντὶ κανόνι αἱ ἐξαιρέσεις. Τῶν ἐξαιρέσεων ὅμως αὐτῶν δὲν εἶναι αἴτιος ὁ καταστατικὸς χάρτης τοῦ Κράτους, ἀλλ' εἰς τινας περιστάσεις ὁ ἀκράτητος κοινοβουλευτισμὸς καὶ εἰς ἄλλας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας αἱ παρεκτροπαί. Ὅσον καὶ ἂν θέλουν τινὲς νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ εἶναι ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς κακοδαιμονίας τῆς χώρας, δὲν θὰ τολμήσωσιν, ἐὰν προκληθῶσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ ρίψωσι τὸν λίθον τοῦ ἀνοθεύκτου κατ' αὐτῆς. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, κανονικῶς καὶ ἐλευθέρως λειτουργοῦντος, ἀρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου τοῦ Α', ἰδίως δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν καθίστατο καταστατικὸς χάρτης τοῦ Κράτους τὸ Σύνταγμα τοῦ 1865. Καὶ ἡ ἱστορία αὐτοῦ μᾶς διδάσκει ὅτι τὸ νομοθετεῖν σορῶς δὲν παρέδε κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς λειτουργίας της ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ καὶ συνεχίζει τὴν ἐργασίαν της ταύτην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Οἱ ἄριστοι ἑκάστης ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ὡς ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Ἐθνικὸν συνέδριον διὰ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας. Καὶ ἐὰν τις ἐξ αὐτῶν ἀμελήσῃ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν του τιμωρεῖται ἀμέσως, ὡς ἐν τῇ ἀρχαιότητι, δι' αὐτῆς τῆς ψήφου τοῦ πνευματώδους Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἔχομεν καθῆκον, συγγράφοντες, παρέχοντες εἰς τὸν κόσμον μίαν ζωντανὴν εἰκόνα τῆς συγχρόνου Βουλῆς, νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἐὰν κακοδαιμονῇ εἰς τινας περιστάσεις ἡ Ἑλληνικὴ χώρα, τὴν ὀλιγωτέραν εὐθύνην διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὑπέχει ἡ Βουλή της. Ἐπισκοποῦντες τὰ πεπραγμένα ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν καὶ συγκρίνοντες ταῦτα πρὸς τὰ πεπραγμένα καὶ τὰ πραττόμενα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Βουλῆς, δίον νὰ σεμνυνώμεθα, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν συνέδριον εἰς ὅλας τὰς Βουλευτικὰς περιόδους ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Λαοῦ καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μεγαλεῖον.

Μεγαλόφρονες καὶ συνετοὶ πολιτευταί, τὸν πατριωτισμὸν ἔχοντες ὑψηλὰ ὡς τὴν ἀγνοτέραν σημαίαν, διηύθυνον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ διευθύνουν καὶ σήμερον τὰς πολιτικὰς ὁμάδας ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ ἀποτελοῦσι τὰς πολιτικὰς αὐτὰς ὁμάδας ἐκλεκτοὶ ἄνδρες, τῶν ὁποίων αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἀποφάσεις ἀπορρέουσιν ἐκ μόνης τῆς συνειδή-

σεώς των. Πολλοί εἰσελθόντες πλούσιοι εἰς τὴν Βουλὴν ἐξῆλθον πτωχοί· οὐδεὶς δί ποτε κατηγορήθη ὅτι εἰς τὴν Βουλευτείαν εἶρε προσοδοφόρον ἐπάγγελμα. Τὰ πράγματα κηρύττουσι τοῦτο. Ἴσως διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Βουλευτεία ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε οὔτε καλὸς ἀγωγὸς πρακός, ἀφοῦ εὔποροι εἶχοι μετέπεσαν εἰς ἀπορίαν, πολλὰ δ' ἐρείπια πρότερα εὐδαιμονίας διαλαλοῦν τῆς πολιτικῆς τάς ἀπογυμνωτικὰς ἰδιότητας. Ὁ κερδῶος Ἑρμῆς δὲν εὗρε θέσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, οὔτε εἰς καμμίαν γωνίαν αὐτοῦ. Ἡ Ἱστορία, ἐκείνη, ἡ ὁποία προσεχῶς θὰ ἐμιλήσῃ ἀπαθέστερον κρίνουσα τὰ σημερινὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀφορμὴν διὰ νὰ ψέξῃ τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι τὰ κοινὰ βουλεύονται. Ἡ εὐσυνειδησία ἀποτελεῖ τὸ μέγα προσὸν τῆς καθόλου σταδιοδρομίας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Αἱ κορυφαὶ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἔμειναν ἀμόλυντοι ἀπὸ πᾶσαν ἐπίδρασιν διαφθορᾶς ξένης πρὸς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ ἐκτιμήσωμεν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῇ ὑπὸ τῶν περιστάσεων τύπου, τὴν καθ' ἑκατὸν ἀξίαν τῆς παρ' ἡμῖν ῥητορείας. Τοῦτο εἶναι ἱκανῶς εὔχαρι ἔργον. Ἄνευ τριόντι φόβου νὰ ὑπερτιμήσωμεν τὰ ἡμέτερα, δυνάμεθα ἀδιστάκτως ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκλέγωνται ἐγκλείει ἡ ἡμετέρα Βουλὴ ἀνώτερον πάσης ἄλλης ποσὸν ἀγορευτικῆς ἱκανότητος. Τὲ πρὸ πάντων διακρίνον τοὺς ἡμετέρους ῥήτορας εἶνε ἡ ἱκανότης αὐτῶν ταχίστης εἰκαιώσεως πρὸς πᾶν τὸ δεκτικὸν συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἡ διὰ τῆς ὀξύτητος τῆς ἀντιλήψεως ἀναπλήρωσις τῆς εἰδικῆς πείρας.

Ὁρμώμενοι ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων καὶ τοιαύτας ἔχοντες γνώμας περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, προέβημεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Λευκώματος, μὴ φεισθέντες οὔτε κόπων, οὔτε θυσιῶν, ὅπως κατασκευάσωμεν αὐτὸ καθ' ὅλα τέλειον, ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς σημασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου. Ἡ πολιτεία ἐν Ἑλλάδι μένει αὐτὴ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ ἑλκύῃ τὴν ἀμέριστον προσοχὴν καὶ νὰ ἐξαγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον πάντων τῶν Ἑλλήνων, διότι μόνη αὐτὴ δύναται νὰ παρέχῃ δημοτικότητα, δύναμιν, ὑπόληψιν, βαρύτητα καὶ σημασίαν. Διὰ τοῦ παρόντος ἔργου ἐλάβομεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμὸν ζωντανήν, τελείαν, ἀνεπηρέαστον, τὴν εἰκόνα τοῦ σημερινοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου σὺν ταῖς προσωπογραφίαις καὶ ταῖς βιογραφίαις τῶν ἀποτελούντων αὐτό. Μὲ μόνον τὸν σκοπὸν ὅτι προσφέρωμεν Ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν θὰ ὑστερήσωμεν, ὥστε μετὰ τὸ παρὸν Λεύκωμα τῶν κορυφαίων τῆς Πολιτείας νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ ἄλλων Ἐθνικῶν εἰκονογραφημένων Λευκωμάτων, οἷον τοῦ Κλήρου, τῆς Παιδείας, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Δήμων, τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Βιομηχανίας καὶ λοιπῶν, οὕτως ὥστε ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι, καταβάλλοντες πᾶσαν θυσίαν, νὰ παρουσιάσωμεν ἐν ὅλῳ καὶ ἐν τελειότητι εἰς τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἀληθινὴν σύγχρονον Ἐθνικὴν Δρᾶσιν.

Η ΒΟΥΛΗ

ΑΝ ὑπάρχει, ὑποθέτομεν, Ἕλλην ἐκ τοῦ ἐλευθέρου Κράτους, ἢ ἐκ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, ὅστις νὰ ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ μὴ μετέβη νὰ ἴδῃ τὸ Βουλευτήριον, ἢ ἐὰν συνεδρίαζεν ἡ Βουλή, νὰ μὴ παρέστη ἐκ τῶν θεωρείων εἰς μίαν ἐκ τῶν συνεδριάσεών της. Μετὰ τὴν Ἀκρόπολιν ὁ Ἕλλην πολίτης καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὁμογενὴς θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Εἶναι συνδεδεμένον τὸ κτίριον τοῦτο μὲ τὴν τύχην του. Καὶ ἡ πολυπεριέργειά του θέλει νὰ τὸ ἀποτυπώσῃ καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Ποσάκις εἰς διαφόρους ἐποχὰς συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς δὲν θεῶνται εἰς τὰ θεωρεῖα ὁμογενεῖς καὶ μὲ φέσιον ἀκόμη ἐπὶ κεφαλῆς ἐκ τῶν ἐν Τουρκίᾳ διαμενόντων μετὰ πατριωτικῆς φιλοτιμίας παρακολουθοῦντες τὰς συζητήσεις καὶ τοὺς ἀγορητὰς καὶ διαπυνθανόμενοι περὶ τῶν διαφόρων ἀριστέων ἐν τῇ πολιτικῇ; Καὶ ὁ ἐπαρχιώτης ὅταν πατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὰς Ἀθήνας, πρῶτόν του μέλημα εἶναι νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ἀναμείνῃ ἐπὶ ὥρας ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον εἰς τὸ προαύλιον τὸν βουλευτήν του διὰ νὰ προμηθευθῇ ἐν εἰσιτήριον καὶ ἀνέλθῃ εἰς τὰ θεωρεῖα. Φεύγουν κατόπιν ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον καὶ ὁ πρῶτος ὁ ὁμογενὴς καὶ ὁ δεύτερος ὁ ἐπαρχιώτης, κατευχαριστημένοι τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ὅτι εἶδον τὴν Βουλὴν καὶ ἤκουσαν τοὺς ῥήτορας. Τοιοῦτον ἐνδιαφέρον κινεῖ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου Ἐθνικὸν μέγαρον.

Τὸ σημερινὸν Βουλευτήριον ἀνηγέρθη τῷ 1875. Τῇ 10η Δεκεμβρίου 1875 ἡ ἔναρξις τῆς Α' Συνόδου τῆς Ζ' Βουλευτικῆς Περιόδου ἐγένετο ἐν τῷ ἤδη Βουλευτηρίῳ, πλὴν αἱ ἐργασίαι τῆς συνόδου ἐκείνης ἐσυνεχίσθησαν ἀκόμη ἐν τῷ παλαιῷ Βουλευτηρίῳ, τῇ ἱστορικῇ «Παράγκᾳ», ἥτις πλινθόκτιστος καὶ σανιδόπηκτος ἠγείρετο ἐπιμήκης πρὸ τῆς γραμμῆς τῶν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς νῦν Βουλῆς ἰδιωτικῶν κατασκευασμάτων καὶ οἰκημάτων μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους ὁπότε ἐγκαταλείφθη ὁριστικῶς αὕτη. Τὸ σημερινὸν κτίριον τοῦ Βουλευτηρίου λοξῶς ὁρθούμενον πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου, μὲ εἴσοδον πρὸς τὸν Βορρᾶν, βλέπουσαν ἐπὶ τῆς μικρᾶς πλατείας, μὲ μαρμαρίνας μεγαλοπρεπεῖς βαθμίδας καὶ μὲ ἄνθηρα ἐπὶ τῶν στεγῶν, ἔχει πολλὰς καλλιτεχνικὰς γραμμὰς καὶ ἱκανὴν πρωτοτυπίαν. Ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ του ἐπικρατεῖ ρυθμὸς Ἀναγεννήσεως. Πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς περιβάλλεται ἀπὸ κηπάρια καλλιεργούμενα καὶ συντηρούμενα δαπάναις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς. Ὅτε ἐκτίζετο τὸ οἰκοδόμημα ὁμογενὴς πλούσιος προσεφέρθη εἰς τὸ Κράτος νὰ τὸ ἀνεγείρῃ ἰδίαις δαπάναις ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ φέρεται ἐπὶ τῆς μετόπης τῆς εἰσόδου τὸ ὄνομά του παρὰ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὴ Βουλή». Δὲν ἐγένετο δεκτὸν τοῦτο παρὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ τὸ Κράτος πλουσίως ἐδαπάνησε πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Μεγάρου τοῦ Βουλευτηρίου.

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων κεῖται ἐν ἀκανονίστῳ σχήματι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὅλου κτιρίου. Ὑπερθεν αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ κυκλικόν της σχῆμα κεῖνται τὰ θεωρεῖα. Πρὸς βορρᾶν τὰ θεωρεῖα τῶν διπλωματῶν καὶ τῶν κυριῶν χωριζόμενα ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ θεωρείου, εἰς τὸ ὁποῖον μεταβαίνει ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ὅταν ὁ Βασιλεὺς κάμνει ἐπισήμως ἔναρξιν περιόδου ἢ συνόδου Βουλῆς, ἀπαγγέλων τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Προεδρείου. Πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν κεῖνται τὰ θεωρεῖα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πρώην βουλευτῶν, εἰς τὴν ἀνατολικὴν δὲ πλευρὰν τὰ λαϊκά

θεωρεῖα. Ἔναντι δὲ τοῦ διπλωματικοῦ θεωρείου πρὸς τὸ βάθος κεῖται τὸ δημοσιογραφικὸν θεωρεῖον, τὸ ὁποῖον μετασκευαζομένης ἤδη τῆς αἰθούσης τοῦ κοινοβουλίου τοποθετεῖται χαμηλότερον ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Προεδρείου. Καὶ τοῦτο διότι ἕνεκα τῆς ἐλατωματικῆς ἀκουστικῆς τοῦ κυρίου οἱ πρακτικογράφοι τῶν ἐφημερίδων δυσκόλως ἤκουον τοὺς ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀγορεύοντας, πολλάκις δ' εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐφημερίδων οἱ λόγοι τῶν ἀγορητῶν ἐδημοσιεύοντο ἠλλοιωμένοι. Ἔναντι τοῦ θεωρείου τῶν κυρίων εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν τῶν δημοσιογραφικῶν κεῖται τὸ θεωρεῖον τῶν ἀνωτέρων ἐπαλλήλων καὶ παρ' αὐτό, χωρίζον τοῦτο ἀπὸ τὸ δημοσιογραφικόν, ἓν θεωρεῖον λοιπόν.

Εἰς τὴν αἴθουσαν, πρὸς τὴν βόρειον πλευρὰν ὀρθοῦντο ὑποστηρίζοντες τὴν στέγην δύο κολοσσιαῖοι μαρμάρινοι στύλοι Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ. Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν ἔκειτο τὸ προεδρεῖον ἐκ ξύλου καρύου, πολυτελεστάτου, εἰς ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὸ μέσον τοῦ Προεδρείου ἡ ἕδρα τοῦ Προέδρου, δεξιὰ δὲ καὶ ἀριστερὰ αὐτῆς ἀνὰ δύο ἕδραι τῶν Γραμματέων τῆς Βουλῆς. Παρὰ τὸ Προεδρεῖον ἔνδον καὶ ἔνθεν τὰ γραφεῖα τοῦ συντάκτου τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν στενογράφων. Ἔμπροσθεν τοῦ Προεδρείου τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, τὸκριτήριον τοῦτο τῶν συζητήσεων καὶ τῆς ρητορικῆς. Ἐντεῦθεν ἀμφιθεατρικῶς ὑψούμενα πρὸς τὸ βάθος, πρὸς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τὰ ἑδώλια τῶν βουλευτῶν. Τὰ βουλευτικὰ ἑδώλια ἐν τῷ μέσῳ χωρίζει κλιμακωτὸς διάδρομος, δι' οὗ χωρίζεται ἡ συμπολίτευσις ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ δεξιὰ πτέρυξ ἀπὸ τὴν ἀριστεράν. Ἔμπροσθεν τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν ἑδωλίων κεῖται εἰς ἑκάστην πτέρυγα ἀνὰ τρεῖς τράπεζαι, γραφεῖα, χρυσοποιούμενα ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς διατελέσας τακτικὸς Πρόεδρος κ. Ν. Δ. Λεβίδης, ἤδη Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, κατῴκησεν ὅπως ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν πρὸς μετασκευὴν τῆς αἰθούσης. Αἱ ἐργασίαι τῆς μετασκευῆς ἐκτελοῦνται ἤδη, θὰ ἐξοικονομηθῶσι δὲ περαιωμέναι ὅταν τὸ παρὸν Λεύκωμα θὰ κυκλοφορήσῃ. Διὰ τῆς μετασκευῆς ἀντικατεστάθη ἡ στέγη τοῦ Βουλευτηρίου, ἡ ὑποία εἶχε καταστῆ ἑτοιμόρροπος. Ἀρηρέθησαν οἱ ἀρκετὰ ἐμποδίζοντες τὸν χῶρον τῆς αἰθούσης δύο μαρμάρινοι στύλοι, τὸ δὲ προεδρεῖον μετὰ τῶν παραπλέυρως γραφείων του μετεφέρθη εἰς τὸ βάθος τῆς βορείου πλευρᾶς, ὡς καὶ τὸ βῆμα, ὥστε οὕτω ηὐρύνθησαν καὶ ηὐξήθησαν τὰ ἑδώλια τῶν βουλευτῶν. Ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς στέγης καὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν δύο μαρμαρίνων στύλων πιστεύεται ὅτι ἡ αἴθουσα θὰ ἔχῃ μεγαλητέραν μεγαλοπρέπειαν καὶ ἡ ἀκουστικὴ αὐτῆς θὰ διορθωθῇ κατὰ τιῢν μὴ ἐν ὅλῳ. Περιβάλλουσι τὴν μεγάλην αἴθουσαν διάδρομοι παρὰ τοὺς ὁποίους κεῖται μικραὶ αἴθουσαι καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Βουλευτηρίου.

⊖

Πρὸς τὸν διάδρομον τῆς πτέρυγος τῆς συμπολιτεύσεως κεῖται τὸ δωμάτιον εἰς ὃ συνέρχονται οἱ κυβερνητικοὶ βουλευταί, μετ' αὐτὸ δὲ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰστιογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς καὶ τὸ τοῦ Ταμείου. Πρὸς τὸν διάδρομον τῆς ἀντιπολιτεύσεως κεῖται τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Ραλλικὸν κόμμα βουλευταὶ καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τὸ Γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βουλῆς. Ἐπίσης εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κυρίου διαδρόμου ὑπάρχει τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Μαυρομιχαλικὸν κόμμα βουλευταί. Τὰ ἰδιαίτερα αὐτὰ δωμάτια εἰς τὰ ὁποῖα συνέρχονται οἱ βουλευταὶ τῶν διαφόρων κομμάτων εἶνε ἀπερρίτως ἐπιπλωμένα. Γύρωθεν καναπὲς ἐν εἴδει Τουρκικοῦ ὀνειῦ, ἐν τῷ μέσῳ κυκλοτερὴς τράπεζα καὶ περὶ αὐτὴν ἁπλοῖ καρέκλαι.

Ἕτερον δωμάτιον πρὸς τὴν βόρειον πλευρὰν κατέχουσιν οἱ στενογράφοι τῆς Βουλῆς, τὰ ἐπίλοιπα δὲ δωμάτια ὡς καὶ τὰ ὑπόγεια τοῦ κτιρίου κατέχει ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, ἀρκετὰ πλουσία εἰς βιβλία ἡμέτερα καὶ ξένα καὶ ἐν ᾗ λειτουργεῖ ἀναγνωστήριον, τὸ ὁποῖον καθημερινῶς εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς φιλαναγνώστου. Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς διαδρόμους εἰσέρχεται τις διὰ τῆς κυρίας εἰσόδου, τῆς κειμένης ἐπὶ τοῦ μικροῦ προαυλίου, τοῦ συνορεύοντος μετὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εἰς δὲ τὰ θεωρεῖα εἰσέρχεται τις διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας τῆς Βουλῆς τῆς κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Βουλῆς.

Τοιοῦτον ἐν ὀμικρογραφίᾳ τὸ κτίριον, εἰς τὸ ὁποῖον συνέρχονται καὶ βουλεύονται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἔνοψιν τῆς λειτουργίας του προήδρευσεν ὁ ἀείμνηστος βουλευτὴς Κεχαγιᾶς.

⊖

Τοῦ κοινοβουλευτικοῦ σώματος προΐσταται τὸ προεδρεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκλέγεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου ἐκ βουλευτῶν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας· ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, τρεῖς ἀντιπροέδρους, τέσσαρας γραμματεῖς, τὸν ἔφορον τῆς βιβλιοθήκης καὶ τὸν κομιστὴν τοῦ Βουλευτηρίου. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης συνόδου ἐκλέγονται καὶ αἱ διαρκεῖς καλοῦμεναι ἐπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας παραπέμπονται πρὸς μελέτην τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν νομοσχέδια καὶ αἱ

προτάσεις νόμων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται εἶναι μικταὶ ἀποτελούμεναι ἐκ βουλευτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν συμπολίτευσιν καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Τὴν πλειονοψηφίαν ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς ἔχει πάντοτε ἡ συμπολίτευσις. Ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν ὀλίγαι συνεδριάζουσι, ἰδίως ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων πιστώσεις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστης συνόδου τῆς Βουλῆς. Αἱ λοιπαὶ σπανίως συνεδριάζουσι καὶ μόνον πρὸς τήρησιν τῶν τύπων, πρὸς τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἐκλέγονται. Ὅταν δὲ πρόκειται σπουδαιότατον νομοσχέδιον νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν, τότε γίνεται εἰδικὴ ἐκ βουλευτῶν ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὁρίζονται εἰδικοὶ τοιοῦτοι πρὸς τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ μελέτην νομοσχέδιον.

Πρὶν γίνῃ ἡ τακτικὴ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης συνόδου προεδρεύει προσωρινῶς ὁ πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν. Ὁ πρεσβύτερος τῆς λειτουργούσης ἤδη ΙΗ' βουλευτικῆς περιόδου εἶναι ὁ ἐκ Σπετσῶν βουλευτὴς κ. Ἐμμ. Καστριώτης, ὅστις προσωρινῶς προήδρευσε καὶ τῶν δύο παρελθουσῶν συνόδων, τὰ δὲ πρεσβεῖα οὐδεὶς δι' φιλοτείκησεν. Εἰς παλαιοτέραν ὅρως ἐποχὴν δεινὸς διεξήχθη ἀγὼν μεταξὺ τῶν κομμάτων πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Καὶ τὸ Δηληγιαννικὸν τότε κόμμα καὶ τὸ Θεοτοκικὸν διεξεδίκουν διὰ δύο γηραιῶν βουλευτῶν τὴν θέσιν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Οἱ Δηληγιαντικοὶ εἶχον γεροντότερον φίλον των τὸν ἐκ Λευκάδος ἀείμνηστον Εὐάγγελον Τσαλαμπᾶν, οἱ δὲ Θεοτοκικοὶ εἶχον ἐπίσης γεροντότερον τοῦ γεροντοτέρου τὸν ἐκ Κεφαλληνίας βουλευτὴν Τραυλόν. Καὶ οἱ δύο εἶχον ἐφοδιασθῆ μὲ πιστοποιητικὰ γεννήσεως, μὲ ἀποδείξεις ἡλικίας καὶ ὁ εἷς προσκαλεῖ τὸν ἕτερον ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς:

— Ἐγὼ εἶμαι μεγαλήτερός σου, ἔλεγε πρὸς τὸν Τραυλὸν ὁ Τσαλαμπᾶς.

— Ὄχι ἐγὼ εἶμαι μεγαλήτερός σου, τῷ ἀπήντα ὁ Τραυλός, καὶ φαίνωμαι κ' ὅλας.

Καὶ ἐσημειώθη τότε εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ τὸ παράδοξον νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῆς βίας νύκτωρ εἰς τὸ Βουλευτήριον τινὲς ζωηροὶ Δηλιγιαννικοὶ βουλευταί, οἵτινες κατέλαβον τὸ προεδρεῖον διὰ νὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς προεδρικῆς ἕδρας τὴν ἑπομένην πρωΐαν, ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ Τσαλαμπᾶς καὶ οὐχὶ ὁ Τραυλός.

Ἐκ τῶν προσωρινῶν προέδρων τῆς Βουλῆς ἱστορικὸς παρέμεινεν ὁ βοὴν ἀγαθὸς ἀείμνηστος Νικόλαος Σιεφανίδης, ὅστις λόγῳ τῆς ἡλικίας του καταλαβὼν τὴν θέσιν τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, τῆς συγκληθείσης μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, ἔκρουσεν ἰσχυρῶς τὸν κώδωνα καὶ ἀποτεινθεὶς πρὸς τοὺς βουλευτὰς εἶπεν:

— Τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Τὰς θέσεις τῶν γραμματέων τοῦ προεδρείου καταλαμβάνουσι κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ὡς προσωρινοὶ καὶ ὡς τακτικοὶ οἱ νεωτέροι τῶν βουλευτῶν· κατὰ τὴν παροῦσαν λευδὲ Βουτικὴν περίοδον διαφιλονεικοῦσι τὴν μικροτέραν ἡλικίαν ὁ κ. Νικόλαος Σκιόπουλος, υἱὸς τοῦ ἐκ Παρασίου πολιτευτοῦ, ὁ κ. Πύρρος Καραπάνος υἱὸς τοῦ ἐξ Ἄρτης πολιτευτοῦ, ὁ κ. Ἀγαμ. Σχλῆμαν βουλευτὴς Ἀγυιᾶς, ὁ κ. Μιλτ. Διδωρίκης βουλευτὴς Δωρίδος, ὁ κ. Ἰω. Καυταντζόγλου βουλευτὴς Καλαμπάκας, ὁ κ. Θεόδ. Γκόφας βουλευτὴς Αἰγιαλείας, ὁ κ. Ἰω Ράλλης βουλευτὴς Μεγαρίδος, ὁ κ. Ἰω. Ματέας βουλευτὴς Μαντινείας καὶ ἄλλοι.

Ἑκάστη Βουλευτικὴ περίοδος ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσαρας τακτικοὺς συνόδους, συνερχομένας αὐτοδικαίως τὴν 1ην Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας ἡ Βουλὴ καλεῖται καὶ εἰς ἔκτακτον σύνοδον. Αἱ ἐργασίαι ἑκάστης συνόδου τῆς Βουλῆς δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσι πέραν τῶν ἓξ μηνῶν ἢ ὀλιγώτερον τῶν τριῶν.

⊖

Διὰ νὰ ἀναπαραστήσῃ τις λεπτομερῶς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1865 ἀπαιτοῦνται βίβλοι ὀγκώδεις καὶ χρόνος μακρός. Θὰ ἐπισκοπήσωμεν ὅμως δι' ἑνὸς γενικοῦ βλέμματος, ἐν ἁπλαῖς γραμμαῖς, τῆς Βουλῆς τὴν ἐξέλιξιν κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

Ἡ πρώτη σύνοδος τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Περιόδου μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἐσημείωσε τὴν ἐκπληκτικωτέραν ἄσατον ἐοορροαίαν εἰς τὴν κομματικὴν βαρύτητα. Ἐντὸς ἡμερῶν μόνον παρῆλθον ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου, ὑπουργεῖον Βούλγαρη, ὑπουργεῖον Δεληγεώργη. Διατί τοῦτο; Κατὰ τὸν τότε πρόεδρον τῆς Βουλῆς μακαρίτην Κεχαγιᾶν «συνεπείᾳ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν βουλευτῶν καὶ ἰδίως τῆς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ πολιτεύματός μας πραγματικὴν ἐφαρμογὴν παρουσιασθείσης διαφορᾶς τῶν ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων». Παρήλαυνον τότε ἀλλεπαλλήλως οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἀπὸ τοὺς ὑπουργικοὺς θρόνους δίς καὶ τρίς. Ἡ δευτέρα σύνοδος τῆς περιόδου ἐκείνης εὑρίσκει προϋπουργὸν τὸν Κουμουνδοῦρον. Ὁ ὀλιγόλογος ἀνὴρ ἀρκεῖται

νά χαιρετίση τὴν Βουλὴν δι' ὀλιγίστων λέξεων καὶ ὑποβάλλει νομοσχέδια πισώσεων ἐκάστων παρασκευῶν, διότι ἐφέγετο τότε τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου τοῦ Κουμουνδούρου ἦτο ὁ Χαρίλαος Τρικούπης· 97 ψῆφοι βουλευτῶν ὑπεστήριζον τὴν κυβέρνησιν Κουμουνδούρου, 52 δὲ τὴν ἡνωμένην ἀντιπολίτευσιν.

Ἡ δευτέρα περίοδος παρουσιάζει μετασχηματισμὸν τῆς Βουλῆς. Μετὰ μεσολαβήσαν ἄρχουν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν τότε πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, Α. Μωραΐτίνην, ἀναλαμβάνει τὴν κυβέρνησιν ὁ Βούλγαρης καὶ κατορθοῦται ὥστε νά μὴ ἐπιτύχωσι βουλευταὶ οἱ Κουμουνδοῦρος, Τρικούπης, Λομβάρδος καὶ Δηλιγιάννης, μόνος δὲ παρακάθηται σύννους καὶ μελαγχολικὸς ὁ Δεληγεώργης. Ἀλλὰ καὶ ἡ οὕτω ἐπιτευχθεῖσα βουλευτικὴ ἰσχὺς τοῦ Βούλγαρη ἐκλίπει καὶ τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν ὑπουργείων ἐξακολουθεῖ. Τὰ κόμματα εὑρίσκονται ἐν τῇ καταστάσει τῆς δημιουργίας των καὶ διὰ προσχωρήσεων οἱ πλειονοψηφίαι γίνονται μειονοψηφίαι καὶ αἱ μειονοψηφίαι πλειονοψηφίαι. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναφαίνεται πρωθυπουργὸς καὶ ὁ πρῶος Ζαΐμης ἵνα ἄρῃ τὰς ἀραρίας τῆς Κρητικῆς ἀποτυχίας καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Χόβαρτ. Οὕτω εἰς τὰ 1869 ἔχομεν Βουλὴν μὲ Ζαΐμικὴν πλειονοψηφίαν, ἀλλὰ μετὰ ἓν ἔτος ἐπέρχεται τὸ τραῦμα τοῦ Ὠρωποῦ, ἡ λῃστεία τοῦ Δήλεσι καὶ ἕνεκεν τῆς ἐπιβολῆς τῆς Ἀγγλικῆς Διπλωματίας ἡ κυβέρνησις Ζαΐμη παραιτεῖται. Μετὰ διετίαν ἐμφανίζεται καὶ πάλιν ὁ Ζαΐμης πρωθυπουργὸς ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλ' ἡ πρωθυπουργία του δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν δύο ἡμερῶν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐτωθεῖσα καταψηφίζει τὴν νέαν κυβέρνησιν καὶ ὁ Ζαΐμης παραιτεῖται. Διαδέχεται αὐτὸν ὁ Βούλγαρης, ὁ ποιῶν τότε τοὺς βουλευτὰς τρέμειν διότι τὸ προνόμιον τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὸν ἠνώει τότε ὑπὲρ πάντα ἄλλον· καὶ διὰ τοῦτο ὅταν ἰσχηματίζε κυβέρνησιν ὁ ἐξ Ὕδρας πείσμων πολιτευτὴς καὶ ἀνήρχετο εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς οἱ βουλευταὶ δὲν ἐπρόσεχον εἰς τὴν γλῶσσάν του ἀλλ' εἰς τὴν δεξιάν του, τὴν ὑπεισερχομένην εἰς τὸν τζουμπὲν καὶ ἐκβάλλουσαν πλειστάκις τὸ Διάταγμα τῆς Διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1872 ἰσχηματίσθη τὸ περισσότερον διαρκέσαν ὑπουργεῖον Δεληγιώργη. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 73 κηρύσσεται ἡ ἔναρξις τῆς νέας Βουλῆς διὰ Βασιλικοῦ λόγου, τοῦ μόνου, δι' οὗ ἐφαίνετο προσπνέον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πνεῦμα τῆς προόδου, ἐγκαινιαζούσης δὲ καὶ τὴν νέαν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν φιλίας. Ὑπεβλήθησαν τότε εἰς τὴν Βουλὴν συμβάσεις περὶ Τραπεζῶν, συμβάσεις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Λαρίσσης καὶ ἀπὸ Πόρτο-Ράφτη μέχρι Πρεβέζης κλπ. Τοῦτο ἤρκεσεν ἵνα συνασπισθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Δεληγιώργη, ἥτις κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον τῆς Βουλευτικῆς ἐκείνης περιόδου ἔπεσε παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ Κράχ τῶν Λαυρειακῶν. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μηνῶν πρωθυπουργοῦντος τοῦ Βούλγαρη ἡ Βουλὴ ὑπὸ πρόεδρον τὸν ἐκ Κυθήρων βουλευτὴν Κασιμάτην συντιδριάζει παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ της, μὴ εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ. Ἡ ἀντιπολίτευσις διαμαρτύρεται διὰ τὸ πραξικόπημα αὐτό, ἡ κοινὴ γνώμη ἐρεθίζεται, οἱ ὑπουργοὶ ἀποδοκιμάζονται, οἱ βουλευταὶ τοῦ Βούλγαρη ὀνομάζονται «στηλῖται», ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνοῦται, ὁ τόπος ἐξανίσταται καὶ ἡ Κυβέρνησις πίπτει, καλουμένου πρώτην φορὰν ὡς πρωθυπουργοῦ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὅστις διὰ τῶν ἐν τοῖς «Καιροῖς» δημοσιευθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Τίς πταίει;» εἶχεν ὑψώσει τὴν σημαίαν τῆς δεδηλωμένης. Ὁ Τρικούπης διεξάγει ἐκλογὰς καὶ παρουσιάζεται ὡς πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν μὲ μικρὰν ὁμάδα βουλευτῶν. Τὰ μεγάλα κόμματα συνασπίζονται κατὰ τοῦ Τρικούπη καὶ ἡ κυβέρνησις πίπτει, διαδέχεται δ' αὐτὴν κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Κουμουνδοῦρον. Ἀπέναντι τοῦ τόσα ἐπαγγελλομένου Τρικουπικοῦ προγράμματος, διαδεχθεὶς αὐτὸ ὁ Κουμουνδοῦρος, λέγει, πρὸς τὴν Βουλήν:

— Κύριοι μᾶς γνωρίζετε καὶ σᾶς γνωρίζομεν!

Ἦτον ἡ σύνοδος ἐκείνη θυελλωδεστάτη, παρεμφυσα εἰς δίκην τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη ἐπὶ ἀντιποιήσει ἀρχῆς μὴ ἐπιτρεπομένης καὶ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ. Ἔκτοτε δὲν ἐφάνη πλέον ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Βούλγαρης, ἀπέθανε δὲ μακρὰν τῆς πολιτικῆς.

Σοβαρὰ γεγονότα ἐπακολουθοῦν τότε ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀπαλεῖται ὁ Ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος. Πνέει καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα πνεῦμα πολεμικῶν προπαρασκευῶν. Ἡ Βουλὴ δὲν θεωρεῖ πρόσφορα τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Κουμουνδούρου προτεινόμενα μέτρα καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος παραιτεῖται. Ἀναλαμβάνει τὴν Κυβέρνησιν ὁ Δεληγιώργης καὶ παρουσιάζεται εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ἐνθουσιώδες πρόγραμμα προπαρασκευῶν. Τὴν ἑπομένην ἡμέραν μόλις καταλείπει τὸ βῆμα ὁ νέος πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Εὐθυμιόπουλος ὑποβάλλει πρότασιν ὅτι τὸ νέον ὑπουργεῖον Δεληγιώργη «δὲν ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως». Καὶ ὁ Δεληγιώργης πίπτει, Τῷ 1877 ἐξακολουθοῦν αἱ παρασκευαί. Κυβερνᾷ ὁ Κουμουνδοῦρος μὲ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τὸν Δηλιγιάννην. Μετὰ τὸν Βούλγαρην ὁ θάνατος ἁρπάζει τῷ 1879 τὸν Δεληγεώργην.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δεληγιώργη ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ βαίνει εἰς ἰσορροπίαν. Ἐκλείπει μετ' οὐ πολὺ καὶ ὁ συντηρητικώτατος Ζαΐμης καὶ μένουν Κουμουνδοῦρος καὶ Τρικούπης ἀρχηγοί, τοῦ Δηλιγιάννη ἔχοντος τότε τὸ μικρὸν κόμμα τῶν «ἑπτὰ ἡμετέρων». Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου ἀναλαμβάνει τὴν κυβέρνησιν ὁ Τρικούπης ἐπαγγελόμενος «τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ νόμου, φραγμοὺς κατὰ τῶν ὑπερβασιῶν τῆς κυβερνήσεως, φραγμοὺς κατὰ τῶν ὑπερβασιῶν τῆς Βουλῆς». Ἡ πλειονοψηφία χειροκροτεῖ καὶ ὑποστηρίζει ὡς πρωθυπουργὸν τὸν Τρικούπην. Δὶν παρῆλθεν ὅμως πολὺς χρόνος ἔκτοτε καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος ἀποθνήσκει. Τὰ κόμματα ἁπλοποιοῦνται περισσότερον. Ὁ Δηλιγιάννης ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα δεινὸν διεξάγει πόλεμον καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς κατὰ τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη καὶ κατὰ τῆς συμπαγοῦς πλειονοψηφίας, ἥτις ὑπεστήριζεν αὐτόν. Εἰς τὴν Βουλὴν ἐφαρμόζει καὶ τὸ σύστημα τῶν μακρῶν ἀγορεύσεων, τῆς παρατάσεως τῶν συζητήσεων, τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κατορθώνει δὲ τὰ προπαρασκευάσῃ τὸ λαϊκὸν φρόνημα καὶ νὰ ἐπέλθουν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 7ης Ἀπριλίου τοῦ 1885, αἱ ὁποῖαι ἔφερον θριαμβευτικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Δηλιγιάννην. Πυκνή, πυκνοτάτη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ πτέρυξ τῆς συμπολιτεύσεως, ἀραιὰ ἡ πτέρυξ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ Τρικούπης ἡττημένος ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦ βήματος· ὁ πρωθυπουργὸς τὸν διακόπτει ὑπεγειρόμενος:

– Καθήσατε κάτω! λέγει πρὸς τὸν Δηλιγιάννην ὁ Τρικούπης.

Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεγάλης ἐκείνης πλειονοψηφίας κάθηται πτοηθεὶς τὴν σιγμὴν ἐκείνην ὑπὸ τῆς μυκωμένης φωνῆς τοῦ ἡττημένου.

Ἐπακολουθεῖ εἶτα τὸ Βουλγαρικὸν πραξικόπημα καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Δηλιγιάννης ἀπέρχεται τῆς κυβερνήσεως καὶ μετὰ νέας ἐκλογὰς παρουσιάζεται ἐν τῇ Βουλῇ μὲ ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν ὁ Τρικούπης. Ὁ Τρικούπης ἀπολαύει ἐπὶ σειρὰν συνόδων τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Νομοσχέδια ἀπειράριθμα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἐπιψηφίζονται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξασκεῖ ἐντοπώτερον τὸν ἔλεγχον κατὰ τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ἀλλ' οὐδὲν ἐπιτυγχάνει, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀριθμητικῆς δυνάμεώς της. Αἱ ἐκλογαὶ ὅμως τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1890 φέρουν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν Δηλιγιάννην. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη εἶχε καταστῇ ἀντιδημοτικὴ καὶ ἕνεκα τοῦ Κρητικοῦ τότε ζητήματος. Ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἐκυβέρνησε τὴν χώραν τότε ὁ Δηλιγιάννης, ἐπελθούσης δ' εἶτα διαφωνίας τοῦ Στέμματος καὶ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὁ Δηλιγιάννης ἀπῆλθε τῆς ἐξουσίας, ἐπηκολούθησαν δ' αἱ ἐκλογαὶ τῆς 3 Μαΐου 1892, αἵτινες ἔφερον ἐν τῇ Βουλῇ 175 βουλευτὰς φίλους τοῦ Τρικούπη. Ὁ Τρικούπης κηρύττει ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Κράτους καὶ μετὰ ἓν ἔτος ἀπέρχεται τῆς ἐξουσίας. Μετὰ δύο ἀκόμη ἔτη ὁ Τρικούπης ἀποκομίζει ἑαυτὸν ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀποκλεισθεὶς τῆς Βουλῆς καὶ μετ' ὀλίγον τὸ Ἔθνος θρηνεῖ τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ.

Ὁ Δηλιγιάννης ἀπομένει τότε ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἰσχυρότερος πολιτικὸς κομματάρχης. Διοικεῖ τὴν χώραν. Ἐπακολουθεῖ ὁ ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897. Εἰς τὰς παραμονὰς αὐτοῦ ἡ Βουλή, ἡ ὁποία πάντοτε εἰς ἐθνικὰς περιστάσεις, παρεῖχεν ὅ,τι τῆς ἐζητεῖτο, παρέσχε καὶ τότε εἰς τὴν κυβέρνησιν Δηλιγιάννη καὶ τὴν ψῆφόν της καὶ τὰς ἐκτάκτους πρὸς παρασκευὰς πιστώσεις, τὰς ὁποίας ἐζήτησε. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ πολέμου τούτου ὁ Δηλιγιάννης καταλίπει τὴν ἀρχὴν καὶ μετὰ τὴν κυβέρνησιν Ῥάλλη, κυβερνᾷ ἐπὶ μακρὸν τὴν χώραν ὁ Ζαΐμης. Ἔπειτα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ἐγένετο πρωθυπουργὸς ὁ καὶ ἤδη τοιοῦτος κ. Γ. Ν. Θεοτόκης. Διαδέχεται τὸν κ. Θεοτόκην κατόπιν ὁ Δηλιγιάννης, ὅστις πρωθυπουργὸς ὢν πίπτει θῦμα ἀκατανοήτου δολοφονίας.

Ἐν τῇ παρούσῃ ἤδη βουλευτικῇ περιόδῳ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, περὶ ὧν γράφομεν ἀμέσως κατωτέρω, τὴν αὐτὴν σχεδὸν βάσιν προγράμματος ἔχουσι, τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χώρας. Διαφωνοῦσι μόνον ὡς πρὸς τὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ἐν τῇ συντόμῳ ταύτῃ ἀνασκοπήσει τῆς Βουλευτικῆς Ἱστορίας ἐπὶ τῆς Δυναστείας Γεωργίου τοῦ Α'. ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἀπὸ τὴν Βουλὴν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δὶν ἔλειψαν καὶ οἱ δημοκρατικοί. Ὑπῆρχον οἱ ὁρκιζόμενοι τὸν ὅρκον τῶν βουλευτῶν ὑπὸ «ἐπιφύλαξιν τῶν δημοκρατικῶν αὐτῶν ἀρχῶν». Ὁ Κεφαλλὴν Γεωργαντάρας ὁ Ἰακωβάτος, ὁ Πατριὸς Ῥηγόπουλος, ὁ Ῥόκος ὁ Χοϊδᾶς καὶ ὁ Γεώργιος Φιλάρετος ἦσαν δημοκρατικοί. Ὁ Ῥόκος ὁ Χοϊδᾶς ὅταν ἐκλήθη ποτὲ νὰ ὁρκισθῇ εἶπεν:

— Ὀμνύω τὸν ὅρκον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταργήσεως τῆς Βασιλείας καὶ ἀναρρήσεως τῆς Δημοκρατίας!

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ — ἐπειδὴ τὰ κόμματα παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι κόμματα ἀρχῶν — κυμαίνεται κατὰ τὰς πολιτικὰς περιστάσεις. Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς μακρυνὴν ἐποχήν, τὴν πρὸ τοῦ 1880, θὰ ἴδωμεν ὅτι τὰ ἐν τῇ Βουλῇ τότε κόμματα εἶχον ἀνέλθει εἰς τὸν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἀριθμὸν τῶν πέντε, τὸ πέμπτον δὲ κόμμα, τὸ μικρότερον τότε εἶχεν ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης, ὁ κατόπιν, μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν, πανίσχυρος κομματάρχης. Κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν δύο κόμματα ἰσχυρὰ ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν καὶ ἔδρασαν ἐν τῇ Βουλῇ· τὰ κόμματα τῶν ἀειμνήστων Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη. Ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ τὰς ἀναφαινομένας ἐκ τῶν περιστάσεων πολιτικὰς περιπετείας ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν ἄχρια ὑπουργεῖα, τῶν ὁποίων οἱ πρωθυπουργοὶ εἴτε ἀνήκοντες εἰς τὴν Βουλήν, εἴτε μή, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἱδρύσωσιν ἴδια πολιτικὰ κόμματα. Εἷς καὶ μόνον πολιτικὸς ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ ἤδη Ὕπατος Ἁρμοστὴς ἐν Κρήτῃ, ἐπέτυχε τὴν ἵδρυσιν ἰδίου κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀειμνήστων πολιτευτῶν Τρικούπη καὶ Δηλιγιάννη, τὴν ἀρχηγίαν τῶν κομμάτων τῶν δύο ἐπιπόνων ἀρχηγῶν ἀνέλαβον τοῦ μὲν πρώτου ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς κ. Γ. Ν. Θεοτόκης, τοῦ δὲ Δηλιγιαννικοῦ ὁ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴς κ. Δ. Γ. Ράλλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἡ ΙΗ' Βουλευτικὴ περίοδος, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη, εὗρε δύο κόμματα ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ πλειονοψηφοῦν ὑπὸ τὸν κ. Γ. Θεοτόκην, τὸ κυβερνητικόν, καὶ τὸ μειονοψηφοῦν ὑπὸ τὸν κ. Δ. Ράλλην, τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου ἱδρύθησαν δύο νέα κόμματα ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐδιχάσθη. Ὁ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴς κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης διαφωνήσας μὲ τὸν κ. Δ. Γ. Ράλλην ἀπεσπάσθη αὐτοῦ μετ' ἀρκετῶν φίλων τοῦ βουλευτῶν καὶ ἵδρυσε νέον κόμμα. Οὕτω ἔχομεν ἐν τῇ παρούσῃ Βουλῇ δύο ἀντιπολιτεύσεις, τὴν ὑπὸ τὸν κ. Δ. Γ. Ράλλην καὶ τὴν ὑπὸ τὸν κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος κατὰ τὰ τέλη τῆς πρώτης συνόδου τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου ἀπεσπάσθησαν τινὲς Βουλευταί, ἐξ τῶν ἀριθμόν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλεσαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πολιτευτοῦ Ἀττικῆς κ. Σ. Δραγούμη ἴδιον κόμμα, ἐπωνομασθὲν «κόμμα Ἰαπώνων».

Οὕτω ἐν τῇ παρούσῃ Βουλῇ ἔχομεν τέσσαρα κόμματα: Τὸ Θεοτοκικόν. — Τὸ Ραλλικόν. — Τὸ Μαυρομιχαλικόν. — Τὸ τῶν Ἰαπώνων.

Γ. Ν. Θεοτόκης. Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμπολιτεύσεως. Ὁ διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ κόμματος. Εἴκοσι λέπτα καὶ πλέον ἔτη ὁ κ. Γεώργιος Ν Θεοτόκης τιμᾶται διὰ τῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Οἱ Κερκυραῖοι τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ εἰς ἑαύτην ἐκλογὴν ἀναδεικνύουσι βουλευτὰς ὅλους τους ὑποψηφίους τοῦ Θεοτοκικοῦ συνδυασμοῦ. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς σήμερον συνεπλήρωσε τὰς γεννὰς σπουδάς του ἐν Εὐρώπῃ. Νοῦς ἐγκυκλοπαιδυκώτατος καὶ ἀντίληψις θαυμαστὴ χαρακηρίζουσιν αὐτόν. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ Τρικουπικὸν κόμμα ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἀείμνηστος πολιτευτὴς Μεσολογγίου διέγνωσε παρὰ τῷ κ. Θεοτόκῃ πολιτικὰς ἀρετὰς ἐπανίας καὶ προσέλαβεν αὐτὸν κατὰ πρῶτον ὡς Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ 1885. Ἔκτοτε ὁ κ. Θεοτόκης, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἦτο ὁ ἀναγκαῖος πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἐν

παντὶ καὶ πάντοτε. Δεινὸς ῥήτωρ, ἀντίπαλος ἰσχυρός. Εἰς τοὺς σπουδαιοτέρους πολιτικὰς συζητήσεις λομβάνων τὸν λόγον σφοδρῶς ἀντετάσσετο κατὰ τοῦ ἑτέρου τότε πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Ἀπέμεινεν ἱστορικὴ διὰ τὴν νευρότητά της ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη κατὰ τὸ 1885 ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐναντίον τῆς φιλοπολέμου τότε κοινῆς γνώμης καὶ τῆς συμπαγοῦς πλειονοψηφίας τοῦ πρωθυπουργοῦ Δηλιγιάννη, ἐβροντοφώνησεν ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς:

— Βουλευταὶ τῆς Ἑλλάδος, μὴ προσέχετε εἰς τὰς διαδηλώσεις τῶν ἀγυιῶν. Ἐξετάσατε τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ ὅ' ἀκούσητε παντοῦθεν ἐξερχομένην φωνὴν ἀπελπισίας, ἡ ὁποία σᾶς λέγει: Ἡ Ἑλλὰς θνήσκει ...

— Ζήτω ὁ πόλεμος — βροντοφωνοῦν τὰ ἀφρατήρια, ἐν ᾧ οἱ ζωηρότεροι τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἀποκαλοῦν τὸν ἀγορεύοντα κ. Θεοτόκην «προδότην».

— Ἔτσι ὠνόμαζον καὶ τὸν Θιέρσον ἐν Γαλλίᾳ, ἀκούετε ἡ φωνὴ τοῦ κ. Δραγούμη.

Εἰς τὰ κατόπιν ὑπουργεῖα τοῦ μακαρίτου Τρικούπη ὁ κ. Θεοτόκης ἐλάμβανε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, προσωρινῶς δὲ διηύθυνε καὶ ἕτερα ὑπουργεῖα. Τοσαύτην ἐκτίμησιν εἶχε πρὸς τὴν πολιτικὴν περίνοιαν τοῦ κ. Θεοτόκη ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης, ὥστε κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τῆς πτωχεύσεως, τὸν κ. Θεοτόκην ἔπεμψεν εἰς Λονδῖνον μὲ εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ διαπραγματευθῇ τὰ τῆς συνομολογήσεως δανείου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ τὸ ἀπορφανωθὲν ἀρχηγοῦ κόμμα ἀπέβλεψε πρὸς τὸν κ. Θεοτόκην ὡς τὸν μόνον ἐνδεδειγμένον νὰ ἡγηθῇ αὐτοῦ. Ὁ κ. Θεοτόκης ὑπεδεικνύετο καὶ ὑπὸ τῶν πλείστων Τρικουπικῶν καὶ ὑπὸ τῶν τότε περιστάσεων, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος.

Εἶχε καταστῇ περίβλεπτος. Διακρίνουσιν αὐτὸν ἄμπτος περιβολή, εὐσχήμων ἐπὶ τοῦ βήματος στάσις, ἄβρότης φράσεως, τόνος διανύζων τὴν Ἑπτανησιακὴν καταγωγήν. Ἐλλείπει ἀπὸ τὸν ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴν πᾶσα ὑπόκρισις. Ἀγορεύει ὅπως καὶ ὁμιλεῖ. Ἀγνοεῖ τὴν σοφιστείαν. Τῇ προτοβουλίᾳ λοιπὸν τῶν πολιτευτῶν κ. κ. Σιμοπούλου, Μπουφίδου καὶ Βουδούρη συνῆλθον ὀλίγους μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χαριλέου Τρικούπη οἱ πλεῖστοι τῶν Τρικουπικῶν βουλευτῶν καὶ ἀνεκήρυξαν ὡς ἀρχηγὸν των μὲ τὸν τίτλον «Διευθυντοῦ τοῦ κόμματος» τὸν ἐκ Κερκύρας πολιτευτήν. Ἐκ τῶν ἑτέρων ἐπιδείξθη ὅτι οἱ ἐκλέξαντες ὡς ἀρχηγὸν των τὸν κ. Θεοτόκην δὶν ἀπέτυχαν. Ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ἐπεβλήθη ἀμέσως. Περιοπιζομένες μὲ ἄξειαν ἀντίληψιν ἐχειρίσθη καὶ ὡς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὡς πρωθυπουργὸς λίαν ἐπιτυχῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κόμματος καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε συμπαγὴς πάντοτε πλειονοψηφία νὰ ἐνισχύῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Εἰς δεινὰς ἐθνικὰς περιστάσεις ἀνέπτυξεν ἄκρον φιλοπατριωτισμὸν καὶ διπλωματικὴν ἀρίστευσιν. Δὲν πρέπει νὰ παρίδῃ τις ὅτι εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ ἤδη Πρωθυπουργοῦ συμπράττοντος τοῦ κ. Σκουζέ, ὀφείλεται ἡ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Συνεχίζων ἐν πολλοῖς τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ μακαρίτου Ἀρχηγοῦ του ἔπαμε καὶ νέαν ὁδὸν εἰλικρινοῦς ἐργασίας, ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἐπανειλημμένως ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ κυβερνήσας τὴν χώραν, κυβερνᾷ αὐτὴν καὶ σήμερον ἀπολαμβάνων μέχρι τοῦδε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Σεμνοῦ.

*
* *

Δημ. Γ. Ράλλης. — Ὁ πυρρόθριξ Ἀττικάρχης καὶ ἀρχηγὸς τῆς μιᾶς μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Γέννημα καὶ θρέμμα τῶν Ἀθηνῶν. Ζωηρόπους, τολμηρός, διατηρεῖ ἀκμὴν τῆς νεανικῆς του ζωηρότητος πολλὰς ἀναλαμπάς. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐπολιτεύθη ἐν Ἀττικῇ, ἀνήλικος ἀκόμη, συνεκέντρωσε τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην ὅλου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κόσμου καὶ τῶν χωρικῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἦτο γνωστὸς μὲ τὸ χαϊδευτικὸν ὄνομα «Τὸ Ραλλάκι». Νέος τότε, μόλις διελθὼν τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὑπεστέλεσε μέλος τοῦ κατὰ τὸ 1875 πρώτου ὑπουργείου τοῦ Τρικούπη, προσληφθεὶς ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐπὶ τριακοντατίας καὶ πλέον ἤδη ἐκλέγεται βουλευτὴς Ἀττικῆς. Μόνος πολλάκις κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπάλαιεν καθ' ὁλοκλήρων συνδυασμῶν καὶ ἐνίκησε. Μόνος πλειστάκις ἐπάλαιεν κατὰ τοῦ λεγομένου ἐκλογικοῦ ρεύματος καὶ χωρὶς νὰ παρασυρθῇ ὑπ' αὐτοῦ, ἀβρόχοις ποσὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλήν. Ἀποφασιστικός, μὴ γνωρίζων τί θὰ εἴπῃ δισταγμός, δὲν ἀναβάλλει δι' αὔριον ὅ,τι δύναται νὰ πράξῃ σήμερον. Ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη προσελήφθη καὶ ἐκ δεν-

τέρου ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, καὶ ἐχρημάτισε τὸ πρῶτον ὡς Προϋπουργὸς ἀχρόνου ὑπουργείου, τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, διαδεχθεὶς τὴν κυβέρνησιν Δηλιγιάννη καὶ προσλαβὼν ὡς ἐπουργοὺς, ἀνεξαρτήτους κόμματος, τοὺς τότε ἐπιφανεῖς πολιτευτάς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶχε ταχθῆ ἐν τῇ μερίδι τοῦ Δηλιγιάννη, ὅταν δὲ ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς ἔπιπτε θῦμα τῆς ἀγριότητος ἑνὸς δολοφόνου, ὁ κ. Ράλλης ἐκλήθη καὶ ἐσχημάτισε τὴν πρώτην κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν τῇ συμπράξει τοῦ κ. Κυριακούλη Π. Μαυρομιχάλη. Καὶ αἱ δύο περιστάσεις, καθ' ἃς ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦσαν λίαν κρίσιμοι. Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τέλους τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δολοφονίας τοῦ Δηλιγιάννη ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ἦτο ἀνώμαλος, χωρὶς ὅρους εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν του καὶ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιρροήν, ἣν ἔδεικνυ ἐν τῇ προεδρείᾳ, κατορθοῦσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ προλάβῃ διατάραξιν τῆς τάξεως, τὰ σώσῃ δ' οὕτω τὸ ἔθνικὸν τόμπον. Ὡς εἶπον ὁ κ. Ράλλης ἀποκτᾷ πάντοτε εὐαρέστους καὶ μετὰ προσοχῆς. Φύσει ὀρμητικὴ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βήματος συγκρατουμένη πάντοτε εἰς γλῶσσαν κοινοβουλευτικήν. Εἰς τοὺς λόγους του δὲν ἀρέσκουν τὸ «ἐγώ». Ἀγωνίζεται νὰ ἐπιβάλῃ ἑαυτὸν ὑπὸ τὰς ἰδέας. Ὅταν ἐγκρίνει ἡ καθαρεύουσα φράσις του προσφεύγει εἰς τὴν δημώδη μόνον ἵνα δανεισθῇ φράσιν, ἧς τὸ ζωηρὸν καὶ ἔντονον δὲν ἀποδίδεται ἄλλως. Φίλος τῆς κυριολεξίας περιορίζεται εἰς τοὺς ἐκ ταύτης καὶ μόνον χρωματισμούς. Λὲν χάνεται εἰς περιφράσεις. Λεπτὸς εἰς τὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιθέσεις, ἐπιστρεφόμενος εἰς τὰς διαλογικὰς συζητήσεις.

*
*

Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης.—Ἀρχηγὸς τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κρητικὸς πολιτευτὴς τῆς Μάνης. Ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς οἰκογενείας, ἥτις κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους προσέφερε τὰς πολυτιμοτέρας ὑπηρεσίας καὶ θυσίας, συνέδεσεν ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας τὸν βίον του ἐν ζητεῖᾳ δράσει ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων. Νεαρώτατος καὶ ὅταν ἀπόμη ἐπολιτεύθη, δεινὸς χειριστὴς τοῦ καλάμου, γνώστης ὅλων τῶν ζητημάτων, ὀτρηρὸς μελετητὴς ἐθιμοσυγγράφει μετὰ σθένους. Σειρὰ ἄρθρων του μὲ τὸ ψευδώνυμον «Ἐλεύθερος» ἔχει δημοσιευθῆ εἰς τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα». Ὅπως καὶ εἰς τὸν προφορικὸν λόγον οὕτω καὶ εἰς τὸν γραπτὸν κατορθώνει νὰ ἀποκρυσταλλώνῃ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἰδέας του καὶ νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν μελέτην ἑκάστου ζητήματος, μὴ παραλίπων νὰ ἐξονυχίζῃ καὶ τὰς παραμικροτέρας λεπτομερείας αὐτοῦ. Καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐπιτεθῇ καὶ ὅταν πρόκειται ν' ἀμυνθῇ πράττει τοῦτο μετὰ τόσης ἐπιδεξιότητος καὶ πειστικότητος, ὥστε νὰ μὴ ἀφίνῃ κανὲν κενὸν εἰς τὸν ἀντίπαλόν του. Νεαρώτατος ἐξελέγη βουλευτὴς Οἰτύλου. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας του τιμᾶται ἐξακολουθητικῶς ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του, οἵτινες τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιάζουσαν ἀγάπην, μετέχουσιν θρησκευτικῆς τινὸς ἐλλαβείας. Ὁ ἐπὶ τῆς δενδροστοιχίας τετιμημένος οἶκός του ἔχει καταστῆ τὸ εὐλαβὲς προσκύνημα αὐτοῦ. Λάκωνος. Ἀφ' ἧς ἤρξατο πολιτευόμενος ἐτάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ἐθεωρεῖτο δ' ὡς ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ κόμματος ἐκείνου, τοῦ ἐπονομασθέντος «ἐθνικοῦ». Ὁ ἀείμνηστος Δηλιγιάννης μετὰ τὴν παραίτησίν του τῷ 1885, ὅτε ἀπεχωρίσθη αὐτοῦ ὁ πολιτευτὴς Ν. Παπαμιχαλόπουλος εἰς ὃν πάντοτε ἀνέθετο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς τὸν διαπρεπῆ πολιτευτὴν κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην ἐπέβλεψεν ὡς τὸν μόνον κατάλληλον νὰ διευθύνῃ τὴν πολυδαίδαλον ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὸν σπονδυλοστῆλον παντὸς πολιτικοῦ κόμματος. Καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη, κατὰ τὰς τελευταίας προϋπουργίας τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ ἐκ Γόρτυνος, ὁ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης δεξιώματα διηθύνθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, πολλὰ πράξας ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς διοικήσεως καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἐπίσης διηύθυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, προσωρινῶς δὲ καὶ τὸ Ναυτικὸν καὶ τὴν Παιδείαν. Ἐγκριτὴς ὅλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν παραμικροτέρων ὑπηρεσιακῶν λεπτομερειῶν, ἐπέβαλε κατὰ τὴν ὑπουργείαν του ἀρκετὰ νομοσχέδια διοργανωτικὰ τῶν διαφόρων κλάδων, τὰ ὁποῖα ἐφαρμοσθέντα ὡς νόμοι μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη συνέπραξε μετὰ τοῦ κ. Ράλλη εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις διεδέχθη τὴν ἔνεκα τῆς ἀκατανοήτου ἐκείνης δολοφονίας τοῦ Δηλιγιάννη, παραιτηθεῖσαν τοιαύτην. Μετὰ τοῦτο διαφωνήσας μετὰ τοῦ κ. Ράλλη εἰς τὰς βάσεις τοῦ πολιτικοῦ προγράμματός των, διέρρηξε πᾶσαν πολιτικὴν σχέσιν μετὰ τοῦ ἐξ Ἀτταλῆς πολιτευτοῦ καὶ ἔπηξεν ἴδιον κόμμα, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς. Εἰς τὸ ὑπὸ τὸν κ. Κυριακούλην Π. Μαυρομιχάλην κόμμα προσεχώρησαν καὶ οἱ ἐν τῇ Βουλῇ φίλοι τοῦ ἀναλαβόντος τὴν Ὑπατον ἀρμοστείαν τῆς Κρήτης πολιτευτοῦ ἐκ Καλαβρύτων κ. Ἀλ. Ζαΐμη. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς δευτέρας συνόδου τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου τούτου κόμματος κ. Κυριακούλης Π. Μαυρομιχάλης λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων ἀνέπτυξε τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον διωσιῶ. Σύνετος πολιτευτὴς ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐπιλαμβάνεται ἑκάστου ζητήματος μετὰ τῆς προσηκούσης ἐρεύνης καὶ διερμηνεύει τὰς γνώμας του, ἄνευ ἐπιδείξεως καὶ θορύβου, καταστῆ δ' ἔνεκα τούτου ὑπομόνοι ἔδαφος οὐ σμικρὸν ἐν τῇ πολιτικῇ κονίστρᾳ.

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

*
*

Ἀλ. Θ. Ζαΐμης.—Βουλευτὴς ἐκ Καλαβρύτων, Ὑπατος Ἀρμοστὴς ἐν Κρήτῃ. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαΐμης μὲ ἔπαικτον ἐντολὴν ἀποσταλεὶς εἰς Κρήτην ἀνήκει εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἡ θέσις αὐτοῦ ὡς βουλευτοῦ Καλαβρύτων δὲν ἀναπληρώθη. Ὁ ἤδη Ὑπατος Ἀρμοστὴς ἐν Κρήτῃ ἀρχηγὸς κόμματος πολιτικοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ἐκλήθη ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον εἰς τὰ δυσκολὰ αὐτὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου, ὅταν δὲ ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ σὺν Θεῷ περατωθῇ αἰσίως καὶ ἡ Κρήτη ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ὁ διαπρεπὴς πολιτευτὴς θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ θέσιν του συνεχίζων τὴν πατριωτικὴν ἐπωφελῆ πολιτικὴν του δρᾶσιν. Διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν ἀρμόζον νὰ τάξωμεν τὸν κ. Ἀλέξανδρον Θ. Ζαΐμην εἰς τὴν κρείσσονα αὐτῷ περίοπτον πολιτικὴν θέσιν, μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαΐμης διεδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν ἀείμνηστον πατέρα του Θρασύβουλον Ζαΐμην, διατελέσαντα πρωθυπουργὸν ἐπανειλημμένος καὶ διατηρήσαντα μέχρι τοῦ θανάτου του ἐν τῶν ἰσχυρῶν τότε πολιτικῶν κομμάτων. Ἀπόγονος ἀρχοντικῆς καὶ ἡρωϊκῆς οἰκογενείας τοῦ 1821, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαΐμης ναυρώτατος ἐπεδόθη εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Τιμᾶται ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν διὰ τῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν του Καλαβρυτινῶν, οἵτινες σημειοῦνται ὅτι τοιοῦτον ἄριστον ἄνδρα ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ ἔχουσιν ὡς ἀντιπρόσωπόν των. Ταχθεὶς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του εἰς τὸ κόμμα τοῦ θείου του ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἐτιμήθη ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς ὡς Πρόεδρος αὐτῆς. Διηύθυνε λίαν ἐπιτυχῶς καὶ μὲ πρωτοφανῆ εἰς τὰ ὑπουργικὰ χρονικὰ θέλησιν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Δηλιγιάννην, ἔχει δ' ἐκτὸς τῆς ἄλλης δράσεώς του εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὸ ἐπιδεξῆ τῆς ὁμολόγου καὶ αὐστηρᾶς διοικήσεώς του γεγονός, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ πράξωσιν, ἀλλ' οὐδεὶς κατορθώσας, τὴν κατοίκησιν καὶ τὸ κλείσιμον τῶν ἐν Ἀθήναις χαρτοπαιγνείων. Αὐστηρότατος εἰς τὸ διοικεῖν, ἄκαμπτος εἰς τὰς κομματικὰς κοινοβουλευτικὰς παραλήσεις ἐσημείωσεν ἐν τῇ καθόλου ὑπουργικῇ του δράσει πράξεις τιμώσας τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ὀλιγόλογος καὶ σώφρων πολιτευτὴς, σταθμίζων μετὰ προσοχῆς τὰς διαφόρους πολιτικὰς πρωτοβουλίας, ἐπέτυχε νὰ καταστήσῃ ἴδιον κόμμα, ἀπολαύσας ὁμόφωνον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Στέμματος διὰ τὴν σώφρονα πολιτείαν του. Ὅταν τὸ Στέμμα διεφώνησε πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη πρὸ δεκαπενταετίας ἀριθὸν καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν αὐτοῦ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος προσέλαβε τὴν διάδοχον κυβέρνησιν ὁ Βασιλεύς, ὁ Ζαΐμης ἐγένετο προϋπουργός, ἡ τότε δὲ κυβερνητικὴ του ἐνέργεια τὸ ἐξησφάλισε τὴν ἀρχηγίαν κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ Βουλῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ἀπετέλει οὕτως εἰπεῖν τὸ μεταίμιον μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων. Ἐκλήθεν ἐπαγῆ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ διατήρησις καὶ ἡ πτῶσις τῆς κυβερνήσεως ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ζαΐμικοῦ κόμματος. Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Ζαΐμης ἀνέπτυξεν ἴδιον πολιτικὸν πρόγραμμα καὶ ἴδιας ἀρχὰς διετύπωσεν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν τοιούτων τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Διατελέσας ἐπανειλημμένος προϋπουργὸς, ἰδίως ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, ὅτε ἐγένοντο καὶ αἱ μετὰ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Θ. ΖΑΪΜΗΣ

τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας συμβάσεις, διηύθυνε συνάμα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀπὸ τὴν πολιτικὴν παλαίστραν ἐλάβη τῇ συναινέσει τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ὡς ὁ ἐνδεδειγμένος ὑφ' ὅλων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀντικαταστάτης τοῦ Πρίγκητος Γεωργίου ἐν Κρήτῃ καὶ συνεχίζει ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει τὴν πολύτιμον ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν του ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος.

⁂

Στέφανος Ν. Δραγούμης. — Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μικροτέρου ἐν τῇ Βουλῇ κόμματος, τοῦ κόμματος τῶν ἐπιλη-θέντων Ἰαπώνων. Ὁ κ. Στ. Δραγούμης ἀνήκει εἰς ἱστορικὴν οἰκογένειαν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Νικόλαος Δραγούμης ἐκ τῶν δρώντων προσώπων τῆς παριδούσης γεννεᾶς, ἱστορικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων, πολλὰ συνέγραψε καὶ πολλὰς παρέσχε τὰς σωστικὰς συμβουλὰς πρὸς τὸ Κράτος. Ὁ κ. Στέφανος Ν. Δραγούμης σπουδάσας τὰ νομικά, ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Θέμιδος, ἀφ' ἧς ἀπεχώρησε διὰ νὰ πολιτευθῇ. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς Μεγαρίδος νεώτατος τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπανεκλημένος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀποσταλεὶς ὡς ἀντιπρόσωπός της εἰς τὸ κοινοβούλιον. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, τῇ παρωλήσει πολλῶν φίλων του πολιτευόμενοι ἐπαναλήψιν ἀντιπροσώπου τῆς Βουλῆ ἠκολούθησεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου τὸν ἀείμνηστον Χαρίλαον Τρικούπην, οὗ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως τηρεῖ ἀκόμη. Μελετητὴς βαθὺς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, θαραλλέος εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν του, δεινὸς ῥήτωρ καὶ ἰδίως γνώστης τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἴδιον σύστημα καὶ ἴδιον ὀργανισμὸν ἔχει καταρτίσει. Ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης μεγάλως ἐξετίμα τὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Στεφάνου Ν. Δραγούμη, ἐπανειλημμένως δὲ ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἤτο δέ, δύναταί τις νὰ εἴπῃ «τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη». Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ὁ κ. Δραγούμης διεφώνησε πρὸς τοὺς λοιποὺς παλαιοτρικουπικοὺς βουλευτάς, οἵτινες ἠθέλον καὶ ὑπέδειξαν ὡς διευθυντὴν τοῦ κόμματος τὸν κ. Γεώργιον Θεοτόκην. Ἕνεκα τούτου δὲν ὑπεστήριξε τὸν κ. Θεοτόκην, ἀλλὰ μετὰ δέοτριῶν φίλων τον βουλευτῶν ἐτήρησεν ἀνεξάρτητον πολιτικὴν πορείαν, μέχρις ὅτου τὸ παρελθὸν ἔτος οἱ ἀποχωρήσαντες ἐκ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἐξ βουλευταὶ ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀρχηγόν των.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἡ Ἰαπωνικὴ ὁμὰς ὑπὸ τὸν κ. Στέφανον Ν. Δραγούμην εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ παριδούσῃ συνόδῳ τῆς Βουλῆς ἵδρασεν. Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ζητήματα καὶ τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ἔλαβε τὸν λόγον, ἰδίας ἀναπτύξασα ἀρχάς, σφοδρὸν δὲ πόλεμον διεξήγαγε κατά τινων ὑπουργῶν τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη.

ΤΑ ΔΥΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΘΕΟΤΟΚΗ

Αἱ ἐκλογαί, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ παροῦσα ΙΗ' Βουλευτικὴ Περίοδος ἔφερον ἐν τῇ Βουλῇ πλειοψηφοῦν τὸ κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη. Ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ἀπολαμβάνων τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἀνέλαβε τὴν κυβέρνησιν τὴν 8 Δεκεμβρίου 1905, διαδεχθεὶς ἐν τῇ προεδρείᾳ τὸν ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴν κ. Δ. Γ. Ράλλην. Τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον Θεοτόκη τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου κατηρτίσθη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Ν. Θεοτόκην Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, τὸν βουλευτὴν Παρνασίδος Ἀνάργυρον Σιμόπουλον ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν βουλευτὴν Χαλκίδος κ. Ν. Π. Καλογερόπουλον ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Ἀλέξ. Γ. Σκουζὲν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν βουλευτὴν Σύρου κ. Δ. Βοκοτόπουλον ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὸν βουλευτὴν Ἠλείας κ. Ἀνδρ. Στεφανόπουλον ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου κ. Κωνστ. Τρικούπην ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. Ἡ κυβέρνησις οὕτω καταρτισθεῖσα διώκησε τὰ κοινὰ ἄνευ τινὸς μεταβολῆς εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 23 Ἰανουαρίου 1908, ὅτε διὰ λόγους ὑγείας παρῃτήθη ἀπὸ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Ἀνάργυρος Σιμόπουλος, ἀνετέθη δὲ ἡ διεύθυνσις καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προσωρινῶς εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Καλογερόπουλον.

Ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ὅμως τοῦ Α. Σιμοπούλου ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἤρχισε νὰ γίνηται λόγος περὶ γενικῆς ἢ μερικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οἱ δημοσιογραφικοὶ καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐπιμόνως ἀπησχολοῦντο ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπῆλθεν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας δὶν ἐγίνετο ἄλλη ὁμιλία παρὰ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ὄντως ἐπραγματοποιήθη τὴν 21 Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους 1908. Γενικὴ ἐγένετο ἡ μεταρρύθμισις. Ἀπέμεινε μόνον ἐν τῇ ἕδρᾳ του ὡς Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ κ. Γ. Ν. Θεοτόκης, προσελήφθησαν δὲ νέοι ὑπουργοὶ ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων κ. κ. Σκουζέ, Καλογεροπούλου, Βοκοτοπούλου, Στεφανοπούλου καὶ Τρικούπη οἱ ἑξῆς: Ὁ βουλευτὴς Ἀλμυροῦ κ. Γεώργιος Μπαλωιατζῆς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ν. Δ. Λεβίδης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ βουλευτὴς Πατρῶν κ. Δ. Γονέαρης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Δ. Ν. Στεφάνου ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Σ. Στάης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ βουλευτὴς Ἄνδρου κ. Ἐπαμ. Ἐμπειρίκος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των τὴν 21 Ἰουνίου δώσαντες τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα χάριν τῆς ἱστορίας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀποδεχθεὶς τὰς παραιτήσεις τῶν τέως ὑπουργῶν, ἐξέφρασεν εἰς αὐτοὺς τὴν βασιλικὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας των.

Ἐκρίναμεν ὀρθὸν πρὸς πλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος Λευκώματος καὶ ὅπως εὑρισκώμεθα ἐν τῇ ἱστορικῇ ἀκριβείᾳ τῆς ἀναγραφῆς τῶν γεγονότων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς ΙΗ' Βουλευτικῆς Περιόδου, νὰ καταχωρήσωμεν ἀμέσως μετὰ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, τοὺς ἀριστεῖς κόμματος, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὰ δύο ὑπουργεῖα Θεοτόκη, δηλαδὴ καὶ τοὺς τέως ὑπουργοὺς καὶ τοὺς νῦν, καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς χθὲς καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς σήμερον.

ΟΙ ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ἀλέξανδρος Γ. Σκουζές.—Ὁ σημιτάθης τῆς Ἀττικῆς βουλευτής, πατρόθεν τε καὶ μητρόθεν ἔλκει τὸ γένος ἐξ οἰκογενειῶν, ὧν τὸ ἔνδοξον ὄνομα ἀρρήτως συνεδέθη μετὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ 1821 ἐπαναστάσεως. Ἡ μήτηρ του ἦτο κόρη τοῦ Καφάκη, εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀντιπνοίας αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἔνδοξον τοῦ Μεσολογγίου ἔξοδον. Ὁ πάππος του Παναγῆς Σκουζές, δὶς ἔκαμε τὴν ἀολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὡς πολιορκῶν καὶ ὡς πολιορκούμενος, πλεῖστα δὲ κατὰ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα προσέφερε ποσά, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Σκουζές, τυχὼν ἀρτίας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, νωρίς κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῆς ἐν Βιέννῃ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τῷ 1873 καὶ μετέσχε τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Βιέννῃ παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἀτομικῆς του ἐργασίας καὶ σχέσεων ἐπέτυχε πλεῖστα βραβεῖα, ἅτε τῶν ἐκθεμάτων τῆς ἐν γιγνώσει τότε κατασταθείσης διαπολιτισμικῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Ἐξ ἴσου δὲ διεκρίθη παντοιοτρόπως, ὅπου ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα δηλ. ἐν τοῖς διεθνέσι ποιτιολογικοῖς συνεδρίοις τῆς Στοκχόλμης τὸ 1878, τῆς Ρώμης τὸ 1885, τῆς Πετρουπόλεως τὸ 1890. ὅπου καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἐξελέγη, τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1900, τῆς Βουδαπέστης τὸ 1905 ὅπου καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, διὰ τῆς ἀξίας λόγου, περὶ φυλακῶν ἐκθέσεώς του, ἀνυψώσας τὸ Ἑλληνικὸν γόητρον. Διαταχθεὶς παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου ἠκολούθησε τὸν Θεόδωρον Δηλιγιάννην ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον, ἐν ᾧ ἐκρίνετο ἡ τύχη τῆς ὁποδιοῦλου Ἑλλάδος τῷ 1878.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ
(Τέως Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν).

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἐθνικὰς περιστάσεις πορεία του, ὡς ὑπουργοῦ, ἐδικαίωσεν ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ γενικὴν ἰδέαν.

Ἡ εἰλικρινὴς ὅσον καὶ πατριωτικὴ στάσις, ἣν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος τὸ 1896, ἔδειξεν, οὐκ ἀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ φλέγοντος τότε Κρητικοῦ ζητήματος. Καὶ ἂν μὴ ἦσαν αἱ φωνασκίαι τῶν ἐμπαθῶν δήθεν πατριωτῶν, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1897, ἡ Κρήτη θὰ εἶχεν ἤδη ἀπὸ τότε ἀποκτήσει τὴν ἐλευθερίαν της, ὑπὸ τὸν ἡγεμονόπαιδα Γεώργιον, ἄνευ πολέμου καὶ τῶν ἐπελθουσῶν καταστροφῶν.

Αἱ περὶ τῶν σχέσεων ἡμῶν, πρὸς τὰ Βαλκανικὰ κράτη ὁμιλίαι καὶ συνεντεύξεις του κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνὰ τὸν Αἰμον περιοδείαν του, ἔδειξαν εἰς τὸν διπλωματικὸν κόσμον, ἔσω καὶ ἔξω, ὅτι δὲν στερεῖται ἡ Ἑλλὰς ἀνδρῶν ἀληθῶς προνοητικῶν, οἵτινες ἐννοοῦσι πῶς δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἔθνος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθωντου.

Εἰσῆλθεν ἐν τῇ Βουλῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀττικῆς τὸ τέλος τοῦ 1879, ὅπου ἐτάχθη ὑπὸ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου, εἰς ὃ καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχηγοῦ του. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1885 ἀπέτυχεν, εἰς δὲ τὰς τοῦ 1887, ἔνεκεν ἀσθενείας δὲν ἐξετέθη, ὑποδείξας τὸν μακαρίτην θεῖόν του Μιλτιάδην Βενιζέλον, ὅστις καὶ ἀνεδείχθη πρῶτος βουλευτής. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 14ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1890 ἐξετέθη αὖθις ἐν τῇ εὐφείᾳ περιφερείᾳ καὶ ἀνεδείχθη ὁ Ἀλ. Σκουζὲς πρῶτος βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἀττικο-Βοιωτίας, ἔκτοτε δὲ διηνεκῶς ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὴν Ἀττικήν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κουμουνδούρου ἠκολούθησε τὸν Τρικούπην, διατελέσας φίλος του μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1893, ὅτε διαφωνήσας μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους πολιτικήν, ἀπεσύρθη τοῦ κόμματός του καὶ ἐπί τινα μὲν καιρὸν ἔμεινεν ἀνεξάρτητος ἐν τῇ Βουλῇ, συμπράττων μετὰ τῶν Π. Μανέτα, Θρασ. Κανάρη καὶ ἄλλων ἀποτελούντων τὸν τότε

ὅμιλον τῶν Ἀνεξαρτήτων. Ἰδὼν δὲ κατόπιν, ὅτι ἡ τοιαύτη στάσις του, οὐδὲν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπέφερεν ἀποτέλεσμα, προσετέθη εἰς τὸ κόμμα τοῦ Θ Δηλιγιάννη τῷ 1895 κατὰ Μάϊον ὅτε ὁ Δηλιγιάννης ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, προσέφερεν εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Σκουζὲν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ διηθύνετο μέχρι τοῦ τέλους Ἀπριλίου 1897. Ἐκ νέου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1902, ὁ Θ. Δηλιγιάννης τῷ ἀνέθηκε τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου ἔμεινε μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1903, παραιτηθείσης τῆς Κυβερνήσεως. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1904, ἐπανελθόντος πάλιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Θ. Δηλιγιάννη, ὁ ἀρχηγός του τῷ προσέφερε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' ὁ κ. Σκουζὲς ἐπρότίμησε τὸ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου ἐπανειλημμένος ἔδρασεν. Ἐκεῖ ἔμεινε μέχρι τῆς 31ης Μαΐου τοῦ 1905, ὅτι διὰ τῆς ἀκαταπόητου δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἐλήφθη ἀλλαγὴ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς διαδοχῆς ἐκείνης ἀνατεθείσης ὑπὸ τοῦ Στέμματος τῷ κ. Δ. Ράλλῃ.

Τὰ τῶν διαπραγματεύσεων περὶ τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην, εἶναι ἴσων πρόσφατα, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ποιήσωμεν τούτων μνείαν, ἀφ' οὗ ἐν τῇ Βουλῇ (Συνεδρίασις τῆς 23ης Ἰουνίου 1905) ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐξετέθησαν ὑπὸ τῶν πρώην ὑπουργῶν κ.κ. Σκουζέ, Καρατάνου καὶ Γουναράκη. Τὸ σημείωσαμα ἦτον ὅτι ὁ κ. Ἀλέξ. Σκουζὲς, ἐπιδείξας εὐσπέδειαν εἰς τὰς ἀρχάς του, δὲν ἐδέχθη ταύτας ἐπὶ ἡμέρας παρασαλεύσμενος, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ νέον Ὑπουργεῖον, μὲ ἐξεδίφαιαν ἀξίας μνείας, ἐνοήσας ποῦ ἤθελεν ἀγάγει τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ἐπὶ τοιαύτης ἀνεδήκας συγκρότησις τῆς.

Ὅτε δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1905, ἀνετέθη ὁ σχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως τῷ ἐκ Κερκύρας πολιτευτῇ κ. Γ. Ν. Θεοτόκῃ, αὐτὸς ἐκτιμῶν τὴν ἰκανότητα τοῦ κ. Ἀλέξ. Σκουζέ, μετ' οὗ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρικουπείῳ κόμματι συνεργασίας των, ἦτο φιλικώτατα συνδεδεμένος, προσέφερεν αὐτῷ τὸ ἐπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ ἔκτοτε διὰ τετάρτην φορὰν διενθύνει.

Ἡ δράσις τοῦ κ. Ἀλέξ. Σκουζὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, δὲν εἶναι βίος ἀμερεμνομερίμνης. Αἱ περισσότεραι ἐκ τῶν πελεταίων Συμβάσεων φέρουσι τὴν ὑπογραφήν του, ἰδίως δὲ πρέπει νὰ μνημονευθῇ ἡ περὶ τὴν Τουρκίαν ἐμπορικὴ Σύμβασις τῷ 1903, ἥτις διανόνισε τὰς μεταξὺ τῶν ὁρίων Κρατῶν σχέσεις, ἐπεγράφη δὲ ἐν Ἀθήναις οὐχὶ σύνηθες εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας Πρόσθετος Σύμβασις τοῦ 1904, ἐπεγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Σκουζὲ τὴν 4ην Μαΐου 1905 δι' ἧς προσθήκης, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας καὶ τὰ πειστικὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ, συγκατετέθη ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις νὰ μεταβάλῃ ἀποκτηθέντα ἤδη ὅρον τῆς Συμβάσεως, δι' οὗ ἰσώθη ἀπὸ βεβαίας κατεστροφῆς, ἡ τόσον προσδεόμενα παρ' ἡμῖν βιομηχανία τῆς σοκολάτας καὶ ἡ τῶν Νηματουργείων—καὶ ἐπὶ τέλους ἡ τὸν Μάϊον τοῦ 1905 ἀνατέσεις τῆς τοῦ 1895 ὑπογραφείσης συμβάσεως μετὰ τῆς Αἰγύπτου, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν, ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ πολυτίμου δι' ἡμᾶς προϊόντος τοῦ Καπνοῦ, ἀπὸ Κιλόγραμμα 867,644, εἰς ὅσα ἀνῆλθε τὸ 1897, ἀξίας φράγκων χρυσῶν 1.353,508, τὸ 1906 ἀνῆλθεν εἰς Κιλόγραμμα 3,606,099, ἀξίας φράγκων χρυσῶν 5.589,454 ἤτοι ἐντὸς τῶν δέκα ἐτῶν, ὑπερέβη τὸ τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀποσταλέντων ἄλλων καπνῶν.

Μὴ ἀποσύμενος κατέχησιν τοῦ λόγου ἐν τῇ Βουλῇ, ὁσάκις ὁμιλεῖ ἀπόκεται εὐχαρίστως καὶ μετὰ προσοχῆς πᾶν' ὅλων, διότι ἐφ' οἱουδήποτε ἀντικειμένου καὶ ἂν ὁμιλήσῃ, ἀκούει τις παρ' αὐτοῦ πάντοτε γνώμας σοφὰς καὶ βασιζομένας ἐπὶ τῶν πραγμάτων, οὐχὶ θεωρίας ἀστρόκτους.

Μειλίχιος τοῖς τρόποις καὶ ἀρεσκής πρὸς πάντας, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει γενικῶς συμπάθειας, διότι οὐδέπωτε ἔρχεται εἰς προσωπικὰ ζητήματα, οὐδένα πειράζων, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀφίνων νὰ τὸν πειράξῃ τις, δι' ἐπιμονῆς περὶ τὴν ἀπάντησιν, δεξιὸς τοῦ λόγου χειριστής. Ἐνθυμοῦνται ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πρό τινων ἐτῶν ἀπάντησίν του, ὅτε ὁμιλεῖ. Βουλευτὴς δέ τις, τὸν διέκοπτε, ἐπιρρίπτων αὐτῷ τὴν ἀσθένειάν του, ὁ ἐξ Ἀττικῆς Βουλευτής, μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν ψυχραιμίαν ἀπήντησεν: «ναί, πάσχω τὰ λίπο ἄχρα» ἀπάντησις προκαλέσασα τὸν γέλοτα ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς καὶ ἥτις ἔμεινεν ἔκτοτε εἰς τὰ χρονικὰ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

* * *

Δ. Βοκοτόπουλος.—Ὁ τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐκλέγεται ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σύρου. Νομοθέτης ἐκ τῶν ἀρίστων, ἐγκρατὴς τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἐκ τῶν ὀλίγων, διεκρίθη πάντοτε εἰς τὸν κύκλον τῶν διεκρίνων. Ἐπειδὴ πούσε τὰς νομικὰς τον σπουδὰς εἰς Εὐρώπην καὶ ἡ νομικὴ του γνώμη ἐπὶ παντὸς σχετικοῦ ζητήματος εἶνε σεβαστή. Ἐν Σύρῳ ὅπου ἐζήσαμε καὶ ἐξασκεῖ τὸ δικηγορικόν του ἐπάγγελμα κατέχει προεστίαν θέσιν ἐν τῷ δικηγορικῷ κόσμῳ, ἡ δὲ πελατεία του πολυαριθμὸς ἔχει ἀτοβῆ ζηλευτὴ παρὰ τοῖς ἄλλοις συνοδέλφοις του. Ὀξεῖα ἀντίληψις διακρίνει τὸν ἄνδρα καὶ μεγάλη θαυμαστὴ εὐχέρεια περὶ τὸ λέγειν, περὶ τὸ πείθειν. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀπείων κάμνει χρῆσιν καὶ ὅταν συνηγορεῖ ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ὅταν παρίσταται ὡς ἐνάγων, εἶνε ἀνίσεια. Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια καὶ μὲ μεγάλας συμπαθείας ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ Σύρου ἐπολιτεύθη τυχὼν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συνεπαγωγιστῶν του. Ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν παρακάθηται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Σύρου.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς του εἰσελθὼν εἰς τὸ Κοινοβουλιον ἠρολούθησε τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Ἦτο ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ὅπος καὶ σήμερον εἶνε ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος Εἰς τὰς παρελθούσας Βουλὰς, ὅταν ἀόμη ἔζη ὁ μέγας ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτής, ὁ κ. Βοκοτόπουλος πολλάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀσουδαιοτέρων ζητημάτων μετὰ οὐδένος συνηγορήσας ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ Τρικούπη. Τὴν ἐκποτήρισιν ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ μακαρίτου Τρικούπη τὴν ἐθεώρει ἐκποτήρισιν ἀρχῶν καὶ ἀπαδὸς τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτικοῦ ἠρωολούθησε καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου πιστὸς νὰ εἴνε ἀπαδὸς τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη τοῦ συνεχίζοντος τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ του.

Ἐπὶ τῶν δικαστικῶν νομοσχεδίων καὶ εἰς πολλὰς ἄλ-

ίας νομικὰς συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἐξήνεγκε τὴν γνώμην του μετὰ σθένους καὶ πιστοποιήσεως. Ἐρωτώμενος δὲ καὶ ἀπαντῶν μετὰ ἀρρωστίας. Εἰς ἃς τὰς πρὸς μεταρρύθμισιν τῶν Δικαστικῶν νόμων ἐπιτροπὰς ἐχρημάτισε μέλος, τινῶν δ' ἐξ αὐτῶν προήδρευσε καὶ ἄλλων ἐγένετο ὁ εἰσηγητής. Αἱ ἐκθέσεις του ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς, τῆς συμπληρώσεως, τῆς βελτιώσεως τῶν διαφόρων Δικαστικῶν νόμων εἶνε ἀπόρροιαι ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ ἐπισταμένης ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ μαρὰ ἄλλως τε διαγωγική του ἀπῖρα παρέχει εἰς αὐτὸν τὰ πολυτιμότερα ἐφόδια πλήρους γνώσεως τῶν δικαστικῶν ζητημάτων.

Μὲ ἀρετὰ ἐφόδια ἐκλήθη ἐπὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1905. Πρώτην φορὰν ἐγένετο ἤδη Ὑπουργός, ἡ ἀνάθεσις δ' εἰς τὸν κ. Βοκοτόπουλον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ πολιοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡς ἐγγύησις βελτιώσεως τῶν Δικαστικῶν νόμων. Ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὁ κ. Βοκοτόπουλος εἰργάσθη ὅσον ὀλίγοι προκάτοχοί του καὶ κατὰ τὰς δύο δὲ παρελθούσας συνόδους τῆς Βουλῆς ἐπέβαλε πρὸς ἐπιψήφισιν ἀρετὰ Δικαστικὰ νομοσχέδια. Ἀν μόνον τινὰ τούτων, ἀριθμούμενα εἰς τοὺς δεκαετίους συνεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν, τὰ δ' ἄλλα παρεπέμφθησαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας, εἰς τοῦτο δὲν πταίει ὁ κ. Βοκοτόπουλος. Πταίει ἡ Βουλή, ἡ ἀπολέσασα τὸν πολύτιμον χρόνον της εἰς ἄλλας ἐπουσιώδεις συζητήσεις, ἀφῆκε δ' ἀνεψηφίστα τὰ Δικαστικὰ νομοσχέδια, ἵνα τὸ ἔρεισμα εὐνομουμένης πολιτείας ἀποτελεῖ ἡ δικαία, ἡ πλήρης ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ
(Τέως Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης).

Ὅταν πλέον ἔντυνεν ὁ ἄνεμος τῆς ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως ὁ κ. Βοκοτόπουλος ὀλίγας ἡμέρας πρότοῦ ἀποφασισθῇ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἡ ἀποχώρησις τῶν πέντε ὑπουργῶν ἀπέστειλεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν παραίτησίν του, ζητήσας τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ ὑπουργείου διὰ λόγους ὑγείας. Ἡ παραίτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτή, ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἀπεδέχθη τὰς παραιτήσεις καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του.

***

Ἀνδρέας Στεφανόπουλος. — Βουλευτὴς ἐξ Ἠλείας ὁ τέως ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς ἦτο ὁ νεαρώτερος τῶν μελῶν τοῦ παραιτηθέντος Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀνήκει εἰς ἀρχαίαν πολιτευομένην οἰκογένειαν, τὴν ἰσχυροτέραν, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἐν Πελοποννήσῳ λόγῳ ἐλογικῶν κεφαλαίων. Ἡ οἰκογένεια τῶν Στεφανοπούλων πολιτεύεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῇ Ἠλείᾳ, ὅπου κατώρθωσε χάρις εἰς τὴν δραστηριότητά της νὰ παλαίσῃ μὲ ἰσχυρὰ ἀντίπαλα κόμματα καὶ νὰ ἐπιβληθῇ. Ὁ ἀείμνηστος θεῖος τοῦ τέως ὑπουργοῦ, ὁ γηραιὸς Στεφανόπουλος ἵδρυσε τὸ κόμμα τοῦτο ἐν Ἠλείᾳ καὶ κατέστησαν αὐτὸ ἰσχυρόν, κραταιόν, διαδεχθέντες τὸν θεῖόν των ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ οἱ δύο ἀνεψιοί του, ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος καὶ ὁ ἤδη Δήμαρχος Πύργου κ. Χρῆστος Στεφανόπουλος. Ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ οἱ Στεφανόπουλοι Τριφυλιοῦ ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων. Ὁ μακαρίτης θεῖός των εἶχε τιμηθῆ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἐπανειλημμένως διὰ τῆς θέσεως τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Ὁ ἀνεψιὸς ἤδη κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ Τριφυλιακοῦ κόμματος δίς, προαληφθεὶς τὸ πρῶτον ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ τελευταῖον ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν Ἑσπερίᾳ, ἀρίας δὲ ἐγκυκλοπαιδοῦς μορφώσεως ἐκτήσατο ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του, τὸν ἤδη Δήμαρχον Πύργου, ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὡς ἀντιπροσώπους των. Τοιαῦτα δ' εἶναι ἡ ἐκτίμησις τῶν Ἠλείων πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀδελφοὺς Στεφανοπούλους, ὥστε ὄχι μόνον ἀναδεικνύουσι βουλευτὰς καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συνηρισμένους ὑποψηφίους, ἀλλὰ τελευταῖον ἐνῷ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ κ. Χρῆστος Στεφανόπουλος παρητήθη τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἐξελέγη Δήμαρχος, εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν κατόπιν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐξέλεξαν τὸν ἑτέρον τῶν ἀδελφῶν Στεφανοπούλων, τὸν Ἰωάννην πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς κενωθείσης βουλευτικῆς θέσεως ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ προβυτέρου ἀδελφοῦ.

Τοσαύτην κατεμένοι δημοτικότητα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των οἱ Στεφανόπουλοι — ἀποκαλούμενοι Βασιλεῖς τῆς Ἠλείας, ὡς κατέχοντες καὶ τὴν βουλευτικὴν ἀντιπροσωπείαν πλὴν σχεδὸν καὶ τὰ δημοτικὰ ἀξιώματα, — καὶ ἀειποτὲ ὑπαδοὶ τοῦ Τριφυλιακοῦ κόμματος, ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν τὸ ἴδιον ἀκολουθοῦντες ἐκ πολιτικῆς πλεονεξίας κόμμα, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ διεκδικήσουν μίαν ἐκ τῶν ὑπουργικῶν θέσεων. Καὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἐκλογῇ τοῦ κ. Θεοτόκη, τῇ ὁμοφώνῳ δὲ γνώμῃ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἐκλήθη τὸ πρῶτον πρὸ πέντε ἐτῶν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος. Δυστυχῶς ἕνεκα τῶν τότε ἐκτάκτων πολιτικῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν δυσμενεῖς διὰ τὸ κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη, ὁ κ. Στεφανόπουλος δὲν διηύθυνε παρὰ ἐπ' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Κατὰ τὴν ἤδη προϋπουργίαν τοῦ ἐκ Κεραίας πολιτευτοῦ, τὴν ἀρξαμένην τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1905 ὁ κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος ἐκλήθη καὶ πάλιν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας, ἀνέλαβε δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
(Τέως Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως).

Ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐπέδειξεν ἄφρον ζῆλον καὶ ἀγαστὴν ἐπιμέλειαν πρὸς βελτίωσιν καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν τῆς Παιδείας πραγμάτων. Πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δραστηριότητος κατήρτισεν εἰδικὰς ἐπιτροπὰς πρὸς μελέτην τῶν ἐρόντων ἀνάγκην βελτιώσεως καὶ ἀναπτύξεως ζητημάτων. Εἰς τὴν Βουλὴν καὶ κατὰ τὰς δύο παρελθούσας συνόδους ὑπέβαλεν ἀρετὰ νομοσχέδια, μετὰ πολλῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, ἐξ ὧν ἐνδείκνυται ὅτι δὲν κατηνάλωσεν εἰς μάτην τὸν χρόνον του ὡς ὑπουργὸς ὁ κ. Στεφανόπουλος. Σπουδαιότατα ἦσαν τὰ ὑποβληθέντα ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐπιψήφισιν ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, ἐκ τῶν ὁποίων κατορθώθη τὰ ἐπιψηφισθῶσι τινά. Μεταξὺ αὐτῶν πρέπει νὰ σημειωθῇ τὸ νομοσχέδιον, τὸ καταστὰν ἤδη νόμος τοῦ Κράτους, περὶ τοῦ μόνου βιβλίου. Διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὅστις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Στεφανόπουλον, βαρὺς ἐπέπεσεν ὁ πέλεκυς κατὰ τῆς βιβλιοκαπηλείας, ἀνεκουφίσθησαν δὲ καὶ τὰ βαλάντια τῶν γονέων καὶ οἱ νῶες τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν ἀπὸ τὸν ὄγκον τῶν πολλῶν βιβλίων. Ἐκτὸς τούτου εἰργάσθη ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος καὶ ὑπὲρ τῆς Πανεπιστημιακῆς νεολαίας.

Συνετὸς πολιτευτής, μειλίχιος, συμπαθὴς ὁ κ. Ἀνδρέας Στεφανόπουλος κέκτηται τὴν ἀρίστην ὁλόκληρον τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Ἀπεχώρησε τῆς Κυβερνήσεως τὴν 21ην Ἰουνίου μετὰ τῶν ἄλλων τεσσάρων συναδέλφων του.

***

Νικ. Π. Καλογερόπουλος. — Διαιτήτορος, βουλευτὴς ἐκ Χαλκίδος, πρόεδρος καὶ Σύμβουλος διαφόρων Ἑταιριῶν. Γνωστότατος εἰς τὸν κοῦν κόσμον καὶ ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκούραστος εἰς τὸ λέγειν, τὸ γράφειν καὶ τὸ περιπατεῖν. Δραστηριώτατος. Μία σωστὴ ἀληθινὴ κινητήριος μηχανή. Πάντοτε γελῶν. Εἰς ἅλους καὶ τοὺς ἁπλοϊστέρους προσηνέστατος. Υἱὸς νομομαθοῦς πατρὸς ἐφάνη ἀνάξιος τῶν πατρικῶν προτερημάτων, προχωρήσας μόνος χάρις εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν του ἕως εἰς τὰ ἀνώτερα τῆς πολιτείας ἀξιώματα. Συμπαθὴς εἰς ἅλους. Ἀνεψιὸς τοῦ ἰσχυροῦ πολιτικοῦ κομματάρχου τῆς Εὐβοίας κ. Βουδούρη συνδυαζόμενος εἰς ἀεὶ βουλευτικὴν ἐκλογὴν μετ' αὐτοῦ, ἐκλέγεται ἤδη ἐπὶ σειρὰν περιόδων βουλευτὴς Χαλκίδος. Ἠκολούθησε τὸν θεῖόν του κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν καὶ ὅταν ἐξέλιπε βουλευτὴς ἐπάξθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Τριφυλίου. Ὁ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτὴς εἶχε διακρίνει εἰς τὸν κ. Ν. Καλογερόπουλον ἱκανότητα ἀπαιτητήν, ρητορικὴν δεινότητα καὶ ἐπιδεξιότητα πολιτικήν. Ἐπὶ σειρὰν Βουλευτικῶν Συνόδων ὅταν ἐνοῦρτα τὴν χώραν ὁ ἀείμνηστος Τριφυλίης, ὁ κ. Καλογερόπουλος ἐξελέγετο εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς, αἱ ἐκθέσεις του δὲ καὶ αἱ ἀγορεύσεις του ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς προϋπουργοῦ τοῦ μακαρίτου Τριφυλίη ἐνεποίουν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐθαυμάζοντο. Ἔχει εἰς μέγαν βαθμὸν τὸ χα-

ρισμα τοῦ λόγου, τάς δὲ ὁμιλίας του ἀρτίας μὲ εὐφυεῖς περιόδους, καθιστώσας αὐτὸν ἄξιον ἀκροάσεως. Ὅταν ὁμιλεῖ δὲν κουράζει τὸν ἀκροατήν του. Τὸ χάρισμα τοῦτο ἀπέκτησε διὰ τῶν συνεχῶν ἀγορεύσεών του εἰς τὰ δικαστήρια, ἰδίως εἰς τὰ ποινικά. Καὶ ἔντεχνα τούτου εἶναι καὶ ἄριστος ποινικολόγος.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν αὐτῶν εἰσηγητὴς τοῦ Προϋπολογισμοῦ, διετέλεσαν ἐπίσης καὶ γραμματεὺς τῆς Βουλῆς ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ. Ἦτο ἐκ τῶν ἐπιδεξιωτέρων γραμματέων. Τὴν ἐπιδεξιότητά του δ' αὐτὴν ἐδείκνυε κατὰ τὰς τριετεῖς ἐπὶ τῆς Προϋπουργίας τοῦ μακαρίτου Τρικούπη συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ὅταν ἐγίνετο ἔνστασις ἀπορίας ἐκαλεῖτο ν' ἀνεγνώσῃ τὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν ὁ κ. Καλογερόπουλος. Πότε κατόρθωνε νὰ ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διὰ νὰ προφθάσουν νὰ συγκεντρωθοῦν οἱ συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ καὶ πότε τὸν ἀνεγίνωσκεν εἰς δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, ὅταν δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ ματαιωθῇ ἡ ἀπαρτία.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις ἀπεδείχθη ἡ δραστηριότης καὶ ἡ εὐστροφία τοῦ κ. Καλογεροπούλου. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Καίτοι δὲν διετέλει Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς, ἐκαλεῖτο οὗτος εἰς τὸ Προεδρεῖον διὰ τὰ ἀναγνώσῃ τὸν Προϋπολογισμόν. Ἐπειγουμένης τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη νὰ τελειώσῃ ἡ σύνοδος καὶ νὰ λάβῃ μίαν ὥραν ἀρχίτερα ἢ τελευταία συνεδρίασις, καθ' ἣν θὰ ἐπεψηφίζετο καὶ ὁ προϋπολογισμός, ὁ κ. Καλογεροπούλος ἀνελάμβανε τὰ ἀναγνώσῃ εἰς ἑπτήκοον τῶν βουλευτῶν ὅλόκληρον τὸ ἀγλῶδες πέχος τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἰς ἡμίσειαν ὥραν, μίαν δὲ φορὰν, τὸν ἀνέγνωσεν εἰς ἑξῆκοντα λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προϋπουργοῦντος τοῦ Τρικούπη ἐξελέγετο Ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, συνέπεινε δὲ κατὰ πολὺ εἰς τὸν ἀλανισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸ Τρικουπικὸν κόμμα, διαφωνήσας καὶ μὲ τὸν θεῖόν του κ. Βουδούρην. Ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην, τοῦ ὁποίου εἶνε εἷς ἐκ τῶν πιστοτέρων φίλων καὶ ἀοπλιτικῶν συμβούλων. Ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς δὲ διεμήνυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ κατὰ τὰς δύο περιστάσεις, καθ' ἃς διεμήνυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διεδέχθη εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τὸν Σιμόπουλον παραιτηθέντα. Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν μάλιστα ὑπουργίαν του ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεχρίθη διὰ τὸν εἰσηγητήριον λόγον του, ὅταν ἐκέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους. Μὴ ἀκολουθήσας τὴν πεπατημένην ὁδὸν τῶν προκατόχων του ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
(Τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν).

Κατὰ τὴν ἤδη προϋπουργείαν τοῦ κ. Θεοτόκη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1905 τῷ ἀνετέθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διεχρίθη διὰ τὸ διοικητικόν του. Πεπειραμένος εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας κατόρθωσε πολλὰς ἐλλείψεις νὰ πλήρωσῃ καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ πολλὰ κενά. Εἷς ἐκ τῶν στυλοβατῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος εἶχε κατορθώσει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόμματος. Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅτε ὁ Σιμόπουλος ἀπεχώρησε τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κ. Καλογερόπουλος ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν καὶ τοῦ ὑπουργείου τούτου, τὸ ὁποῖον διηύθυνε μέχρι τῆς 21 Ἰουνίου, ὅτε ἀποφασισθείσης τῆς γενικῆς μεταρρυθμίσεως παρῃτήθη τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος.

***

Κωνστ. Τρικούπης. — Ὁ τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν φέρει ἓν ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ὀνομάτων ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ καὶ πολιτικῇ. Εἶναι πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ ἀειμνήστου ἀξόχου πολιτικοῦ Χαριλάου Τρικούπη, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἐκπεδεὶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου καὶ ἐπιτυχὼν ὡς βουλευτὴς παρέλαβε καὶ διευθύνει ἔκποτε τὸ ὀρχεῖον Τρικουπικὸν κόμμα. Εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων καὶ πεπαιδευμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ. Ὄχι μόνον κατὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατεύματι ἐπέδειξεν ὥραν πρὸς τὸ στρατιωτικὸν καθῆκόν του ἀφοσίωσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 διεκρίθη ἐν Ἠπείρῳ, ὅπου διέκρινε — ἔχων τὸν βαθμὸν τότε τοῦ λοχαγοῦ — μίαν ἐκ τῶν πυροβολαρχιῶν. Ἠφοσιωνίσατο καὶ ὁμιλητικώτατος κάκεινα

τὰς συμπαθείας τῶν γνωριζόντων αὐτὸν, ἰδίως δὲ τὰς τῶν φίλων τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Χαριλάου Τρικούπη ἐκλήθη ἀπὸ τὸ ἀπορφανισθὲν κόμμα ἐν Μεσολογγίῳ ὅπως πολιτευθῇ. Ἐπεδείξε εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐπίτευξε πρῶτος συνδυαζόμενος κατὰ τὸ πλεῖστον μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ἐκίσης ἐν Μεσολογγίῳ πολιτευτοῦ Ἀλωνίδα Διλιγιόργη. Τὸ πρῶτον ἐγένετο ὑπουργὸς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1905 κατὰ τὴν ἤδη προϋπουργίαν τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη, ἀναλαβὼν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Ἡ ἀνέρρησίς του εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα καὶ λόγῳ τῆς ἀξίας του καὶ λόγῳ τοῦ οἰκογενειακοῦ του ὀνόματος ἐκαρατεύθη ἰσχυλῶν τῶν Τρικουπικῶν ὡς μία ἐκ τῶν καλλιτέρων πράξεων τοῦ διαδόχου τοῦ μακαρίτου Τρικούπη. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὃ διηύθυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ εἰδικὴν ἐπιμέλειαν ὅπως βελτιώσῃ τὰ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἀδυπρόσωπος δὲ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν ἀφῆκεν ἴχνη τῆς διαβάσεώς του ἐν πολλοῖς ὀργανωτικοῖς κανονισμοῖς. Εἰς τὸν κ. Κωνστ. Τρικούπην ὀφείλεται τὸ νομοθέτημα περὶ ἱδρύσεως Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐν τῷ Ναυτικῷ, ἀποραιτήτου θεσμοῦ, ὅστις πολλάκις ἐπιδείχθη. Οὐδεὶς ὅμως εἶχε κατορθώσει ἐκ τῶν προκατόχων τοῦ κ. Τρικούπη νὰ τὸν πραγματοποιήσῃ. Διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν ἀνώτεροι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἐτέθη ἡ στερεοτέρα βάσις τῶν ἐνδελεχοῦς ἐρεύνας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στόλου καὶ συμπλήρωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, ὅπως ἀφεθεῖται εἰς τὸν τέως ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸν εἶχε καταστῆ πλέον εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς ἐθνικῆς ἐρεύνας ἀπαραίτητος. Ἐκτὸς τούτου ὁ αὐτὸς στρατιώτης καὶ ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὁ ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴς εἰργάσθη καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου ἐκπαιδευτικοῦ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. Οἱ τέσσαρες ἀτμοσυνδρόμονες καθ' ὅλην τὴν ὑπουργίαν του καθημερινῶς ἐξετίλουν γυμνάσια πρὸς ἄσκησιν τῶν ναυτῶν εἰς τὴν ἱστιοπλοΐαν. Τὸ ὄνομά του ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν συνέδεσε μὲ ἐθνικὴν πρᾶξιν· μὲ τὴν ἀοργγελίαν ἑπτὰ ἀντιτορπιλλικῶν, τὰ ὁποῖα σήμερον συνεπλήρωσαν τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Εἶναι δὲ ἄξιον ἰδιαιτέρας σημειώσεως, ὅτι τὰ ἀξιόμαχα πολεμικὰ τοῦ στόλου μας, τὰ τρία ἀθωρηκτὰ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιτορπιλλικῶν φέρουν εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς παραγγελίας των τὸ ὄνομα «Τρικούπης».

ΚΩΝΣΤ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
(Τέως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν).

Ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν μετὰ τῆς διαρκείας αὐτὸν δραστηριότητος εἰργάσθη ἐπίσης πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀποθηκῶν ὁλικοῦ πολέμου τοῦ ναυτικοῦ διὰ τῶν τελειοτέρων πυρομαχικῶν. Ἀναίτιος εἰς τὴν Βουλὴν ὑπέβαλε καὶ ἄλλα ναυτικὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἐλλείποντος τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου, δὲν ἐπεψηφίσθησαν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ κ. Κωνστ. Τρικούπης διηύθυνε μέχρι τῆς 21 Ἰουνίου, ὅτε διαδέχθησαν τοὺς τέως ὑπουργοὺς παραιτηθέντας οἱ νῦν τοιοῦτοι.

ΟΙ ΝΥΝ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ἀλεξ. Γ. Σκουζὲ, ἀνέλαβεν ὁ ἐξ Ἀλμυροῦ βουλευτὴς καὶ ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων πολιτικῶν φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη κ. Γεώργιος Μπαλτατζῆς. Ὁ κ. Γεώργιος Μπαλτατζῆς ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος ἀπὸ πολλοῦ ἀντιπαταστάτης τοῦ κ. Σκουζὲ εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ἁποίαν ἐπραγματοποιεῖτο μερικὴ ἢ γενικὴ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις. Τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα εἰς τὴν ἀπονομὴν ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακείου εἰς τὸν ἐξ Ἀλμυροῦ βουλευτὴν δὲν εἶχε ὄχι μόνον τὴν παραμικρὰν ἀντίρρησιν, ἀλλὰ σύσσωμον εἶδε εὐχαρίστως τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Ὁ κ. Μπαλτατζῆς ἔχει προσφέρει πλείστας ὅσας ὑπηρεσίας εἰς τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, συνέτεινε δὲ μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπικρατησίν του ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἐκ τῶν μεμνημένων εἰς τὰ πολιτικὰ παρασκήνια παρεῖχε πάντοτε τὰς σωστικὰς συμβουλάς του εἰς πολὺ λεπτὰ ζητήματα καὶ διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἐνεργητικότητος συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν πολλῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφυόμενα ἐκ τῶν διαφόρων πολιτικῶν περιστάσεων, ἐθεωρήθησαν ἴσως ὡς παρεμποδίζοντα εἴτε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Θεοτόκη, εἴτε τὴν πρόοδον τοῦ κόμματος καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ παρὰ τῷ λαῷ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν).

Νέος ἀκόμη, μόλις εἰσελθὼν εἰς τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀνήκει εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀρχοντικοτέρων, τῶν ἀριστοκρατικωτέρων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Εὐπατρίδης καὶ πολυπλάντος. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης. Μελετητὴς καὶ ἀπορος πολλῶν γνώσεων, κέκτηται πλουσίαν βιβλιοθήκην. Πιστὸς τηρητὴς τοῦ ἀρχαίου ρητοῦ «Φείδου χρόνου» ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας δὲν κατηνάλωσε τὸν χρόνον τῆς σχολῆς του εἰς μάτην, ἀλλ' εἰς τὸν κλοντισμὸν τῶν γνώσεών του. Γλωσσομαθὴς ἐκ τῶν ὀλίγων, γνωρίζων κατὰ βάθος τὰς ξένας γλώσσας. Χάρις εἰς ἰδιαιτέραν κλίσιν του εἶναι ἐντριβέστατος εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ἰδίως τῶν συναφῶν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ χάρις εἰς τὰς ἰδιαιτέρας σχέσεις του, τὰς ὁποίας ἔχει ἀναπτύξει ἐπιτυχῶς μετὰ τῶν προσώπων τῶν ἀνηκόντων καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴν ξένην διπλωματίαν, εἶναι γνώστης καὶ τῶν παραμικροτέρων λεπτομερειῶν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων. Κατὰ τὰς μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς σύναψιν τῶν διαφόρων συμβάσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διεκρίθη συνεργασθεὶς ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πληρεξουσιῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἀειμνήστου τότε πρεσβευτοῦ Νικολάου Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ κ. Διον. Στεφάνου τοῦ ἤδη Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε καταγινόμενος εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα.

Ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη, ὅταν ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ἐγένετο τὸ πρῶτον πρωθυπουργός, ὁ κ. Μπαλτατζῆς διωρίσθη Νομάρχης Μαγνησίας, ὅπου εἰργάσθη μετὰ ζήλου ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ φιλοπροόδου ἔργου, ἐγκαταλείψας παρὰ τοῖς Βολιώταις τὸς λαμπροτέρας ἀναμνήσεις καὶ διὰ τὴν διοικητικήν του ἱκανότητα καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ παντὸς γενικοῦ καλοῦ ἐργασίαν του. Ἀποχωρήσας τῆς Νομαρχιακῆς ὑπηρεσίας, ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀλμυροῦ. Ἡ ἐπαρχία Ἀλμυροῦ ἐτίμησε τὸν κ. Μπαλτατζῆν διὰ παμψηφίας σχεδὸν καὶ ἐπὶ συνεχεῖς ἤδη περιόδους ἀποστέλλει αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν της εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἀπέτησεν ἰσχυρὸν κόμμα ὄχι μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ, ἀλλ' ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ νομῷ Μαγνησίας. ἡ δὲ γνώμη του καθίσταται σεβαστὴ καὶ εἰς τὰ κομματικά, τὰ τοπικὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας Βόλου.

Ἐν τῇ Βουλῇ ὅπου εἰσῆλθεν εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, εἰς πολλὰς δὲ σζητήσεις ἰδίως σχετικὰς μὲ τὴν κατάστασιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, καὶ εἰς ἄλλας σκοπούσας τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ ἔλαβε τὸν λόγον ἀκουσθεὶς μετὰ προσοχῆς. Τὸ κρῶτον ἤδη ἐγίνετο ὑπουργὸς ἀναλαβὼν ὡς ἰδικός τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Δημοτικὸς ἁπλοῦς, εὐπροσήγορος, κριτικώτατος. Ἐκ τῶν ὀλίγων πλουσίων, οἵτινες δὲν ἔχουσι κλεισθῆ εἰς τὰ χρηματοκιβώτιά των. Τὸ χρῆμά του τὸ διαθέτει πάντοτε ἐπωφελῶς καὶ χρησίμως. Πασίγνωστος εἰς τὸν διπλωματικὸν κόσμον. Ὑψηλός, εὐσωμος, μὲ μονόκλ, τέλειος εἰς παρόστασιν, ἔγραφεν ἄλλοτε διάφορα ἄρθρα Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, ἐφελκύσαντα σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου. Ἄνὴρ μὲ θέλησιν καὶ πρωτοβουλίαν πολλὰ ὑπισχνούμενος ἐν τῷ ὑπουργικῷ ἀξιώματι, τὸ ὁποῖον κατέχει. Κατάγεται ἐκ Σμύρνης καὶ εἶναι γαμβρὸς τοῦ ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν).

* *

Δημ. Γούναρης. — Ὁ νεαρώτερος τῶν ἤδη ὑπουργῶν, μόλις τριακονταετὴς τὴν ἡλικίαν. Πρώτην φορὰν ἀνέρχεται εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Κατάγεται ἐξ Ἄργους, ἐκλέγεται δὲ βουλευτὴς εἰς τὰς Πάτρας. Ἔργον τῶν ἰδίων χειρῶν του. Μόνος παλαίσας μὲ μόνον τὰς ἀρετάς του κατὰ ἰσχυρῶν καὶ παλαιῶν κομμάτων ἐν Πάτραις κατόρθωσε νὰ νικήσῃ, καὶ νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου καὶ ἄλλοτε καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δ' ἤδη ἐκλογὰς πρῶτος μὲ κατιπλήκτικὴν πλειονοψηφίαν. Ὑψηλός, ἐσταλής, συμπαθητικώτατος, ἁπλούστατος, διαπρεπὴς νομικός, οἰκονομολόγος, ῥήτωρ μελέτητος ἀκουόμενος μετ' εὐχαριστήσεως. Ὁ λόγος του ἐπέρχεται ὡς χείμαρρος. Ἔχει τὴν ἰδιοφυΐαν του ὅταν ἀγορεύει, ὅταν σιζητεῖ νὰ ζωντανεύῃ πᾶν ζήτημα. Εὐχρέστατος εἰς τὸ λέγειν καὶ ἀκόρεστος εἰς τὸ μελετᾶν. Χάρις δὲ καὶ εἰς τὴν ἐγκυκλοπαιδικήν του μόρφωσιν κατόρθωσε πολὺ ἔνωρις, μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον νὰ καταλάβῃ ἐκλεκτὴν θέσιν ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὰς Πάτρας ἀνετράφη καὶ ἐξεπαιδεύθη. Γενόμενος κάτοχος διπλώματος νομικῆς ἐπεδόθη εἰς τὸ διαγωγιστὸν στάδιον, ὅπου ἐκ τῶν πρώτων βημάτων του ἀπεδείχθη ἡ ὑπέροχος νοημοσύνη του. Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ κατηγορουμένου ἢ τὰ ὁμιλήσῃ ὡς πολιτικὸς ἐνάγων, συνήρχοντο οἱ Πατρεῖς διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσιν, οἱ Πατρεῖς, οἱ συνεπεισμένοι εἰς τὰς Δημοσθενείους ἐκείνας ἀγορεύσεις τοῦ Ἀχιλλέως Γερασοστοπούλου, τοῦ Α. Ῥηγοπούλου. Ἡ φήμη του ὡς ἀρίστου διηγόρου καὶ ἐξόχου ῥήτορος ἐφέρετο πανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ οἱ στενοί του φίλοι παρώτρυναν αὐτὸν νὰ πολιτευθῇ. Τὸ ἔπραξε μετ' ἐπιτυχίας. Ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν δικῶν κομμάτων ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἡ πρώτη του ἀγόρευσις ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς κατέπληξε καὶ τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀκροατάς, ὁ δ' Ἀθηναῖος τύπος διαρρίνας εἰς τὸν κ. Γούναρην ἕνα πολιτευτὴν τοῦ μέλλοντος, τὸν ἐνικολάωθη καὶ τὸν ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ πολιτευόν του στάδιον. Τὸ ἐν Πάτραις κόμμα του ἀποτελεῖται τὸ πλεῖστον ἀπὸ θαυμαστάς, οἵτινες πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς αὐτὸν ἀναμένουσι μίαν ἡμέραν διὰ τῆς δράσεώς του ἐν τοῖς ἀνωτέρους τῆς πολιτείας ἀξιώμασι πολλὰ τὰ γενικὰ καλά. Γλωσσομαθὴς, ἰδίως ἐγκρατὴς τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης παρακολουθεῖ συνεχῶς διὰ μελετῶν τὴν πρόοδον τοῦ Ἰταλικοῦ ἔθνους καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν διαφόρων αὐτοῦ κλάδων. Πολλὰ ἐκ τῶν Ἰταλικῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἀπέκτησε τὰ ὀφέλη, τὰ ὁποῖα ἐκαλλιέργησε διὰ τὴν ἰδίαν του πρόοδον. Ζωηρότατος εἰς τὰς ἀγορεύσεις του, διαλεκτικώτατος εἰς τὰς ὁμιλίας του. Εἰς τὰς ἑσπερινὰς ἐν τῷ οἴκῳ του ἐν Πάτραις καθημερινὰς συναθροίσεις τῶν φίλων του διδάσκει μᾶλλον, παρὰ ὁμιλεῖ. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἐκφέρει ἰδίαν γνώμην, τὴν σωστικωτέραν. Οἱ φίλοι τον τὸν ἀκούσιν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Περὶ τῆς ἀφοσιώσεως δ' αὐτῆς τῶν φίλων του πολλὰ ἐν Πάτραις λέγονται καὶ ἀρκετὰ ἐπεισόδια ἀναφέρονται. Ὑψὸ πάντα ἄλλον γνώστης τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος. Κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν περίοδον, καθ' ἣν

εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, συζητουμένου τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος καὶ προτεινομένων διαφόρων μέτρων πρὸς σωτηρίαν τοῦ πολιτίμου τούτου προϊόντος τοῦ Κράτους, ὁ κ. Γούναρης, κάτοι βουλευτὴς Πετρῶν, ὡμίλησεν ὑπὲρ τῶν σταφιδεμπόρων καὶ κατὰ τοῦ σταφιδικοῦ τότε λαοῦ ἀλαλαγμοῦ. Τὴν ἰδίαν ἐσπέραν καθ' ἣν ὡμίλησεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ λαὸς ἀλαλαγμὸς ἐλιθοβόλησε τὴν οἰκίαν του ἐν Πάτραις, διότι δὶν τοῦ ἤρεσαν οἱ λόγοι του. Ὁ κ. Γούναρης ὅμως εἶχεν εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς ἐτάχθη μὲ τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα. Πλειστάκις ὡμίλησεν, εἴτε ἐκ τοῦ βήματος, εἴτε ἐκ τῆς θέσεώς του ὑπὲρ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ ἐκ Κεφαλῆνος πολιτευτοῦ. Κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης συνόδου τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου διαφωνήσας εἰς πολλὰ νομοθετικὰ μέτρα, ἀπεχώρησε μετ' ἄλλων διαπρεπῶν βουλευτῶν ἐκ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος καὶ ἔπεμψεν τὸ ἔπος τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Δραγούμη κόμμα τῶν Ἰαπώνων. Ἐνήμερος εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἐκηρύχθη μετὰ τῶν ἄλλων Ἰαπώνων ὑπὲρ διαστηριοτέρας διοικήσεως τῶν κοινῶν δι' ἀνακαινίσεως καὶ διοργανώσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν κλάδων. Ἐπὶ τῶν οἰκονομολογικῶν ζητημάτων συνεργάζεται μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Νάξου κ. Πρωτοπαπαδάκη. Εἶνε ἄνθρωπος μὲ ἰδέας. Ἀλὺ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο λόγος περὶ μερικῆς ἢ γενικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ τέως ὑπουργείου ὁ κ. Γούναρης ἐφέρετο ὡς ὁ βεβαιότερος Ὑπουργός. Ἀποχωρήσας ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Ἰαπωνικοῦ κόμματος κατέστησεν ἑαυτὸν ἐλεύθερον διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτικήν του πορείαν. Καὶ τὴν 21 Ἰουνίου ἐ. ἔ. μεταρρυθμισθέντος τοῦ τύπου ὑπουργείου ὁ κ. Γούναρης ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΑΗΣ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως).

*
* *

Σ. Στάης. — Εἷς ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ὁ τῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ χωρὶς νὰ εἴπῃ τί ὑπέρτερον τῆς ἀληθείας, ὅτι εἶναι ὁ ἐξοχώτερος ὅλων τῶν εἰδικῶν ὑπουργῶν. Πλασμένος διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Παιδείας, τὴν βελτίωσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ψυχῇ τε καὶ σώματι ἔχει ἀφοσιωθῇ ἐκ νεανικῆς ἡλικίας εἰς τοὺς δύο τούτους ἀποδιαστόρους κλάδους τῆς πολιτείας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσι καὶ τὴν βάσιν παντὸς εὐνομουμένου Κράτους. Πρὶν πολιτευθῇ ἦτο καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν, αὐστηρότατος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου. Ἐκλεγεὶς βουλευτὴς ἐκ Κυθήρων, τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας, ὅπου μετ' ἐνθουσιασμοῦ τιμᾶται εἰς ἑκάστην ἐκλογὴν ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν, συνετάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Χαριλάου Τρικούπη. Ὡς ῥήτωρ καυστικὸς καὶ πολεμιστὴς δεξιώτατος εἴλκυσεν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του τὴν προσοχὴν τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ καὶ τὰς συμπαθείας τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος. Εἰς τὰς πλειστέρας συζητήσεις ἰδίως ἐπὶ ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς γενικωτέρας πολιτικὰς ἐπεβάλλετο διὰ τῶν ὀρθῶν γνωμῶν του, τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεών του καὶ τῆς ζωηρότητός περὶ τὸ ἐκφράζεσθαι. Εἶχεν ὁ ἴδιος ἔκτοτε προλειάνει τὴν ἀνόρθωσίν του εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Εἶχε καταστῆ ὁ εἰδικός. Εἰς τὰς ἐπιτροπάς, εἰς τὰς ὁποίας παρετέμποντο πρὸς ἐπεξεργασίαν ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια ὁ κ. Στάης ἦτο εἰσηγητής. Πνεῦμα ἀνακαινιστικόν, πνεῦμα προόδου ἐκυριάρχει καὶ κυριαρχεῖ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐὰν ἔζη ὁ μεταρίτης Τρικούπης ὁ κ. Στάης θὰ ἐγίνετο ἀμέσως εἰς τὴν κατόπιν προϋπουργίαν ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἀποῖον δὲν ἐπρόφθασε νὰ κάμῃ ἀποθανὼν ὁ ἀείμνηστος πολιτευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, τὸ ἔκαμεν ὁ διάδοχος αὐτοῦ, ὁ κ. Γ. Ν. Θεοτόκης. Δὶς διετέλεσεν προϋπουργοῦντος τοῦ κ. Θεοτόκη ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας, εἶνε δὲ ἡ τρίτη ἤδη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν διευθύνει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Ὁ κ. Στάης εἶναι εἷς ἐκ τῶν στυλοβατῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, διότι ἦτο ἐκ τῶν πρωτοστατησάντων παλαιοτρικουπικῶν ἐπιφανῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέδειξαν ὡς διάδοχον τοῦ μακαρίτου Τρικούπη ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ κόμματος τὸν κ. Γ. Θεοτόκην. Ἀφοσιωμένος ψυχῇ τοῦ δὲ

Κεφαλῆνος πολιτευτοῦ. Πιστὸς εἰς τὸ κόμμα. Κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς συνόδους, κάτοι ἄπλοῦς βουλευτὴς κάτοι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ διηύθυνεν ἄλλος, ἀνέλαβεν ἐπανειλημμένως τὴν συνηγορίαν καὶ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὰς συζητήσεις. Ἡ δράσις του ὡς ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι καταφανὴς μόνον εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον, ἀλλ' εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ δραστηριότης του ὡς ὑπουργοῦ μοναδική. Ἀμερικανική. Αἱ πλεῖσαι ἐκπαιδευτικαὶ μεταρρυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιθεσαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Στάην. Πρέπει δὲ ἰδιαίτατα νὰ ἐξαρθῇ ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ὀφείλονται εἰς αὐτόν.

Πεντηκοντούτης τὴν ἡλικίαν. Νευρικὸς καὶ ἀπαίνητος. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικὰ ἔχει σημειώσει ἐπιτυχίαν ἐκφανοῦς ῥήτορος. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ἐξήντα ἀπὸ τοῦ βήματος. Πατριώτης ἔνθερμος, ἐργασθεὶς ζωηρότατα ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος. Θάρρους φανταστικοῦ. Τόλμης ἀγρίας. Ἐργατικώτατος, ἐπανειλημμένος ἐμελέτησε τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Πνεῦμα ἀνήσυχον καὶ σπανθηροβόλον.

*
* *

Ν. Λεβίδης. — Ὁ ἰσχυρὸς γνωστὸς Ἀττικάρχης, ὑπουργὸς ἤδη ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Παλαίμαχος τῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Ὑπερβῆ ἤδη τὸ πεντηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικὴν ζωηρός, δραστήριος, ἀποφασιστικός, μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ θαυμασίαν παρατηρητικότητα. Φιλαναγνώστης καὶ ἐκλεκτικός. Εἰδικὸς εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς πολιτείας. Πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Λεβίδου, τοῦ διαπρέψαντος ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προέδρου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἵδρυσις τοῦ ὁποίου ταμείου ὀφείλεται ἐπίσης εἰς τὸν πατέρα τοῦ ἤδη ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὴν καταγωγὴν Φαναριώτης ὁ κ. Ν. Λεβίδης, γέννημα ὅμως καὶ θρέμμα τῶν Ἀθηνῶν, τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ὁποίαν πολιτευόμενος τιμᾶται ἰδιαζόντως καὶ ἐκλέγεται ἐπὶ πολλὰς βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀττικῆς.

Διδάκτωρ τῶν νομικῶν εἶχε διορισθῇ ἐπάλληλος εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁπόθεν ἀπεχώρησε διὰ νὰ πολιτευθῇ. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1879, ὡς φίλος τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἠκολούθει νεώτατος καὶ πρὶν ἀπέλθῃ ἐκτεθῇ εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐξελέγη ὡς βουλευτὴς ἀπέτυχε πρῶτος ἐπιλαχὼν δι' ὀλίγας ψήφους. Εἶχεν ἐκλεγῆ συνάμα τότε ἐκ τῶν πρώτων δημοτικῶν σφραγίδων τοῦ δήμου Ἀθηναίων, πολλὰ πρωτάτινες καὶ ἐν πολλοῖς μετὰ τοῦ μακαρίτου Δημάρχου Ἀθηναίων Δημητρίου Σούτσου ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πόλεως καὶ τοῦ Δήμου. Εἰς τὴν ἐπομένην βουλευτικὴν ἐκλογὴν, τῷ 1881, ἐξελέγη βουλευτὴς μόνος ἄνευ ἀγωνίσματος παλαίσας κατὰ ἰσχυρῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΛΕΒΙΔΗΣ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν).

τότε κομματαρχῶν ἐκ πληρωτομιούτιμος ἐχόντων ἐλλογοῦ κεφάλαια καὶ ἐπιβαλλομένων. Εἰσελθὼν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἐτάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Ὁ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτὴς διέκρινεν εἰς τὸν κ. Λεβίδην πολιτικὰς ἀρετὰς σπανίας, ἀνέθετο δ' αὐτῷ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὴν λίαν ἀκανθώδη διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν σταδιοδρομίαν τῶν κομμάτων θέσιν τοῦ Εἰσηγητοῦ ἐν τῷ κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Κωμουνδούρου κατηγορητηρίῳ. Ἡ πρώτη του ἀγόρευσις ἐν τῇ Βουλῇ ἐδικαιώθη διὰ τὴν φητορικὴν δεινότητά της. Ὡς ρήτωρ ἀνάκτος. Εἴτε ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁμιλεῖ, εἴτε εἰς ἐκλογικὰς διαβεβλώσεις ἢ συναθροίσεις πολιτῶν συνηκολούθει τὸ ἀκροατήριόν του.

Παρὰ τῷ κομματι τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη δὲν παρέμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Λόγοι πολιτικῆς τοπικῆς συμφορίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς τὸν ἠνάγκασαν τὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος καὶ νὰ ταχθῇ μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ὅταν ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς ἀνεδεικνύετο μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωμουνδούρου ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κ. Λεβίδης πολλὰ προσέφερε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Λεξιδάτατος χειριστὴς τοῦ λόγου συνετέλεσε τὰ μάλα εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης καὶ διαφοροῦς πολεμικῆς τοῦ Δηλιγιάννη κατὰ τοῦ πανισχύρου τότε πρωθυπουργοῦ Τρικούπη. Πολεμῶν τὸν Τρικούπην κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁμίλησεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ 16 ὥρας. Ὑπῆρξε στύλος παντέχνος τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος. Οἱ ἀγῶνές του κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1886 ἕως τὸ 1889 ἐπῆρξαν φοβερότατοι. Ἡ ῥητορικὴ μονομαχία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Βοκοτόπουλου διὰ τὴν ἀπονομὴν χάριτος εἰς τὸν λῃστὴν Τσόην ἔμεινεν ἀλησμόνητος. Εὐδοκιμῶν εἰς τὸ λέγειν, εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν γνωμῶν του, ἐκήρυττεν ἄλλοτε δριμὺς ἔλεγκτὴς τοῦ Σύματος. Κατὰ τὴν μεγάλην ἄλλοτε ἐκλογικὴν νίκην τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ ἐν Ἀττικῇ ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Λεβίδου ἐσημειώθη ὡς πρωτοφανὴς εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικά. Ἐπέτυχε πρῶτος βουλευτὴς ἐκ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ λαβὼν 3.000 ψήφους περισσοτέρας ἀπὸ τὸν δεύτερον ἐπιτυχόντα τοῦ αὐτοῦ συνδυασμοῦ. Ἐκυβέρνησε ἐπὶ τοῦ λαοῦ φρονήματος κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἡ δὲ καταπληκτικὴ πλειοψηφία του ἐχαρακτίσθη ὡς πρωτοφανὴς τέχνη ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τὸ πρῶτον ἐγένετο ὑπουργὸς κατὰ τὸν κόλμον τοῦ 1897, ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη λαβὼν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Εἶναι πρόσφατος εἰς ἵππους ἡ τότε δράσις του ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας περιστάσεις, ἡ ὁποία ἀπέδειξε τὸν μέγαν πατριωτισμόν του καὶ εἶνε πρόσφατα ἀκμὴ εἰς ἅπαντα τὰ αἴτια, τὰ ἀναγκάσαντα αὐτὸν νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς δεινὰς καὶ κρισίμους ἡμέρας, ὅστε δεινοῖων πριτῶν νὰ φέρωμεν ἡμεῖς ἤδη τὸν λόγον ἐπ' αὐτόν. Οἱ λόγοι οἵτινες τὸν ἐξηνάγκασαν ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ ἀξιώματος, τὸν ἐξηνάγκασαν ἀμέσως κατόπιν γ' ἀποχωρήσῃ καὶ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος. Τιμήσας εἶτα ἐν τῇ Βουλῇ ἐπί τινα χρόνον ἀνεξαρτήτον στάσιν ἐτάχθη καὶ πάλιν παρὰ τῷ Δηλιγιάννη, εἶτα δὲ ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην. Εἰς τὰς δύο προηγουμένας πρωθυπουργίας τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ διετέλεσεν ὁ κ. Λεβίδης ὑπουργὸς τὴν μίαν μὲν φορὰν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ἑτέραν δὲ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Τὸ δεύτερον ἤδη ἐγίνετο τῶν Ἐσωτερικῶν. Διετέλεσεν ἐπίσης Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ἐκ τῆς Προεδρικῆς θέσεως ἐκλήθη τὴν 21 Ἰουνίου ἐ. ἔ. καὶ ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὡς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς τελευταίας δύο βουλευτικὰς περιόδους διεκρίθη διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν μεθ' ὧν διηύθυνε τὰς συνεδριάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀριστοτεχνικὰς προσφωνήσεις του πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν καὶ τὸ Ἰταλικὸν Ἔθνος ἐκ τῆς ἐκπαιρίας τῆς καθόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του εἰς τὰ διάφορα ἀξιώματα τῆς πολιτείας, εἰς ἃ ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Στέμματος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς διεκρίθη διὰ τὴν διοικητικήν του ἱκανότητα καὶ τὴν δραστηριότητά του ὑπὲρ κοινῶν γενικῶν καὶ καταβολὴν πᾶσαν ἐνέργειαν. Ἐν Ἀττικῇ διατηρῇ ἰσχυρὸν κόμμα, εἶναι δ' ὁ ἐπίφοβος ἀντίπαλος τοῦ ἐπίσης ἰσχυροῦ κομματάρχου κ. Ῥάλλη. Ἔχει φίλους ἀφοσιωμένους καὶ ἐχθροὺς ἀκοπόνους. Ὅλως ῥήτωρ δεινός, οὔτω καὶ χειριστὴς τοῦ καλάμου δεξιώτατος. Ἔχει δημοσιογραφήσῃ καὶ δημοσιογραφεῖ, ἐξέδωκε δὲ κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικήν ὑποψηφιότητά του καὶ ἰδίαν ἡμερίδα «Τὸ 21». Ἀνεψιὸς τοῦ ἐγκριτοτέρου ἐν παλαιοῖς χρόνοις δημοσιογράφου τοῦ Διεκθεντοῦ τῆς «Ἐλπίδος» ἀειμνήστου Λεβίδου. Ἄνθρωπος τῆς τάξεως διατηρεῖ πολιτικὸν ἀρχεῖον μοναδικὸν εἰς τὰ ἑλληνικὰ πολιτικὰ καὶ κοινοβουλευτικὰ χρονικά. Μέγας τῶν ἐλαγῶν ὀργανωτής, ἰσοδύναμος εἰς τοῦτο μὲ τὸν ἀντίπαλόν του κ. Ῥάλλην. Εἶναι ἤδη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς. Γνωρίζει ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς ὄνομα πρὸς ὄνομα, μετὰ τῶν πλειοτέρων δὲ ἐξ αὐτῶν ἀλληλογραφεῖ μόνος. Εὐγενέστατος καὶ περιποιητικώτατος.

***

Δ. Στεφάνου. — Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ ἐν ἔτει 1835. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐσπούδασεν ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἐν Ἀθήναις. Τὴν νομικὴν ἐσπούδασεν ἐντοῦθα, ἐπλειοποιήθη δὲ ἐν Παρισίοις. Ἐπανελθὼν εἰς Ζάκυνθον τῷ 1861 ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου μέχρι τοῦ 1864, ὅτε ἐλθὼν μετὰ τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου διωρίσθη Εἰρηνοδίκης ἐν Κερκύρᾳ, προβιβασθεὶς κατόπιν εἰς Πρωτοδίκην καὶ Ἐφέτην. Τῷ 1873 προήχθη εἰς Ἀρεοπαγίτην, ἐξήσκησε δὲ τὰ ὑψηλὰ αὐτὰ δικαστικὰ καθήκοντά του μέχρι τοῦ 1882, ὅτε διωρίσθη Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν ἔτει 1886 Δικαστικὸς Σύμβουλος. Ἐν ἔτει 1890 κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 14 Ὀκτωβρίου ἐξετέθη ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἐπέτυχεν. Ἐξελέγη ἐκ νέου κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Μαΐου τοῦ 1892. Τὸ ἔτος 1893 ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργεῖον τοῦ μακαρίτου Τρικούπη. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1895 ἀπέτυχε μετὰ τῶν πλείστων Τρικουπικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματός των. Τῷ 1897 μετὰ τὸν πόλεμον ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ζαΐμη μετὰ τοῦ μακαρίτου Μαυροκορδάτου ὡς πληρεξούσιος τῆς

Ἑλλάδος πρὸς διαπραγμάτευσιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας ὁριστικῆς περὶ Εἰρήνης Συνθήκης καὶ τῆς Προξενικῆς συμβάσεως. Τῷ 1899 ἐξελέγη καὶ πάλιν βουλευτὴς Ζακύνθου, ἐν ᾧ διετέλει ἐν ἀποστολῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἔκτοτε ἀντιπροσωπεύει συνεχῶς τὰ μάλα τιμώμενος ὑπὸ τῶν Ζακυνθίων τὴν ἐπαρχίαν του ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐν ἔτει 1883 ἀπεστάλη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συγκροτηθείσῃ Διεθνεῖ Ἐπιτροπῇ τῶν ἀποζημιώσεων μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἀραμπῆ καὶ τὴν λεηλασίαν καὶ τὸν βομβαρδισμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας. Ὁσαύτως ἀπεστάλη τρὶς εἰς Ρουμανίαν κατὰ τὰ ἔτη 1884, 1890 καὶ 1905 πρὸς διευθέτησιν τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, ὅτε καὶ ἐν ἔτει 1891 συνέγραψε διατριβὴν περὶ τῆς ἀστικῆς ἰκανότητος τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ρουμανίᾳ. Νομομαθὴς ἄριστος. Συγγραφεὺς νομικοῦ μνημονογραφιῶν. Ὑπερεξηκοντούτης, ἀλλ' ὀκμαιότατος. Ῥήτωρ ἔξοχος. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ σταλῇ ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, ἐξεφώνησε λόγον ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν ἀλησμόνητος. Ὑψηλός, ἀλκυός, εὐθυμότατος ἄνθρωπος, γλωσσομαθής, ἀνεκδοτολόγος, χαριέστατος, μὲ ἀπείραν ποικίλων γνώσεων. Τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κοσμοῦνται ἀπὸ τοὺς νευρώδεις καὶ ἀσκηταγήτους ἀγορεύσεις του ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Μετορυθμισθείσης τὴν 21 Ἰουνίου τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Θεοτόκη διεδέχθη τὸν κ. Βοκοτόπουλον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ κ. Στεφάνου διευθύνων τὰ τῆς Θέμιδος ἀποπειρᾶν νὰ μὴ ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης).

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
(Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν).

τιλεῖ τὴν μεγαλειτέραν ἐγγύησιν πρὸς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ βελτίωσιν τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου. Ἡ μακρὰ του δικαστικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ περὶ τὰ νομικὰ ἐντριβή του εἶναι ἀρκετὰ ἐφόδια ὅπως ἡ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης παραμονή του σημειωθῇ μὲ ἀλματικὰ βήματα προόδου ἐν τῷ Δικαστικῷ κλάδῳ.

***

Ἐ. Ἐμπειρίκος. — Πρώτην ἤδη φορὰν ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Ἐπ. Ἐμπειρίκος. Ἐκρημάτισεν ἐπὶ πλείστας ὅσας περιόδους βουλευτὴς Ἄνδρου. Οἱ συνεπαγωγοὶ τοῦ Ἄνδρου τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν καὶ ἐπόλιψιν, δὲν παρῆλθε δ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐκλογὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτυχὼν μεγαλοπρεπῶς ἐκ τῆς ἀνωτέρας τῶν ψήφων.

Ἀνήκει εἰς τὴν μεγάλην ἐφοπλιστικὴν οἰκογένειαν, ἡ ὁποία κέκτηται τὰ μεγαλείτερα καὶ τὰ πλεόνεκτα φορτηγὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν ἀνὰ πᾶν ἔθνος καὶ τὰς ξένας θαλάσσας τὴν γαλανόλευκον σημαίαν μας. Τέκνον ἐπιτελμαν. Προσωνύμιος εἰς ἅπαντας. Ἐπιτυμβιοῦχος. Ἀδόρυβος καὶ ἄχθος τῆς ρεκλάμας. Ἐπιδόσεις τὰ νομικὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἐπελειοποιήθη ἐν Παρισίοις ὅπου διέμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Γλωσσοφαὴς ἐκ τῶν ὀλίγων. Συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ μίαν ἐκ τῶν ἱστορικωτέρων πολιτικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ αἰτιγός του εἶναι κόρη τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ Ἀλεξάνδρου Κωμουνδούρου. Θεικώτατος ἄνθρωπος, κριτικώτατος, ὀλιγόλογος.

Ἀφ' ὅτου ἐξελέγη βου-

λευτής ἐπλήθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ Τρικούπη. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ Μεσολογγίου ἡρωϊκοῦ ὄντος κ. Θεοτόκη. Πιστότατος εἰς τὰ βουλευτικά του καθήκοντα. Ἐκ τῶν πρώτων μεταβαίνων εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ τελευταῖος ἀνοχωρῶν. Καταγίνεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς ναυτικὰς μελέτας. Αἱ μονογραφίαι του Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὸ μόνα ἐπιστημονικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, γραμμένα ἐντελεστάτη καὶ ἐν πλήρει γνώσει τοῦ ζητήματος, εἰδικοὶ δ' ἄνδρες, οἵτινες ἀνέγνωσαν αὐτὰ εὐφήμως ἔκαμαν λόγον περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν τούτων ἔργων τοῦ κ. Ἐμπειρίκου. Δὲν ἀφῆρεν οὐδεμίαν περίστασιν καθ' ἣν νὰ μὴ ἐσυνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐν δημοσίαις διαλέξεσι καὶ ἐν εἰδικοῖς εὐρωπαϊκοῖς περιοδικοῖς. Τελευταῖος ἐξέδωκε τόμον Γαλλιστὶ περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν ἐν Βερδὶ τελευταίαν ναυτικὴν ἔκθεσιν ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα περιλάμπρως. Ἤδη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος ἀναδιοργανωτὴς τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ ἡμέρας τῆς ὑπουργείας του ἐπέδειξε ζῆλον, δραστηριότητα καὶ προτοβουλίαν καταπλήσσουσαν ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν ἐξωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῆς.

Ὡς ἄτομον εὐγενέστατος, ἀφελέστατος, περιποιητικώτατος, λατρευόμενος ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του Ἀνδρίους. Ὅτι τὸν χαρακτηρίζει εἶναι ἡ θετικότης καὶ ἡ πρακτικότης του. Σύμβουλος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Ἰδιαζόντως εἰνοεῖ καὶ ὑποστηρίζει τὰς ὡραίας καὶ καλὰς τέχνας. Δὲν φείδεται θυσιῶν ὅπως ἐνθαρρύνει τὰς ἑλληνικὰς τέχνας καὶ πολλοὶ καλοὶ καλλιτέχναι ἔχοντες ἀνάγκην ἔτιχον τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς του.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΑΤΟΝ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ βουλευταὶ ἀποτελοῦσι τὴν Βουλὴν τῆς ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου δὲν ἐτηρήθη ὁ ἴδιος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Ὑπέστη καὶ αὐξήσεις καὶ μειώσεις. Ὑπερέβη τοὺς διακοσίους καὶ ἠλαττώθη μέχρι τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ἐν τῷ παρελθόντι κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχηγοὶ κομμάτων, πανίσχυροι γενόμενοι προθυπουργοὶ ἠμείωσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν καὶ ἄλλοι διαδεχθέντες ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοὺς πρώτους, ἀντιθέτως ηὔξησαν αὐτόν. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ κοπέληγον εἰς τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα, τὸν αὐτὸν ὅμως ἐπιδιώκοντες σκοπόν, τὸν περιορισμὸν τῆς βουλευτοκρατίας. Ἐὰν δὲ τῶν πράξεών των αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς διακυμάνσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ἐπήρασεν ὠφέλειά τις, τοῦτο εἶναι εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσουσι μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς τὸ προϋπουργικὸν καὶ τὰ ὑπουργικὰ ἀξιώματα.

Δὲν εἶναι δὲ μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν, ὅστις ὑπέστη διαφόρους ἀλλοιώσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογικὴ διαίρεσις πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους ὑπέστη τοιαύτας. Ἐπανειλημμένως εἰς τὸ παρελθὸν ἡ κατὰ ἐπαρχίας ἐκλογὴ βουλευτῶν μετεβλήθη εἰς κατὰ νομοὺς καὶ πανίπαλιν. Ἡ παροῦσα ΙΗ' βουλευτικὴ Περίοδος ἀποτελεῖται ἀπὸ βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγησαν κατ' ἐπαρχίας, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ, κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου, νομοθετηθείσης νέα ἐκλογικῆς διαιρέσεως ἐτροποποιήθη συνάμα καὶ ἡ κατὰ νομοὺς ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν. Ἡ νέα αὕτη ἐκλογικὴ περιφέρεια, καθ' ἣν οἱ βουλευταὶ δὰ ἐκλέγονται ἀπὸ μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἐκλογέων εἰς εὐρυτέραν κλίμακα ψηφοφόρων θὰ ἐφαρμοσθῇ διαλυομένης τῆς παρούσης Βουλῆς ἢ ληγούσης τῆς ὁρισμένης αὐτῇ τετραετοῦς θητείας.

Καταργηθείσης λοιπὸν τῆς κατ' ἐπαρχίας ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν καὶ ὅσον οὔπω τιθεμένης εἰς λειτουργίαν τῆς κατὰ νομοὺς τοιαύτης, ἐκρίναμεν καὶ ἡμεῖς ὀρθὸν νὰ μὴ ἐφαρμόσωμεν ἐν τῷ παρόντι Λευκώματι τὴν ἀρχήν, ἣν εἴχομεν, ὅπως κατατάξωμεν τοὺς βουλευτὰς κατὰ σειρὰν ἀλφαβητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξ ὧν ἐκλέγονται, ὅπως εἶναι οὗτοι ταξιθετημένοι εἰς τὸν λειτουργοῦντα ἤδη ἐπίσημον Βουλευτικὸν κατάλογον, ἀλλὰ κατὰ προαίρεσιν. Εἰς τοῦτο δ' ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω αἰτίας μᾶς ἐξηναγκάζουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, ἀναγόμενοι οὗτοι εἰς τὴν φιλοκαλεστέραν ἐκτύπωσιν τοῦ Λευκώματος καὶ τὴν ἔγκαιρον διανομὴν αὐτοῦ.

*
* *

Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις βουλευτὴς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἀπαιτεῖται παρὰ νὰ ἦναι δημότης Ἕλλην καὶ νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν 30 ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἤρχισε νὰ παρεμβαίνῃ ἡ Βουλή, ἡ ἔλλειψις δ' ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν ἐκ τῆς ἀπαιτουμένης ἡλικίας ἐπὸ τοῦ Συντάγματος δὲν καθίσταται ἀφορμὴ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ μὴ ἔχοντος τὸ προσὸν τοῦτο. Εἰς τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς περιόδους, ἅτε καὶ πολλὰ κόμματα ὑπῆρχον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἡ προσωπικὴ πάλη μεταξὺ τῶν κομμάτων εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, αἱ ἀκυρώσεις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἦσαν συνήθεις, εἴτε λόγῳ ἐκλογικῶν ἐπεμβάσεων εἴτε λόγῳ μὴ νομίμου ἡλικίας τοῦ ἐκλεγέντος. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νεαροὶ βουλευταὶ κάτω τῶν 30 ἐτῶν ἀπεπειραθέντες νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἐγένοντο δεκτοὶ ἀπὸ τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἡ ἐκλογή των ἐπανελήφθη. Ἤδη ὅμως δὲν δίδεται μεγάλη προσοχὴ εἰς τοῦτο καὶ ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου καὶ ἡ παροῦσα ΙΗ'. βουλευτικὴ περίοδος ὡς καὶ ἡ προηγουμένη αὐτῆς ἀριθμεῖ οὐκ ὀλίγους νεαροὺς πατέρας τοῦ Ἔθνους. Ἰδίως αἱ πλειοψηφίαι τῶν νεαρῶν βουλευτῶν συνεχίζουσι πολιτικὰ κληρονομικὰ δικαιώματα καὶ ἴσως ἡ ἀνάγκη αὕτη τοὺς ὁδηγεῖ νὰ ἐκτίθενται εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα πρὶν ἀπόμη συμπληρώσωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν.

Διαλυομένης ἢ ληγούσης τῆς θητείας τῆς σημερινῆς Βουλῆς αἱ ἐκλογαί, ὡς γράφομεν ἀνωτέρω, θὰ ἐνεργηθῶσι δυνάμει τοῦ νέου νόμου κατὰ νομοὺς καὶ οὐχὶ κατ' ἐπαρχίας ὡς μέχρι τοῦδε. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν τῆς νέας κατὰ Νομοὺς Βουλῆς ἐπιστεύετο ὅτι θὰ ἦτο ὀλιγώτερος τῶν ἤδη. Ὑπελογίζετο ὅτι ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς ἀπογραφῆς ἐφαρμόζετο ἡ εὐρεῖα περιφέρεια θὰ ἐξελέγοντο μόνον 167 βουλευταί, ἀπέναντι τῶν 177 μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ἡ τελευταία ἐνεργηθεῖσα ἀπογραφὴ αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. Οὕτω οἱ βουλευταὶ οἵτινες θὰ ἐκλέγωνται εἰς τὸ μέλλον ἀνέρχονται εἰς 184, ἀπέναντι τῶν 177. Πρὸς ὁρισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ἐπανονίσθη, ὅπως εἰς 16 χιλιάδας δημοτῶν ἀναλογῇ εἰς βουλευτής, λαμβανομένου ἐπ' ὄψιν ὅτως καὶ τὸ κλάσμα τῶν 16 χιλιάδων δίδῃ ἕνα βουλευτήν, ὅταν ὑπερβαίνῃ τὰς 5 χιλιάδας. Κατὰ τὴν τελευταίαν λοιπὸν ἀπογραφὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εὑρεθεὶς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μετ' ἀφαιρέσεων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ προσθήκην τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπογραφέντων Ἑλλήνων ἀνέρχεται εἰς 2,753,670. Οὕτω λοιπὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν κατὰ νομοὺς ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ὁ Νομὸς Ἀττικῆς θὰ δίδῃ 18 βουλευτάς, ὁ Βοιωτίας 4, ὁ Φθιώτιδος 7, ὁ Φωκίδος 4, ὁ Αἰτωλοακαρνανίας 9, ὁ Εὐρυτανίας 4, ὁ Ἀχαΐας 10, ὁ Ἠλείας 7, ὁ Ἀργολίδος 5, ὁ Κορινθίας 5, ὁ Ἀρκαδίας 12, ὁ Μεσσηνίας 8, ὁ

Τριφυλλίας 6, ὁ Λακεδαίμονος 6, ὁ Λακωνικῆς 5, ὁ Εὐβοΐας 8, ὁ Κυκλάδων 13, ὁ Κερκύρας 6, ὁ Λευκάδος 3, ὁ Κεφαλληνίας 6, ὁ Ζακύνθου 3, ὁ Ἄρτης 3, ὁ Λαρίσσης 6, ὁ Μαγνησίας 7, ὁ Τρικκάλων 9, ὁ Καρδίτσης 6, ὁ Ὕδρας 3, ὁ Σπετσῶν 2 καὶ ὁ Νέων Ψαρῶν 2.

Ἀγαμέμνων Σλήμαν. — Ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου. Ὑψηλοῦ μιλλὸν ἀναστήματος, λεπτοφυής, ξανθότριξ, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἀρχαιολόγου Σλήμαν. Μητρόθεν Ἀθηναῖος. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀγυιᾶς ἄπου πολιτεύεται διδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ τὸ κῦμα τοῦ ἀειμνήστου συγγενοῦς του Μελᾶ. Ζωηρὸς εὐθαρσὴς τὸν χαρακτῆρα. Διδάκτωρ τὰ νομικά. Ἐγκρατὴς τῆς ἀρχαιολογίας, ἄξιος υἱὸς τοῦ λεφημισθέντος ἀρχαιοδίφου πατρός του. Διατηρεῖ ἐν τῷ πατρικῷ του οἴκῳ σπουδαιοτάτην συλλογὴν ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, τὴν ἄποίαν πλουτίζει ὁσημέρα κατοχυρούμενος εἰς μελέτας πρὸς τοῦτο. Θεοτοκαῖος ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων, ἰδιαίτερος φίλος τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ, ἀλλὰ καὶ συνάμα τηρῶν τὴν ἀνεξαρτησίαν του ἐπὶ πολλῶν κυβερνητικῶν ζητημάτων ἐν τῇ Βουλῇ, ἰδίαν ἰσχύουσαν γνώμην καὶ ἀντίθετον ἐνίοτε ψῆφον πρὸς τὴν συμπολίτευσιν. Διετέλεσε Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς. Ὡμίλησε πολλάκις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἠρούσθη μετὰ προσοχῆς. Παρακολουθεῖ τὰς συνεδριάσεις τακτικώτατα. Πρωσηνής, ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ. Νεώτατος ἤδη μὲ τοιαύτας ἀρετὰς ἐγγυᾶται ἄριστον τὸ πολιτικὸν μέλλον του. Εἶναι ὁ μόνος βουλευτής, ὅστις ἀεκίνει πρῶτον ἐκφωνούμενον τὸ ὄνομά του κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ καταλόγου τῶν βουλευτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΣΛΗΜΑΝ
Βουλευτὴς Ἀγυιᾶς

* * *

Γεώργιος Πολυγένης. — Ὑψηλός, εὔρωστος, γνωστότατος Ἀθηναϊκὸς τύπος. Κατάγεται ἐξ Ἄργους ὅπου πολιτεύεται, ἐγεννήθη ὅμως καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀθήναις. Υἱὸς ἐγκριτοτάτου ἀειμνήστου ἐμπόρου τῆς πρωτευούσης καὶ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ψυχὴ ἐπιχειρηματικὴ καὶ τολμηρά. Νεώτατος ἀνεμίχθη εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις καὶ χάρις εἰς τὴν δραστηριότητά του καὶ τὴν ὀξείαν ἀντίληψίν του ἐπέτυχε. Προθυπουργοῦντος τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, τοῦ ὁποίου ἦτο ἐκ τῶν ἐπιστηθιωτέρων φίλων, ἐξετέθη πρώτον ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἄργους. Εἰρράσθη ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν του καὶ ἐπέτυχε. Κατόρθωσε νὰ παλαίσῃ νέος αὐτὸς μὲ ἰσχυρὰ καὶ ἐρριζωμένα κόμματα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἄργους καὶ νὰ νικήσῃ. Οἱ Ἀργεῖοι τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν, εἶναι δὲ ὁ σπουδαιότερος, ὁ ἰσχυρότερος ἐν Ἄργει πολιτικὸς κομματάρχης. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς του πιστότατος ὀπαδὸς τοῦ μακαρίτου Δηλιγιάννη. Δηλιγιαννικὸς μέχρι μυελοῦ ὀστέων. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δηλιγιάννη Ραλλικὸς ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων. Πάντοτε καὶ ἐπὶ Δηλιγιάννη καὶ ἐπὶ Ράλλη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν φίλων τοῦ κόμματος. Ζωηρὸς καὶ ἀκούραστος διεκπεραιωτὴς τῶν νομίμων ἀξιώσεων τῶν κομματικῶν φίλων του.

* * *

Γεώργ. Καρπετόπουλος. — Ὁ ἕτερος βουλευτὴς ἐξ Ἄργους, ὁ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Πολυγένους ἐκλεγόμενος εἶναι ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ. Αἰσθηματίας καὶ πατριώτης. Εἰς ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, μὲ ἀρτίαν μόρφωσιν καὶ ἐπιμελῆ ἐκπαίδευσιν. Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς στρατιώτου πειθαρχοῦντος. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπέδειξεν ἄκραν γενναιοφροσύνην καὶ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ λοιποῦ στρατεύματος. Κατάγεται καὶ οὗτος ἐξ Ἄργους, ἐγεννήθη ὅμως καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀθήναις. Οἱ συμπατριῶται του Ἀργεῖοι τιμῶσιν αὐτὸν ἐπανειλημμένως διὰ τῆς ψήφου των. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀνέκαθεν Θεοτοκικός, ἀλλὰ καὶ εἰς περιοδικὰς ἀναλάμψεις ἀνεξαρτήτου φρονήματος. Ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι πολλῶν ἔχει ἡ Ἑλλὰς ἀνάγκην δραστιῶν μέτρων πρὸς σωτηρίαν της. Καίτοι ἐκ τοῦ στρατῶνος εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεδείχθη ῥήτωρ. Ὅταν ὁμιλῇ συγκεντρώνει τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων του. Ἐπὶ στρατιωτικῶν νομοσχεδίων ὡμίλησεν ἐπανειλημμένως καὶ μετὰ γνώσεων ἀρετῶν, αἵτινες κατέστησαν αὐτὸν δημοτικόν. Εἰς ἐκ τῶν ζωηροτέρων πολεμίων τοῦ ὑπουργοῦ Σμολένσκη ἐν τῇ Βουλῇ, πολλάκις ἐξεναγκάσας διὰ τῆς δριμείας του γλώσσης τὸν τότε ὑποστράτηγον ὑπουργὸν νὰ ὀργισθῇ. Ἀξιοσημείωτος ἐδιωχθῇ ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδημίας τοῦ Ἀνακτος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ κ. Καρπετόπουλος μὲ λεπτότητα φράσεως ὑπέδειξεν ὅτι ἐκ τῶν ταξειδίων τούτων δὲν ὠφελεῖται τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον θέλει πλησίον του τὸν Βασιλέα. Ἀκραιφνὴς πατριώτης ὁ κ. Καρπετόπουλος δὲν ἐφείσθη δικανῶν οὔτε ὑγείας, ὅπως μεταβῇ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερίσσου εἰς Κρήτην καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσει τὴν τότε κατάστασιν. Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ διεκρίθη διὰ τὰς ἀγορεύσεις του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΥΓΕΝΗΣ
Βουλευτὴς Ἄργους

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΠΕΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Ἄργους

* * *

Ἀνάργ. Σιμόπουλος. — Κατὰ μειρολόγιον σύμπτωσιν τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐξετυπούτο τὸ παρὸν τυπογραφικὸν φύλλον μὲ τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἀναργύρου Σιμοπούλου τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπέθνησκεν ὁ διαπρεπὴς ἐκ Παρνασσίδος πολιτευτής.

Ὁ Ἀνάργυρος Σιμόπουλος ἦτο φύσει προτομιαῖος. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀντίληψιν, τὴν ἀπέραντον μνήμην καὶ τὴν μεγάλην του ἐργατικότητα. Ἐγεννήθη ἐν Ἀμφίσσῃ τῷ 1833. Τὰς Ψυμνασιακὰς του σπουδὰς διήλθεν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι, εὐθὺς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν στάδιον, ὅπου ἕνεκα τῶν πολλαπλῶν προσόντων του ἀπέσπασε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν προϊσταμένων του εἰς τρόπον, ὥστε ἐν διαστήματι ἑνδεκα ἐτῶν ὑπαλληλικοῦ βίου νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν βαθμίδα τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, τοῦ τμηματάρχου καὶ τοῦ τελώνου πρώτης τάξεως. Κατ' ἀρχὰς διωρίσθη τῷ 1855 ὡς προτοπολλητὴς τῆς ἐφορείας Αἰγίου, ἐκεῖθεν μετετέθη κατὰ τὸ 1856 εἰς Πάτρας ἔπεισης ὡς προτοπολλητὴς τῆς Ἐφορείας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετοῦς ἐδιωχθῇ ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποδημίας τοῦ Ἀνακτος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ κ. Καρπετόπουλος μὲ λεπτότητα φράσεως ὑπέδειξεν ὅτι ἐκ τῶν ταξειδίων τούτων δὲν ὠφελεῖται τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον θέλει πλησίον του τὸν Βασιλέα. Ἀκραιφνὴς πατριώτης ὁ κ. Καρπετόπουλος δὲν ἐφείσθη δικανῶν οὔτε ὑγείας, ὅπως μεταβῇ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θερίσσου εἰς Κρήτην καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσει τὴν τότε κατάστασιν. Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ διεκρίθη διὰ τὰς ἀγορεύσεις του.

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Παρνασσίδος

Ἐτίας κατηρτίσθη εἰς πρώτης τάξεως οἰκονομικὸν ὑπάλληλον. Μὲ τὰ προσόντα του δὲ ταῦτα προήχθη εἰς Γραμματέα τῆς Ἐφορείας Πατρῶν κατ' ἀρχὰς καὶ εἶτα εἰς γραμματέα τῆς Ἐφορείας Ἀττικῆς. Τῷ 1859 ὁ Σιμόπουλος διωρίσθη ὑπουργικὸς Γραμματεύς. Ἡ εἴσοδος τοῦ Σιμοπούλου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὸν ὡς ἀφετηρία ἐφετείας δράσεως. Τῷ 1860 προήχθη εἰς ὑπουργικὸν γραμματέα πρώτης τάξεως καὶ τῷ 1862 εἰς τμηματάρχην δευτέρας τάξεως τοῦ πελωνιακοῦ τμήματος καὶ μετὰ διετίαν εἰς τμηματάρχην πρώτης τάξεως. Ὡς τμηματάρχης ὁ Ἀνάργυρος Σιμόπουλος ἐπεδείξατο ὅλην του τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα μεγάλως συντελέσας εἰς τὸν κατορθωσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν νομοθετημάτων τοῦ κλάδου του συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Κεχαγιᾶ. Μετὰ τοῦτο διετέλεσε τελώνης Πατρῶν, ἐξ ἧς θέσεως ἀπεχώρησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπου παρέμεινεν ὡς τμηματάρχης τοῦ δικαστικοῦ τμήματος ἐπί τινα χρόνον.

Κατόπιν ὁ Σιμόπουλος ἀπεφάσισε νὰ ἀολιευθῇ ὄντως δὲ ἐξετέθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐπαρχίαν του Παρνασσίδα κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1881. Τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος ἦτο δημοτικώτατον, ἡ δὲ πρώτη του ὑποψηφιότης ἐχαιρετίσθη ὑφ' ὅλων τῶν ἐκεῖ παραγόντων μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ Ἀνίγυρος Σιμόπουλος εἰσέβλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον καὶ καταταχθεὶς εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Τρικούπην μέγα πολιτικὸν κόμμα κατέλαβε ἀταξεὶ θέσιν μεταξὺ τῶν μαχητῶν τῆς πρώτης γραμμῆς. Αἱ ἀγορεύσεις του, ἰδίως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἠκούοντο μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ὡς βουλευτὴς πάντοτε σχεδὸν ἦτο ὁ εἰσηγητὴς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ αἱ εἰσηγήσεις του ἐπῆναι ἦσαν μεστὰι ἰδεῶν πρακτικῶν. Ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης ἀνταμείβων τὴν ἱκανότητα τοῦ Σιμοπούλου συμπεριέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ 1892. Ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρέμεινε δέκα μῆνας, κατὰ τοὺς δὲ μὴ Νομικοὺς, Δικαστικοὺς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατώρθωσε νὰ ἐπιψηφίσῃ δύο ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων νομοσχεδίων, τὸ περὶ ὁρκωτῶν δικαστηρίων καὶ τὸ περὶ προσμετρήσεως τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως εἰς τὴν ποινοδικαστικὴν ποινήν. Ἔστοτε ὁ Σιμόπουλος ἀπεκτᾶτο ἐξαιρετὴν προσωπικότητα εἰς τὸ Τρικουπικὸν κόμμα. Μεγίστος καὶ προσηνὴς εἰς τὰς μετὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ κόμματος σχέσεις του κατέστησε τὴν ἀγάπην τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ὁ Σιμόπουλος μετὰ τῶν ἄλλων ἡγετῶν τοῦ κόμματος ἐχάσιν τὸν κ. Θεοτόκην ὡς Διευθυντὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἀπὸ τότε ὁ Σιμόπουλος ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος ἐπιτροπὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπουργὸς τοῦ κ. Θεοτόκη. Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην κόμμα ἐλάβθη εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ 1897, τότε δὲ κατὰ πρώτην φορὰν ὁ Σιμόπουλος ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Διὰ δευτέραν φορὰν ὑπηρέτηρεν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τῆς 29 Ἀπριλίου 1901 μέχρι τῆς 12 Νοεμβρίου 1902. Τὴν 14 Ἰουνίου 1903 κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Δηλιγιάννη, ἔπεσε τῆς ἀποσυρτήσεως τῶν δεκαεπτὰ βουλευτῶν καὶ τὴν ἀπάρησιν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Θεοτόκη ὁ κ. Σιμόπουλος ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραμείνας ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρας ἡμέρας ὡς ὑπουργός. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1903 ἐγένετο πάλιν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραμείνας μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1904, ὁπότε παρητήθη ἐξ ἀφορμῆς σφοδρᾶς συζητήσεως περὶ τοῦ Λιμένος τοῦ Στόλου. Καὶ τέλος διῆθυνε πάλιν τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1905 μέχρι τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1908, ὁπότε παρητήθη διὰ λόγους ὑγείας.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Σιμοπούλου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι γνωστὴ εἰς ἅπαντας. Ἦτο κύριος τῆς ὑπηρεσίας. Οὐδεμία λεπτομέρεια ἦτο δυνατὸν νὰ τῷ διαφύγῃ, οὐδὲν ὑπηρεσιακὸν ζήτημα ἦτο ἄγνωστον δι' αὐτόν. Ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν ὑπουργὸς ὁ γνωρίζων κῶς νὰ κατανεθῶσιν ἐπωφελέστερον τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σιμοπούλου ἀπώλεσε μίαν ἐκ τῶν σπανιωτέρων φυσιογνωμιῶν, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Ἔθνος πολιτεὶν πολλὰ κοθήσαντα καὶ πολλὰ συνεισενεγκόντα διὰ τῶν πολλαπλῶν καὶ ἐξαιρετικῶν αὐτοῦ χαρισμάτων. Ὁ Σιμόπουλος ἦτο ἀκούραστος. Ἐργάζετο ὁλοκλήρους ὥρας ἄνευ ἀναπαύσεως. Διαρκῶς ἐφόρει τὸ παρτάπουν του καὶ πάντοτε καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίν, πλὴν τοῦ θέρους, ἔκαιε τὴν θερμάστραν. Ἦτο γελαστὸς πάντοτε καὶ ὁ ὑπομονητικώτερος τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Ἐπολλαπλασίαζε, διήρει καὶ προσέθετεν ἀπὸ μνήμης πολυψηφίους ἀριθμούς. Ἔγραφε μὲ λεπτότατον χαρακτῆρα μᾶλλον δυσανάγνωστον καὶ ὡμίλει μὲ ἀπαλωτάτην καὶ ἥσυχον φωνήν. Ὁ ἀείμνηστος διαπρεπὴς πολιτευτὴς τῆς Παρνασσίδος καὶ ὡς ῥήτωρ εἶχε καταγάγει πολλοὺς θριάμβους. Ἐτύγχανε δὲ τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ἀντιπάλων του.

⁂

Ξ. Μαυρομμάτης.—Ὁ Βουλευτὴς κ. Ξ. Γ. Μαυρομμάτης, ἰατρός, δωρεὰν ἐναγγειλάμενος τὴν ἰατρικὴν ἐπί τινα χρόνον, ἀπαίτητος, προθυμότατος πρὸς πάντα ἐρχόμενον εἰς σχέσιν μετ' αὐτοῦ, κατέστη ἐνωρίτατα λίαν δημοτικὸς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ καί, ἀνήλιξ ἔτι, ἐξελέγη Δήμαρχος Ἐξίνου διὰ συμψηφίας εἷς &, δὶς ἐκτεθεὶς ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς Βονίτσης τῷ 1905 καὶ 1906 ἐξελέγη πάντοτε πρῶτος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, συνεχίζων τὴν πολιτικὴν τῆς μεγάλης ἐν Ἀκαρνανίᾳ οἰκογενείας τῶν Μαυρομμάτων. Παροιμιώδης αἰσιόδοξος καὶ ἀπάραχος, πάντοτε γενναῖος καὶ φιλομειδής, θεωρεῖται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ὡς ἡ προσωποποίησις τῆς ἀγαθότητος. Λέγουσιν οἱ συμπολῖται του, ὅτι οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν κατηφῆ καὶ ὀργισμένον.

Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς Θεοτοκικὸς — ἀνήκων πάντοθεν εἰς τὸ Τρικουπικὸν κόμμα — κατὰ τὴν ἴρταν τῶν Θεοτοκικῶν τοῦ 1905, ἀπ' ἀρχῆς κατέκτησεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπίζηλον θέσιν. Καίτοι καλὸς χειριστὴς τοῦ λόγου, δὲν ποιεῖται κατάχρησιν, ἀγορεύων ἐπὶ παντὸς εἴδους θέματος κοινοβουλευτικοῦ, ἀλλὰ πάντοτε θετικῶς καὶ μεμετρημένος ὅταν πρέπῃ καὶ ὅσον πρέπῃ λέγοις ὧν τοῦ θέματος, οὕτινος ἐπιλαμβάνεται. Ἡ μετριοφροσύνη του καὶ ἡ προσήνειά του κατέστησαν αὐτὸν τοσοῦτον ἀγαπητὸν ἐν τῇ Βουλῇ ὥστε κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον τῆς Περιόδου τοῦ 1905 ὑποψήφιος ὢν κοσμήτωρ τῆς Βουλῆς τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, καίτοι τὸ κόμμα τοῦτο δὲν ὑπερεῖχε τότε τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος, ὁ κ. Μαυρομμάτης ἐξελέγη, πρὸς μεγάλην κατάπληξιν ὅλων, σχεδὸν συμψηφεῖ κοσμήτωρ τῆς Βουλῆς. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ τοῦ 1906, ὧν ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἀντιπροέδρων τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, ἐξελέγη πρῶτος πάλιν ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, ψηφισθεὶς καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἐνθυμούμεθα πάντες μετὰ λύσης ἑτοιμότητος καὶ ἀξιοπρεπείας διῆθυνε τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς παρὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀπειρίαν αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἠγόρευσε χάριν δημοσοκίας. Οὐδέποτε ἠμούσθη ζητῶν τὴν ἀπαλλαγὴν φόρων ἀλλὼς χάριν διαρημίσεώς του. Τοὐναντίον μᾶλιστα εἰσηγητὴς ὢν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς πρὸς μεταπορπὴν τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, θεωρουμένου ἐπαχθοῦς καὶ ἀντιδημοτικοῦ, καίτοι πολιτευόμενος ἐν Ἐπαρχίᾳ καὶ Νομῷ γεωργικωτάτῳ, παραδόξως ἠρούσθη ἀποκρούων τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου καὶ τὴν ἐπιβολὴν φόρου ἄλλου, ἐπιδοὺς τὴν κα-

ΞΕΝΟΦΩΝ Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
Βουλευτὴς Βονίτσης.

κοδαιμονίαν τῶν γεωργῶν οὐχὶ εἰς τὴν ἐλαφρὰν αὐτὴν φορολογίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἔλλειψιν γεωργικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀγροτικῆς πίστεως καὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας; καὶ εἰς τὴν ἐλαττωματικότητα τῆς εἰσπράξεως.

Ἀλλ' ὅ,τι εὔλογος δύναται νὰ κατάστησῃ τὸν κ. Μαυρομμάτην ὑποψήφιον, φέρεται δὲ καὶ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Βουλῆς ταύτης εἶναι ὁ νόμος περὶ Κινίνης τοῦ Κράτους. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Συλλόγου πρὸς περιστολὴν τῶν Ἑλωδῶν νόσων εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ Κινίνης, καὶ παρὰ τὴν ἀντίδρασιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς κατώρθωσε νὰ ψηφισθῇ ἐναν πρὸς ἕναν πείθων περὶ τῆς ὠφελιμότητος τούς κ. κ. βουλευτάς. Οἱ ζημιούμενοι ἐκ τοῦ νομοσχεδίου ἦσαν πολλαὶ χιλιάδες καὶ συγκεκριμένοι, ἐνῷ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οὐδὲ νῶν γνωρίζει τί ὀφείλει εἰς τὸν κ. Μαυρομμάτην καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ. Ἀτυχὴς διαχείρησις ἄλλων ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοῦ Κράτους παρεῖχεν ἔδαφος ἀντιδράσεως ἐπιφόβου. Κατὰ πρόχειρον λογαριασμὸν εἰς 6,000,000 δραχμῶν ἐτησίως ἀνέρχεται ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐὰν δὲ λάβωμεν τὴν ἀναλογίαν ἐκ τῆς Ἰταλίας ὁπόθεν ἐπορίσθημεν καὶ τὸ σύστημα καὶ τὴν κινίνην, ἡ θνησιμότης ἐν Ἑλλάδι ἐλαττωθήσεται ἐτησίως πλέον ἢ κατὰ 2,000, οἱ δὲ προσβαλλόμενοι ἐτησίως πλέον ἢ κατὰ 200,000!

Καίτοι φανατικὸς Θεοτοκικὸς ὁ κ. Μαυρομμάτης, πολλάκις ἠρούσθη ἐκφραζόμενος ἐναντίον πρὸς τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως καὶ ψηφίζων κατὰ συνείδησιν παρὰ τὴν ψῆφον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ. Ἐν ᾗ διανύομεν ἐποχῇ, τέοι τῆς σταθερότητος λόγου καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς στάσεως τοῦ κ. Μαυρομμάτη, τύπου ὑπότου Ρουμελιώτου, εἰρεῖαν ἔχουσι τὴν πρόαγωγὴν ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ.

⁂

Δ. Δελιγεώργης.—Ἐκ τῶν ἐπιφανῶν κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν ὁ κ. Λεωνίδας Δελιγεώργης, ἀδελφὸς τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ Ἐπαμεινώνδα, τοῦ μελιρρύτου ἐπείνου ῥήτορος καὶ ὑγιοῦς, παρεσιάθηται ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων, τιμώμενος ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν συνεπαχιστῶν του Μεσολογγιτῶν. Δημοσιογράφος καὶ πολιτικός. Ὅταν ἀοῦμα ἴζῃ δρῶν ὡς πρωταγωνιστὴν πρόσωπον ἐν τῇ πολιτικῇ ὁ ἀείμνηστος ἀδελφός του, ὁ κ. Λεωνίδας Δελιγεώργης ἐδημοσιογράφει ἐποστηρίζων διὰ σθεναρῶν ἄρθρων τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀδελφοῦ του. Δημόθυνε τὸ ἐτήσιμον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Δελιγεωργικοῦ κόμματος, τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων», εἰς ἣν ἐπέμετοι τὸν γραμμάτων ἄνδρες ἔγραφον. Ἐπιδέξιος χειριστὴς τοῦ καλάμου ἐδημοσιογράφει μετὰ σθένους καὶ δριμύτητος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διατρεποῦς ἀδελφοῦ του ὁ κ. Λεωνίδας Δελιγεώργης κατήλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν πολιτικήν. Τὸ Μεσολόγγιον τὸ ὁποῖον ἐτίμησε διὰ τῆς ψήφου του τοὺς ἐγκριτοτέρους πολιτικοὺς

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ
Βουλευτὴς Μεσολογγίου

ἀνδρας τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἱστορίας, στερηθὲν τῆς συνωνύμου ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἐπαμεινώνδα, ἀνέδειξε βουλευτὴν τὸν ἀμέσως πρὸς ἀντιπατάσσαν Ἐκείνου τὸν κ. Λεωνίδαν Δελιγεώργην. Ὁ κ. Δελιγεώργης εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον φέρων ὅλα τὰ ἀναπτυσσόμενα ἐφόδια πρὸς κατάκτησιν περιβλέπτου θέσεως. Ὡς δημοσιογράφος ἐπί τινα ἔτη εἶχεν ἀποκτήσει τὸ ἦθος τῆς πολιτικῆς.

Ἐγκυκλοπαιδικός, μελετητής, παρατηρητικός, γνώστης τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ὡς ἀναμφιβόλως πλειότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὴν πολιτικὴν ζήμωσιν τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ του, ἐκτήσατο ἀμέσως τὴν συμπάθειαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, τινὲς δ' ἐκ τῶν παλαιῶν φίλων βουλευτῶν τοῦ Δεληγεωργικοῦ κόμματος περιέβαλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των καὶ οὕτω ὁ κ. Δεληγεώργης εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν εὑρέθη αὐγνὰς καὶ ἀρχηγὸς μικροῦ κόμματος. Ἄλλοι ὅμως κοινοβουλευτικοὶ ἀνάγκαι, ἰδίως δὲ ἡ μεγάλη τάσις, ἡ πεισματώδης διεξαγομένη πρὸς ἐπικράτησιν κοινοβουλευτικὴ πάλη μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων, τοῦ Τρικουπικοῦ καὶ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ, ἐπέβαλλον καὶ εἰς τὸν κ. Λεων. Δεληγεώργην νὰ ταχθῇ ἐπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη. Ὁ κ. Δεληγεώργης ἦτο εἷς ἐκ τῶν πολυτίμων συμβούλων τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ ἐκ Γόρτυνος καὶ ἐκ τῶν διαπρεπῶν μελῶν τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος, ὁ δὲ Δηλιγιάννης ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνδρὸς ἅμα ἀναλαβὼν τὴν κυβέρνησιν προσέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν τὸ ἔτος 1890. Ἡ κυβέρνησις ἐκείνη, ἧς συμμετέσχε ὁ κ. Δεληγεώργης, διαφωνήσασα μὲ τὸ Στέμμα ἀπέβλε τῆς ἐξουσίας πολὺ ἔνωρις. Ἔκτοτε ὁ κ. Δεληγεώργης δὲν ἠθέλησε νὰ συμμετάσχῃ οὐδενὸς ὑπουργείου, διατηρεῖ δ' ἐν τῇ Βουλῇ μέχρι σήμερον ἀνεξάρτητον πορείαν, πάντοτε ἀντιπολιτευόμενος.

Ὁ κ. Δεληγεώργης προιὸν πολιτικῶθη, παραμένας ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον εἰς τὴν Ἑσπερίαν κατηρτίσθη ἐγκυκλοπαιδικῶς. Ἐγκρατὴς ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν. Κέκτηται πλουσίαν βιβλιοθήκην, εἰς ἣν ἀφιερεῖ τὰς πλειοτέρας ὥρας του. Ἐπιλαμβάνεται ὅλων τῶν ζητημάτων μετὰ δεξιότητος καὶ ἀνατύσσει γνώμας σωστικάς, ἀπορρεούσας ἀπὸ μακρὰν μελέτην. Προτιμᾷ νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τῆς θέσεώς του, σπανίως δ' ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα.

* * *

Ν. Μπουφίδης.— Ἡ δημοτικωτέρα βουλευτικὴ φυσιογνωμία. Ὁ ἐπιτελάρχης τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, ὁ μυστικοσυμβούλος τοῦ ἐκ Κεραύρας πολιτευτοῦ, ὁ χρίων ὑπουργούς. Ὁ ἀπαραίτητος βουλευτὴς Λεβαδείας, ἐκλεγόμενος ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας ταύτης τῆς Βοιωτίας. Διεκρίθη ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἐν τοῖς διαστήμασι τῶν Ἀθηνῶν. Ἔχει μεγάλην διεκρίθη πελατείαν εἰς τὸ ποιοκὰ διαστήμα καὶ χάριν ταύτης ἀποφοιτεῖ τὸν προσφερόμενον εἰς αὐτὸν πάντοτε ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον. Νομικὸς ἄριστος καὶ ῥήτωρ ἔξοχος. Εἴτε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁμιλεῖ, εἴτε ἀπὸ τῆς διεκρίθης ἕδρας ἐν τοῖς διαστηρίοις, εἴτε εἰς ὁμηγύρεις λαϊκὰς καὶ συναθροίσεις ἐκλογικάς, εἶναι ἀκράτητος εἰς τὸ λέγειν. Ὁ λόγος του χειμαρρώδης. Εἰς τὰς βουλευτικὰς συζητήσεις δεινὸς κατὰ τὴν ἐπίδεσιν, ἀμίμητος εἰς τὴν ἄμυναν. Τρικουπικὸς ἀνέκαθεν, ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων ὀπαδῶν τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ ἐκ Μεσολογγίου. Ζωηρότατος, νευρικός. Εἷς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀναδείξεως ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τρικούπη, τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Διετέλεσεν ἐπανειλημμένως Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ δίς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ κ. Θεοτόκης τρέφει πρὸς αὐτὸν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην. Εἶναι ὁ μόνος γνώστης ὅλων τῶν πολιτικῶν παρασκηνίων. Εἰς θυελλώδεις δὲ κομματικὰς ἀνωμαλίας τῶν Θεοτοκικῶν εἶναι ὁ μεσάζων πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἀναφυομένων δυσχερειῶν, ὅπως εἰς παραμονὰς κυβερνητικῆς μεταβολῆς ἡ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως ἡ γνώμη του εἶναι σεβαστή. Ἐνδεδειγμένος πάντοτε εἰς κορυφωνὰς καταρτισμοῦ Θεοτοκικῆς κυβερνήσεως ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀποκρούων ὅμως τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον καὶ προτιμῶν τὴν μεγάλην διεκρίθης πελατείαν.

ΝΙΚΟΛ. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ
Βουλευτὴς Λεβαδείας

* * *

Β. Μαρκεζίνης.— Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, διεκρίθων ἐν Ἀθήναις. Μέλος ἀρχαιοτάτης πολιτευομένης οἰκογενείας ἐν Θήρᾳ, ἧς πολλάκις ἀντιπροσώπευσαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ πάππος, καὶ πατὴρ καὶ ἀδελφός. Δημοσιογράφων πρὶν γείνῃ βουλευτής, ἐνυπογράφως πάντοτε εἰς τὸ Ἀθηναϊκὰ φύλλα, ἰδίως δὲ εἰς τὴν «Ἑστίαν» ὑπὸ τὴν στήλην τῶν «Ἀνεξαρτήτων Γνωμῶν». Τρικουπικὸς ἐνθουσιώδης καὶ ἐξ οἰκογενειακῶν παραδόσεων καὶ ἐξ ἰδίων πεποιθήσεων, πλειστάκις διερμηνεύσας αὐτὰς ἐν τῷ τύπῳ. Εἶναι ὁ πρῶτος ἐκ τῶν Τρικουπικῶν, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ του ὑπέδειξε διὰ μακροῦ ὄρθρου ἐν τῷ «Ἀστει» τὸν κ. Θεοτόκην ὡς τὸν ἐκ πολλῶν λόγων ἐνδεδειγμένον ἀρχηγὸν τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος. Βουλευτὴς ἐγένετο τὸ πρῶτον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1899, διαρκῶς ἐκλεγόμενος ἔκτοτε, ἐκτὸς μικροῦ διαλείμματος, τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1905, ὅτε ἀπέτυχε δ' 8 μόνον ψήφων. Θεοτοκικὸς ἔκτοτε καὶ πάντοτε, μετασχὼν πολλάκις εἰς συζητήσεις ἐνδιαφέροντος ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ σπουδαίων θεμάτων. Ἦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἱστορικῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ
Βουλευτὴς Θήρας

1899, ἐποσηρέας τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς, προϋπολογοῦν ἐνεργήσαντος τὰς ἐλογάς τοῦ κ. Ζάμη. Ὑπῆρξε καὶ εἰσηγητὴς τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1900. Ἔνθερμος ὀπαδὸς τῆς εὐρείας ἐλογυοῦς περιφερείας, ἣν ἐπεσήριξε καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἐν συνδιασμῷ μάλιστα πρὸς τὴν μόνην ψῆφον. Πρὸς τοὺς ἰδιαιτέρους του συμπολίτας ὁμιλεῖ, παρὰ τὰς συνήθεις ἀρὰς τῶν πολιτευομένων, ἀπερίφροστος πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, μεθ' ὅλην τὴν συνήθη πικρότητα αὐτῆς. Ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας του δρέπει τὰ κυῆ πάντοτε ζητήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος δι' αὐτήν. Τῇ ἐνεργείᾳ του ἐπιχορήθη ἡ ἐπιρχία Θήρας διδακτηρίων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἱδρύθη δὲ ἐν τῇ πρωτευούσῃ Θήρας πρωταλὲς ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ἐν ᾧ ἀπεθέσαν τὰ εὑρήματα τῆς ἀρχαίας Θήρας, ἄτερ μεγίστης ἀρχαιολογικῆς σημασίας ἀπεκάλυψε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ διαπρεπὴς ἀρχαιολόγος Φὼν Χίλλερ. Ἐπίσης δὲ δι' ἀρότρων μόχθων ἐλύθη δι' αὐτοῦ τὸ προκαιρόνον ζήτημα τῆς Θήρας, ἀρξαμένης τῆς καταστενῆς λιμένος ἐν αὐτῇ, ὅστις θὰ ἐπιδρίσῃ σπουδαιότατα ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου, καὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ ἥμισυ πρίτου ἐκτελεσθέντος, ἡ ἀποπεράτωσις περιλαμβάνεται ὡς πρῶτος ὅρος ἐν τῷ ἐπαχριακῷ πολιτικῷ προγράμματι αὐτοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
Βουλευτὴς Ἄρους

* * *

Κ. Καραπάνος. — Τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον σημνίνεται, ὅτι ἀποτελεῖ μέλος αὐτοῦ ὁ διαπρεπὴς ἐξ Ἄρης πολιτευτὴς κ. Κωνστ. Καραπάνος. Ὁ κ. Κωνστ. Καραπάνος ἔχει συνδέσει τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ ἐντεῦθεν μὲ τὴν κοινοβουλευτικὴν περίοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἐκ τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου, ἥτις τόσους ἀτέδειξεν ἀριστεῖς καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὸς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καταγόμενος ἀπὸ νεανικῆς ἡλικίας προσέφυγεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἐμπορευομένοις συγγενεῖς του. Οἱ πλειότεροι τῶν Ἠπειρωτῶν τὰ πρῶτα βήματα τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεώς των καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας των τὰ ὀφείλουν εἰς τὴν μεγάλην, τὴν πολυθαύμαστον κίνησιν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων. Ἐκεῖ, εἰς τὴν Ἑπτάλοφον καὶ ὁ Κωνστ. Καραπάνος ἀνεπτύχθη, ἐπεδόθη δ' εἰς τραπεζιτικὰς καὶ συναφεῖς πρὸς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἐπιχειρήσεις. Χάρις εἰς τὴν εὐφυΐαν του, τὴν διαρρίνουσαν αὐτὸν διορατικότητα καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν τοῦ νοός του προσόδευσε σημαντικῶς, ὥστε καὶ ἀρκετὴν περιουσίαν ν' ἀποκτήσῃ καὶ νὰ θεωρῆται εἷς ἐκ τῶν ἀπαρεσκόντων διὰ πᾶσαν ἐκεῖ τραπεζιτικὴν ἐργασίαν παραγόντων.

Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου ἀπελθὼν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπολιτεύθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἄρτης, ὅπου γνωστότατος ἦτο καὶ ὅπου κέκτηται ἀρκετὴν ἐπιμελητικὴν περιουσίαν καὶ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ τμήματι τῆς Ἠπείρου καὶ ἐν τῷ συνορεύοντι δούλῳ τμήματι. Εἶναι ὁ μεγαλείτερος κτηματίας ἐν Ἠπείρῳ εἰς τὰ ἀείφανα κτήματά του ἐργάζονται πολυπληθεῖς Ἕλληνες καὶ ἀποζῶσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν. Ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς ἐν Ἄρτῃ καὶ ἐπέτυχεν, ἔκτοτε κατὰ σειρὰν ἐκλέγεται τοιοῦτος ἀντιπροσωπεύων εἰς πολλὰς ἤδη περιόδους τὴν ἐπαρχίαν Ἄρης ἐν τῇ Βουλῇ. Τοιαύτην δὲ τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν οἱ Ἀρτινοί, ὥστε οὐχὶ μόνον αὐτὸν ἐκλέγουσι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἀλλ' ἀναδεικνύουσι βουλευτὰς καὶ τὸν υἱόν αὐτοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδιαζομένους.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του ἐπέδειξε παντοίας γνώσεις, ἰδίως δὲ διεκρίθη εἰς τὰ οἰκονομολογικά. Εἶχε προτρέψει ἡ φήμη περὶ τῆς εἰς τὰ οἰκονομολογικὰ ἐντριβῆς του πρὶν εἰσέλθει ἀκόμη εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὰς οἰκονομολογικὰς συζητήσεις καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐφρβίνει κατεπεῖν τὸν λόγον ἀκινήτως μετὰ προσοχῆς. Δὲν παραλείπει νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, ἀναπτύσσων ἰδίας γνώμας καὶ ἀντιλήψεις, ἅτινα ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν πολυπράγμονα. Μελετητὴς κέκτηται ἀξίαν βιβλιοθήκην. Συνάμα ἀρχαιολόγος, δι' ἰδίων δαπανῶν ἐνεργήσας ἀνασκαφὰς ἐν Λοεδώνῃ. Ἔχει γράψει ἀρχαιολογικὰς διατριβὰς καὶ κατεγινόμενος εἰς πᾶν εὐεργετικὸν ἔθνος καὶ εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν προσδευτικὴν πρᾶξιν, διαπρὲπὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀρχαιακοῦ Ἀθηνῶν. Εἶχε κατιρτίσει πλουσίαν ἀρχαιολογικὴν καὶ νο-

μισματικὴν συλλογήν, τὴν ὁποίαν ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν καὶ νομισματικὸν Μουσεῖον. Διὰ τὴν πρᾶξίν του ταύτην δὲν ἔτυχε μόνον τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισήμων Βασιλικῶν εὐαρεσκειῶν.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐπί τινα χρονικὸν διάστημα διετήρησε ἴδιον μικρὸν κόμμα ἐκ βουλευτῶν ἀσπαζομένων τὰς πολιτικάς αὐτοῦ ἀρχάς. Ἀφοσιωμένος εἶτα φίλος τοῦ μακαρίτου Δημητρίου Λιμηγιάννη ἐτιμήθη ὑπ' αὐτοῦ δι' ὑπουργικῶν ἀξιωμάτων. Διετέλεσεν ὑπουργὸς ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν τελευταίαν προσφατοτάτην ὑπουργίαν τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γορτυνος πολιτικοῦ. Διοικῶν ὡς ὑπουργὸς τὰ κοινὰ ἐπεδείξατο ζῆλον καὶ προθυμίαν πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν. Πολλὰ δὲ πρὸς τοῦτο νομοθετήματα εἰσηγήσατο ἐν τῇ Βουλῇ. Ρήτωρ ἐκ τῶν ἀρίστων. Ὁ ὑψηλότερος βουλευτὴς τῆς παρούσης Βουλευτικῆς συνόδου. Ἤδη ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Ραλλικῶν βουλευτῶν.

* * *

Εὐθ. Βελλιανίτης.— Εἷς ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς ΙΗ' Βουλευτικῆς Περιόδου. Δικηγόρος, ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμά του ἐν Ἀθήναις, ὅπου εἶναι γνωστότατος καὶ ἀπολαύει συμπαθειῶν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς πρωτευούσης. Μὲ ἀρκετὰ προσόντα, εὐφυΐαν, δραστηριότητα καὶ μέλλον εὐρύ. Διαδέχθη ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ τὸν ἀδελφόν του κ. Θεόδωρον Βελλιανίτην διορισθέντα Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων. Ἐλλείπει ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Παξῶν, ἣν τυγχάνει ἐκπροσωπῶν ἀμφίστον. Συγκεντρώνει ἐν τῷ προσώπῳ του τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Θεοτοκικὸς ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων. Διατελεῖ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς καὶ εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων γραμματέων, οἵτινες πιστότατα ἐκπληροῦσι τὸ καθῆκόν των.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ
Βουλευτὴς Παξῶν

* * *

Α. Γαρουφαλιάς. — Ἐκ τῶν νέων Βουλευτῶν. Ἐκ τῆς γνωστῆς Ἀρτινῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας μέλη πολλάκις ἐτιμήθησαν δι' ἀφιερῶν ἀξιωμάτων. Δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα. Πνευματοῦδης, πολλάκις λαμπὸν τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διακριθεὶς διὰ τὸ ὀθνεῖος του καὶ διὰ τὴν καλλιλογίαν του. Ζωηρότατος, συμπαθής, διαχυτικώτατος. Γνώστης τοῦ ἀγροτικοῦ Ἠπειρωτικοῦ ζητήματος. Ἐν τῇ πολιτικῇ διαδέχθη τὸν προαρίστερον ἀδελφόν του κ. Εὐαγγελον Γαρουφαλιάν, ὅστις καὶ Δήμαρχος Ἄρτης καὶ Βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἄρτης ἐξελέγη ἐπανειλημμένως. Ὁ κ. Ἀντώνιος Γαρουφαλιὰς Θεοτοκικὸς ἤδη ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν, ἥτις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πολιτικῶς ἐπαίλαισε κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ Καραπανικοῦ κόμματος ἐν Ἄρτῃ. Ἀκούραστος, δραστήριος, συγκεντρώνει τὰς συμπαθείας τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ τὴν ἀγάπην τῶν γεωργιζόντων αὐτόν. Γλυκύς, μειλίχιος, ὁμιλητικώτατος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ
Βουλευτὴς Ἄρτης

* * *

Π. Φίλιππας. — Ἐτῶν 49. Πτωχὸς Πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας. Ἐγεννήθη ἐν Ἐλευθερίᾳ τῆς Λευκάδος. Σπουδάσας τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξήσκησε καὶ ἐξασκεῖ ἀφιλοκερδέστατα τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ τοῦ 1886. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας πολιτικὸς πολέμιος τοῦ ἰσχυροῦ κόμματος τοῦ Βαλαωρίτου. Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν τῆς εἰρείας περιφερείας τῷ ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ νομοῦ Κερκύρας ἡ συμμετοχή του εἰς τὸν συνδυασμόν, ἣν ἀπεκτήθη. Τῷ 1899 ἔθρεψε τὸ πρῶτον ὀρφανὴν κάλπην πολεμούμενος ὑφ' ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ἦλθε πρῶτος ἐπιλαχὼν δι' ἑκατὸν ψήφων. Τὴν ἑπομένην ἐκλογὴν ἔθεσε καὶ πάλιν κάλπην ἐν Δηλιγιαννικῷ συνδυασμῷ μετὰ τοῦ Εὐαγγέλου Τσιρλαμπᾶ, ἀπέτυχε δὲ δι' ὀλίγας ψήφους. Τῷ 1903 ἐπέτυχε πρῶτος καίτοι εἶχε κάλπην ὀρφανήν. Τῷ 1906 ἐξελέγη καὶ πάλιν ὑπὸ Θεοτοκικὸν πρόγραμμα. Εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τῶν γενικῶν τοῦ τόπου συμφερόντων καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ὁσάκις ἐγκατέλειψε τὰς κομματικὰς τάξεις τὸ ἔπραξεν οὐχὶ διὰ λόγους προσωπικούς. Ἤδη ἀνήκει εἰς τὸ Μαυρομιχαλικὸν κόμμα. Κύριον αὐτοῦ μέλημα πλησίον τῶν κυβερνήσεων ὑπῆρξε πάντοτε ἡ προστασία τῆς παραγωγῆς ἐν γένει ἰδίᾳ δὲ τῶν κυριωτέρων τοῦ τόπου προϊόντων οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐφρόντισε πάντοτε περὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς προστασίας τοῦ εἰλικρινοῦς ἐμπορίου καὶ τῆς ἀμερολήπτου ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης.

ΠΕΤΡΟΣ Π. ΦΙΛΙΠΠΑΣ
Βουλευτὴς Λευκάδος

* * *

Θ. Ρετσίνας.— Ἡ Συνταγματικὴ ἐλευθερία τοῦ ἐλλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καὶ ἡ καθολικὴ ψηφοφορία παρ' ἡμῖν συντείνουσι εἰς τὸ νὰ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον οἱ ἀριστεῖς τῶν διαφόρων κλάδων, τῶν ἀποτελούντων τὸ Κράτος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πλειονοψηφεῖ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Βουλὰς καὶ τὰς παρελθούσας καὶ τὴν σημερινὴν τὸ Διαχωρικὸν στοιχεῖον, δὲν ὑστεροῦσιν ὅμως καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιστῆμαι καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ μεγαλοκαταλειεῖος κτηματικὴ τάξις. Οἱ περὶ τὰ νομικὰ καὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας καταγινόμενοι εἶναι οἱ μᾶλλον πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι κλίνοντες. Ἡ ἐπιστήμη των ἄλλως τε ἐν τῇ ἐξασκήσει της συντείνει εἰς ἰὸν ἄμεσον σύνδεσμον αὐτῶν πρὸς τὸν πολὺν λαόν, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἐκλεγεύς, ὁ ἀναδεικνύων διὰ τῆς ψήφου του τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους. Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν διαχωρίων, ἀφέθησαν καὶ ἀρκετὰ βουλευτικὰ ἑδώλια ἐλεύθερα καὶ τὰ κατέλαβον ἄνδρες βιομήχανοι καὶ ἀριστεῖς τῶν λοιπῶν τάξεων. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ὀλίγων διατρεπῶν αὐτῶν ἀνδρῶν τῶν τιμώντων τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα καὶ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπωφελῶς ἀντιπροσωπευόντων τοὺς ἐκλογεῖς των ἐν τῇ Βουλῇ εἶναι κράτιστος καθ' ὅλα καὶ τὸν χαρακτῆρα ἀδαμάντινος ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Θεόδωρος Ρετσίνας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΕΤΣΙΝΑΣ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Ἡ βιομηχανική, ἐμπορική καὶ ναυτική πόλις τοῦ Πειραιῶς καὶ ὅταν ἀπετέλει ἰδίαν ἐπαρχιακὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ ὅταν, ὡς ἤδη, ἔχει συγχωνευθῆ ἐκλογικῶς μὲ τὴν λοιπὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς ἐτίμησε περιλάμπρως διὰ τῆς ψήφου της τὸν κ. Θεόδωρον Ρετσίναν καὶ ἐπανειλημμένος ἀπέστειλαν αὐτὸν καὶ ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς ὡς ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Σημειοῦνται δὲ διὰ ταῦτα οἱ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς διότι ἀντιπροσωπεύονται παρ' ἀνδρός, συγκεντρόντος ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα καθιστοῦσιν αὐτὸν ἄξιον τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς, μεθ' ἧς τὸν περιβάλλουσιν. Ἀνὴρ συνετός, κριτικός, εὐρύνους, μὲ γνώσεις παντοίας, θετικὸς ὁ κ. Θεόδωρος Ρετσίνας διεκρίθη ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγῶνι καὶ κατέκτησε μόνος ἐργασθεὶς ἐπίζηλον θέσιν, τιμήσας καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του. Ἡ οἰκογένεια Ρετσίνα ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως μὲ τὸν Πειραιά, ἡ ἀνάρρησις δὲ τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα εἰς τὰ ὕψιστα δημοτικὰ καὶ πολιτικὰ ἀξιώματα εἶναι ἡ πασιφανὴς ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπολήψεως, ἣν ὁπολαῖν τρέφει πρὸς τὴν πολιτιωμένην ταύτην οἰκογένειαν ὁ Πειραιεύς. Ὁ κ. Θεόδωρος Ρετσίνας κέκτηται τὸ ἰσχυρότερον κόμμα ἐν Πειραιεῖ.

Ἀπὸ παλαιῶν ἐτῶν ἡ οἰκογένεια Ρετσίνα εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται πάσῃ θυσίᾳ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Πειραιῶς. Ἐὰν ὑπάρχει βιομηχανία ἐν Πειραιεῖ, αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Θεόδωρον Ρετσίναν, ὅστις μὲ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἐπιχειρηματικήν του διάνοιαν ἱδρύσας καὶ συντηρήσας τὰ πλειότερα καὶ μεγαλείτερα ὑφαντουργικὰ ἐργοστάσια ἔδωσε τὴν μεγαλείτεραν ὤθησιν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ παρέσχεν ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν τὴν βιωτικὴν ὕπαρξιν εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον. Μετ' εὐλαβείας καὶ ἰδιαιτέρας ἀγάπης φέρει τὸ ὄνομα Ρετσίνας ὁ φτωχικὸς κόσμος τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἐπολήψεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ λοιπὸς βιομηχανικὸς καὶ ἐμπορικὸς κόσμος. Ὁ οἶκος τοῦ Ρετσίνα εἶναι οἶκος παροχῆς παντὸς ἀγαθοῦ. Ὅ,τι βλέπει τις ἐν Πειραιεῖ ἔργον καλλωπισμοῦ καὶ προόδου ἀνήκει εἰς τὴν δράσιν, τὴν ἐνέργειαν, τὴν φιλοπόλιδα μέριμναν τῆς οἰκογενείας Ρετσίνα. Καὶ ὡς Δήμαρχος καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς ὁ κ. Ρετσίνας κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ πάντα κόπον ὅπως καὶ ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς προοδεύῃ καὶ ὁ Δῆμος οἰκονομικῶς βελτιωθῆ. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέλημά του πάντοτε ἦτο ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως, χάρις δὲ εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν, ἣν ἔχει, ἐπέτυχεν εἰς τοῦτο.

Ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον φροντὶς τον ἦτο καὶ εἶναι ἡ ὑποστήριξις παντὸς γενικοῦ καλοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου. Ἐπέβη ἀμέσως ὡς βουλευτὴς μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Ὁ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτὴς μεγάλως ἐξετίμα τὸν κ. Ρετσίναν καὶ ἐθεώρει αὐτὸν ὡς ἕνα τῶν πολιτικοτέρων πολιτικῶν φίλων του καὶ ἕνα ἐκ τῶν στυλοβατῶν τοῦ με-

γάλου ἐκείνου κόμματος, τὸ ὁποῖον βαθείας εἶχε τὰς κομματικάς του ρίζας ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἐκλογικοῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς.

Ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ρετσίνας ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ὅπως εἶναι σήμερον ἀποῦτος τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Ἰσχυρὸς πολιτικὸς κομματάρχης, ἐπιδέξιος διοργανωτὴς ἐκλογῶν. Καὶ αἱ δημοτικαὶ καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν Πειραιεῖ ἀνέδειξαν αὐτὸν τὸν μόνον κομματάρχην. Πιστὸς εἰς τὰς πολιτικάς του ἀρχὰς μενεῖ τὸν θάνατον τοῦ Τρικούπη προσκολλήθη τῶν κ. Θεοτόκην εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου εἶναι μέχρι σήμερον.

Ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἐτιμήθη διὰ τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν προεδρικῶν καθηκόντων του διεκρίθη διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀμεροληπτον διεύθυνσιν τῶν συνεδριάσεων. Δὲν κατατρίβεται εἰς ἐπουσιώδεις συζητήσεις καὶ δὲν κάμνει κατάχρησιν λόγου. Ἐπὶ εἰδικῶν ὅμως ζητημάτων καὶ ἰδίως ἐπὶ νομοθετικῶν μέτρων ἀποβλεπόντων εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν πρόοδον τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἢ καὶ ἐπὶ μέσων πρὸς πλουτισμὸν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἔλαβε τὸν λόγον καὶ αἱ γνῶμαί του αἱ διατυπωθεῖσαι ἐν ταῖς ἀγορεύσεσί του ἠκούσθησαν μετὰ προσοχῆς καὶ ἐχειροκροτήθησαν ἐπὶ τῶν συναδέλφων του. Εἰς τὴν προσεχῆ ἐλθοῦσαν βουλευτικὴν περίοδον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ γενικῆς συζητήσεως ὁμίλησε δυὸ μακρὰν περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα ἡ πολιτεία δέον νὰ λάβῃ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη, περὶ τῆς ὁποίας εἰπήθη καὶ δυὸ μακρὰν ἔκαμε λόγον ἡ ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ἦτο μία ἀνασκόπησις τῆς κατοστάσεως τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Βαθὺς γνώστης τῶν ζητημάτων τούτων ἀνέπτυξεν ἐξαίρετα τὰ τῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ ἐν πλήρει ἀληθείᾳ πιστῆς ἐπιμορφώσεως εἰσῆλθε εἰς τὰ ὅρια τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως. Δὲν φοβεῖται δὲ μόνον εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀπεικόνισιν τῆς καταστάσεως τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξε πρὸς τοὺς κυβερνῶντας τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ πολιτεία πρέπει νὰ λάβῃ ἐγκαίρως πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δύο τούτων κλάδων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσι τὴν κορυφὴν, τὴν κιτιμήριον δύναμιν τοῦ Κράτους. Ἐπὸς τῆς ὀγκοφόρου του ἐκείνης ἐπουδαιοτάτην ἐκτίμησιν ἐντυπώσιν καὶ ἑτέρα ἀγόρευσίς του κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γαβάρη ἐκφυέντων περὶ τῶν τελωνειακῶν δοῦλων καὶ τῆς ἐν γένει τελωνειακῆς κατοστάσεως. Ὁ κ. Ρετσίνας καὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἰκανὴ βαθὺς γνώστης.

Τοιοῦτον θετικῶν καὶ πεπειραμένων ἀνδρῶν ἐπὶ εἰδικῶν ζητημάτων αἱ γνῶμαι καὶ αἱ ἰδέαι ἀποτελοῦσι τὴν στερεοτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Κράτους. Καὶ τοιοῦτον ἀνδρὸν ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία. Δὲν ὑπάρχει δεύτερα γνώμη καὶ ἐπὶ τοῦτου εἶναι ὅλοι σύμφωνοι, ὅτι τὰν πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα τῆς ἀποστάσεως ὑγδόου ὑπουργείου, ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Συγκοινωνίας, ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος ὑπουργὸς διὰ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἶναι ὁ κ. Ρετσίνας.

* * *

Φ. Νέγρης. — Εἰδικὴ κοινοβουλευτικὴ προσωπικότης. Ἐκ τῶν ἀπαρεσκόντων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Κράτιστος τῆς πολιτείας συνιδιάτης. Οἰκονομολόγος ἐκ τῶν ἀρίστων. Ὁ κ. Φωκίων Νέγρης ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς ἐν τῇ Βουλῇ. Νουνεχής, κριτικός, ἐγκυκλοπαιδικός, σοβαρὸς ἐν ταῖς συζητήσεσι, μελετητικὸς ἔχει καταστήσει τὰς σφιπαθείας καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς, ὅστις τιμᾷ πάντοτε αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου του. Ὁ κ. Νέγρης θεωρεῖ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ἐπιβεβλημένον καθῆκον εἰς τοὺς δυναμένους νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πα-

ΦΩΚΙΩΝ ΝΕΓΡΗΣ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

τρίδα. Διὰ τοῦτο ἀσκοῦς καὶ προορισμὸς τῆς πολιτείας του εἶναι τὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους πράττειν. Ἔχει σπουδάσει μεταλλειολόγος, μηχανικός, καταγίνεται δὲ συνεχῶς κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐκ τῆς βουλευτείας σχολῆς του εἰς γεωλογικὰς μελέτας, μὴ φειδόμενος οὔτε θυσιῶν οὔτε κόπων, ὅπως διέρχεται τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξετάζει τὰ γεωλογικὰ στρώματα. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του αὐτῶν καὶ τῶν παρατηρήσεων ἐκδίδει εἰς ἰδίαν τεύχη μεγάλως συμβάλλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης ταύτης. Πρὶν εἰσέλθει εἰς τὸ Κοινοβούλιον διετέλει Διευθυντὴς τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου διαρκῶς ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη. Ἡ κορωτισμένη διοίκησίς του εἰς τὰ Μεταλλουργεῖα Λαυρίου καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν ἀπέμειναν παροιμιώδη.

Ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς Ἑταιρίας καὶ ὁ ἀληθινὸς πατὴρ τῶν ἐργατῶν. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ Λαυρίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ πλειοψηφοῦν εἶναι τεχνῖται καὶ ἐργάται τῶν δύο ἐκεῖ Μεταλλευτικῶν Ἑταιριῶν ἐξέλεξαν Δήμαρχον Λαυρίου ἐπανειλημμένως τὸν κ. Φωκίωνα Νέγρην. Καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς δημοτικῆς ἐξοικίας Λαυρίου ὁ κ. Νέγρης ἐπέδειξεν οἰκονομοσύνην καὶ συνέτεινε διὰ προοδευτικῶν ἔργων εἰς τὴν ἐκπαίτισιν τῆς βιομηχανικῆς ταύτης παραλιακῆς πόλεως. Ἀποστρεφεὶς μετὰ τοῦτο τὴν Διευθύνασις τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου παρέμενεν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτεύων. Πολλοὶ Ἀθηναῖοι ἐπρότειναν αὐτὸν ὡς ἀνεξάρτητον ὑποψήφιον Δήμαρχον ἐν τῇ προσεχοῦσῃ. Μὴ ὑποστηριχθεὶς ὅμως τῆς ὑποψηφιότητός του ἐκείνης παρ' οὐδενὸς τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτικῶν κομμάτων ὁ κ. Νέγρης ἀπέτυχε δι' ὀλίγας ψήφους. Ἔκτοτε ὁ κ. Νέγρης πολιτεύεται ἐν Ἀττικῇ. Ἐξετέθη ὡς ἀνεξάρτητος ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των διὰ καταλύτρεσης πλειοψηφίας. Ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων παρεκάθητο ἐν τῷ κοινοβουλίῳ μετὰ φιλοτιμίας πατριωτικῆς συνεργαζόμενος μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ τοῦ Κράτους. Ἐν τῇ Βουλῇ ὅφ' ὅσον εἰσῆλθεν ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Ἀλεξ Ζαΐμη Μετὰ τοῦ ἐκ Καλαβρύτων διαπρεποῦς πολιτευτοῦ καὶ ἤδη Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ ὁ κ. Νέγρης συνδέεται διὰ στενῆς συγγενείας. Κατὰ τὰς προϋπουργίας τοῦ κ. Ζαΐμη ὁ κ. Νέγρης ἀνέλαβε καὶ διηύθυνε μετὰ συνέσεως τὸ ἐπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Δεινὸς οἰκονομολόγος, γνωρίζων πολὺ καλὰ τὴν πολυδαίδαλον ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετεχειρίσθη τὰς γνώσεις του καὶ παρέσχε τὰ φῶτά του εἰς τὴν ἁπλοποίησιν τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ τοῦ κ. Ζαΐμη ἀνέπτυξεν ἰδίας γνώμας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Πρόγραμμά του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἦτο καὶ εἶναι ἡ φειδὼ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ ἡ περιβάλευσις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. Πολλὰ νομοσχέδια ἔτυχον προπαρασκευῆς του καὶ ἐπὶ πολλῶν νομοθετικῶν μέτρων ἐγένετο ἀπαστὴ πᾶσα πρότασίς του. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον. Διακρίνεται διὰ τὴν πρὸς τὸ ὁμιλεῖν εὐχέρειαν καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἰδεῶν του. Ἀκούραστος, δραστήριος, λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις καὶ παρακαλοῦσι τὴν ἐξέλιξιν τῶν κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς. Εἰς τὸν κ. Νέγρην ὀφείλεται καὶ ἡ μέριμνα τῆς πολιτείας ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Ἦτο ὁ μόνος εἰδικός, ὡς ἔχων τὴν πολιτικὴ κεῖραν ἐκ τῆς μακρᾶς του ἐπιφοιτήσεως ἐν τοῖς Μεταλλουργείοις Λαυρίου, ὁ συνιστῶν ἐπωφελῶς τὰ νομοθετήματα πρὸς προστασίαν τῶν ἐργατικῶν χειρῶν. Ἡ φωνή του πολλάκις ἠρρόσθη ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων ἐργατῶν.

* * *

Θ. Δέκας. — Τὸ enfant gaté τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς. Ὁ νεωτερος πολιτευόμενος τῆς πρωτεουσῆς. Ἡ συμπαθεστέρα φυσιογνωμία. Ἀγαπητὸς εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Δημοφιλέστατος παρὰ τῷ λαῷ. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀττικῆς, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ὑποστρατήγου Δέκα, ἰδιαιτέρως ἐπιμόνου καὶ ἀπολαύων ἀμερίστου συμπαθειῶν ἐν τῷ δήμῳ Ἀμαρυνθοῦ, ὁπόθεν κατάγεται. Ἀκηγόρος τὸ ἐκάγγελμα. Ἀξιοπρεπὴς μὲ ἄψογον πάντα περιβολήν, διακριτικώτατος. Ἐπὶ τρεῖς ἤδη βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἀττικὴν εἰς τὸ κοινοβοῦλιον. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὡς Δημοκρατικὸς καὶ ἠκολούθησε τὸν μεταρρύθμιστὴν ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴν μέχρι τοῦ θανάτου του, μεθ' ὃ ἠκολούθησε τὸν κ. Ράλλην, ὁπαδὸς τοῦ ὑπείου διατελεῖ ἀόμη. Χαρακτὴρ σθενερός, γρανίτης. Εἰλικρινὴς πολιτευόμενος, ζωηρότατον πάντοτε ἐπιδείξας ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ καλοῦ τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς ἐκλέγεται. Ἐν τῇ Βουλῇ λαμβάνει ἐνίοτε τὸν λόγον ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἐπαρχίαν του καὶ ὁμιλεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ μετρημένος σταθμίζων τὰς φράσεις του. Ἀκούραστος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐπιθέσεων τῶν κομματικῶν του φίλων, ἀειδάνηπης, γλυκύς, ἐπιχαριεστικώτατος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΕΚΑΣ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

* * *

Δ. Καλλιφρονᾶς. — Ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου γέρων-Καλλιφρονᾶ. Ἡ πατριαρχικὴ οἰκογένεια τῶν Καλλιφρονᾶ, ἀθηναϊκοτάτη, ἔλκουσα τὴν πολιτικὴν καταγωγὴν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας ἐπυχῆς τῶν δημογεροντιῶν ἐν Ἀθήναις. Ἔχει συνδεθῆ ἀρρήτως μὲ τὴν πολιτικὴν κίνησιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ὁ πατὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, κατὰ τὰ παλαιὰ δ' ἔτη ὑπῆρξεν ἐκλογικαὶ ἐποχαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἀττικὴ ἀνεδείκνυε βουλευτὰς ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ γέρο-Καλλιφρονᾶ. Ἦτο ὁ ἰσχυρότερος Ἀθηναῖος κομματάρχης τότε ὁ γέρων Καλλιφρονᾶς, ὅστις ἔφερε τὸ ἔθνικὸν ἔνδυμα, τὴν φουσταν̆ίλλαν μέχρι τοῦ τάφου. Ὁ πατὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ διετέλεσε πολλάκις Ὑπουργός, ἦτο δ' ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταπολιτεύσεως. Πρὶν ἀκόμη ἀποδόνει ὁ γέρων Καλλιφρονᾶς οἱ υἱοί του ἐπολιτεύθησαν, μεταξὺ δ' αὐτῶν ὁ νεώτερος ὁ κ. Δήμητρος Καλλιφρονᾶς συνεγίζει τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ ἀθηναϊκωτάτου ἀρχοντικοῦ οἴκου καὶ ἐν τῇ σημερινῇ Βουλῇ. Δεινὸς τὸ ἐπάγγελμα ὁ κ. Δήμητρος Καλλιφρονᾶς, ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του, νεαρώτατος διηύθυνε τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πολυπληθοῦς πατρικοῦ του κόμματος, διεξάγων καθ' ἅλην τὴν ἡμέραν τὰς πολυπληθεστέρας δίκας ἐν τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις τῆς πρωτευούσης. Ἔκτοτε διὰ τὴν δραστηριότητά του καὶ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΦΡΩΝΑΣ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

τὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς προσήνειαν του ἀπέκτησε τὰς σημαδείας καὶ τὴν ἀράτειν τοῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ πρῶτον ἐξετέθη εἰς τὸν δημοτικὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀνεδείχθη δὲ Δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ διώσας τὰ τοῦ δήμου ἐπὶ μίαν τετραετίαν. Ἐν τῇ διοικήσει τῶν δημοτικῶν πραγμάτων κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ πάντα πόνον πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν δημαρχικήν του ἀτυχήσας καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πολιτευομένου ἀδελφοῦ του Νικολάου ἐξέθετο κάθην βουλευτοῦ, συμπληρωθεὶς ἐν τῇ Δημητριακῇ συνδυασμῷ καὶ ἐνίκησεν. Ἔκτοτε ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς. Εἰσελθὼν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἠκολούθησεν ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν μακαρίτην ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴν Θεόδωρον Δημητριάνην. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δημητριάνη ἐτάχθη μὲ τὸν κ. Ράλλην τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἀκολουθεῖ καὶ σήμερον.

Διετέλεσεν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τὴν ὑπουργείαν του πατριωτικὰ ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου. Ἐν τῇ Βουλῇ πολλάκις ἔλαβε τὸν λόγον καὶ μετὰ προσοχῆς ἠκούσθη. Συμπαθής, πρόσιμος, ἀγαπητότατος παρὰ τοῖς συνεπαρχιώταις του.

* * *

Γ. Παπαβασιλείου.—Εἷς ἐκ τῶν ἐχόντων τὴν μεγαλυτέραν ἰατρικὴν πελατείαν ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Παπαβασιλείου ἔχει ἀποδοθῆ «ὁ ἰατρὸς τῶν πτωχῶν». Κατὰ τὸ πλεῖστον δωρεὰν ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικήν του ἐπιστήμην ἐν τῇ πρωτευούσῃ κατέστη δημοφιλέστατος. Μὴ ἀρνούμενος ποτὲ καὶ τὰς νύκτας ἀκόμη νὰ σπεύσῃ, ὅπως παρέσχῃ τὴν ἐπιστημονικήν του βοήθειαν ὅπου κληθῇ. Παλαιὸς φίλος τοῦ πολιτευτοῦ κ. Ράλλη, ὁ ἰσχυρότερος κομματάρχης ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας ὁπόθεν κατάγεται.

Οἱ δημόται Κρωπίας σημειοῦνται, διότι εἰς συνδημότης των ἄριστος ἐπιστήμων καὶ εὐθυρρὴς πολιτευόμενος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Τοιαύτην δὲ τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιαίτεραν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην οἱ συνδημόται του, ὥστε τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα εἰς ἑκάστην βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐν τῷ δήμῳ Κρωπίας καταλληλοτατα φέρουσιν ὑπερτερούντα ὄχι μόνον τὸν ἴδιον κ. Παπαβασιλείου ἀλλὰ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδυασμένους. Καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲ καὶ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἀγροτικοῖς δήμοις τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ὁ κ. Παπαβασιλείου ψηφίζεται ἐκλεκτικῶς καὶ καταλαμβάνει μίαν ἐκ τῶν πρώτων θέσεων μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων.

Ὑπαιθρεὸς εἰς τὰς καταλήψεις καὶ τὰς κατοπτὰς πολλῶν φίλων του ἀπεφάσισε νὰ πολιτευθῇ. Τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς δημοτικὸς σύμβουλος ἐν τῷ δήμῳ Ἀθηναίων ἐπιτυχὼν διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐπανεκλεγέντος τιμηθεὶς διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου λαμβάνων συχνάκις τὸν λόγον συνήργησε διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν του γνώσεων εἰς τὴν λῆψιν καὶ ἐφαρμογὴν ἀπαραιτήτων ὑγιεινῶν μέτρων. Φοβερὸς δωστὴς πάσης νοσογόνου ἑστίας. Πολλάκις ἐδημοσιογράφησε διὰ τὰ ἐκοδεῖξη ὑγιεινὰ μέτρα πρὸς σωτηρίαν τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης. Καὶ εἰς

συνεντεύξεις δὲ μετὰ δημοσιογράφων ἐπὶ ζητημάτων ὑγιεινῆς ἀνέπτυξε γνώμας ὀρθοτάτας, τυγούσας τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας. Καὶ εἰς τὰ ἰατρικὰ συνέδρια, τὰ ἑκάστοτε συγκροτούμενα ἐν Ἀθήναις, ὡμίλησεν ἐπὶ εἰδικῶν ἰατρικῶν ζητημάτων δεξιῶς τὰ συγχαρητήρια τῶν συναδέλφων του. Δὲν φείδεται οὔτε θυσιῶν, οὔτε κόπων, ὅπως μεταβαίνει συχνάκις εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς προόδους τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὡς καὶ τὰς ὑγιεινὰς βελτιώσεις τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν πόλεων.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς. Ἐν τῇ Βουλῇ πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ εἰδικῶν ζητημάτων, μετὰ ὀθέτησις δ' ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς λήψεως μέτρων ἐκ μέρους τῆς πολιτείας πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν. Ὁμιλεῖ μετὰ ζωηρότητος καὶ ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Καίτοι παλαιόθεν ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ράλλην, διατηρεῖ ὅμως ἐν πολλοῖς ζητήμασι τὴν ἀνεξαρτησίαν του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

* * *

Σπ. Α. Κουμουνδούρος. — Τὸ ὄνομα Κουμουνδούρος ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως μὲ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὁ κ. Σπυρ. Α. Κουμουνδούρος Βουλευτὴς Μεσσήνης εἶναι ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου χαρισματίου πολιτευτοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου. Ὁ κ. Σπυρίδων Κουμουνδούρος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του καὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἐνταῦθα μετέβη εἰς τὴν Ἑσπερίαν, ὅπου κατέγινεν ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τὴν σπουδὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἐξηλώθη εἰς τὰ πολιτικὴς κατασίσεως πλησίον τοῦ δημοτίου τὸν ναῦν ἀειμνήστου πατρός του. Μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου ἐσυνέχισαν τὴν πολιτικὴν τοῦ πατρός του, ἐπὶ σειρὰν ὁ ἤδη ἐτῶν ὁ Σπυρίδ. Κουμουνδούρος ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας. Ζωηρὸς τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα, εὐθυρρὴς τὸ φρόνημα κατέλαβεν ἀμέσως πόλιν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον περίβλεπτον θέσιν. Συχνάκις λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διαφόρων πρὸς συζήτησιν θεμάτων καὶ διὰ τῆς διακρίσεως αὐτοῦ κοινοβουλευτικῆς πείρας καὶ πολιτικῆς διορατικότητος ἐπιλαμβάνεται τῶν συζητήσεων. Ἀγορεύει μετὰ θάρρους καὶ δυνάμεως λόγου. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρώτων συνιδρυτῶν τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τρικουπιστικοῦ κόμματος τοῦ ἐκ Κερκύρας διαπρεποῦς πολιτικοῦ, ὁ δὲ κ. Θεοτόκης ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν, τὴν ἱκανότητά του καὶ τὰς ἐπανίας ὀρετάς του προσέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν πρωθυπουργίαν του. Ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διεκρίθη διὰ τὴν σθεναρὰν ἐργασίαν του πρὸς πλήρωσιν πολλῶν ἐλλείψεων ἐν τῷ πολεμικῷ στόλῳ καὶ βελτίωσιν τῆς ναυτικῆς ἀποστάσεως. Ἐπίδειξε μέγαν ζῆλον πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ συνεμελέτησε μετ' εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ἐξ ἐγκρίτων ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τὰ μέτρα τῆς ἀνοδιοργανώσεως, ἀρκετὰ δ' ἐκθέσεις καὶ σχετικὰ νομοσχέδια πιστοποιοῦσι τὴν ἐργασίαν ταύτην τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Καὶ λόγῳ τοῦ τετιμημένου πολιτικοῦ ὀνόματος ὅπερ φέρει, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίας θελήσεως ἰσχυρᾶς εἰργάσθη ὅπως ἡ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν διοικήσις του μὴ παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ. Ἐμφορούμενος ὑπὸ ἀγνῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων εἰργάσθη καὶ ὡς ὑπουργὸς καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐθνικῶν

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Βουλευτὴς Μεσσήνης

πραγμάτων. Τινὲς ἐκ τῶν πλείστων τοῦ πολιτικοῦ παντοιοῦ ὠφέλουσι τὴν βελτίωσίν των εἰς τὸν κ. Σπυρ. Κουμουνδούρον, ὅστις διὰ τῶν σχετικῶν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν, ἐπέτυχε τοῦτο. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ κ. Σπ. Κουμουνδοῦρος ἀπέλθων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὡφῆκε πολύτιμον ἐργασίαν προπαρασκευαστικὴν διὰ τοὺς διαδόχους του.

* * *

Π. Σισμάνης. — Ἐγεννήθη ἐν Ἀριχώβῃ τῆς Ναυπακτίας καὶ ἄγει τὸ 51ον περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, κατοικεῖ δὲ ἐν Μεσολογγίῳ ἔνθα ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διαιτητοῦ ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας περίπου. Ὁ πατὴρ τούτου Νικόλαος Σισμάνης πλουσιοκτήμων ὤν, καὶ Δήμαρχος Προσχίου τῆς Ναυπακτίας, ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων κατὰ τὸ 1863 ἐν Πλατάνῳ τῆς Ναυπακτίας. Ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον ἐνηργήθη ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ δημοτικὴ ἐκλογὴ ἐξελέγη Δήμαρχος, διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ὁ πρωτότοκος υἱὸς τούτου καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἄνω Πειραιέως, Γεώργιος Ν. Σισμάνης, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐξελέγη βουλευτὴς Ναυπακτίας, καὶ διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος συνεχῶς μέχρι τοῦ 1902. Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ὅμως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὁ Γεώργιος Σισμάνης, λόγῳ ἀπαθείας, ἐξ ἧς καὶ ἀπεβίωσε κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1907, δὲν ἐξέθηκεν ὑποψηφιότητα. Ἀλλὰ τοιαύτην ἐξέθηκεν ὁ ἀδελφὸς τούτου Π. Ν. Σισμάνης ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν κ. κ. Γ. Πλαταγώτη καὶ Ν. Καλαντζοπούλου καὶ εἰς μὲν τοὺς ἓξ δήμους τῆς ἐπαρχίας, ἤτοι εἰς τοὺς δήμους Ναυπακτίδος, Πλάνης, Προσχίου, Παραναγνίων, Κλεπάδας καὶ Ὀφιοτέας, ἔνθα ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη νομίμως καὶ ἐγκύρως, ὁ κ. Σισμάνης ὑπερτέρησεν ὁλοκλήρου τὸν ἀντίπαλον συνδυασμὸν κατὰ 500 περίπου ψήφους, ἐν τῷ δήμῳ ὅμως Ἀποδοτίας, ἔνθα δὲν ἐνηργήθη ἐκλογή, ἀλλ' ἐνηργήθη παρὰ φυγοδίκων, καὶ ἐπὶ τὸ κράτος αὐτῶν μόνον διαλογή, ὁ συνδυασμὸς τοῦ Σισμάνη, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὰ πρακτικά, δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ψῆφον εἰς τὸ ναί, ἐνῷ ἀπαντάντες ὁ ἀντίπαλος συνδυασμὸς τοῦτο ἔλαβε δῆθεν εἰς τὸ ναί ὅλους τοὺς ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένους ἐκ 1600 περίπου. Καὶ οὕτω ὁ κ. Σισμάνης διὰ τοιαύτης ἐκλογῆς δὲν ἐρέπετο τότε βουλευτής, εἰς τὰς μετέπειτα ὅμως ἐνεργηθείσας δύο ἑπίρας ἐκλογὰς οὗτος ἐπέτυχε διὰ μεγάλης καὶ καταληπτικῆς πλειονοψηφίας. Χάριν δὲ τῆς κομματικῆς ταύτης ὑπαρξῆς τοῦ κ. Σισμάνη ἐν Ναυπακτίᾳ ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης δὶς ἐσώθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς εὐρείας περιφερείας. Ὁ Περικλ. Σισμάνης, περὶ τῶν προγόνων καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν ὁποίων πολλὰ γράφει ὁ Bouweville καὶ ἡ ἱστορία Παπαριγοπούλου εἶναι πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ν. ΣΙΣΜΑΝΗΣ
Βουλευτὴς Ναυπακτίας

Εἰς τὴν οἰκογένειαν Σισμάνη, ἐξοντώσασαν κατὰ τὸ 1869 τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀπαισίους ἀρχιληστὰς Κωνσταντέλον, Σπαδιάν, καὶ Θανασούλιν, εὐγνωμονεῖ ὁ τόπος, ἰδίᾳ δὲ οἱ νομοὶ Αἰτωλοακαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Ἄρτης καὶ ὁλόκληρος ἡ Θεσσαλία.

* * *

Δ. καὶ Γ. Κατσίνα. — Ἡ ἐπαρχία τῶν Θηβῶν ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ παρ' ἀμφοτέρων τῶν διδύμων ἀδελφῶν κ. κ. Δημητρίου καὶ Γεωργίου Κατσίνα, διακρινομένων διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἀφοσίωσιν καὶ τὸν ἀδιάλειπτον ζῆλον πρὸς διεκδίκησιν τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν ἀγνοτέρων αἰσθημάτων. Υἱοὶ σεμνοῦ καὶ διακριτικοῦ πολιτευτοῦ, τοῦ Λουκᾶ Κατσίνα, ἐνωρίτατα ἀπεκράτησαν μετὰ τῆς διακριτικοῦς αὐτοῦ φιλομαθείας καὶ ἐπιμελείας τὰς ἐγκυκλίους αὐτῶν σπουδάς, ἀρτίως κατορθωθέντες, ἀκολουθήσαντες δ' ἐξ ἰδίας ἐφέσεως τὴν Νομικὴν ἐπιστήμην ἀνηγορεύθησαν τῷ 1896 ἀριστοῦχοι διδάκτορες τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Εἰκοσαέτης ἤδη ὁ Δημήτριος Κατσίνας προσελήφθη ὡς ἀνώτατος ὑπάλληλος παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Ἑταιρίᾳ τῆς Κωπαΐδος, ἔνθα ἐπὶ τριετίαν ἐργασθεὶς προσέλκυσε τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησιν πάντων τῶν μετόχων διὰ τὴν εὐρυμάθειάν του, τὴν φιλοκονίαν του καὶ τὴν ἐντιμότητα ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων. Βραδύτερον ὅμως γενόμενος ἀφοδρὸς κατήγορος τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Σκουλούδη — ἑνὸς τῶν κυριωτέρων μετόχων τῆς Ἑταιρίας Κωπαΐδος — οὗτος τὴν πολιτείαν ἐκ περιθήσεως ἔγκρεγε ὡς ἀσύμφορον εἰς τὸν τόκον, ἐσπευσεν ἵνα ἴδῃ ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ ἐπέβαλε τὴν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης παραίτησίν του.

Ἔκτοτε ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ τυχόντες οὕτω ὑπερτάτης ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ πεπροικισμένοι δι' ὑψίας ἀτελίφρους καὶ βαθυπάτης κρίσεως ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ Διαιτητικοῦ ἐπαγγέλματος, διακριθέντες ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν. Ἡ ἐπιστημονικὴ των ἀξία, αἱ σπάνιαι ἀρεταί των, ὁ εὐπροσήγορος καὶ ἀδαμάντινος χαρακτήρ των, ἡ ἀνοικτὴ των καρδιά, πολὺ ἐνωρὶς ἐξηφάλισαν αὐτοῖς τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγάπην καὶ ἀληθῆ λατρείαν τῆς Θηβαϊκῆς κοινωνίας. Ἐνωρίτατα ἤδη καὶ ἐν ἡλικίᾳ μόλις 32 ἐτῶν ὑπέκυψαν εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν καὶ περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ἰσχυροτέρου ἐν Θήβαις κόμματος, κατῆλθον τὸ πρῶτον ἤδη κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς τοῦ 1906 εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα ἀντίπαλοι τῶν παλαιμάχων πολιτευτῶν κ. κ. Σκουλούδη, Δουΐτη καὶ Ζυγομαλᾶ καὶ ἐξελέγησαν ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν διὰ καταληπτικῆς πλειονοψηφίας ἄνω τῶν 2000 ψήφων. Ἡ τοιαύτη θριαμβευτικὴ αὐτῶν ἐπιτυχία ἤγειρεν ἀληθῆ φρενῖτιν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς αὐτῶν φίλους καὶ θαυμαστάς. Ἀληθεῖς δὲ πανηγύρεις καὶ ἑορταὶ διοργανώθησαν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας, ἔνθα οἱ δημόσιοι χοροὶ καὶ τὰ ὑπαίθρια γεύματα καὶ αἱ οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους διήρκεσαν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Λ. ΚΑΤΣΙΝΑΣ
Βουλευτὴς Θηβῶν

Εἰσελθόντες ἐν τῇ Βουλῇ οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Δημήτριος καὶ Γεώργιος Κατσίνα ἐτάχθησαν μὲ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Θεοτόκη, ἧς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐκ πεποιθήσεως ἐπιδοκιμάζουσιν. Ἐν τούτοις διεκρίθησαν πάντοτε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φρονήματός των καὶ ἐκ τῶν πρώτων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἀφοδρὸς διεμαρτυρήθησαν καὶ διὰ μακρῶν ἀγορεύσεων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀντεπάχθησαν κατὰ τοῦ κόρους διαφόρων ἐκλογῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀμαρτωλῶν ἐκλογῶν Τήνου καὶ Σάμης ἐναντίον τοῦ πολιτευτοῦ σημαίροντος τοῦ ἐπιφανοῦς ἐν τῇ Βουλῇ κόμματος Θεοτόκη. Ἀληθεῖς κατηγορητήριον ὑπῆρξαν αἱ πλεναιαὶ ἀγορεύσεις αὐτῶν κατὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βασιλοπούλου, δημιουργήσασαι ἀληθῆ κατάπληξιν διὰ τὴν δρμύτητα καὶ τὸ ἄφρος τῆς γνώμης. Αἱ ἀγορεύσεις αὐτῶν ἐκ πλείστων ζητημάτων καὶ γενικῶν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἐπαρχίας διακρίνονται διὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ λόγου καὶ τὴν πειθώ, δι' ἃ μετὰ προσοχῆς ἄκρας ἀκούονται πάντοτε ἐν τῇ Βουλῇ.

Τοιοῦτοι ἐν λόγῳ ὄντες οἱ βουλευταὶ Θηβῶν ἀδελφοὶ Κατσίνα, τέλος κατατάσσονται εἰς τὴν χορείαν τῶν πολιτευτῶν τοῦ μέλλοντος καὶ ἀποτελοῦσι τὰ φιλοπρόοδα ἐν τῇ Βουλῇ στοιχεῖα. Εἶναι οἱ Νεότυποι τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος δι' ὃ δικαίως ἡ ἐπαρχία αὐτῶν στηρίζει ἐπ' αὐτῶν τὰς χρηστοτέρας προσδοκίας καὶ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ παρ' αὐτῶν ἐλπίζει.

* * *

Θ. Κ. Φαρμακόπουλος. — Ἡ ἐπαρχία Ναυπλίας ἔχει ἰδιάζοντως τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύεται παρ' ἐξόχων καὶ διαπρεπεῖς μέλους τοῦ κοινοβουλίου, ἐκ τῆς ἱστοριωτάτης πολιτευομένης οἰκογενείας τῶν Φαρμακοπούλων, οἵτινες ἐπὶ γενεὰς ὁλοκλήρους δυὸ τῶν ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν των μεγάλως συνέβαλον εἰς ἰσχὺν καθόλου τρόπον τοῦ Κράτους. Ὁ ἤδη βουλευτὴς Ναυπλίας κ. Θεόδωρος Φαρμακόπουλος ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου τοῦ 1859. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του ἐτέγραφη τῷ 1875εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἀνηγορεύθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1880 διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1882 συμμετέσχε τοῦ προσηρτημένου διαγωνισμοῦ πρὸς κατάταξιν στρατιωτικῶν ἰατρῶν. Διαγωνισθεὶς καὶ ἐπιτυχὼν δεύτερος μεταξὺ δεκα καὶ τεσσάρων διαγωνισθέντων κατατάχθη εἰς τὸν στρατόν, ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ ὁποίου παρητήθη τῷ 1888 μὲ τὸν βαθμὸν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Λ. ΚΑΤΣΙΝΑΣ
Βουλευτὴς Θηβῶν

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Κ. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ναυπλίου

τοῦ ἀνθυπατέρου, ἀπεσύρθη δὲ εἰς τὴν γενέτειράν του πόλιν, ὅπου ἐξήσκησεν ἀμιλλαρῶδες καὶ μετ' ἐπιμελείας τὴν ἰατρικήν. Ἐξασκῶν τὸ ἰατρικὸν του ἐπάγγελμα ἐκλήθη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν φίλων τῆς οἰκογενείας του, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου, διαπρέποντος εἰς δύο βουλευτικὰς περιόδους κατὰ συνέχειαν βουλευτοῦ, νὰ συνεχίσῃ τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας ἐκείνου ἐὰν ἦν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου Δηλιγιάννη, θείου του ἐκ μητρός. Ἐξελέγη δ' ἀντιπρόσωπος τῆς Ναυπλίου καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἀπὸ τοῦ 1902 περιόδους τῆς Βουλῆς, δὶς μὲν ἐν συνδυασμῷ μετ' ἑτέρου ἀδελφοῦ του, τελευταῖον δὲ μόνος, μιᾶς βουλευτικῆς θέσεως ὑπαρχούσης.

Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Θεόδωρος Φαρμακόπουλος πλειστάκις λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων συζητήσεων καὶ δὴ ἐπὶ ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων διεκρίθη διὰ τὴν εὐχέρειαν τοῦ λόγου καὶ τὴν ρητορικὴν δεινότητά του. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1903 ὑπεδείχθη παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, μεγίλως ἐτιμῶντος αὐτὸν καὶ ἐγένετο ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν τότε ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος σχηματισθεῖσαν ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην κυβέρνησιν. Ὡς ὑπουργὸς ὁ κ. Θ. Φαρμακόπουλος διεκρίθη διὰ τὴν διοικητικήν του ἱκανότητα καὶ τὸν πρὸς βελτίωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας ζῆλόν του, ἀφήσας ἀπὶ ἴχνη τῆς ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος διαβάσεώς του ὀργανωτικὰ διατάγματα καὶ ἄλλας ὑπουργικὰς ἀποφάσεις. Ἀκεραίου χαρακτῆρος, εὐθαρσής, ὁμιλητικώτατος κέκτηται πολλὰς συμπαθείας μεταξὺ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἵτινες ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων ἀποστέλλουσιν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

* * *

Βασ. Σεραφείμ. — Ὁ κ. Βασίλειος Π. Σεραφεὶμ Γορτύνιος τὴν πατρίδα, ἀφοῦ ἐπλείωσε τὰς Πανεπιστημιακὰς σπουδάς του καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἰατρὸν κατὰ τὸ 1881 μετέβη καὶ ἐξήσκησε τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμά του εἰς τὸν ἰδιαίτερον δῆμόν του, τὸν τῆς Ἐλευσῖνος, παρασχὼν δωρεὰν τάς τε ἐπισκέψεις καὶ τὰ φάρμακα καὶ πολλάκις καὶ χρήματα πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς συνδημότας του ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου του ταμείου. Εἰς ἐκτίμησιν τῶν ὑπηρεσιῶν του αὐτῶν οἱ συνδημόται του τὸν ἐξέλεξαν Δήμαρχον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1883 διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Ἔκτοτε ἐξελέγετο διαρκῶς ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν περίπου, ὅτε, δολοφονηθέντος τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη κατὰ τὸ 1905 καὶ ἐνεργηθείσης μονομεροῦς ἐκλογῆς, παραιτηθεὶς τοῦ Δημαρχικοῦ ἀξιώματος, ἐξελέγη βουλευτὴς Γορτυνίας διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας καὶ ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ ἐκλεγόμενος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς βουλευτείας του πολλὰς προσήνεγκεν ὠφελείας εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν διὰ τῆς κατασκευῆς ὁδῶν, γεφυρῶν, συστάσεως ταχυδρομικῶν γραφείων καὶ τηλεφωνείων. Ἀνήρει εἰς τὴν συμπολίτευσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Π. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Βουλευτὴς Γορτυνίας

* * *

Μ. Λιδωρίκης. — Εἷς ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης συνόδου. Υἱὸς τοῦ ἀρχαίου πολιτευτοῦ κ. Γεωργ. Λιδωρίκη. Συνεχίζει τὸ πολιτικὸν στάδιον τοῦ πατρός του, πολιτευθέντος ἐν Δωρίδι ἐπὶ τριάκοντα ἔτη συνεχῆ καὶ ἀποσυρθέντος πρό τινων ἐτῶν τῆς πολιτικῆς. Ὁ κ. Μιλτ. Λιδωρίκης διδάκτωρ τῆς νομικῆς, διορισθὴ κατ' ἀρχὰς Διευθυντὴς τῆς Βουλῆς τῷ 1899, ὅπου εἰργάσθη ἀδάπανος ταπεινόφρων συστηματικῶς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραφείων τῆς Βουλῆς, τυχὼν δι' ὅλα αὐτὰ τοῦ ἐπαίνου τῆς Βουλῆς ὁλοκλήρου, ἧς δι' ἀπορασεώς της ὁμοθύμου προήγαγε τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ εἰς θέσιν Τμηματάρχου καὶ ἔτις κατόπιν μετὰ τὴν παραίτησίν του ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ πρῶην καθεστώς. Παρατηθεὶς ἀπὸ Διευθυντὴς τῆς Βουλῆς τῷ 1902, ἅμα ὡς παρρεγθὴ καὶ ἡ ἐπὸ τὸν κ. Θεοτόκην κυβέρνησις, ἀνέλαβεν ἰδιοτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Ἑνωσῖ τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ὡς τμηματάρχης. Τῆς θέσεως ταύτης παρατηθὴ ἵνα διορισθῇ Διευθυντὴς τῶν γραφείων τῆς Βουλῆς, ὅπου ὑπηρέτησε λίαν εὐδοκίμως. Εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐξελέθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δωρίδος ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος πατρός του καὶ ἐπέτυχεν ὡς βουλευτής. Ἀπὸ τῆς πρώτης συνόδου τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου διαρκῶς ἐπλέγεται Γραμματεὺς τοῦ Προεδρείου καὶ εἶναι εἷς ἐκ τῶν ταπεινοτέρων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Εἰς τὴν Βουλὴν λαμβάνει πολλάκις τὸν λόγον ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων. Τρέφει ἰδιαίτεραν ἀγάπην πρὸς τὴν φιλολογίαν, πολλὰ δὲ ἔχει δημοσιεύσει ἔργα φιλολογικὰ καὶ θεατρικὰ πρωτότυπα καὶ ἐκ μεταφράσεων. Εἶναι κάτοχος ἐκλεκτῆς βιβλιοθήκης ἐκ φιλολογικῶν ἔργων ξένων καὶ ἡμετέρων συγγραφέων. Ἀγαπᾷ τὰς παλαὶ τέχνας. Γνωσιόπαις εἰς τὰ Ἀθηναϊκὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια, ἄφοβος τὴν περιβαλὴν, κομψόμενος, φιλομειδής, διεκρινεστάτος. Θεωτικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ
Βουλευτὴς Δωρίδος

* * *

Θ. Παπαϊωάννου. — Ὁ ἕτερος βουλευτὴς Δωρίδος κ. Θεμ. Παπαϊωάννου ἐξελέγη καὶ οὗτος βουλευτὴς τὸ πρῶτον κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Μιλ. Λιδωρίκη. Δυσηγόρος τὸ ἐπάγγελμα, νέος τὴν ἡλικίαν. Δεσπόζει ἀπὸ ἕδρας εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀμφίσσης, ὅπου ποικιλοτρόπως ἔχει φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς συνεπαρχιώτας του, οἵτινες ἐκτιμῶντες τὴν ἀξίαν του καὶ τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας του, ἀνέδειξαν αὐτὸν βουλευτήν. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἐτάχθη μὲ τὸν κ. Θεοτόκην ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σημαίας τοῦ ὁποίου καὶ ἐξετίθη ὡς ὑπουργὸς βουλευτής. Προσηνέστατος κέκτηται πολλὰς συμπαθείας ἐν Δωρίδι καὶ τιμᾶται ἰδιαζόντως ἐπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του.

ΘΕΜ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Βουλευτὴς Δωρίδος

* * *

Π. Πετρίδης. — Ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ὁ κ. Παναγ. Πετρίδης νεωτάτος ἐπιδόθη εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, τυχὼν δὲ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμά του ἐν Ἀθήναις. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου βουλευτοῦ Κορινθίας καὶ ὑκουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Δημητρίου Πετρίδου, τοῦ ἀνωμορφοτοῦ τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως. Τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ πατρός του μετὰ θάνατον διανύκτιον ὁ ἀντάξιος υἱός του κ. Παναγ. Πετρίδης. Ἐκτεθεὶς τὸ πρῶτον ὡς βουλευτὴς εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του κενουθείσης βουλευτικῆς θέσεως ἐπέτυχε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Λατρεύεται κυριολεκτικῶς κατ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας διὰ τὰς ἐπινίας ἀρετάς του. Μεμορφωμένος ἄριστα ἀμέσως μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον νεωτάτος κατέλαβεν ἐπίζηλον θέσιν. Ἔκτοτε ἐκλέγεται διαρκῶς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κορινθίας διὰ πλειονοψηφίας λίαν τιμητικῆς. Καὶ εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἐσυνέχισε τὰς ἰχνὴ τοῦ ἀειμνήστου πατρός του ἀκολουθήσας τὸν μακαρίτην Δηλιγιάννην, ὅστις ἰδιαιτέραν ἔλως ἐτέρφεν ἐκτίμησιν πρὸς αὐτόν. Χαρακτὴρ ἀδαμάντινος. Εὐθύς. Ζωηρὸς ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν συζητήσεων ἀρωτοστατῶν εἰς αὐτάς. Ἦτο τὸ ἐγκαιμὸ παιδί, οὗτος εἶπεν, τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος. Μετὰ θάρρους ἐκπληκτικοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης βουλευτικῆς συνόδου, καθ' ἣν

ΠΑΝΑΓ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Βουλευτὴς Κορινθίας

εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐπελήφθη τῶν συζητήσεων ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἐπὶ τῶν ἁποίων ἔχει γνώμας ὀρθὰς καὶ προκεκριμένας χωρὶς νὰ τὴν μετὰ τοῦ ἀειμνήστου πατρός του, τοῦ μεστεμβοῦ τούτου τῆς ἐκπαιδεύσεως συνεργαίαν του. Ὁ ρεπαρίτης Δηλιγιάννης ἀνέθετο αὐτῷ πολλάκις τὴν μελέτην ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων καὶ τὴν διεύθυνειν τῶν σχετικῶν ἐπὶ παντὸς νομοθετικοῦ μέρους ὡριζόντος τὰ τῆς παιδείας. Πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ἐν τῇ Βουλῇ καὶ μετὰ δυνάμεως λόγου ὡμίλησε καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀγωνιστὴς εἰλικρινὴς καὶ συναρπάζει τοὺς ἀκροατάς του διὰ τῆς στωμυλίας του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Α. Ῥάλλη, κυρ' οὗ μεγάλως ἐκτιμᾶται. Μελετητὴς ἐκ τῶν ἀποφάσεων. Δραστήριος εἰς τὴν ἐργασίαν του. Ὑψηλὸς μὲ συμπαθεστάτην φυσιογνωμίαν καὶ ἐκρὸ πολιτικὸν μέλλον.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΝΝΑΒΟΣ
Βουλευτὴς Ναυπακτίας

⁂

Ι. Ν. Καννάβος. — Ἡ ἐπαρχία Ναυπακτίας ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τὰ μέλη δύο ἐπιφανῶν οἰκογενειῶν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὁ ἕτερος βουλευτὴς Ναυπακτίας ὁ κ. Ἰωάννης Καννάβος ἐκ τῶν γνωστοτέρων βουλευτικῶν φυσιογνωμιῶν, ἐγεννήθη κατὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1846. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τυχὼν κατὰ Μάϊον τοῦ 1890 διδακτορικοῦ διπλώματος. Ἡ οἰκογένειαν τῶν Καννάβων ἐπολιτεύετο πάντοτε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ναυπακτίας διακριθεῖσα διὰ τὴν φιλότιμον ἐνεργειάν της ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας της. Συνεχίζων τὴν πολιτικὴν τοῦ πατρός του Νικολάου Καννάβου, ὁ κ. Ἰωάννης Ν. Καννάβος ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὡς βουλευτὴς τὸ ἔτος 1895 καὶ ἐπέτυχον. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησεν ἀπὸ πεποιθήσεως ἀδιαλείπτως μέχρι τοῦ θανάτου του τὸν ἀείμνηστον Θεόδωρον Δηλιγιάννην. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πολιτευτοῦ ἐκ Γόρτυνος ἠκολούθησε τὸν κ. Κυρ. Π. Μαυροκορδάτον, τοῦ ὁποίου διατελεῖ ἀδάμας πολιτικὸς φίλος. Ἐν τῇ Βουλῇ ὅταν ὁμιλῇ, ὁμιλεῖ μετὰ δυνάμεως λόγου καὶ ζωηρότητος. Πιστὸς εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει μετὰ οἰθένους ὑπερασπίσεως τῶν ἀρχῶν του.

Ἡ ἐπαρχία Ναυπακτίας περιβάλλει δι' ἐξαιρετικῆς ἐμπιστοσύνης τὸν κ. Ἰω. Καννάβον ἐκλέγουσα αὐτὸν διαρκῶς ἀντιπρόσωπόν της. Ἡ οἰκογένειά του ἀρχαιοτέρα καὶ περιφανεστέρα παισὶν ἐπὶ πᾶσαν ἔκφυσιν τῶν τοῦ τόπου συνδέεται λίαν στενῶς καὶ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν ἱστορίαν τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, ἐν ᾗ πλεῖστα κειμήλια τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεώς της σώζονται, οἷον πύργοι πανάρχαιοι καὶ μὲ τὴν ἐν γένει ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, παρασχοῦσα τὸς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ὑπηρεσίας της καὶ πρὸ καὶ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

⁂

Στ. Βαφιαδάκης. — Ὁ πρῶτος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Σύρου, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου γέρω-Βαφιαδάκη, τοῦ πρωτίστου τῆς Σύρου ἐμπορικοῦ παράγοντος καὶ ἐπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη διατελέσαντος Δημάρχου Ἑρμουπόλεως. Ὁ κ. Σταμάτης Βαφιαδάκης ἐσπούδασε νὴν νομικὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης καὶ εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων, οἵτινες ἐπεχείρησαν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου. Τῷ 1898 διεδέχθη εἰς τὴν Δημαρχίαν Ἑρμουπόλεως νεωτάτως τὸν θανόντα πατέρα του. Ἐν τῇ δημαρχικῇ διοικήσει ἐπέδειξεν ὄντως δραστηριότητα καὶ πατρικὴν μέριμναν. Κατόρθωσεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ὡς Δήμαρχος νὰ ἠλεκτροφωτίσῃ τὴν πόλιν. Μετὰ ταῦτα ἀποσυρθέντος ἐκ τῆς πολιτικῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του Νικολάου ἐξελέγη ἐπανειλημμένως ὁ κ. Σταμάτης Βαφιαδάκης βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Σύρου, παρὰ τῆς ὁποίας τὰ μάλα ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται διὰ τὸν σταθερὸν καὶ ἐπιστεύον του χαρακτῆρα.

Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Ἦτο ἐκ τῶν παλαιοφιλιανικῶν. Μετὰ τὴν ἐκλειψιν τοῦ πολιτευτοῦ ἐκ Γόρτυνος ὁ κ. Βαφιαδάκης ἐτάχθη μὲ τὴν μερίδα τοῦ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυροκορδάτου, ἐν ᾗ πρωτεύουσα κατέχει θέσιν. Λαμβάνων τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ ἀποφάσεων πάντοτε καὶ ζωτικῶν θεμάτων διακρίνεται διὰ τὴν

βραχυλογίαν. καὶ τὴν ἐπισταμένην τῶν πραγμάτων ἐξέτασιν, ὥστε δικαίως προμηνύεται εἐέλπι τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ μέλλον. Ὁ κ. Σταμ. Βαφιαδάκης ἔχει τιμηθῆ διὰ τῶν ἑπομένων τεσσάρων παρασήμων. Πρῶτον διαθέτων τὸν πλοῦτόν του εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, διατηρῶν μάλιστα ἐν Σύρῳ πλειότατον ἐργοστάσιον ἀλευροποιίας, τὸν ἀημιόμυλον Κυκλάδων, ἔχει παρὰ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Δεύτερον ἐκ' εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ τὴν δημαρχίαν του ἐπισκέψεως εἰς Σύρον τοῦ Γαλλικοῦ στόλου ἐπενεμήθη αὐτῷ τὸ Γαλλικὸν παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Τρίτον διατελῶν ἀντιπρόεδρος τὸν ἐν Σύρῳ Μηχανουργείων καὶ τοῦ Νεωρίου, εἰς ὃ ἐπεκεκράσθησεν καὶ ἐκαβαρίσθησαν διάφορα Ρωσσικὰ ἀντιτορπιλλικὰ πρὸ τοῦ Ρωσσοϊαπωνικοῦ πολέμου, ἐτιμήθη διὰ τοῦ Ρωσσικοῦ Ταξιάρχου τοῦ Σταυισλάου. Καὶ τέταρτον ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει εἰς Ἀθήνας τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας ἐτιμήθη διὰ χρυσοῦ Σερβικοῦ παρασήμου.

Τοιοῦτος ἐν σμικρογραφίᾳ ὁ ἔγκριτος πολιτευτής, ὁ ἀντιπροσωπεύων ἀξίως ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Σύρου. Οἱ συμπολῖταί του κατενθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος μέριμναν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, ἐτίμησαν αὐτὸν πάντοτε διὰ τῆς ψήφου των.

⁂

Π. Χοντσόπουλος. — Εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων πολιτικῶν παραγόντων τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας. Ἐγεννήθη ἐν Κοσμᾷ τοῦ δήμου Σελινοῦντος τῆς Κυνουρίας καὶ ἄγει

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΟΝΤΣΟΠΟΥΛΟΣ *Βουλευτὴς Κυνουρίας*

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ *Βουλευτὴς Σύρου*

ἤδη τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τὰς γυμνασιακὰς σπουδάς του διεπραίωσεν εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Σπάρτης τῆς Λακεδαίμονος, μεθ' ὃ ἦλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου ἠκολούθησε τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Ἀπκτήσας διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ πατρίδα, ὅπου πολυαρίθμους καὶ ἀοκάλας ὑπηρεσίας ὡς ἐπιστήμων προσήνεγκε τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ καὶ πολλαχῶς τούτους εὐηργέτησεν.

Οἱ συμπολῖταί του ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετάς του καὶ εὐγνωμονοῦντες αὐτῷ διὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς ποιυτίμους ὑπηρεσίας του τὸν ἐξέλεξαν τρὶς καὶ συνεχῶς παμψηφεὶ Δήμαρχον Σελινοῦντος. Ὡς Δήμαρχος πλεῖστα κοινωφελῆ ἐν τῷ Δήμῳ ἔργα ἐπετέλεσε καὶ περὶ πάντων πατριωτικῶς εἰργάσθη μέχρι τοῦ ἔτους 1899, ὁπότε παρητήθη ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλεξάνδρου Χοντσοπούλου διατελοῦντος μέχρι τοῦδε Δημάρχου Σελινοῦντος. Ἐκτὸς τούτου καὶ βουλευτὴς ἐξελέγη τρὶς κατ' ἐπανάληψιν βουλευτὴς Κυνουρίας, ἤτοι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐτῶν 1899, 1905 καὶ 1906, ἀκολουθῶν τὰς ἀρχὰς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος. τοῦ ὁποίου ὁπαδὸς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1886 ὑπῆρξεν.

⁂

Γ. Κ. Ραδινός. — Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ, βουλευτοῦ καὶ Δημάρχου Τριπολέως Κωνσταντίνου Ραδινοῦ τοῦ ἀποκληθέντος μεγάλου πατριώτου, ἐγεννήθη ἐν Τριπολέοις κατὰ τὸ ἔτος 1875, ἤτοι ἄγει σή-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΔΙΝΟΣ
Βουλευτής Τρικκάλων

μερον ἡλικίαν 33 ἐτῶν. Ἐσπούδασεν ὡς ὁ πατήρ του τὴν ἰατρικὴν καὶ νεώτατος ἦτο εἰς ἡλικίαν μόλις 24 ἐτῶν ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων διὰ μεγάλης πλειοψηφίας. Ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ πολιτευόμενος καὶ ἀντιπροσωπεύων τακτικῶς ἐπὶ δεκαετίαν τὴν ἐπαρχίαν του ἐν τῇ Βουλῇ. Τσγχάνει δημοτικώτατος, προσηνὴς καὶ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι, διὰ τοῦτο ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων, μὴ ἀριθμῶν μόχι τοῦδε ἢ μίαν μόνον ἀποψηφίαν, ὀφειλομένην εἰς τερατώδη καλπανίθευσιν, διότι οἱ ἀντίπαλοί του ἐποκρίθέντες τοῦ ἐκ πλημμύρας ἀπωλείσιοῦ ἔνδς Δήμου, ἐνήργησαν ψευδῆ ἐκλογήν, πλαστογραφήσαντες τὰ πρακτικά. Διὰ τὴν καλπονόθευσιν ταύτην, ἥτις ἀφῆκεν ἐποχὴν ἐπ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, κατεδικάσθησαν αὐστηρῶς οἱ πρωτάτιοι, ἀποδειχθείσης ἐνταῦθα τῆς ἀρετῆς των.

Εἶναι σταθερὸν πολιτικὸν φρονημάτων, ἀκολουθῶν ἀφ' ὅτου πολιτεύεται τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη μαρὰ τοῦδοῦοιον μεγάλως ἐκτιμᾶται. Ἐν τῇ Βουλῇ σεγνάας ἀκούεται ἡ φωνή του ἐπὶ διαφόρων ζωτικῶν ζημμάτων τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι τελείως γνώστης. Ὡς ἐκ τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν του ἔχει κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ κατορθώσας διὰ τῆς ἐπιροπῆς του παρὰ τῷ κ. Θεοτόκῃ καὶ τῶν ἀγορεύσεών του ἐν τῇ Βουλῇ νὰ σιζητηθῶσι πλειστάκις τὰ Θεσσαλικὰ ζητήματα καὶ νὰ ψηφισθῶσι κατὰ περιόδους διάφοροι προστατευτικοὶ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν Νόμοι.

Κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1906 διὰ θριμυτάτης ἀγορεύσεώς του ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηνάγκασε τὸν τότε ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σιμόπουλον νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν διανομὴν τῶν Στεφανοβικείων κτημάτων εἰς τοὺς ἀκτήμονας γεωργοὺς καὶ νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὑπάρχει ἀγροτικὸν ζήτημα ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὅτι ὡς ἀφετηρία τῆς λύσεως αὐτοῦ δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ χρησιμοποίησις τῶν Στεφανοβικείων κτημάτων. Ἤδη συντελουμένης τῆς διανομῆς τῶν Στεφανοβικείων κτημάτων, ἠρξατο ἐργαζόμενος σοβαρῶς ὑπὲρ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν Ζαππείων, ἐξ ἧς χιλιάδες ἀκτημόνων καλλιεργητῶν θέλουσιν εὐεργετηθῆ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1906 ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν Ἰαποτῶν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. Φιλομειδής, ἡμιλητιμώτατος, δροστήριος, προσηνής, ἔχει κατακτήσει τὰς συμπαθείας καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων του. Ζωηρότατος, διοργανωτὴς ἐπιδέξιος τῶν ἐκλογῶν, ἀκούραστος.

* *

Ἐμ. Λαδόπουλος. — Ὁ ἐκ Σύρου βουλευτὴς κ. Λαδόπουλος εἶναι ἡλικίας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτῶν, φέρει δὲ δίπλωμα τῆς Νομικῆς σχολῆς. Ἀρκετὰ εὐκατάστατος δὲν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου. Κατέγνων εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, γνωρίζει δὲ τὴν Γαλλικήν, τὴν Ἰταλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Κάτοχος ἀρτιωτάτης καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως.

Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος Μακεδὼν ὤν, κατάγεται ἐκ Θεσσαλονίκης, τοῦ πάππου του ἀειμνήστου Ἀθανασίου Λοδεποῦλου μεταναστεύσαντος εἰς Σύρον κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Ἀνήκει δὲ εἰς πολιτευομένην οἰκογένειαν, διότι καὶ ὁ ἀδελφός του Ἀθανάσιος δὶς ἐπέτυχε βουλευτὴς Σύρου. Οὗτος ἐκτελεῖ τὸ πρῶτον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1902 ἐκλέγεται ἔκτοτε τὸ τρίτον συνεχῶς βουλευτὴς ἀπολυθῶν τὰς ἀρχὰς τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐν τῶν μεγίστων στηριγμάτων εἰς τὰς Κυκλάδας. Ὡς βουλευτὴς θεωρεῖται ἐκ τῶν λίαν συντηρητικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν καλῶς μελετώντων τὰ πράγματα καὶ κατεγνωρισμένων εἰς παντοίας μελέτας, κεκτημένων δὲ πλουσίαν πολιτικὴν βιβλιοθήκην. Ἀγορεύων ἀκούεται λίαν εὐχαρίστως, διότι καὶ τῆς γλώσσης κάτοχος εἶναι καὶ φωνὴν ἔχει εὔχρων καὶ καθαρὰν, τέλος δὲ χειρίζεται τὸν κάλαμον μετὰ εὐθύνης ἀλλὰ καὶ καλλιλογίας ὕφους καὶ δυνάμεως.

Τοιοῦτος ὡς πολιτευόμενος ὁ κ. Ἐμμ. Λαδόπουλος, ὅστις οὐ μόνον πολὺ δημοφιλὴς εἶναι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του, ἀλλὰ καὶ δεινὸς ἐκλογικὸς στρατηγός. Κέκτηται μεγάλην περιουσίαν καὶ εἶναι διευθυντὴς τῆς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν

ἀδελφῶν του ἀποτελουμένης τραπεζιτικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἑταιρείας «Ἐλπιδοφόρος Λαδόπουλος καὶ Υἱός», μέγας μέτοχος φορτηγῶν ἀτμοπλοίων καὶ εἷς τῶν ἐξ μετόχων τῶν Μηχανουργείων καὶ τοῦ Νεωρίου Σύρου καὶ τῆς ὧν αὐτοῖς ἀτμοπλοίας. Πρὸς τούτοις δὲ κυνηγὸς ἐκ τῶν καλῶν τῆς Σύρου.

* *

Χ. Βοζίκης. — Ὁ βουλευτὴς Κυνουρίας κ. Χαρ. Βοζίκης παρακάθηται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν. Ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται διαρκῶς τιμᾷ αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου της, ὅπως ἀληθῶς τιμᾷ τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίος ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὁ κ. Χαρ. Βοζίκης συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων βουλευτῶν καὶ τῶν ἀρίστων ἀγορητῶν. Τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδάς του διήνυσεν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἀποκτήσας δὲ διδακτορικὸν δίπλωμα Νομικῆς καὶ τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήσκησε λίαν εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμά του, ἠρίθμει δ' ἐν Ἀθήναις οὐ σμικρὰν πελατείαν. Ἔγκριτής τῆς νομικῆς ἐπιστήμης μὲ μόρφωσιν ἀρτίαν κατατάσσεται μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ σώματος. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ὡς Δικηγόρος ἐργαζόμενος ἀκαταπόνητος καὶ μετὰ δραστηριότητος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του, κατέβαλε δὲ πᾶσαν φροντίδα πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς ἰδιαιτέρας ἐπαρχίας του ἀναγκῶν. Ἕνεκα τῆς μεγάλης ταύτης ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὴν Κυνουρίαν, τῆς ὁποίας δείγματα οὐκ ὀλίγα ἐπάρχουν, οἱ Κυνουριεῖς ἐκτιμῶντες τὰς ἀφιλοκερδεῖς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν του ἔβλεψαν αὐτὸν βουλευτὴν, ἐπὶ σειρὰν δ' ἤδη ἐτῶν ἀποστέλλουσαν αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἀντιπρόσωπόν των. Ἀπὸ τῆς πρώτης συνόδου τῆς εἰς τὴν Βουλὴν εἰσόδου του ὁ κ. Χαρ. Βοζίκης κατέλαβεν ἐπίλεκτον θέσιν. Ἔχων εἰς μέγα βαθμὸν καλλιεργημένον τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ του ἐπαγγέλματος, ἔλαβε καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων πρὸς συζήτησιν θεμάτων καὶ ἰδίως νομικῶν. Πεφοτοιεισμένος μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ μὲ ζωηρότητα ἐκφράσεως καὶ ρητορικὴν δεινότητα ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Ὡς ἀντιπολιτευόμενος εἶναι δεινὸς ἀντίπαλος. Ὁμιλεῖ μετὰ δριμυτικότητος καὶ ἐξαναγκάζει τὸν ἐν λόγοις ἀντίπαλόν του νὰ ἀποχωρῇ.

Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ
Βουλευτὴς Κυνουρίας

Ὡς κρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ διαιρεπὴς ἐκ Κιλαβρύτων πολιτευτὴς ἀτήλθεν εἰς τὴν Κρήτην ὡς Ὕπατος Ἀρμοστής. Ἔκτοτε ἀφεθεὶς ἐλεύθερος κομματικοῦ δεσμοῦ δὲν συνετάχθη ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ζαΐμικοὶ βουλευταὶ μὲ τὸν κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην, ἀλλ' ἐτήρησεν ἐπί τινα καιρὸν ἀνεξάρτητον πολιτικὴν πορείαν, μεθ' ὁ κατήρτισεν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξ βουλευτῶν τὸ ὑπὸ τὸν κ. Δραγούμην κόμμα τῶν Ἰαπώνων, εἰς ὃ ἀνήκει ἀκόμη.

ΕΜΜΑΝ. Ε. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Σύρου

* *

Ι. Λάππας. — Ἡ ἐπαρχία τῆς Λεβαδείας ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων τιμᾷ μεγάλως τὴν οἰκογένειαν Λάππα. Ὁ ἤδη βουλευτὴς Λεβαδείας κ. Ἰω. Γ. Λάππας εἶναι υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Γ. Λάππα, τοῦ ἐπὶ πολλὰς βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύσαντος ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τοῦ νομοῦ Βοιωτίας. Νεαρώτατος ἐκυνήγησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Δικηγόρος ἐξασκήσας ἐπιτυχῶς εἰς παρελθόντα ἔτη τὸ ἐπάγγελμά του ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς πρωτευούσης. Ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς ἐξακολουθεῖ κατὰ σειρὰν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἀκολεύων τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἐν τῇ Βουλῇ διετέλεσε Δημογαντικὸς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἐθεωρεῖτο εἷς ἐκ τῶν στεταρῶν φίλων

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΛΑΠΠΑΣ
Βουλευτής Λεβαδείας

τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ ἐκ Γόρτυνος, ἥτις δὲ τελευταῖον ἐνδεδειγμένος πλίον ὑπουργὸς εἰς νέαν πρωθυπουργίαν τοῦ Δηλιγιάννη. Ἀδαμάντιος τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα ἠκολούθει ἐκ πεποιθήσεως τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Δηλιγιάννη, ἀρκετὰ ἐργασθεὶς ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματός του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἠκολούθησε τὸν ἐξ Οἰτύλου διαπρεπῆ πολιτευτὴν κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου κατέχει ἐπιφανῆ θέσιν. Γνωστότατος ἐν Ἀθήναις, προσηνέστατος, ἀγαπητός, συμπαθής, εὐγενέστατος. Πλούσιος ἐκ τῶν ὀλίγων τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἐκ τῶν μεγαλυτέρων κτημάτων τῆς Λεβαδείας. Ἐν τῇ Βουλῇ ὁπότε ὡμίλησεν, ἰδίως ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας του, διεκρίθη διὰ τὴν ἀβροότητα τὴν ἰκετικὴν καὶ τὸ μεμετρημένον τοῦ λόγου.

* *
*

Δ. Τερτίπης. — Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ὁ κ. Δημ. Τερτίπης ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσης. Προβεβηκὼς ἤδη τὴν ἡλικίαν, λευκόθριξ ὁ κ. Δημ. Τερτίπης εἰργάσθη ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους. Χαριεστὴρ εἰλικρινὴς σταθερός, τίμιος. Ἄνθρωπος τῆς ἀληθείας μὴ γνωρίζων τί θὰ εἴπῃ ψεῦδος. Προσηλωμένος εἰς μίαν ἰδέαν τὸ πῶς νὰ συντείνῃ ἐπωφελέστερον ὅλως κατοστῆ μίαν ἡμέραν μεγάλη ἡ Πατρίς. Κατετάγη νεώτατος εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἀπὸ τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς χώρις εἰς τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸ στράτευμα, τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν του ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ. Ὅταν ἀκόμη κατεῖχεν ἕνα ἐκ τῶν κατωτέρων στρατιωτικῶν βαθμῶν ἔσπευσε κατὰ τὴν Θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 καὶ καταρτίσας ἴδιον σῶμα ἀνταρτῶν διεξεδίκησε διὰ τοῦ στήθους του καὶ διὰ τοῦ ὅπλου του τὴν ἐλευθερίαν τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην ἐπέδειξεν ἄκρον ἡρωϊσμόν, ἡ δὲ ἀνδρεία του καὶ ἡ τόλμη του ἐθαυμάσθησαν ὑπὸ τῶν παρακολουθησάντων τὴν πατριωτικὴν του δρᾶσιν. Δημοτικὰ ᾄσματα, ψαλλόμενα ἀκόμη τὸν λαὸν ἀπεθανάτισαν τοὺς ἡρωϊσμούς του. Ἡ Θεσσαλία εὐγνωμονεῖ αὐτῷ διὰ τὴν ἐλευθερίαν της. Τί θὰ εἴχῃ δεινὰ δὲν ἐγνώρισεν. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων του διεξεδίκησε σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὴν ἐλευθερίαν τῆς Θεσσαλικῆς χώρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου εἰς τὴν μητέρα των Ἑλλάδα καὶ ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ τῶν πρώτων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἀπελευθερωθείσῃ χώρᾳ ὁ κ. Δημ. Τερτίπης ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης. Ἐκτοτε διαρκῶς ἐκλέγεται βουλευτὴς καὶ πλειστάκις οἱ συνεπαρχιῶται του δὲν ἐτίμησαν μόνον αὐτὸν διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸν συνδυασμόν του. Εἰς τὴν Βουλὴν διεκρίθη πάντοτε διὰ τὴν μεμετρημένην διάθεσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς ψήφου του. Ὅταν πρωτοεξελέγη βουλευτὴς ἐτάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη, κατὰ τὸ 1884 ὅμως μετέστη εἰς τὰς Δηλιγιαννικὰς τάξεις, ὅπου ὅμως δὲν παρέμεινεν ἐπὶ πολὺ χρόνον, ἐπανελθὼν καὶ πάλιν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ, ὅπου παρέμεινε πλέον διαρκῶς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τρικούπη ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει καὶ σήμερον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

* *
*

Γ. Τερτίπης. — Ἐκτὸς τοῦ Δημ. Τερτίπη ἡ ἐπαρχία τῆς Καρδίτσης ἐτίμησε διὰ τῆς λευκῆς της ψήφου καὶ ἕτερον Τερτίπην, τὸν Γεώργιον Τερτίπην, νεώτερον ἀδελφὸν τοῦ πρώτου. Ὁ κ. Γεώργιος Τερτίπης ἀνήκων εἰς τὴν αὐτὴν στρατιωτικὴν οἰκογένειαν εἶναι λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, εἷς τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, ἀρκετὰ πεπαιδευμένος. Τὸ στράτευμα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ τιμᾶ ἰδιαζόντως τὴν στρατιωτικήν του ἀξίαν. Ζωηρός, ἀρρενωπὸς τὸ παράστημα, ὑπαχρεωτικώτατος ἀπολαύει τῶν ἀμερίστων συμπαθειῶν τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ τῆς ὥρας ἀφοσιώσεως τοῦ ἰσχυροῦ ἐν Καρδίτσῃ Τερτιπικοῦ κόμματος. Ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ πρῶτον κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, ἀκολουθεῖ δ' ἐν τῇ Βουλῇ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ μετὰ τοῦ προσφυτέρου ἀδελφοῦ του τὸν κ. Θεοτόκην. Νέος ἀκόμη ἄρτι ἀποδυθεὶς εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα, μὲ ἀδαμάντινον χαρακτῆρα, εὐθὺς πολιτευόμενος ὅλως καὶ πιστὸς στρατιώτης, ἐγγίνεται περὶ τοῦ ἐπιτυχοῦς μέλλοντός του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

* *
*

Γ. Ζωγράφος Χριστάκης. — Ἐκ τῆς γνωστῆς ἑλληνικῆς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας, ἥτις πολλὰ προσέφερε καὶ εἰς τὸν δοῦλον Ἑλληνισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καταγόμενος ὁ κ. Γεώργιος Ζωγράφος Χριστάκης εἶνε βουλευτὴς Καρδίτσης. Εὐγενέστατος, ἀληθὴς ἐντελμαν, χαρακτὴρ εἰλικρινοῦς ἔχει καταρτισθῆ ἐγκυκλοπαιδιώτατα. Συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ὅπου ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη παρέμεινε. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν. Εὐφυΐσθης. Λάτρης τῶν ὡραίων τεχνῶν. Πλουσιώτατος. Συνιδρυτὴς καὶ συνιδιοκτήτης τοῦ ἐν Λαζαρίνῃ τῆς Θεσσαλίας μεγάλου ἐργοστασίου παραγωγῆς ἐκ τούτων ζακχάρεως. Φύσις ἐπιχειρηματική. Θετικὸς νοῦς. Συνδέεται διὰ συγγενείας μετὰ τῶν ἐπιφανῶν πολιτευτῶν κκ. Δεληγεώργη, Καρατάσσου, Ρώμα. Φιλόλογος καὶ εὐφυεστάτος διέθεσεν εἰς πλείστας περιστάσεις τὰ χρήματά του ἐπωφελῶς, εὐφυεστάτας τὰς λαϊκὰς τάξεις. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρμύρας, ἐν Καρδίτσῃ ὅτε ὁ πτωχικὸς κόσμος ἐστερεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου ὁ κ. Γεώργιος Ζωγράφος Χριστάκης ἔστειλεν ἐκ τοῦ ἰδίου του βαλαντίου τὰ διαστήματα ἄλευρα εἰς τὸν λαὸν τῆς Καρδίτσης. Οἱ Καρδιτσιῶται εὐγνωμονοῦντες ἐφίρεσαν τὸ ὄνομά του εἰς τὰς καρδίας των. Ἐν τῇ Βουλῇ ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Γεώργιον Θεοτόκην, ἀποτελῶν ἔτι φανὲς μέλος τῆς συμπολιτεύσεως. Χάρις εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς μελέτας του καὶ τὴν παρατηρητικότητά του εἶνε γνώστης ἐγκρατὴς τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλίας. Ἐν τῇ Βουλῇ ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μετ' εὐγλωττίας θαυμαστῆς καὶ μετὰ σπανίων γνώσεων. Ἀνέπτυξε τὸ λίαν περίπλοκον τοῦτο ζήτημα καὶ ἐπαρουσίασε πιστὴν, ψυχικὴν, ζωντανὴν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος. Ἔκαμε λόγον περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Θεσσαλίας; διὰ τῆς διαρρυθμίσεως αὐτὸν πείρας καὶ ὑπέδειξε τὰ μέτρα καὶ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ εὐημερήσῃ ὁ Θεσσαλικὸς λαός. Ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη, ἥτις δύναται νὰ σημειωθῇ μεταξὺ τῶν ὀλίγων, μεταξὺ τῶν σπανίων τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, ἐνεποίησεν ἄρίστην ἐντύπωσιν, ἀληθῆ κατάπληξιν, καταχειροκροτήθη δ' ἀνεξαρτήτως κόμματος ὑφ' ὅλων τῶν βουλευτῶν. Νέος ἀκόμη, ἄρτι εἰσελθὼν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον μὲ τὰς ἀρετὰς ὑφ' ὧν κοσμεῖται ἐγγυᾶται εὐέλπιν τὸ πολιτικόν του μέλλον.

* *
*

Γ. Καραϊσκάκης. — Ἡ ἐπαρχία Καρδίτσης κατὰ πλειονοψηφίαν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ στρατιωτικῶν. Τρεῖς βουλευταὶ της εἶναι ἐξωματικοί, καὶ οἱ τρεῖς δὲ ἀνήκουσιν εἰς τὸ πεζικόν, οἱ κκ. Δημ. Τερτίπης. Γεώρ. Τερτίπης καὶ Γεώργιος Καραϊσκάκης. Ὁ κ. Γεώργιος Καραϊσκάκης ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ἐκ τῶν νεωτέρων μελῶν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς περιόδου, ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, πολι-

τευθείς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης, ὅπου ἐπολιτεύετο καὶ ὁπόθεν ἐξελέγετο βουλευτής ὁ ἀείμνηστος πατήρ του. Ἔγγονος τοῦ στρατηγοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ ἐνδόξου προμάχου τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ πεσόντος εἰς τὸ Φαληρικὸν πεδίον, εἶναι υἱὸς τοῦ Σπυρίδωνος Καραϊσκάκη ἐποστρατήγου, τοῦ ἐπὶ πολλὰς περιόδους διατελέσαντος βουλευτοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὴν πρώην κοινοβουλευτικὴν προϊστορίαν τοῦ Τρικούπη. Ὁ κ. Γεώργιος Σπ. Καραϊσκάκης διήνυσε τὰς στρατιωτικάς του σπουδὰς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἀνθυπολοχαγὸς καὶ κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ πεζικοῦ. Μεμορφωμένος ἄριστα, ἐγκρατὴς ξένων γλωσσῶν μελετητής, ἀκούραστος κατέκτησεν ἐνωρὶς ἐν τῷ στρατεύματι τὰς συμπαθείας τῶν συναδέλφων του καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν ὑπαλλήλων. Εὐθαρσὴς τὸ φρόνημα καὶ φύσει ζωηρός, διεκρίθη καὶ ἐν τῇ κοινοβουλίῳ. Ἐκλεγεὶς βουλευτὴς εἰς Καρδίτσαν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ κοινοβούλιον δὲν ἔπαυσε νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἀκόμη συζητήσεις ἀναπτύσσων γνώμας σωστικὰς καὶ μετὰ θάρρους καυτηριάζων τὰ κακῶς εἰρημένα. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων ἔλαβε πολλάκις τὸν λόγον καὶ μετὰ δυνάμεως καὶ ζωηρότητος ἀνέπτυξε καὶ ἐκατηγόρησε τὰς γνώμας του. Ἔχει μελετήσει καλῶς τὰ στρατιωτικὰ καὶ τὰ ναυτικὰ ζητήματα, εἰς συνεντεύξεις δὲ πρὸς δημοσιογράφους μετὰ πεισματώδους καὶ ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων διετύπωσε τὰς ἰδέας του. Ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁμιλῶν ἀκούεται μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Ρήτωρ ἐκ τῶν καλῶν. Εὐφραδὴς ἐπιβάλλεται ὅταν ὁμιλῇ καὶ συνορπάζει τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν του. Εἰς τὰς σοβαροτέρας συζητήσεις δὲν δίδεται νὰ προτάξῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν μαχητῶν. Μετὰ τῶν συναδέλφων του κκ. Ἀθαν. Μιαούλη βουλευτοῦ Ὕδρας καὶ Ἰω. Ρούφου βουλευτοῦ Πατρῶν, διεξήγαγε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς τὴν σφοδρὰν ἐπίνιν πολεμικὴν κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς πιστώσεως πρὸς μετάκλησιν τοῦ Γάλλου ναυάρχου Φουρνιέ, ὡς διοργανωτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ. Ἀτενίζει τάσεις ἀνεξαρτήτου πολιτείας. Κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον ἀνῆκεν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δημ. Ράλλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ
Βουλευτὴς Καρδίτσης

* * *

Μ. Καράρας. — Ἐκ τῶν νεωτέρων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Κέας κ. Μανουὴλ Καμάρας. Ἡ οἰκογένειά του ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπεκατεστάθη ἐν Ἀθήναις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ὁ ἤδη βουλευτὴς Κέας διήνυσε τὰς σπουδάς του ἐν Ἀθήναις. Ἀποπερατώσας τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τινῶν διδακτορικοῦ διπλώματος μετέβη εἰς τὴν Ἑσπερίαν ὅπου ἐπ' ἀρκετὸν παρέμεινε καταγίνας ἰδίως εἰς Τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ εἰς τὴν ἐπουδὴν τῆς πολυδαιδάλου ἐργασίας τῶν πιστοτάτων ἱδρυμάτων. Εἶνε ἄριστος κάτοχος τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ ἐφαμίλλεται διὰ τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψιν, τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα καὶ τὴν διορατικότητά του. Ἐν Ἀθήναις διέτριψεν εἰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ εἶνε εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων μετόχων τῶν Ἑλληνικῶν τραπεζῶν, σύμβουλος δ' εἰς τινας ἐκ τῶν Ἑταιριῶν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ συζητήσεων ἀνατρομένων εἰς τὸν κλάδον του. Ἐπὶ συμβάσεων ἀνέπτυξε διαφόρους γνώμας καὶ ἀπεδείχθη ἐγκρατὴς τῶν σοβαρῶν τούτων θεμάτων. Εἶνε ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κέας. Οἱ συνεπαρχιῶται του μεγάλως ἐκτιμῶσιν αὐτὸν διότι ἀκούραστος καὶ δραστήριος εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων των. Ἀπόδειξις δὲ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἣν τρέφουσι πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκλογεῖς τῆς Κέας εἶνε ἡ ἐκλογή αὐτοῦ διὰ καταλληλοτάτης πλειονοψηφίας ὅταν τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος, ἡττηθέντων ὅλων τῶν ἄλλων παλαιῶν καὶ ἰσχυρῶν αὐτόθι κομμάτων. Ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀκολουθεῖ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη. Διευθύνει σήμερον ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἐγνωσμένη αὐτοῦ τραπεζιτικὴ ἱκανότης καὶ ἡ περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐντριβή του κατέστησαν τὸ πιστοτάτων τούτο ἵδρυμα ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοτέρων ἐμπιστοσύνης. Αἱ συμβουλαί του ὡς βουλευτοῦ ἐπὶ σχετικῶν νομοσχεδίων ἀναγομένων εἰς τὴν εὐρωστίαν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἠκούσθησαν μετὰ προσοχῆς. Κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ἁπλοῦς ἀνεξάρτητος ποιεῖται ἐπιφελῆ διὰ τὸ ἔθνος χρῆσιν τῆς δράσεώς του.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΜΑΡΑΣ
Βουλευτὴς Κέας

* * *

Ἰωάννης Δ. Ράλλης. — Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς διαπρεποῦς πολιτευτοῦ καὶ ἀρχηγοῦ τῆς μιᾶς μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δ. Γ. Ράλλη. Γιγαντόσωμος, ὑψηλός, ἐπιβλητικός, γνωστότατος εἰς ὅλον τὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Τὸ δεξὶ χέρι τοῦ πατρός του κατὰ τὰς ἐνεργείας ἐλλογῶν ἐν Ἀττικῇ. Ζωηρός, δραστήριος, ἀεικίνητος ἀναπαύεται ἐφ' ὅλων τῶν γνωρισάντων αὐτόν. Τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεγαρίδος, ὅπου ἐκλήθη ὑπὸ πολλῶν Μεγαρέων νὰ ἐκθέσῃ κάλπην. Καίτοι ἦτο ἐνδεδειγμένη ἡ ὑποψηφιότής του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρός του, δὲν ἀπέκρυψε τὴν πρότασιν τῶν Μεγαρέων καὶ κατέλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὁπόθεν ἐξῆλθε νικητής, ἐπιτυχόντος καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνδυασθέντος κ. Μαλέα. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ἰω. Ράλλη ἐν Μεγαρίδι εἶχε καὶ δι' ἄλλον λόγον σοβαρότητα, διότι ὁ ἐπιτυχὼν πρώτην φορὰν ἐγνώρισε τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἤδη ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διότι ἐπάλαιε κατ' ἰσχυρῶν κομμάτων τὰ ὁποῖα καλαυδέν ἐπολιτεύοντο καὶ εἶχον ἐκλογικὰς ρίζας στερρὰς ἐν Μεγαρίδι. Ὁ νεαρὸς ἐκ Μεγαρίδος Βουλευτὴς εἶνε διδάκτωρ τῶ νομικῶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐξήσκησε δὲ καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διηγόρου ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἀριδηλοῦντος ὑπερασπιζόμενος τὰς ἐπιδόσεις τῶν φίλων τοῦ μεγάλου κόμματος τοῦ πατρός του καὶ τῶν ἐν Μεγαρίδι ἰδικῶν του. Πεπρακταμένος μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ ἄλλας ἀρετὰς διεκρίθη ἀμέσως κατὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἴσοδόν του. Ἀγορεύει μετὰ ὑφηγορικῆς δεινότητος καὶ σθένους καὶ ἐπιλαμβάνεται παντὸς θέματος ἀνεπτύσσων ἔκαστον γνῶσιν τῶν διαφόρων πραγμάτων καὶ τῶν εἰδικῶν τοιούτων καὶ τῶν γενικῶν τοιούτων. Παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρός του ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς δύο παρελθούσας συνόδους σφοδρότατον διεξήγαγε πόλεμον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Θεοτόκη καὶ ἰδίως κατ' ὁρισμένων τέως ὑπουργῶν καὶ δὴ τοῦ κ. Βοσποπούλου. Εἶνε γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἑτέρας μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη καὶ ἀπολαύει μεγάλας συμπαθείας καὶ παρὰ τοῖς ἀντιπάλοις του.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ
Βουλευτὴς Μεγαρίδος

* * *

Β. Βουδούρης. — Ἐξέχουσα φυσιογνωμία τῆς Βουλῆς ὁ κ. Βασίλειος Βουδούρης βουλευτὴς Χαλκίδος παρεκίθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἀπὸ νεωτέρας ἡλικίας, τιμώμενος διαρκῶς ὑπὸ τῶν Χαλκιδέων ἐκλογέων καὶ ἐπιτυγχάνων διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας Βουδούρη ἤτις πολιατικῶς καὶ πολιαρχῶς ἐξυπηρέτησε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ κατὰ τὸν ἑκάστου ἀνεξαρτησίας ἡρωϊκὸν ἀγῶνα καὶ μετέπειτα. Ὑψηλός, εὔσωμος, δεσπόζει διὰ τῆς ἐπιβλητικῆς καὶ αὐστηρᾶς ψυσιογνωμίας του. Κατηρτίσας ἀρετὴν περιουσίαν καὶ συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων κτηματιῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔχει κατασταθεῖ ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον πρὸς κοινὸν ὄφελος. Θεῖος ἐξ ἀδελφῆς τοῦ βουλευτοῦ Χαλκίδος καὶ τέως ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κ. Ν.Π. Καλογερόπουλου μετὰ τοῦ ὁποίου ἐν συνδυασμῷ εἰς ἑκάστην ἐκλογὴν ἐκλέγονται βουλευταὶ ἐκ τῆς κεντρικῆς ἐπαρχίας τῆς Εὐβοίας. Οὐχὶ μόνον δὲ κατὰ τὰς ἐπαρχιακὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δὶς γενομένας τομαρχιακὰς ὁ κ. Β. Βουδούρης ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ Εὐβοίας μεθ' ὅλου τοῦ συνδυασμοῦ του. Εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνδυασμοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλκίδος καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας. Κέκτηται καθ' ὅλην τὴν νῆσον μεγάλην

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
Βουλευτής Χαλκίδος

κομματικὴν ἐπιρροήν, οἱ πλείστοι δὲ δήμαρχοι τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος ἀνήκουν εἰς τὸ κόμμα του. Ἐπιτήδειος διοργανωτὴς ἐκλογῶν, κατορθώνων πάντοτε νὰ προετοίμαζῃ τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐπιτυχῶς καὶ μετὰ δεξιότητος ἐπ' αὐτῶν. Σπανίως ἀντίθετος τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Βουδούρη Βουλευτικὸς συνδυασμὸς κατορθοῦται ἐν Χαλκίδι. Καὶ ἂν ἐγένετο τοιαύτη ἀπόπειρα—ὅταν ἔζη ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης—οἱ ἀντίθετοί του ἢ ἀπεύχονταν ἢ ἐπέπλεον εἰς ἐξ ὅλου τοῦ συνδυασμοῦ. Ὄχι μόνον ἡ ἐπαρχία Χαλκίδος, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ νομὸς τῆς Εὐβοίας ὀφείλουσι πολλὰ εἰς τὸν κ. Βουδούρην. Καθ' ὅλον τὸ βουλευτικόν του στάδιον εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ἐπὲρ τῶν τοπικῶν καλῶν, ἰδίως δὲ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας εἰς ὅλον τὸν νομὸν Εὐβοίας. Πατριώτης, ὅταν τὸ πολιτικὸν κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκον εἰρίσκετο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, δίδει τὴν ἐπιρροήν του ὑπὲρ τῶν γενικῶν τοῦ τόπου του καλῶν, καὶ ἕνεκα τούτου διὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπείαν της διὰ τοῦ κ. Βουδούρη ἡ ἐπαρχία Χαλκίδος σημνύνεται. Μὲ τοιαύτας ἰσχυρὰς κομματικὰς δυνάμεις, μὲ ἔνδοξον ὄνομα καὶ μὲ πολλὰ ἀτομικὰ χαρίσματα εἰσῆλθε νεώτατος ὁ κ. Β. Βουδούρης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς πολιτείας του ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη. Εὐθαρσής, ζωηρός, ἄεγκαος τὸν χαρακτῆρα, ὀξυνούστατος ὁ κ. Β. Βουδούρης μὲ τὴν νεανικήν τότε ἡλικίαν του συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων βουλευτῶν τοῦ Δεληγεωργικοῦ κόμματος. Ὁ Ἐπαμ. Δεληγεώργης μεγάλως ἐξετίμα τὴν ἀφοσίωσίν του. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Βουδούρης εἰς ὁποιον κόμμα καὶ ἂν ἀνῆκεν ἢ ἀνήκει ἀπεῖλει καὶ ἀποτείλει διὰ τὸ κόμμα ἓν τῶν ζωτικωτέρων στοιχείων. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν διαπρεπῶν πολιτευτῶν Δεληγεώργη καὶ Κουμουνδούρου ὁ κ. Β. Βουδούρης συνετάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου Χαριλάου Τρικούπη, εἰς ὃ μεγάλως ἐξετιμᾶτο διὰ τὴν ζωηρὰν ἀφοσίωσίν του. Ἀνῆκεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν φίλων τοῦ κόμματος τοῦ μακαρίτου Τρικούπη. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ ὅπως καὶ ὁλόκληρον τὸ γιγαντιαῖον κόμμα τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ ἔτρεφεν ἀπεριόριστον ὑπόληψιν εἰς τὸν ἐκ Χαλκίδος πολιτευτήν. Καὶ τὴν ἐκίμησιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν ἐξωτερίκευσεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος καὶ ὁλόκληρον τὸ κόμμα κατὰ τὸ 1892 ὅτε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ὁ κ. Β. Βουδούρης ἐξελέγετο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Λὲν ἐξελέγη δὲ μόνον ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ κατ' ἐπανάληψιν. Αὐστηρότατος εἰς τὸ διευθεῖν διηύθυνε τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς μετὰ τόσης ἐπιτυχίας ὥστε ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια καὶ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀπέμεινεν ἱστορικὴ ἡ συνεδρίασις ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σαμψὼν ἔρριψε τὴν χαρτίνην βόμβαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς καὶ ἐταράχθησαν οἱ βουλευταί. Ὁ κ. Βουδούρης προεδρεύων τὴν ὥραν ἐκείνην ἀτάραχος ἐρώτησε πρὸς τοὺς βουλευτάς.

— Κύριοι βουλευταὶ εἰς τὰς θέσεις σας. Ἡ συνεδρίασις ἐξακολουθεῖ.

Τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ὁ κ. Β. Βουδούρης ἠκολούθησε μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ἀρχηγός του ἐξέπνευσεν ἐν Κάνναις τῆς Γαλλίας· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ ὁ βουλευτὴς Χαλκίδος κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ εἰργάσθη συντόνως ὅπως συνεχισθοῦν αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαι τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος. Ἤτο εἷς τῶν κοπιαστέρων προστατῶν ὅπως ἀναδειχθῇ Ἀρχηγὸς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ὁ κ. Γ. Ν. Θεοτόκης. Ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ἐπιμόν τὰς πρὸς τὸ κόμμα ὑπηρεσίας τοῦ κ. Βουδούρη προσέλαβον αὐτὸν κατὰ τὴν πρώτην πρωθυπουργίαν του ὡς ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Ἐν τῇ διοικήσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν—κατὰ τὸ σοφὸν λόγιον «ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι»—ἀπεδείχθη ἡ ἱκανότης τοῦ κ. Βουδούρη. Αὐστηρότατος μὲ ὑπόμετρον ζῆλον καὶ μὲ μεγάλην ἀφοσίωσιν ἀνέλαβε τὰ τῆς διοργανώσεως τοῦ Ναυτικοῦ. Εἶχε κατεστῆμι τὰς αὐστηροτάτας διαταγὰς του τὸ φόβητρον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. Τὸ Ναυτικὸν κατὰ τὴν ὑπουργίαν τοῦ κ. Βουδούρη ἠρθάνθη σταθερᾶς χείρας νὰ διοικοῦν αὐτό. Ἠθέλεν ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ἐργάζωνται καὶ ἐν πολλοῖς ἐβελτίωσε τὰ τῆς κατασάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Πλεῖστα ὅσα διοργανωτικὰ τῶν διαφόρων ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν νομοσχέδια ἐπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν τῶν σπουδαιοτέρων ἐπέτυχε τὴν ἐπιψήφισιν ζωηρότατα συνηγορήσας ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεώς των. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελῇ τὴν λαμπροτέραν σελίδα τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ κ. Βουδούρη εἶνε ἡ ἐπαρήμισις τοῦ νόμου περὶ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Εἰς αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἀνήκει ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ οἰκείου νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν, ἐθνικὴ δὲ διὰ τοῦτο εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τὸν ἐκ Χαλκίδος βουλευτήν.

Κατὰ τὴν δευτέραν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Θεοτόκη, ὁ κ. Β. Βουδούρης διεφώνησε πρὸς τὸν ἀρχηγόν του καὶ ἀπεχώρησε τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Δηλιγιάννη καὶ ὅταν ὁ κ. Ράλλης ἐσχημάτισεν βίρνησιν ὁ κ. Βουδούρης προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἤδη ἀνῆκε εἰς τὸ κόμμα τοῦ διαπρεποῦς ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη. Ὁ κ. Β. Βουδούρης ἔχει τιμηθῇ διὰ πολλῶν παρασήμων, φέρει δὲ καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην. Ἐν τῇ Βουλῇ συχνάκις λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ὁμιλεῖ εὐφροδῶς καὶ διακρίνεται διὰ τὸ δρμὶ τοῦ λόγου.

* * *

Σ. Πολυζώης. — Ὁ ἤδη βουλευτὴς Αἰγίνης κ. Σωτ. Πολυζώης εἶνε ἀξιωματικὸς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Νεώτατος συμπληρώσας τὴν φοίτησίν του ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου κατετάγη εἰς τὸ ἀδανωμιλὲν σῶμα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀπ' εὐθείας ὡς ἀξιωματικός. Διακριθὴ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ δι' ὃ καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπαρασημοφορήθη εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἔφερε μικρὸν βαθμόν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἐξασφάλισις τοῦ Βόλου ἀπὸ τὴν χολέραν κατὰ τὸ 1903, ὡς ἐκ τῶν μέτρων ἄτινα ὡς λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος ἔλαβεν ὅτε ἡ νόσος ἐξηπλοῦτο ἐν Θεσσαλονίκῃ. Εἰς τὸν ἴδιον ἐπίσης ὀφείλεται ἡ πρόληψις τῆς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φυγῆς τῶν ἠρώων Τσουλῆ καὶ Παπαχυριακοπούλου ἐκ τοῦ δρμου τῆς Ἀγριᾶς τοῦ Βόλου. Κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κρήτης καὶ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐν γένει ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου, ἐφ' οὗ ὑπηρέτει ὁ κ. Πολυζώης ποιεῖται ἐν τῇ ἐκθέσει του εὔφημον μνείαν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν του καὶ ἰδίως διὰ τὸ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΟΛΥΖΩΗΣ
Βουλευτὴς Αἰγίνης.

πρωτοπορικὸν του πνεῦμα. Μετὰ τὸν πόλεμον ἐπιεσθετήθη ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ τμῆμα τῶν προμηθειῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, εἰς ὃ τοσοῦτον ἐξετιμήθη ἡ ἐργασία του, ὥστε ὁ τότε ὑπουργὸς κ. Β. Βουδούρης διώρισεν αὐτὸν τμηματάρχην καίτοι φέροντα βαθμὸν κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, τμήματος δὲ ἀπαιτοῦντος κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἀντιπλοίαρχον. Ὡς τμηματάρχης παρέμεινεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ἐπὶ πλείστους ὑπουργοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ πολιτευθῇ. Εἰσήγαγεν ἐκσφενδεῖς διὰ τὸ δημόσιον νεωτερισμοὺς προιηθιούμενος τὰ διάφορα ὑλικὰ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς δι' ἀξιωματικῶν τῶν εἰς διαφόρους ἐξωτερικοὺς λιμένας κατειλεγμένων πολεμικῶν μας πλοίων καὶ ἐφεύρισκον διαφόρους ἄλλους συνδυασμούς.

Ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη διηύθυνε καὶ τὸ τμῆμα τοῦ Προσωπικοῦ ὡς προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὅτε καὶ κατώρθωσε δυὸ μιᾶς καὶ μόνης διαταγῆς τὰ σημβιβάσῃ σοβαρὰν ἔπιρρυσιν διένεξιν, ἀναφυείσαν μεταξὺ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἐσωτερικῆς μοίρας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου διὰ τὴν ὁποίαν προηγουμένως ὁ ὑπουργὸς εἶχε περιέλθει εἰς ἐντελῆ ἀμηχανίαν.

Ὁ πατὴρ του ὁρμώμενος ἐξ Ἀγκύρων τῆς Ἐρυθρανίας εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἐν Ἀθήναις ὅπου

μετῆρχετο τὸν καπνέμπορον καὶ κατόπιν ἐμπορεύετο ἐν Θεσσαλονίκῃ· ἡ δὲ μήτηρ του ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ἐκ γονέων καταγομένων ἐξ Αἰγίνης διὸ καίτοι ὢν γέννημα καὶ θρέμμα τῶν Ἀθηνῶν τῷ ἐποτάθη ἐποψηφιότης ἐν Αἰγίνῃ τῷ 1905, ἣν ἀποδεχθεὶς ἐγένετο βουλευτὴς διὰ μεγάλης πλειοψηφίας καὶ ἠκολούθησε τὸν ἀείμνηστον Δημητράκαιναν παραμείνας εἰς τὸ κόμμα τοῦτο μέχρι λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, καθ' ἣν ἑδολοφονήθη ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτής. Μετὰ ταῦτα ἐκλιπόντος τοῦ Δημητράκαινα ἠκολούθησε τὸ Θεοτοκιακὸν κόμμα, εἰς ὃ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐπιτυχῶν καὶ πάλιν παντηφυτικῶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1906, ὅπερ ἀπέλεσε τὸ μοναδικὸν φαινόμενον διὰ τὴν Αἴγιναν τοῦ νὰ ἐκλέξῃ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς βουλευτὴν κατὰ δύο συνεχεῖς ἐκλογάς.

Ἐν Αἰγίνῃ ὡς καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐτιμᾶται πολὺ διὰ τὸν καλόν του χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀντιμότητά του, διαπρέπει διὰ τὴν φιλαλήθειαν καὶ εἶναι κάτοχος ἀρετῆς περιωπῆς προελθούσης ἐκ προικὸς τῆς συζύγου του γυναικὸς Ἀθηναίας, ἥτις κυριολεκτικῶς ἰατρεύεται ἐν Αἰγίνῃ. Ὡς βουλευτὴς πολὺ συχνὰ καταλαμβάνει τὸ βῆμα καὶ λίαν εὐφραδῶς συμμετέχει εἰς συζητήσεις οὐ μόνον ναυτικάς, ἀλλὰ καὶ διαφόρου φύσεως· καίτοι δὲ Κυβερνητικὸς δὲν δεσμεύει τὴν γνώμην του, οὐδ' ὑποτάσσει τὴν ψῆφόν του εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ. Εἰς αὐτὸν ὀφείλονται πλεῖσται τροποποιήσεις τῆς συμβάσεως τῆς ἠλεκτροκινήσεως τοῦ τροχοδρόμου, τοῦ Νόμου περὶ σφαγείων καὶ τοῦ περὶ Ναυτικοῦ ἐπιπλείου καὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχοῦ Ταμείου. Ἐπίσης εἰς τὸν ἴδιον ὀφείλονται ἡ διαπλάτυνσις τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Αυσσιατρείου. Πάντοτε εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται καὶ ὑπὲρ τῶν γενικῶν καλῶν καὶ ὑπὲρ τῶν τοπικῶν τοιούτων καὶ ἀπολαύει τῆς ἀμείστου ἐπιμίμησεως καὶ ἀγάπης καὶ τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν συνεπαρχιωτῶν του.

Ν. ΚΡΙΣΠΗΣ
Βουλευτὴς Νάξου

* * *

Ν. Κρίσπης. — Ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἐξαρτᾶται συνδεδῆ ἀρρήτως μὲ τὴν οἰκογένειαν Κρίσπη, ἡ ὁποία ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων κατέχει αἰρετὰ ἀξιώματα ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ τῶν Κυκλάδων. Ὁ ἤδη βουλευτὴς Νάξου κ. Νικόλαος Κρίσπης συνεχίζει τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς οἰκογενείας του. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτής. Ἐπὶ πειρὰν βουλευτικῶν περιόδων παρεκάθηται εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Σώφρων πολιτευτής, συντηρητικός, ἀκραίου χαρακτῆρος, ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Θεοτόκη ὅπως ὅταν ἔζη ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης ἠκολούθει τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ. Ἀδιαλείπτως εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἔνεκα τούτου ἀγαπᾶται ἰδιαζόντως ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν των. Ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων ἐν τῇ Βουλῇ διέθεσε τὴν ψῆφον του πάντοτε ἐθνικῶς ἐπωφελῶς.

* * *

Θ. Μαυρομαρᾶς. — Ὁ βουλευτὴς Τήνου κ. Θρ. Μαυρομαρᾶς διεδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν πατέρα του ἀείμνηστον Γρηγόριον Μαυρομαρᾶν, ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν περιόδους διατελέσαντα βουλευτὴν καὶ ἀντιπροσωπεύσαντα λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἐπαρχίαν Τήνου εἰς τὸ κοινοβούλιον. Νεώτατος ὁ ἤδη βουλευτὴς Τήνου ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Δυναμικὸς τὸ ἐπάγγελμα. Ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του διὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας του. Θεοτοκιακὸς τὸ πολιτικόν φρόνημα, ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ. Νέος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν μὲ ἰσανὴν μόρφωσιν ἐγγυᾶται περὶ τοῦ πολιτικοῦ του μέλλοντος διότι καὶ ἰσχυρὸν κόμμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του νικᾶται καὶ δραστήριος καὶ ἀκόπαστος πρὸς συνέχισιν τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ πατρός του εἶνε.

Θ. ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ
Βουλευτὴς Τήνου

* * *

Δ. Τσιτσάρας. — Ἐκ τῶν ζωηροτέρων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου. Νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἐξελέγη βουλευτὴς Εὐρυτανίας συνεχίσας τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαιοτάτης πολιτευομένης οἰκογενείας του. Λατρεύεται κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν Εὐρυτάνων καὶ ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς ἐξακολουθεῖ συνεχῶς τιμώμενος ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ ἀντιπροσωπεύων τὴν Εὐρυτανίαν εἰς τὴν Βουλήν. Δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα ἐξασκῶν ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων συνεπαρχιωτῶν του τὸ ἐπάγγελμα. Ὅτε τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Δημητράκαινα. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρώτων Παλαιοδημητρακαινικῶν μαχητῶν. Ζωηρός, τολμηρός, εὐδιαρσής εὐφραδὴς καὶ εἰς τὰς γενικὰς πολιτικάς, συζητήσεις καὶ εἰς διάφορα ἄλλα ζωτικὰ ζητήματα, λαμβάνει τὸν λόγον ἀκουόμενος μετὰ προσοχῆς. Δεινὸς ἀντίπαλος εἰς πᾶσαν συζήτησιν. Τὸν διακρίνουν ὀξεία ἀντίληψις καὶ ἐπιτηδειότης εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν συζητήσεων. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δημητράκαινα ἠκολούθησε τὸν κ. Ράλλην εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἐπιφανῆ κατέχει θέσιν. Τὸ πολιτικόν μέλλον του εἶνε καὶ εὐρὺ καὶ εὔελπι. Τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει τὸν ἐκτιμᾶ ἰδιαζόντως, ὁ δ' ἀρχηγός του κ. Ράλλης μεγάλην τρέφει πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην. Καὶ κατὰ τὰς δύο παρελθούσας συνόδους τῆς ἤδη βουλευτικῆς περιόδου ἐπανειλημμένως ἔλαβε τὸν λόγον ἐκ τοῦ βήματος καὶ δριμύτατα ἔψεξε τὴν πολιτικὴν τῶν τέως ὑπουργῶν.

Δ. ΤΣΙΤΣΑΡΑΣ
Βουλευτὴς Εὐρυτανίας

* * *

Ι. Α. Καυταντζόγλου. — Γνωστοτάτη ἀθηναϊκὴ καὶ βουλευτικὴ φυσιογνωμία ὁ κ. Ἰωάννης Α. Καυταντζόγλου βουλευτὴς Καλαμπάκας, ἐκ τῶν νεωτέρων μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐγκρίτου πολίτου Λυσάνδρου Καυταντζόγλου. Προτοῦ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ἐχρημάτισε Νομάρχης. Ἐν τῇ διοικητικῇ ὑπηρεσίᾳ διεκρίθη διὰ τὴν ὀξυδερκειάν του καὶ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ἀνεξάρτητος χρηματικῶς, κεκτημένος μεγάλην περιουσίαν, ἐγγυᾶτο εἰδικὸν κύρος τὸ στάδιόν του ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἀλλ' ἐνεκα ἀπεχθήσεων αὐτῆς ὅλος πολιτεύθη. Ἐξελέγη βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαμπάκας καὶ ἐξελέγη διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν παρακολουθεῖ ἐπισταμένος τὰ διάφορα ζητήματα τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων καὶ ἐπίσκεπτα αὐτῶν ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις. Λεπτός, δραστήριος, πρόθυμος διεκπεραιωτὴς τῶν νομίμων καὶ δικαίων ἐπιθέσεων τῶν ἐκλογέων του, λατρευόμενος ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Σώφρων, μεμετριημένος πολιτευτὴς ἀποφεύγει τὴς ἐκτεμήσεως τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συναδέλφων του. Ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του ἠκολούθησε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ. Ὁ κ. Θεοτόκης μεγάλως ἐκτιμᾶ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὸς ἀρετάς του, καὶ τὴν ἐκτίμησίν του ταύτην ἐξωτερίκευσεν εἰς πολλὰς περιστάσεις· καὶ ὅταν ἀνέθετο αὐτῷ τὴν διοίκησιν ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων νομῶν τοῦ Κράτους καὶ ὅταν ὡς βουλευτὴν ἐπρότεινεν αὐτὸν διὰ τὴν αἰρετὴν θέσιν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Βουλῆς. Τὸ Θεοτοκιακὸν κόμμα ἐνθουσιωδῶς ἐξέλεξατο αὐτὸν Κοσμήτορα τῆς Βουλῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ θέσει διεκρίθη διὰ τὴν αὐστηρότητά του, Εὐγενέστατος, ἐπιμελούμενος προσηνής, ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσιν. Ἐν τῇ Βουλῇ ὅταν ὡμίλησε διεκρίθη διὰ τὴν καλλιλογίαν του. Ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων ὀπαδῶν τοῦ ἰσχύοντος σήμερον πολιτικοῦ κόμματος καὶ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
Βουλευτὴς Καλαμπάκας

* * *

Ν. Μισυρλῆς. — Ἐκ τῶν παλαιῶν διαπρεπῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου ὁ Βουλευτὴς Πυλίας κ. Νικόλ. Μισυρλῆς, διαρκῶς ἀγέδον ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν του. Κεκτημένος μεγίστην πολιτικὴν δύναμιν, ναριώτατος, μὴ ἔχων ἀκόμη τότε τὴν νόμιμον ἡλικίαν ἐξελέγη βουλευτὴς διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πλειονοψηφοῦν τότε κόμμα τοῦ μακαρίτου Τρικούπη ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ν. Μισυρλῆ, ὡς μὴ ἔχοντος τὴν νόμιμον ἡλικίαν. Σφοδρὰ διεξήχθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πυλίας συζήτησις. Οἱ ἐκ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ῥήτορες οἱ ζητοῦντες τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Μισυρλῆ, ὡς μὴ ἔχοντος τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἐπροσάλεσαν τὸν κ. Μισυρλῆν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐὰν ἔχῃ ἢ ὄχι τὴν νόμιμον ἡλικίαν. Ὁ νεαρὸς βουλευτὴς Πυλίας ἀποδεχόμενος τὴν πρόκλησιν διὰ τοῦ διακρίνοντος αὐτὸν ἰπποτικοῦ χαρακτῆρος, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ εἶπε πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν. Ἡ Βουλὴ ἐχειροκρότησε τὴν ὁμολογίαν του ταύτην. Ὁ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΣΥΡΑΗΣ
Βουλευτής Πυλίας

κ. Μισυρλής ἀπῆλθε τότε τοῦ κοινοβουλίου διὰ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ἐκλεγείς ἐκ νέου βουλευτὴς καὶ ἔκτοτε διαρκῶς τιμώμενος διὰ τῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν του.

Ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας Πυλίας ἀντιπροσώπευσεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐκλεγεὶς βουλευτὴς κατ' ἀμφοτέρας τὰς γενομένας κατὰ νομοὺς ἐκλογάς. Ἤδη εἶναι ἡλικίας 45 ἐτῶν. Εἶνε ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν δὲν ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ὡν ὅλικὸς τὰ μάλλα ἀνεξάρτητος. Κατάγεται ἐξ οἰκογενείας, ἥτις περιφανῶς ἔδρασε κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα. Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Νικόλαος Μισυρλῆς πολλάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ γενικῶν καὶ ζωτικῶν ζητημάτων καὶ διακρίθη διὰ τὴν εὐφράδειάν του καὶ τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψίν του. Εἶναι γνώστης ἐκ τῶν ὅλίγων τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, καὶ ὅταν εἰς τὴν Βουλὴν ἐγίνετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ κ. Μισυρλῆς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ μετὰ σθένους καὶ πειστικότητος ἀνέπτυξε τὰς γνώμας του. Ὅταν ὁμιλεῖ ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Ἤδη ἐκτὸς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος εἶνε μέλος καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας τῆς Σταφίδος. Διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ εἶνε ἐκ τῶν στενοτέρων φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *
*

Γ. Μαυρομιχάλης. — Ἐκ τῶν παλαιοτέρων βουλευτῶν, ἀντιπροσωπεύων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαίμονος. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἡρωϊκῆς οἰκογενείας τῆς Μάνης, τῆς πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ἐξυπηρετησάσης τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἑλληνικῆς χώρας καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Διηγόρος, ἐξασκήσας τὸ ἐπάγγελμά του ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐν Σπάρτῃ λίαν ἐδοκίμως. Δραστήριος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικηγορικῶν ἐποθέσεων. ἐγκρατὴς τῶν νομικῶν, μελετητὴς ἐκ τῶν ἀπομρίστων κέκτηται πολυπληθῆ πελατείαν, ἡ ὁποία παρέχει αὐτῷ πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην της. Σώφρων καὶ σοβαρὸς πολίτευτής. Διακρίνεται διὰ τὴν αὐστηρότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν τήρησιν τῶν Μανιατικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων. Πιστότατος καὶ ἀφοσιωμένος φίλος τῆς ἀληθείας. Μὲ παράστημα στρατωτικόν, καίτοι ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, καὶ μὲ ἡγεμονικὸν βάδισμα, προδίδον τὴν Μαυρομιχαλικὴν καταγωγήν του. Κατῆλθε νεώτατος εἰς τὴν πολιτικὴν παλαίστραν τῇ ἀπαιτήσει πολλῶν φίλων του. Ἡ κατοπληκτικὴ πλειονοψηφία, δι' ἧς τὸ πρῶτον ἐπέτυχεν ὡς βουλευτὴς ἀποδεικνύει τὴν ἀμέριστον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ἣν ἔτρεφον πρὸς αὐτὸν οἱ συμπατριῶταί του. Καθ' ὅλας τὰς κατόπιν βουλευτικὰς ἐκλογὰς μέχρι σήμερον ὁ κ. Γεώργιος Μαυρομιχάλης ἐκλέγεται βουλευτὴς συγκεντρώνων τὴν μεγάλην ἀφοσίωσιν τῶν Λακεδαιμονίων. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησεν εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τὸν ἐξάδελφόν του καὶ ἔγκριτον πολιτευτὴν κ. Κυριακούλην Π. Μαυρομιχάλην, πιστὸς ὀπαδὸς τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Δηλιγιάννη μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δολοφονίας τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ ἠκολούθησε τὸν ἐξάδελφόν του κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει σήμερον, συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τοῦ κόμματος εἶνε μέλος καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας τῆς Σταφίδος. Διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ εἶνε ἐκ τῶν στενοτέρων φίλων τοῦ κ. Θεοτόκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
Βουλευτής Λακεδαίμονος

τος τοῦ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ. Ὁ κ. Γεώργιος Μαυρομιχάλης εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἐνεργοτέρων ρητόρων τοῦ κοινοβουλίου. Πολλάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων καὶ διεύπωσε τὰς γνώμας του μετὰ ρητορικῆς δεινότητος. Χειμαρρώδης εἰς τὸ ἀγορεύειν, σφοδρὸς πολέμιος ἐν τῇ συζητήσει. Ἀκούεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἡ καλλιλογία του σωματοποιεῖ τοὺς ἀκροατάς του. Δὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου, ἀλλὰ ποιεῖται μεμετρημένην αὐτοῦ χρῆσιν ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων καὶ τὴν γενικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν μερικὴν τοιαύτην.

* *
*

Σπ. Κριεζώτης — Ὁ τρίτος βουλευτὴς Χαλκίδος, ἐκλεγεὶς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν κκ. Β. Βουδούρη καὶ Ν. Καλογεροπούλου, ὁ κ. Σπυρίδων Κριεζώτης ἀνήκει εἰς μεγάλην οἰκογένειαν. Ὁ πάππας αὐτοῦ στρατηγὸς Κριεζώτης ἦτο ὁ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν γενναῖος πρόμαχος τῆς ἐλευθερίας τῆς Εὐβοίας. Ὁ πατήρ του Δημήτριος Κριεζώτης ἐκ τῶν γενναιοφρόνων Εὐβοέων ἀνδρῶν ἀντιπροσώπευσε τὴν Χαλκίδα καὶ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰ μέγιστα τιμώμενος καὶ ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του. Ἡ μήτηρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ κ. Σπυρ. Κριεζώτου ἦν κόρη τοῦ στρατηγοῦ Τζαβέλλα, ἐκ τῆς λεοντοκάρδου ἡρωϊκῆς οἰκογενείας. Μὲ τοιαύτας προγονικὰς κληρονομίας νεώτατος ὁ κ. Σπυρ. Κριεζώτης ἐπολιτεύθη ἐν Χαλκίδι συνεχίσας τὰς πρὸς τὴν πατρίδα πολιτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἀειμνήστου πατρός του. Μεμορφωμένος ἄριστα, κάτοχος ξένων γλωσσῶν, ἐξαίρετος καθ' ὅλα, εὐγενέστατος, προσηνής, ἐπιχρωματικώτατος, ὁμιλητικώτατος κατέχει μίαν ἐκ τῶν ἐπιζήλων θέσεων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Τὰς σπουδάς του ἐτελειοποίησεν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Εἶνε κάτοχος μεγάλης κτηματικῆς περιουσίας ἐν Εὐβοίᾳ. Ζωηρότατος ἐτιμᾶται μεγάλως καὶ ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σπυρ. Κριεζώτου ἀναγνωρίζουσιν ἕνα ἐκ τῶν πολιτευομένων, πρὸς ὃν εὐέλπι προσοιωζεται τὸ μέλλον. Διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς, καὶ ὅταν ὁμιλεῖ ἀγορεύει μετ' εὐχερείας. Ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἠκολούθει καὶ ὁ μακαρίτης πατήρ του. Ἤτο Δηλιγιαννιστής. Ἤδη ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ράλλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΡΙΕΣΩΤΗΣ *Βουλευτής Χαλκίδος*

* *
*

Ν. Χατζίσκος. — Παλαίμαχος πολιτικὸς ἀνήρ, παρακαθήται ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων, ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος. Συνδεδεμένος διὰ συγγενείας μὲ τὸν ἀείμνηστον ἐπιφανῆ πολιτικὸν Ἀλέξανδρον Κουμουνδοῦρον ἐνωρίτατα, νεώτατος ἐπεδόθη εἰς τὴν πολιτικήν, ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροτέρου πολιτικοῦ κόμματος ἐν Φθιώτιδι. Εἶναι ὁ βουλευτής, τὸν ὁποῖον λατρεύει ὁλόψυχος ἡ Φθιῶτις, τὸν ἀγαπᾷ, τὸν ἐκτιμᾷ, τὸν ἐκστηρίζει διὰ τῆς ψήφου της. Ἡ ἐπαρχία τῆς Φθιώτιδος σημειοῦται διότι ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Χατζίσκου. Εἶναι ὁ σημερινὸς πολιτευτὴς ὁ ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συνοδοιπόρων του καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀδιάφορος τῶν ἀντιπάλων του. Ὄχι μόνον κατὰ τὰς ἐπαρχιακὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δὶς διεξαχθείσας νομαρχιακὰς τοιαύτας ἐπέτυχε βουλευτὴς χάρις εἰς τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν ἀξίαν του καὶ τὰς ἀνεκτιμήτους ἀρετὰς αἱ ὁποῖαι τὸν προκρίνουν. Παρέλαβε κόμμα ἐν Φθιώτιδι, τὸ ὁποῖον κατόρθωσε μὲ τὴν δραστηριότητά του, τὸν ζῆλόν του, τὴν ἐγγύνειάν του, τὸ προσηνὲς τοῦ χαρακτῆρός του νὰ τὸ μεγαλώσῃ, νὰ τὸ ἰσχυροποιήσῃ, νὰ τὸ καταστήσῃ ἀρρόσβλητον ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς τοπικοὺς ἀντιπάλους του. Εὐλαβὴς καὶ τίμιος χαρακτήρ, χειρισθεὶς τὴν πολιτικήν του ἰσχὺν ἀπὸ τοῦ ἐπάστοτε κυβερνήσεσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου. Ἡ τιμιότης του ἀποτελεῖ τὸ μεγαλήτερον παράσημον διὰ τὸν πολιτικόν του βίον. Ἀποπειρατόσας τὰς σπουδὰς του καὶ τυχὼν διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς σχολῆς ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμά του ἀφιλοκερδῶς πρὸς ἐκστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν κατέλαβεν ἐπίζηλον θέσιν. Ἀγορητὴς εὐφραδής. Λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς ζητήματος. Ἐγκυκλοπαιδικώτατα κατηρτισμένος χειρίζεται τὸν λόγον μετὰ δεξιότητος. Ἐπὶ συζητήσεων γενικῆς πολιτικῆς διακρίνεται διὰ τὴν διατύπωσιν γνωμῶν ἐσωτερικῶν, ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς μακρᾶς κοινοβουλευτικῆς πείρας του καὶ ἐκ τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ
Βουλευτής Φθιώτιδος

ἐπὶ τῶν ἐκείστοτε κατὰ τὰς πολιτικὰς περιστάσεις ἀναφυομένων ζητημάτων. Μὲ λεπτὴν ἀβρότητα ὁμιλεῖ καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του. Ὅταν ἀνήρετο εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Αἱ πολιτικαί του ἀρεταὶ εἶναι ἀγαθεύουσα καὶ αἱ κρίσεις καὶ αἱ ἐπεκρίσεις του ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἐνεποίησαν μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ ἠκούσθησαν μετὰ προσοχῆς. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ διῴθυνε μετὰ δεξιότητος καὶ ἀμεροληψίας τὰς συνεδριάσεις, ἀποκτήσας τὰ εὐχαριστήρια — ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως — ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος. Ἀφ' ἧς ἀνεδείχθη ἀρχηγὸς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ὁ ἐκ Κεφαλονίας πολιτευτὴς ἀκολουθεῖ τὰς ὁδὰς τούτου. Ἐκ τῶν ἐπιφανῶν μελῶν τῆς σημερινῆς συμπολιτεύσεως.

* *

Ἄθως Ρωμανός. — Τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καθ' ὅλας τὰς βουλευτικὰς περιόδους κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπίλεκτα μέλη αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ λόγῳ μορφώσεως καὶ λόγῳ ἀρετῶν καὶ λόγῳ μεγαλοψυχίας τιμῶσι τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν. Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Συντάγματος ἐνισχυμένη ἄμεσος, καθολικὴ καὶ μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία ἐξησφάλισε τὴν ἀνάδειξιν βουλευτῶν ἱκανῶν μὲ αὐταπαρνήσιος πατριωτικὴς νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν τοῦ τόπου. Εἶναι δὲ λίαν εὐχάριστον διὰ τὴν ἐθνικὴν σταδιοδρομίαν καὶ ἀποτελεῖ τὴν στερροτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐσυνείδητον λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος, ὅτι ἔγκριτοι ἄνδρες, ἐγκυκλοπαιδειώτατα κατηρτισμένοι καὶ ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι, μὴ ἀναλογιζόμενοι οὔτε κόπους, οὔτε θυσίας, ἀλλ' ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, κατῆλθον ἑκάστοτε εἰς τοὺς ἐλλογικοὺς ἀγῶνας καὶ τιμηθέντες ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν ἐλλογίων των, εἰσῆλθον εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ζήλου ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ὡς παρ' ἡμῖν ἔχουσι τὰ τῶν τοπικῶν ἐκλογικῶν ἐνεργειῶν πρέπει νὰ θεωρῆται αὐτονοήτα ὅτι ἄνδρες ἔγκριτοι, ἔχοντες ὅλα τὰ μέσα τοῦ ἀνέτου βίου καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπολαύσεων εἰσέρχονται εἰς τὸν πλήρη κινδύνων δημόσιον βίον. Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τούτων πρωτίστην κατέχει θέσιν ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας κ. Ἄθως Ρωμάνος.

Ὁ κ. Ἄθως Ρωμάνος ἀνήρει εἰς ἔγκριτον οἰκογένειαν τῆς Κεφαλληνίας. Καταρτισθεὶς ὅριστα τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς του καὶ τυχὼν διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς σχολῆς ἐκλεισκοιήθη ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, ὅπου ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη διέμενε καταγίνας ἰδίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων τῶν συναφῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Μὲ πλήρη τὰ ἐφόδια ἀρτίας μορφώσεως ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπου διωρίσθη κατέγινεν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ του μόρφωσις συνέτεινε ὥστε ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐν τῇ διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ εἰσόδου του νὰ καταλάβῃ περίβλεπτον θέσιν καὶ λίαν ἐνωρὶς νεώτατος νὰ προτιμηθῇ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Αὐλάς. Εἰς τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ρωμάνος εἰσῆλθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον, ἕνεκα τῆς σπάνιος τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὸν σπουδαιότατον τοῦτον τῆς πολιτείας κλάδον, δὲν ἦτο εὔκολος ἡ ἐκλογὴ καταλλήλων προσώπων ἢ μᾶλλον ἡ ἐξεύρεσις αὐτῶν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐπαξίως τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς Ἀνακτοβουλίοις. Καὶ ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ρωμάνου καὶ ἡ ἀποστολή αὐτοῦ ὅπως ὑπηρετήσῃ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρεσβείας ἀπετέλει διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν ἀξίαν του λίαν τιμητικὸν τίτλον καὶ εἶχεν ἐπιφυλαχθῇ ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου τοῦ γνωρίζοντος ὁποῖαι ὑρεταὶ περιεκόσμουν τὸν νεαρὸν διπλωμάτην. Ὁ κ. Ρωμάνος κατὰ πρῶτον ἀπεστάλη ὡς γραμματεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας. Εἶναι γνωστὸν ὁποίαν σπουδαιότητα ἔχει ἡ ἐν τῇ ὁμόρῳ ἐπικρατείᾳ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ὁποίαν σοβαρὰν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν καλοῦνται καθ' ἑκάστην σχεδὸν νὰ διεκπεραιώσωσιν οἱ ἀποτελοῦντες τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας. Ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Ρωμάνου εἰς τὴν πρεσβείαν ταύτην ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων λίαν ἐπιτυχής. Διότι ἐπὶ τῆς

ἄλλης τρεχούσης ἐπιτροπείας ἤτις ἀπήκει τὴν ἐνέργειάν του, τὰ φῶτά του, τὴν δραστηριότητά του καὶ τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψίν του, ὁ κ. Ρωμάνος δὲν ἀφῆρε τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του νὰ διέλθωσιν ἐπὶ ματαίῳ. Κατέγινε κατὰ τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς σχολῆς τον, τὰς ὁποίας πᾶς ἄλλος διπλωμάτης διήρχετο ἐπὶ ματαίῳ, νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀρχεῖα τῆς πρεσβείας, τὰ ὁποῖα ἔκειντο ἐν πολλοῖς ψύφδην μέγδην καὶ νὰ κατατάξῃ αὐτὰ οὕτως ὥστε συνεχῆς νὰ ἐνδείννται ἀπὸ πολὺ παρελθόντα ἔτη ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας ἐν τῇ προστευούσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἡ πολύτιμος αὕτη ἐργασία τοῦ νεαροῦ διπλωμάτου, ἡ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας του, ἡ μὴ ἐπιβαλλομένη αὐτῷ, ἡ ἐπιφορτισθεῖσα ἀπὸ τὸν ζῆλον, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸν Ἕλληνα διπλωμάτην πρὸς ἀποδιδὴν τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐχθρικῶν κρατῶν, ἔφερεν εἰς φῶς σπουδαιότατα ἄγνωστα ἔγγραφα παλαιᾶς ἐποχῆς, ἀναγόμενα τὰ πλεῖστα εἰς τὸ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ μαρτυροῦντα τὰς διαθέσεις τῶν παρελθουσῶν Τουρκικῶν κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἡ εὐδόκιμος αὕτη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπηρεσία του δὲν ἔμεινεν ἄνευ ἀνταμοιβῆς ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ κ. Ρωμάνος ἀπεστάλη ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας ἐν Λονδίνῳ. Ἡ ἀλματώδης αὕτη προαγωγή του ὀφείλεται εἰς τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Καὶ ἐπέτυχε τοῦτο διότι καὶ θέλησιν ἰσχυρὰν κέκτηται καὶ φρόνησιν. Ὡς διευθύνων τὴν ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικὴν πρεσβείαν διεκρίθη. Διέμεινεν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ. Ἀνέπτυξε σχέσεις μεγάλας καὶ ὑπεστήριξε τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα μετὰ σθένους καὶ δραστηριότητος. Ἀκούραστος δὲν περιορίζετο μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ διπλωματικῷ κύκλῳ ἐνεργείας του. Ἐδημοσιογράφει ὅταν ἐπέρχεν ἀνάγκη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἑλληνικὰ δίκαια, διεφώτιζε τὴν ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων καταβάλλων τὰς δυνατὰς ἐνεργείας παρὰ τοῖς διευθυνταῖς καὶ τοῖς συντάκταις τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων. Ἀκούραστος ἐνήργει τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἐργασίαν μόνος του προσωπικῶς. Δὲν ὑπῆρχε δεύτερα γνώμη ὅτι ὁ κ. Ρωμάνος ἦτο ὁ μοναδικὸς διπλωμάτης, ὅστις ἔκρινε τὰ διενθένη τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου. Περὶ τούτου συμφωνοῦσι ἦσαν ὄχι μόνον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ ἑκάστοτε Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Ἀνακτοβούλιον.

ΑΘΩΣ ΡΩΜΑΝΟΣ
Βουλευτὴς Κεφαλλονίας

Ὅταν ἀπεφάσισεν ὁ κ. Ἄθως Ρωμάνος νὰ πολιτευθῇ ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία ἔχανεν ἕναν ἐκ τῶν πολυπιστοτέρων ἐργατῶν της, ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἀπέκτα ἓν ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων μελῶν της. Τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς τῷ 1895 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρεαναίας τῆς Κεφαλληνίας. Οἱ Κεφαλλῆνες γνωρίζοντες τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Ρωμάνου ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου των καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον. Πρὸς μεγαλειτέραν ἐνδειξιν ἐκτιμήσεως ἐξέλεξαν βουλευτὴν καὶ τοὺς συνδυασθέντας μετ' αὐτοῦ. Ὁ κ. Ρωμάνος Τρικουπικὸς τὸ φρόνημα εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκείνην, εἰς ἣν δὲν εἰσῆλθεν ὁ ἀρχηγός του ἀποτυχὼν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐν Μεσολογγίῳ. Παρέμεινεν ὅμως πιστὸς εἰς τὰς πολιτικάς του ὁρᾶς μὲ τοὺς ὀλίγους Τρικουπικοὺς βουλευτάς οἵτινες ἀκάμπτοι δὲν ἐστερήθησαν μόνον κατὰ τὴν Βουλὴν ἐκείνην τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἀλλ' ἐθρήνησαν κοπάνι καὶ τὸν ἐν Κάνναις τῆς Γαλλίας ἐπισυμβάντα θάνατόν του. Ὁ κ. Ρωμάνος ἀγαπᾶται κατέπιν μετὰ τῶν ἐπιφανῶν Τρικουπικῶν πρὸς ἀναδειξιν ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τοῦ ἐκ Κεφαλονίας πολιτευτοῦ. Πολλὰς ἐνεργείας κατέβαλε καὶ κολλὰς θυσίας ὑπέστη ὁ κ. Ρωμάνος πρὸς ἐπιφάνειαν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Ὅπως δὲ κατασπεῦσι προσεκτικώτερα παρ' ὅλῳ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ καὶ γνωσθῇ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος ἵδρυσε καὶ συνετήρησε τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ κόμματος τὴν «Ἡμερησίαν». Κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ἐλευθέρος ἀνεξάρτητος, ἀφιλοκερδής, ἐκαμνε καὶ κάμνει χρῆσιν τοῦ πλούτου του ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου.

Ὅταν ὁ κ. Θεοτόκης ἐσχημάτισε κατὰ τὸ 1899 τὴν πρώτην κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν ὁ κ. Ρωμάνος ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ ἐπὸ τῶν περισπάσεων καὶ ὑφ' ὅλου τοῦ κόμματος ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος πρὸς τοῦτο. Ἡ διπλωματική του πεῖρα, ἡ ἐντελὴς γνῶσις ὡς ἐκ τῶν μελετῶν του τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἦσαν ἀρκετὰ ἐγγύησις ὅτι ὁ κ. Ρωμάνος ὡς ὑπουργὸς

τῶν ἐξωτερικῶν διὰ ἡδοκείμη. Καὶ δὲν ἔγινε μόνον τῷ 1899 ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Ρωμάνος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1902 ἐπίσης προσελήφθη ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ κατὰ τὰς δύο αὐτὰς ἐποχάς, κοθ' ἃς διηύθυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Κεραλλὴν πολιτευτὴς διεκρίθη διὰ τὴν δικαιοτάτην σπουδαιοτάτων ἐξωτερικῶν ἐπαθέσεων. Ἡ μεμετριμένη ἐνέργειά τον ἐπὶ ζητημάτων λίαν λεπτῶν ἐξετιμήθη ὄχι μόνον ὑπὸ τοῦ Ἄνακτος καὶ τῶν συναδέλφων του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ξένων διπλωματῶν. Εὐγενέστατος, ἀβρότατος, λεπτὸς τοὺς τρόπους, μὲ διπλωματικὸν τέκτ, εἶχε κατακτήσει τὰς συμπαθείας τοῦ διπλωματικοῦ σώματος αἱ προφορικαὶ δὲ ὡς καὶ αἱ ἔγγραφοι διαπονήσεις του καὶ ἐκθέσεις του ἐπὶ ἐνίων ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἀποπελοῦσι τὴν καλλιτίραν συμβολὴν διὰ νέοτα Ἑλληνα διπλωμάτην. Εἰς τὴν Βουλὴν ἐκέβαλεν ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀρκετὰ τορνοσχέδια ἀναγόμενα εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀρκετὰς συμβάσεις μετὰ ξένων κρατῶν, ἐν ταῖς ὁποίαις κατέβαλε πᾶσαν τὴν διπλωματικὴν ἰκανότητά του ὅπως ἐπιτύχῃ ἡ Ἑλλὰς ἀνταλλάγματα σπουδαῖα καὶ ὠφέλη ἀρκετά. Φιλότιμος εἰς τὸ ἄκρον, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴν ὑπερήφανον ἰδέαν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου δὲν ἠμέλησε καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν του εἴτε ἐν ταῖς προεδρείαις, ὅπου ὑπηρέτησεν, εἴτε ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του ὡς Πατριώτης. Διπλωμάτης ὅταν ἔπρεπε νὰ φανῇ διπλωμάτης, ἀλλὰ καὶ πατριώτης στρατιώτης ὅταν αἱ περιστάσεις τῷ ἐπέβαλλον τοῦτο. Μία περίστασις τῆς πατριωτικῆς δράσεως τοῦ κ. Ρωμάνου πρέπει νὰ σημειωθῇ χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν κ. Ρωμάνον ὀφείλεται ἡ ἄμυνα τῶν ἑλληνικῶν σωμάτων κατὰ τῶν βουλγαρικῶν ὁρδῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ πρωτοβουλία. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ πρότασις. Αὐτὸς εἶχε τὸ παρρησιαστὸν σθένος νὰ εἴπῃ καθαρὰ τὴν γνώμην του εἰς τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας πρέπει νὰ ἀμυνθῶσι διὰ τῶν ὅπλων κατὰ τῶν βουλγάρων κομιτατζήδων. Ἡ πρᾶξις του αὕτη ἐξηφάνισεν αὐτῷ τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Ρωμάνος ἐπέτυχε καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρανιάας μεθ' ὅλου τοῦ συνδυασμοῦ του. Ἐν τῇ Βουλῇ καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους, καθ' ἃς ἐχρησίμευσε Βουλευτής, καὶ εἰς τὴν ἤδη 11η περίοδον πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον καὶ διαφόρων ζητημάτων. Ὁμιλεῖ εὐφραδῶς καὶ ἐν μεμετριμένῳ λόγῳ. Ἀκούεται μετὰ προσοχῆς καὶ ὅταν ὁμιλεῖ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ὅταν ὁμιλεῖ ἐκ τῆς θέσεώς του. Ἡ παρουσία κυβέρνησις τοῦ κ. Θεοτόκη ἐθεώρησεν ὡς ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Ρωμάνου εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ πρεσβείαν. Καὶ τὸν Μάϊον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ κ. Ἄθως Ρωμάνος διωρίσθη Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ παραιτηθεὶς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἀντ' αὐτοῦ γενομένης ἀνατληρωματικῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρανιάας ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ κ. Διονύσιος Βενιεράτος Ραλλιός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΕΖΗΣ
Βουλευτὴς Παρνασσίδος

* * *

Δ. Κρεμεζῆς. — Ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος κ. Δημ. Κρεμεζῆς, διακηρύξας τὸ ἐπάγγελμα, πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον. Γνωστότατος καὶ ἀγαπητὸς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος ἐξυπηρέτησε καὶ ὡς διαιτητὴς καὶ ὡς πολίτης τὰ συμφέροντα τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἀκούραστος, δραστήριος, κέκτηται κόμμα συμπαγές, ἐκτιμᾶται δὲ διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς οἵτινες τιμῶσιν αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου των. Κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐξελέγη βουλευτὴς συνδυασθεὶς μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ συνεπαρχιώτου του πολιτευτοῦ μακαρίτου Ἀναργύρου Συμοπούλου ὃν ἠκολούθησε καὶ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ μέχρι τοῦ θανάτου του. Καὶ ὡς βουλευτὴς καὶ ὡς διαιτητὴς καὶ ὡς ἰδιώτης εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ τοπικοῦ καλοῦ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος. συνέτεινε δὲ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του αὐτῶν εἰς τὴν ἵδρυσιν σχολείων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ. Ἐν τῇ Βουλῇ ἐπουήσατο πάντοτε ἐπωφελῆ διὰ τὸ Κράτος διάθεσιν τῆς ψήφου του.

* * *

Ν. Σιμόπουλος. — Ἐκ τῶν νεωτέρων μελῶν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου. Μόνος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ ἐκ Παρνασσίδος καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀναργύρου Σιμοπούλου. Μεμορφωμένος ἄριστα. πολυσπουδαιος τὰς σπουδές του ἐν Εὐρώπῃ, εὐγενέστατος, ζέντελμαν, γνωστότατος εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ ἀριστοκρατικὰ

Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Παρνασσίδος

σαλόνια, λάτρις τῶν ὡραίων τεχνῶν, σπόρταν ἐκ τῶν καλλιτέρων, ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑφ' ὅλων τῶν γνωριζόντων αὐτόν. Περὶ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρός του κατὰ τὸ πλεῖστον διάστημα τῆς πολιτικῆς συναδελφοπλίας του, ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς κατοσιάσεως καὶ ἐχρησίμευσεν ἐπὶ πολὺν ἔτων ὁ βηθὸς ἐν τῇ κομματικῇ δράσει τοῦ γεννήτορός του. Τὸ πρῶτον ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκεῖθεν ἐπωφήλιος ἐν τῷ συβρεγκεσῷ τότε συνδυασμῷ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φθιώτιδος, ὅπου ἀπαλαίει ἀμαρίστου ἐκτιμήσεως καὶ ὅπου ἐξέλεγε βουλευτὴς διὰ καταπληκτικὴν πλειονοψηφίας. Σημὸς τὸ ἤθος, ὄφορος τὴν περιβολήν, ἐκ τῶν κομψοτομένων νέων τῆς ἐποχῆς. Ἐξελέγη γραμματεὺς τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν πρώτων. Ἀκούρασος, δραστήριος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν φίλων καὶ τοῦ μεγάλου κόμματος τοῦ πατρός του καὶ τοῦ ἰδικοῦ του τοιούτου ἐν Φθιώτιδι. Νεοτατος ἀνάμη, ἄρτι ἀρξάμενος τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου ἐγγράται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ συνχίσῃ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκπηρεσίας τοῦ μακαρίτου πατρός του. Βουλευτὴς ἤδη ὂν Φθιώτιδος ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος εἰς τὴν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἐν Παρνασσίδι, ἀποφασίσας νὰ συνχίσῃ τὴν πολιτικὴν του δράσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἀντὶ τῆς Φθιώτιδος.

* * *

Ἰω. Γ. Ροῦφος. — Ἐκ τῶν ἐγκρίτων πολιτευτῶν καὶ ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου ὁ βουλευτὴς Πατρῶν κ. Ἰωάννης Γ. Ροῦφος. Ἔγγονος τοῦ διατελέσαντος Ἀντιβασιλέως ἐν Ἑλλάδι Βενιζέλου Ρούφου καὶ μόνος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ρούφου, τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος Δημάρχου ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῆς Πελοποννήσου, ἐπὶ μακρὸν δὲ κατόπιν ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ γενομένου Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν πρώτην κοινοβουλευτικὴν προθυπουργίαν τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Ὁ πατὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ Πατρῶν κατεῖχε ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ ὧν πολιτευτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν ἔδρασε, διακρίνετο δὲ διὰ τὴν ὀξείαν ἀντίληψίν του καὶ τὴς μεγάλην εὐφυΐαν τοῦ. Ὑπῆρξεν ἐποχή, ὅτε ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Ροῦφος ὡς βουλευτὴς ἀφολοῦθει τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ μακαρίτου Ἐλ. Δελιγιώργη, καθ' ἣν ὁ βουλευτὴς Πατρῶν ἐθεωρεῖτο ὁ ἀναφαίτητος στυλοβάτης τῶν κυβερνήσεων. Ἡ πολιτική του ἐπιδεξιότης ἦτο τοιαύτη καὶ ἐξυκείτο μέχρι τοσούτου βαθμοῦ ὥστε εἰς τὰς ἐνεργείας του νὰ ὀφείλεται ἡ πτῶσις μιᾶς κυβερνήσεως. Διακρίνετο διὰ τὴν πολιτικὴν τέχνην, μεθ' ἧς κατώρθου τὰς πλειονοψηφίας νὰ τὰς κάμῃ μειονοψηφίας καὶ ἀνάπαλιν τὰς μειονοψηφίας νὰ τὰς κάμῃ πλειονοψηφίας. Τοιούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς μὲ σπινθηροβόλον πνεῦμα καὶ δαιμονίαν δραστηριότητα υἱὸς εἶνε ὁ ἤδη βουλευτὴς Πατρῶν κ. Ἰωάννης Γ. Ροῦφος. Ἡ οἰκογένεια τῶν Ρούφων εἶνε συνδεδεμένη ἀρρήκτως μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἰδιαίτατα μὲ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Ἡ κρατεῦσα τῆς Πελοποννήσου ὅ,τι ἔχει ἐξωραϊστικὸν, καλλωπιστικὸν, καλὸν, παρουσιάζον αὐτὴν ὡς μίαν τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν πόλεων καὶ λόγῳ ὑγιεινῆς, οἰκοτομίας, καθαριότητος τὸ ὀφείλει εἰς τὴν δράσιν τῆς οἰκογενείας Ρούφων. Δὲν ἐρείσθη οὔτε κόπων, οὔτε θυσιῶν ἡ ἱστορικὴ αὕτη τῶν Πατρῶν οἰκογένεια ὅπως μεγαλύνῃ τὰς Πάτρας καὶ ὅπως καταστήσῃ εὐημεροῦσαν τὴν Πατραϊκὴν κοινωνίαν. Ἀφιλοκερδὴς, ἀνυπόκριτος, τέλειος ζέντελμαν ὁ Γεώργιος Ροῦφος δὲν ἐφείσθη ἰδίων χρημάτων διὰ νὰ συνδέσῃ τὴν νεοτέραν ἱστορίαν τῆς Πατριαρχικῆς του οἰκογενείας μὲ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῶν Πατρῶν. Ἡ πλουσία οἰκογένειά των κατέστη πτωχὴ, θυσιάσασα τὸ χρῆμά της ὑπὲρ τῶν τοπικῶν καλῶν τῶν Πατρῶν. Φέρουν οἱ ἀπόγονοι ἤδη τὸν Ρούφων ἄριστον δι' αὐτοὺς παράσημον τὴν τιμιότητα καὶ τὴν πενίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΡΟΥΦΟΣ *Βουλευτὴς Πατρῶν*

Μὲ τοιαύτας κληρονομικὰς ἀρετὰς ἐφοδιασμένος ὁ κ. Ἰω. Γ. Ροῦφος κατῆλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα. Μεμορφωμένος ἄριστα, ἐπανειλημμένος ἐπισκεφθεὶς τὴν Εὐρώπην, καταγίνας μετὰ ζήλου εἰς τὴν μελέτην τῆς παρ' ἡμῖν πολιτικῆς κατιστάσεως, ἐμβαθύνας εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τε γενικῶν καὶ τῶν τοπικῶν ζητημάτων, μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν, μὲ εὐ-

στρωγον πτεῦμα, διορατικότητα, δραστηριότητα ἐσυνέχισε τὸ πολιτικὸν σταδιον τοῦ ἀειμνήστου πατρός του. Τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν κόμμα ἐν Πάτραις τοῦ Γεωρίου Ρούφου συνεστειρώθη ἀμέσως ζωηρόν, ἐνθουσιώδες περὶ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἰω. Γ. Ρούφου καὶ ὁ ἀντάξιος μόνος υἱὸς τοῦ διαπρεποῦς ἐκείνου πολιτευτοῦ ἐξελέγετο διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφρίας βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ τότε νεοεκλεγέντος Ἰω. Ρούφου τὸ γιγαντιαῖον κόμμα τῶν Ρούφων ἀνεγεννήθη, ἐγιγαντώθη καὶ πάλιν. Ὁ ἐκλεκτὸς τῶν δὲν ὑστέρησεν, ἀλλ' ἐφάνη ἀντάξιος υἱὸς τοῦ πατρός του εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς δραστηριότητός του ἀνέτυξε καὶ ἐμεγάλυνεν. Παλαίσας κατὰ ἰσχυροῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου Ρούφου ἐπεφράτησεν ἐν Πάτραις, νεώτατος ἐπέτυχε νὰ ἐπιβληθῇ, νὰ τυχάνῃ δὲ ὄχι μόνον ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνδυαζόμενοι ὁμόφρονες φίλοι του τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων Πατρῶν. Τὸν κ. Ἰωάννην Ρούφον χαρακτηρίζει ἡ εἰλικρίνεια. Εἰλικρινὴς πρὸς τοὺς φίλους του, ἀποστηριχτὴς των θερμός, ὅσον ἀτάλαντος κινδυνώδης διὰ τοὺς ἐχθρούς του. Ὁ ἐν Πάτραις οἰκός του εἶνε ἀνοικτὸς ἡμέραν καὶ νύκτα ὅπως δεχθῇ τοὺς φίλους τοῦ κόμματος. Ὁ κ. Ἰων. Ρούφας ἀκούραστος ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτὸς ἀκούει τὰ παράπονα τῶν πρὸς αὐτὸν καταφευγόντων καὶ τρέχει ὅπου αἱ νόμιμαι ἀπαιτήσεις τῶν ἐκλογέων του τὸν καλοῦσιν. Οἱ φίλοι του τὸν ἀπορέουν. Ἡ ἀφοσίωσίς των πρὸς τὸν ἀρχηγόν των εἶνε ἐκ τῶν σπανίων. Ὁ κ. Ἰωάν. Ρούφος δὲν ἔχει μόνον φίλους. ἔχει θύματα. Κόμμα, οἷον τοῦ Ρούφου, τὸ ὁποῖον διεξάγει ἐκλογὰς μὲ φανατισμόν, μὲ θυσίας, δὲν εἶναι δυνατὸν παρά πάντοτε νὰ ἐπιφανῇ καὶ νὰ νικῇ ἐν τῇ Ἀλφαπόλει τῆς Πελοποννήσου.

Ἐπὶ πειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων ὁ κ. Ἰω. Γ. Ρούφος παρακαθηται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Φύσις εὐγενής, τζέντελμαν, μὲ ἄφοβον πάντοτε κεφαλὴν, μὲ ἰπποτικὸν παράστημα, εὐθυτενὴς, κρυσηνὴς, μειλίχιος, καταδεκτικώτατος ἀπολαύει τῆς ἀγάπης τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἀπορείας τῶν φίλων του. Λυχνοφορεῖ πάντοτε τὴν πολιτικὴν του ἰσχὺν, ὅταν τὸ κόμμα, εἰς ὃ ἀνῆκε κατέχει τὴν ἐξουσίαν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου. Ἐν τῇ Βουλῇ καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του ἐπιμένει εἶναι χρῆσιν τῆς ψήφου του. Ἐκ τῶν εὐφραδῶν ρητόρων, ἀθεαρὸς ἀγορητὴς, ὁμιλῶν μετὰ δριμύτητος καὶ διρτιώτητος. Πλειστάκις ἐπὶ σοβαρῶν ζητημάτων λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἐκ τῆς θέσεώς του Ἐπιδεικνύεται ὅταν ἀγορεύει ὡς ἀντιπολιτευόμενος. Χειμαρρώδης ὁ λόγος του. Ἀκούεται μετὰ προσοχῆς καὶ συναρπάζει τὸ ἀκροατήριόν του. Καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν ἐν Πάτραις εἰς διαλαλήσεις καὶ ἐκλογικὰς συναθροίσεις ὁμιλεῖ μετὰ περισσῆς ζωηρότητος καὶ φανατίζει τὸ ἐκλογικὰ πλήθη. Ἐπιδέξιος διοργανωτὴς ἐκλογῶν, σταθμίζων τὰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας του καὶ προπαρασκευάζων τὸ ἐκλογικὸν ἔδαφος μετὰ βεβαιότητος ἐπιτυχίας. Ὡς βουλευτὴς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀνῆκεν εἰς τὸ Τριουπιστικὸν κόμμα καὶ κατόπιν εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη. Κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπέτυχεν ἐν Πάτραις ὡς Θεοτοκικὸς μεθ' ἑνὸς ἐκ τῶν φίλων του, παφέρεντε δ' εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη μέχρι τῶν μέσων τῆς παρελθούσης βουλευτικῆς συνόδου, ὁπότε διαφωνήσας μὲ τὸν κ. Προϋπουργὸν ἀπεχώρησε τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐτάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ διαπρεποῦς ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη. Κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς παρούσης Βουλῆς διεξήγαγε μετὰ τῶν συναδέλφων του κκ. Ἀθ. Μισούλη καὶ Γ. Σ. Καραϊσκάκη σφοδρότατον πόλεμον κατὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς πιστώσεως πρὸς μετάκλησιν διὰ τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν τοῦ Γάλλου διοργανωτοῦ ναυάρχου Φουρνιέ. Ἡ ζωηρὰ στάσις του ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐπεροτήθη καὶ ἐλέυσε τὰς ἐπευφημίας τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. Γνώστης κατὰ βάθος τοῦ σταριδικοῦ ζητήματος.

* *
*

Ν. Τριανταφυλλάκος.—Ὁ βουλευτὴς Μαντινείας κ. Ν. Τριανταφυλλάκος εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἀνδρῶν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ, οἵτινες ἀνέδειξαν ἐκυτοὺς μόνοι. Ἄνευ τῆς βοηθείας ἄλλου, χωρὶς κληρονομικὰς περιγαμηνάς, εἰρράσθη, ἔδρασεν, ἐκοπίασε, κατέβαλε κόπους καὶ θυσίας καὶ ἔχων ὡς μόνα ἐφόδια τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν καὶ τὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς του ὑψώθη εἰς ὕπατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας. Ἀνὴρ ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ σπανίας δραστηριότητος κατέγινε εἰς τὸ νὰ τιμήσῃ καὶ ἑαυτὸν καὶ νὰ φανῇ καὶ χρήσιμος εἰς τὴν Πατρίδα του. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀλληλοθαυμασμοῦ τὴν ὁποίαν διεγόμεθα καὶ εἰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰσχυροὶ ἐκμηδενίζουσι τὰς μοναδικὰς ἰκανότητας ἡ εὐδοκίμησις ἀνδρῶν τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ κ. Ν. Τριανταφυλλάκου πρέπει νὰ τυγχάνῃ ἰδιαιτέρου δημοσίου ἐπαίνου.

Ὁ κ. Νικόλαος Τριανταφυλλάκος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του κατεπάγη εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὁπόθεν ἐξῆλθε διδάκτωρ ἐπιπτάσας τὰ συγχαρητήρια καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἐξετασάντων αὐτὸν καθηγητῶν. Λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ διεκηγορεῖν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι, τῇ Τριπόλει, λίαν εὐδοκίμως. Ἐγραπτὴς τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, μελετητὴς ὀτορρὸς τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων νομικῶν ζητημάτων κατέλαβεν ἐνωρὶς ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ σώματος. Εἶχε προκισθῇ διὰ τοῦ σπανίου χαρίσματος τῆς εὐφραδείας. Καὶ ὅπαν ἐν τοῖς κοινικοῖς δικαστηρίοις εἴτε ἐσυνηγόρει ὑπὲρ κατηγορουμένου πελάτου του εἴτε ἐκατηγόρει ἄλλον ὡς πολιτικὸς ἐνάγων ἐχαρίζετο μετὰ τόσης εὐχερείας τὸν λόγον καὶ ἀνέπτυσσε μετὰ τόσης πειστικότητος τὰ ἐπιχειρήματά του, ὥστε συνήρπαζεν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ δικαστὰς καὶ ἀκροατάς. Ἐκτὸς δὲ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων εἶχεν ἀρετὴν πελατείαν καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ἡ νομικὴ του γνώμη, συμβουλὴ, ἐπὶ πολιτικῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων ἀπετέλει κῦρος. Ὀφείλετο δὲ ἡ μεγάλη αὕτη νομικὴ του ἀξία καὶ ἡ πεποίθησις πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦ δικαστικοῦ κόσμου εἰς τὴν ἀξίαν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης του σοβαρὰν ἀπόρροιαν ἐμβριθῶν σάφεων. Τοιοῦτος ὡς διηγόρος, ὡς νομικὸς ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλάκος ὢν γνωστότατος καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του, τῇ Μαντινείᾳ πρὶν πολιτευθῇ. Ὅταν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ
Βουλευτὴς Μαντινείας

τὸ πρῶτον κατῆλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μαντινείας ἔτυχε τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἡ φήμη περὶ τῆς ἰκανότητος του καὶ τῆς ἀξίας του εἶχε προτρέξει αὐτοῦ καὶ εἶχεν ἐξεγείρει ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἐκλογέων Μαντινείας. Αἱ ὁμιλίαι του εἰς τὰς τότε διαλαλήσεις καὶ τὰς ἐκλογικὰς συναθροίσεις ἐξηφάλιζον αὐτῷ τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν. Ρήτωρ ἄριστος, ἐγκυκλοπαιδικὸς, μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν, μὲ ἀρετὰς εἰλικρινείας καὶ πατριωτισμοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλάκος. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ του εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὰς πρώτας συνεδριάσεις κατέλαβεν ἐπιφανῆ θέσιν. Συμμετέσχεν ἀμέσως τῶν συζητήσεων καὶ ἐπὶ γενικῶν θεμάτων καὶ ἐπὶ εἰδικῶν τοιούτων. Εὐφραδέστατα ὁμιλῶν, ἀγορεύων μετὰ δεινότητος, ἐπεβλήθη. Ἐτέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων του βουλευτῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Μὲ βροντώδη, ἰσχυρὰν φωνὴν καὶ μὲ τὸ ὄντως ἀθλητικὸν του σῶμα ἐδέσποζε τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ζωηρὸς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως, πείσμων εἰς τὰς ὁμιλίας του, καταγινόμενος μετὰ δεξιότητος εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην του. Κάμνει χρῆσιν εἰς τὰς ἀγορεύσεις του ὅταν πρόκειται νὰ ἐπιβάλῃ τὰς γνώμας του καὶ ξένων συγγραφέων. Δὲν ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ἀμελέτητος καὶ διὰ τοῦτο ἀκούεται μετὰ προσοχῆς καὶ συναρπάζει τὸ ἀκροατήριόν του.

Εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἦτο ἐκ τῶν πρώτων ὀλίγων βουλευτῶν οἵτινες ἠκολούθησαν τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Α. Ράλλη. Πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ νεοπαγοῦς τότε κόμματος ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλάκος δὲν ἐφείσθη κόπων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐδημοσιογράφει εἰς τὸ τότε ἡμιεπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος, τὴν «Ἐφημερίδα». Ἐν τῇ Βουλῇ ἐμάχετο ἀθεαρῶς κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ του. Ὅταν ὁ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴς κ. Δ. Ράλλης ἐκρημάτισε κυβέρνησιν ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὁ κ. Νικόλαος Τριανταφυλλάκος συμμετέσχεν αὐτῆς ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Καίτοι ἡ κυβέρνησις ἐκείνη, ἤτο κυβέρνησις ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν, παροδική, προσωρινὴ, οὐχ ἧττον ὁ κ. Τριανταφυλλάκος ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰργάσθη μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας. Μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλάκος ἀποσυρθεὶς τοῦ κόμματος τοῦ κ. Ράλλη ἠκολούθησε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Καλαβρύτων πολιτευτοῦ καὶ ἤδη Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. Ὁ κ. Ζαΐμης μεγάλως ἐξετίμησε τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀξίαν καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἐκ Μαντινείας βουλευτοῦ, ἐν τῷ Ζαϊμικῷ δὲ κόμματι ἐτέχεν ὁ κ. Τριανταφυλλάκος θέσιν ὑπαρχηγοῦ. Ἡ γνώμη του ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ Ζαϊμικοῦ κόμματος καὶ ἐπὶ τῶν μέτρων τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ἐγίνετο ἀσπαστή. Ὁ κ. Ζαΐμης κατὰ τὰς προθυπουργίας του ἀνέθετο αὐτῷ πότε μὲν τὴν διοίκησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πότε δὲ τοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Εἰς τὸ ὑπουργικόν του ἀξίωμα ὁ κ. Τριανταφυλλάκος ἐπέδειξεν ἐπιζηλα προτερήματα. Ἐν τῇ πολυδαιδάλῳ διοικήσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν χάρις εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν του καὶ τὴν αὐστηρότητά του ἐπέτυχε τὴν διόρθωσιν πολλῶν ἐλλείψεων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Κρήτης.

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς Κρήτην ὁ κ. Τριανταφυλλάκος μετὰ τῶν πλείστων Ζαϊμιακῶν προσεχώρησεν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη. Παρὰ τῷ κόμματι τούτῳ κατέχει ἐπιφανεστάτην θέσιν. Ὡς ἰδιώτης εὐποσήγορος, εὐγενέστατος, συζητητικώτατος, ἀκούραστος, προσηνὴς. Κέκτηται ἀρκούσαν περιουσίαν ὥστε νὰ εἶναι ὑλικῶς ἀνεξάρτητος. Ἐπὶ πειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων ἐκλέγεται βουλευτὴς καὶ ἡ ἐπαρχία Μαντινείας ἰδιαζόντως ἐκτιμᾶ αὐτὸν διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφέρον του.

* *
*

Λ. Πετμεζᾶς. — Ἐκ τῆς γνωστῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Καλαβρύτων, ἥτις πολλὰ προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος, καταγόμενος ὁ Λεωνίδας Πετμεζᾶς διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἐν τῇ Βουλῇ. Ὅπως τοὺς Ζαΐμαις, οὕτω καὶ τοὺς Πετμεζαίους ἐτίμησαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος διὰ τῆς ψήφου των οἱ Καλαβρυτινοί. Εἰς τὸ παρελθὸν ἐκφωνεῖ κατέχων θέσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὁ Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς ὁ Κυβερνήτης ἐπικαλούμενος· οὗτος ὢν βοὴν ἀγαθὸς ἐδέσποζε τοῦ βήματος ἐφ' ὅλων τῶν συζητήσεων. Ἐπίσης ἐπέλεπτον μέλος κατὰ τὰς πολλὰς βουλευτικὰς περιόδους τοῦ Κοινοβουλίου ἦτον ὁ Σωτήριος Πετμεζᾶς. Ὅπως καὶ οἱ Ζαΐμαι οὕτω καὶ οἱ Πετμεζαῖοι ἀνῆλθον εἰς τὰ ὕψατα ἀξιώματα τῆς Πολιτείας καὶ διετέλεσαν Ὑπουργοί. Ὁ Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς διετέλεσεν ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν πρώτην πρωθυπουργίαν τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ τότε νέπτου ἐν τῇ Βουλῇ κόμματος, τοῦ Τρικουπικοῦ. Ὁ Σωτήριος Πετμεζᾶς διετέλεσεν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὰς πρωθυπουργίας τοῦ μακαρίτου Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου, ἦτο δ' εἷς ἐκ τῶν στυλοβατῶν τοῦ Κουμουνδουρικοῦ κόμματος. Τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀποθανόντων Πετμεζαίων ἐσυνέχισεν ὁ Λεωνίδας Πετμεζᾶς, ἀποδοθεὶς εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα νέος ἀόμη. Ἀποπερατώσας τὰς σπουδάς του ἐν τῷ ἐντεῦθα Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ λαβὼν διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐτίμησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Πάτραις, θερμότατα συνηγορῶν καὶ φροντίζων ὑπὲρ τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του Καλαβρυτινῶν. Ζωηρός, εὐθαρσής, εὐφραδὴς κατέλαβεν ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ δικηγορικῷ κόσμῳ τῆς πρωτευούσης τῆς Πελοποννήσου. Δὲν ἐπαύσατο, ἀκαμάτης καὶ δραστήριος ὢν νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς Καλαβρυτινούς. Αἱ πρὸς τοὺς συνεπαρχιώτας του πολιτικαὶ καὶ ὡς διαιτήτου καὶ ὡς ἰδιώτου ὑπηρεσίαι τοῦ ἐξετιμήθησαν ἀρκούντως ὑπ' αὐτῶν καὶ ὅταν τὸ πρῶτον ὁ Λεωνίδας Πετμεζᾶς ἐξελέγη ὡς βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Καλαβρύτων ἐτύγχανε τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τῶν Καλαβρυτινῶν. Ζωηρὸς καὶ ἀκούραστος διῆλθε κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς πρώτης ἐκλογῆς ὁπωσηφρωτιμός του ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας του καὶ τὰ ὀρεινότερα χωρία καὶ ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ ἀντιλήφθη ἰδίοις ὄμμασι τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν των. Ἡ πρᾶξίς του αὕτη ἐκτιμήθη καὶ ἐξήρθη ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΕΤΜΕΖΑΣ
Βουλευτὴς Καλαβρύτων

Εἰσελθὼν εἰς τὸ κοινοβούλιον κατέλαβεν ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Εὐφραδὴς ἐπέδειξε ῥητορικὴν δεινότητα λαμβάνων τὸν λόγον εἰς διαφόρους συζητήσεις καὶ ἐπὶ γενικῶν θεμάτων καὶ ἐπὶ τοπικῶν τοιούτων. Ἐσυνηγόρησεν ἐπαινετῶς ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἐπέτυχε τὴν πλήρωσιν πολλῶν τοιούτων ἐπαρχιακῶν ἀναγκῶν ὅταν τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκεν ἀνήρχετο εἰς τὴν ἐξουσίαν. Εἰς τὰς Ἀθήνας διαμένων ἐφρόντιζεν ἀκουράστως ὑπὲρ τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ψήφων του ἐκλογέων. Τριακοστὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα ἐπάλαιεν ἐκ τῶν πρώτων διὰ τοῦ λόγου καὶ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἐκ τῆς θέσεως του ὑπὲρ τῆς ἐπιφανείας τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματός του. Ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης μεγάλως ἐξετίμα τὴν ἱκανότητά του καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρετάς του. Ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν δεκαεπτὰ βουλευτῶν, οἵτινες ἀποχωρήσαντες τοῦ κόμματος τοῦ Δηλιγιάννη καὶ ταχθέντες μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπέφερον τὴν πτῶσιν τῆς ἐπὶ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ προτιλευταίας κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ κ. Θεοτόκη εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τριακοστικοῦ κόμματος ἐπτόησε μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἐκ Κερούρας πολιτευτοῦ, εἰς ὃ διετέλεσεν ὑποστηρίζων ὁ ἀοιδὸς μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του. Γνώστης καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ πολιτικοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος ἔλαβε πολλάκις τὸν λόγον ἐπ' αὐτοῦ καὶ διεφώτισε διὰ τῶν γνώσεών του τὴν Βουλήν. Εἶναι δὲ καὶ ὁ ἐπιτηδὲς ἐπιστάμενος μελέτης τὴν λέξιν, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος πρὸς ἀνεπαύφισιν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ πολιτίμου τούτου προϊόντος τοῦ Κράτους. Αὐτὸς πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἑνιαίας Ἑταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς σταφίδος. Τὴν ἰδέαν του ταύτην, τὴν σωτήριον διὰ τὸν σταφιδικὸν κόσμον τῆς Πε-

λοποννήσου, ἀφοῦ τὴν ἐβασάνισε καλῶς, τὴν κατέστησεν ἐν ὑπομνήματι, τὴν ὑπέβαλεν εἰς τὸν ἀείμνηστον ἐπιχειρηματίαν Ἰω. Πεσμαζόγλου, ὅστις καὶ τὴν ἐπραγματοποίησεν ἱδρύσας τὴν Ἑταιρίαν τῆς Ἑνιαίας. Οἱ σταφιδικοὶ πληθεσμοὶ δὲν μποροῦζουν τὸν Πετμαζόγλου διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑνιαίας πρέπει νὰ εὐλογῶσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου τὴν προστοβιοτίαν, τὴν ἡμετέραν πρὸς κατοχυρωσὶν τῆς Ἑταιρίας Λεωνίδου Πετμεζᾶ.

Ὁ Λεωνίδας Πετμεζᾶς ἐν τῇ Βουλῇ ὀλίγ ἅπαξ ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν συζητήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διεκρίνετο διὰ τὴν φιλοπατρίαν του. Μὲ σπανθηροβάλον πνεῦμα, μὲ ἀξείαν ἀντίληψιν, ἐξετιμάτο ὑφ' ὅλων καὶ τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν ἐκλογίων του. Φύσις καθ' ὅλα πεφροντισμένη διὰ τὴν πολιτικήν. Ζεσταμένος μὲ ὅλον τὸν πολιτικὸν κόσμον. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ΙΗ' βουλευτικῇ περιόδῳ ἐξηκολούθησεν ἐπιστηρίζων καὶ διὰ τῶν λόγων καὶ διὰ τῆς ψήφου τὸν τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Θεοτόκη. Μετὰ τὴν λῆξιν ὅμως τῆς παρελθούσης βουλευτικῆς συνόδου, κατὰ τὰς διακοπὰς αὐτῆς, τὸν μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, διαμένων εἰς Σουδενὰ τῶν Καλαβρύτων ἔπαθεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας καὶ ἀπεβίωσεν. Ἡ ἐπαρχία Καλαβρύτων ἀλάλητος ἐκάθησεν ἐν ἀλήστῳ πένθει τὸν πολύτιμον ἀντιπρόσωπόν της. Γενομένης ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς πρὸς πλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου του κενοθείσης θέσεως ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ υἱὸς τοῦ Λεωνίδου Πετμεζᾶ κ. Ἀριστόβουλος Πετμεζᾶς, μόνος ἐπαξίως ὑποψήφιος καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁποίου παρητήθησαν ὅλοι οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι. Ἡ παντηγυρικὴ οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἐνθουσιώδης ἐκλογὴ τοῦ κ. Ἀριστοβούλου Λ. Πετμεζᾶ εἰς ἀναλήψεωσιν τοῦ πατρός του ἀποδεικνύει τὰ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τῶν Πετμεζαίων αἰσθήματα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς ἐνθέρμου, τὴν ἀμέριστον τῶν Καλαβρυτινῶν.

Ὁ κ. Ἀριστόβουλος Λ. Πετμεζᾶς νέος ἔτι ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν μὲ ἀρκετὰ προτερήματα, ἐγνώσθη ὅτι θὰ συνεχίσῃ εὐδοκίμως τὸ πολιτικὸν στάδιον καὶ τοῦ μακαρίτου πατρός του καὶ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς καὶ πολιτικῆς οἰκογενείας τῶν Πετμεζαίων.

* *
*

Ι. Κουντουριώτης. — Αἱ τρεῖς ἡρωϊκαὶ νῆσοι, αἱ προσφέρασαι τοὺς ἀνιδιοτελέστερους ναυτικοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος παρ' ἡμῖν τιμῶσι διὰ τῆς ψήφου των καὶ ἀποστέλλουσιν ὡς ἀντιπροσώπους των εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ἀπογόνους τῶν ἡρωϊκῶν ἐκείνων οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι συνέδεσαν διὰ θυσιῶν αἷματος καὶ χρήματος τὸ ὄνόματά των μὲ τὴν ἑλληνικὴν πολιγενεσίαν καὶ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα χρυσοῖς γράμμασιν ἀνεγράφησαν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τοιαύτην τιμὴν καὶ τοιαύτην δόξαν ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας οἱ ἀπόγονοι ἐκλογεῖς ἤδη τῶν τριῶν ἡρωϊκῶν νήσων. Οἱ Κουντουριῶται, οἱ Μιαούλιδες, οἱ Τσαμαδοί, οἱ Κανάριδες, οἱ Μακρυγιαννάκαιοι καὶ οἱ λοιποὶ ἐξακολουθοῦν καὶ εἰς τὸ ἔθνικὸν συνέδριον, ὅπως καὶ εἰς τὸν γιγάντιον ἀγῶνα τοῦ 1821, ν' ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Ὕδραν, τὰ Ψαρρά, τὸν Σπέτσας. Μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου Ὕδρας ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιφανῆ κατέχει θέσιν ὁ κ. Ἰωάννης Κουντουριώτης. Ἔγγονος τοῦ μεγάλου Κουντουριώτου, ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων παρεκάθησε εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον, ναύκληρος εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ καὶ τιμώμενος ἑκάστοτε εἰς ἑκάστην ἐκλογὴν ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν συμπατριωτῶν του.

Ὁ κ. Ἰωάννης Κουντουριώτης εἶναι ὁ μόνος ἐξ ὅλων τῶν ἀδελφῶν, ὅστις δὲν ἀνέβη εἰς τὸν ναυτικὸν πάλον. Ἐξέλεξεν ἄλλο στάδιον. Ἀποπερατώσας τὸν ἐγκύκλιον σπουδὰς του ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὁπόθεν ἀπελθὼν μὲ διδακτορικὸν δίπλωμα. Ὂν χρηματικὸς ἀνεξάρτητος δὲν ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, δὲν ἐκτίμησεν ὅμως νὰ παρίσχῃ δωρεάν, ὁπότε τῷ ἐζητεῖτο, τὴν νομικήν του γνώμην. Θέλων νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν Πατρίδα του καὶ ἔχων πάθος πρὸς τὸ διπλωματικὸν στάδιον εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου ἐπ' ὀλίγον διάστημα διετέλεσεν ἀκόλουθος. Μεμορφωμένος ἄριστα, κάτοχος ἑνὸς γλωσσῶν, εὐγενέστατος, προσηνής, κατέκτησε τὰς συμπαθείας τῶν γνωριζόντων αὐτὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς διδηγαδὸς ἀριστοκρατικῆς κοινωνίας. Ἐγκυκλοπαιδικός, μελετητὴς ἐκ τῶν ἀκουρέστων κέκτηται πλουσίαν βιβλιοθήκην, εἰς τὴν ὁποίαν διέρχεται τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του. Παρακολουθῶν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῶν δεξιοτέρων ζητημάτων κατὰ τὰς σχεπὰς συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἀποδεικνύεται γνώστης τῶν θεμάτων τούτων. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικωτέρων ζητημάτων καὶ ἐπὶ εἰδικῶν τοιούτων λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ἀμέσῳ μετὰ ζωηρότητος, πάντοτε ἀγνῶν εἶν ἀγόρευσίν του διὰ χρυσολογημάτων. Ὁ τοιοῦτος βουλευτὴς εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς Προσέρχεται ἐκ τῶν πρώτων εἰς ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ ἀποχωρεῖ τελευταῖος. Ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν κατέχει τὸ αὐτὸ ἑδώλιον εἰς τὴν δεξιὰν πέρυγα, καθήμενος πάντοτε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν ἑδωλίων, ἀπέναντι τῶν ἐπουργῶν. Τριακοστὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα ὅταν ἔτι ὁ ἀείμνηστος ἐκ Μεσολογγίου τολμητής, Θεοτοκικὸς ἤδη, διατηρῶν ὅμως εἰς τινα ζητήματα τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ κανονίζων ἐρίτε τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου του σημιώνει πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον γνώμην του, παρὰ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος Με-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Βουλευτὴς Ὕδρας

γαλοϊδεάτης, μεγαλόφρων, ἀναμιγνύμενος εἰς πᾶσαν πατριωτικὴν ἐνέργειαν, δρῶν μετὰ ζήλου εἰς ἐθνικὰς περιστάσεις καὶ ἐπωφελῶς ὡς ἐκ τούτου κάμινον χρῆσιν καὶ τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας καὶ τοῦ χρήματός του. Καίτοι μὴ ναυτικὸς, ἀλλ' ὡς ἀνήκων εἰς ναυτικὴν οἰκογένειαν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος ναυτικῆς νήσου, παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὰ τῆς ναυτικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας. Ἡ γνώμη του ἐπὶ ναυτικῶν νομοσχεδίων ἢ συζητήσεων ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν περίοδον προτεινόμενον νὰ λάβῃ ἡ τότε συβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ μέτρα πρὸς βελτίωσιν τῆς κατασταστάσεως τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἔλαβε τὸν λόγον ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ διὰ μακρῶν ὡμίλησε περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυτικοῦ μας. Ἡ ἀγόρευσις του ἐκείνη ἀποκαλυπτικωτάτη περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πολεμικῶν πλοίων μας τοῦ Ναυστάθμου, τῆς ὑποβρυχίου ἀμύνης, τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων ἐνεποίησε κατάπληξιν εἰς τὴν Βουλὴν, ὁ δὲ ἀθηναϊκὸς τύπος εὔφημον ἐποιήσατο μνείαν τῆς ἀγορεύσεώς του ἐκείνης καὶ συνεχῶς τὸν κ. Κουντουριώτην διὰ τὴν σθεναρὰν καὶ ἀποκαλυπτικωτάτην ἀγόρευσίν του. Ζωηρὸς, ἀκούραστος, δραστήριος, νέος ἀκμὴ μὲ ἐπὶ μέλλον συγκεντρώνει τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν Ὑδραίων, οἱ ὁποῖοι ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως τιμῶσιν αὐτὸν πάντοτε διὰ τῆς λευκῆς ψήφου των.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ
Βουλευτὴς Σπετσῶν

* * *

Χρ. Καστριώτης. — Ὁ πρεσβύτερος λόγῳ ἡλικίας βουλευτὴς τῆς παρούσης ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου, καταλαμβάνων δυνάμει τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς τὴν προσωρινὴν θέσιν τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου. Τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ τῆς νήσου Σπετῶν, τῆς γεννητείρας του πόλεως κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Ἰάσωνος Μπουμπουλῆ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ, γαμβροῦ τοῦ ἐγγαίου πολιτευτοῦ κ. Ἀλεξ. Σκουζέ. Ὁ κ. Χρῆστος Καστριώτης ἀνήκει εἰς γνωστὴν ἀνὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ κέντρα ἐμπορικὴν οἰκογένειαν. Κατέγινεν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς ἐπιχειρήσεις ναυτικάς, ἐφοπλιστικὰς ἰδίας. Τολμηρὸς ἐπιχειρηματίας δὲν περιωρίσθη ἐν τῇ ἐργασίᾳ του εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐξέδραμεν καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ἐργασθεὶς ἐφφῶς καὶ τολμηρῶς ἀπέκτησεν οἰκοσιαραν περιουσίαν. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν προσφιλῆ του νῆσον Σπέτσας ἔφανη ποικιλοτρόπως διὰ τοῦ χρήματός του καὶ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς κοινωνικῆς του θέσεως χρήσιμος εἰς τοὺς συμπατριώτας του. Εἰς πτωχοὺς διένειμε χρήματα, εἰς ἄλλους ἐπῆλθεν ἀρωγὸς διὰ τῆς παροχῆς συνδρομῆς καὶ ἐργασίας. Ἔντεκα τῆς εὐεργετικῆς ταύτης δράσεως του, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ προσηνοῦς χαρακτῆρός του κατέκτησε τὰς συμπαθείας τῶν Σπετιωτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξωτερίκευσαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψίν των ταύτην ἐκλέξαντες αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον. Συνετὸς καὶ σώφρων ἄνὴρ συνεργίζει καὶ ὡς πολιτευτὴς τὴν ἰδιωτικὴν του δρᾶσιν ὑπὲρ τοῦ τοπικοῦ καλοῦ τῆς ἡρωϊκῆς νήσου, ἐξ ἧς κατάγεται καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς βελτιώσεως τῶν συμπατριωτῶν του. Τρὶς κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Προσωρινοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς λόγῳ τῶν πρεσβείων του κατὰ τὰς τρεῖς παρελθούσας βουλευτικὰς συνόδους. Κατὰ τὸ διήγχρόνιον διάστημα, καθ' ὃ προσωρινῶς διηύθυνε τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς διεκρίθη διὰ τὴν ἀμεροληψίαν του, ἔτυχε δὲ ἔνεκα τούτου τῶν ὁμοθύμων εὐχαριστιῶν τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν ἔκλογὴν τοῦ τακτικοῦ Προέδρου. Ἐκτεθεὶς ὡς Θεοτοκικὸς ὑποψήφιος καὶ ἐκλεγεὶς ὡς τοιοῦτος ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ διὰ τῆς ψήφου του τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ ἐκ Κεφαλίνου πολίτευτοῦ.

* * *

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΝΑΡΑΣ
Βουλευτὴς Βόλου

Γ. Λαναρᾶς. — Ἐκ τῶν ζωηροτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου. Γίνημα καὶ θρέμμα τοῦ Βόλου ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας κατέγεινεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν σχέσεων μετὰ τῶν ἐκλογέων συμπατριωτῶν του. Ἀκοπίνητος, δραστήριος προσέφερε εἰς ἀνομοιὰς του ὑπηρεσίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸν λιμὸν τοῦ Βόλου, σπεύδων πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ἐπιθέσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του, ἀσθμαίνων, ἱδρώνων εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ, νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ ἕνα μόνον ἐκλογέα. Διὰ τῆς ἐργασίας του αὐτῆς κατέστη δημοφιλὴς παρὰ ταῖς κατωτέραις ἴδιος κοινωνικαῖς τάξεσι τοῦ Βόλου. Ὁ μικρὸς λαὸς, ὁ ἐλεγεὶς λαὸς, ὁ εἰς ἐλεγὸς ὑψουμένος τὸ ἐλεγικὸν φρόνημα, ὁ σχηματίζων τὸ κοινῶς λεγόμενον ἐλεγικὸν ζεῦμα, ὁ ἀνδρεικνύων βουλευτὰς καὶ ὁ χαιδακώνων ἰσχυρὰς ὑποψηφιότητας, συνετάγη ἀμέσως μὲ τὸν κ. Γ. Λαναρᾶν. Τὸ ἐλεγεῖον σύνθημα «Λαναρᾶς» ἐξήχετο ἀπὸ τὰ στήθη τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς αὐτῆς ἰσχύος ἐρειδόμενος ὁ κ. Γ. Λαναρᾶς διεξεδίκησεν ὡς ὑποψήφιος κατ' ἀρχὰς τὴν Δημαρχίαν Βόλου. Ἀλλὰ τῆς Δημαρχιακῆς θέσεως ἦσαν κάτοχοι ἰσχυροὶ τοῦ τόπου πολιτευόμενοι καὶ ὁ κ. Λαναρᾶς ἀπέτυχεν. Δὲν ἀπεθαρρύνθη. Ἐξακολούθησεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν ἀνιμένων τὴν ἐκανοποίησίν του, τὴν ἀμοιβήν του. Ζωηρότατος διεξεδίκησε βῆμα πρὸς βῆμα, καὶ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν εἰς ἑκάστην δημαρχιακὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τὴν ἐπιτυχίαν του. Ὁ ἐπιμένων νικᾷ. Λέγει τὸ σοφὸν λόγιον. Καὶ ὁ κ. Γ. Λαναρᾶς ἐν τῇ ἐπιμονῇ του καὶ τῇ ὑπομονῇ του ἐνίκησεν. Ἐλέυχε βουλευτὴς κατὰ τὰς προταρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ ἀντιταχθεὶς πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους ἰσχυροὺς πολιτευομένους τοῦ Πηλίου ἡρωλούθησε τὸν ἀείμνηστον Δημητρίανην ἐν τῇ Βουλῇ, τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀπείου ἐδίδαξεν. Ζωηρότατος ὅλως ἦτον ἐκεῖς τῆς Βουλῆς ἦτο καὶ τοιοῦτος ἐν τῇ Βουλῇ ἀναμιγνυόμενος εἰς τὰς σφοδροτέρας συζητήσεις. Ὁμιλεῖ εὐχερῶς. Ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ πάλιν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, ἐξηφάλισε δ' οὕτω ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βόλου ἴδιον κόμμα, προσεχόμενον ἰδίως ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις. Ἐν τῇ παρούσῃ βουλευτικῇ περιόδῳ ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δ. Γ. Ῥάλλη. Τελευταῖον γενομένης ἀνατληρωματικῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἐν Βόλῳ ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος ἐναντίον ἰσχυροῦ κομματικοῦ ὑποψηφίου, ἀλλ' ἀπέτυχε καὶ παρέμεινε καὶ πάλιν εἰς τὴν Βουλήν.

* * *

Κ. Αἰγιαλείδης. — Ἐκ τῶν νέων βουλευτῶν, γνωσιότατος ὅμως εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ τοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους ἀπὸ παλαιῶν ἐτῶν. Υἱὸς ἀρχαίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀδελφὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Πειραιῶς κ. Ν. Αἰγιαλείδου. Νεαρότατος ἀνεμίχθη εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς κινήσεως ἐν Ἀθήναις, τοσιωσότατος ἐπισκέπτης τῶν σαλονίων τῶν τότε ἰσχυόντων πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀναμιγνυόμενος εἰς πᾶσαν πολιτικὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἐκφράζων ζωηρότατα τὰ πλημμυροῦντα τὴν πατριωτικὴν του ψυχὴν ἐγκάρδια αἰσθήματα. Παρακολουθῶν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ συμμετέχων εἰς τὰ τῆς δημοσιογραφικῆς ἀθηναϊκῆς πλάης δημοσιογράφων καὶ διατυπώνων τὰς γνώμας του εὐθαρσῶς ἐπὶ ἑκάστου ἀνακοινουμένου ζητήματος πότε ἀνωνύμως καὶ πότε ὑπογράφων τὰ ἄρθρα του διὰ τῆς λέξεως «καί», ἥτις περιέχει τὰ ἀρχικὰ κεφαλαία τοῦ ὀνοματεπωνύμου του. Σκαθάτης τὴν κατωγὴν δηλαδὴ τὸν ἐν Ἀθήναις, ἔτυχε δ' διδιδατορικοῦ διπλώμα-

ΚΩΝ. ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΗΣ
Βουλευτὴς Σκοπέλου

τος τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ ἐξήσκησε τὸ διαιτητικὸν ἐπάγγελμα λίαν ἐπιτυχῶς κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ἀποφασίσας εἶτα νὰ πολιτευθῇ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του τῇ Σκοπέλῳ μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον, ὅπου διοικητικῶς ἐκάγετο ἡ ἐπαρχία του. Ἐκεῖ ἐξήσκησε τὸ διαιτητικὸν ἐπάγγελμα ἀριλλοκοφδῶς ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἀκούραστος, προσηνής, δραστήριος, συζητιτότατος, ὁμίλητικος ἀπέκτησεν ἀμέσως τὰς συμπαθείας τῶν Σκοπελιωτῶν καὶ τῶν Σκιαθιτῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐργασίας του ὑπὲρ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, ἐργατικωτατος καὶ ἀκούραστος ἀνεμίχθη καὶ εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς κινήσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βόλου. Κατέστη καὶ ἐκεῖ δημοφιλὴς καὶ ἀγαπητὸς καὶ μὲ τὴν δημοσιογραφίαν του δρᾶσιν καὶ μὲ τὴν ἀκούραστον συμμετοχήν του εἰς πολιτικὰς συναθροίσεις καὶ εἰς ἐκλογικοὺς συλλόγους. ὅπου μετὰ σπανίας εὐφραδείας ἠγόρευεν ἀναπτέσσων γνώμας φιλελευθέρους καὶ σωστικὰς τῆς παθητικῆς ἐθνικῆς καταπιέσεως. Πρὶν ἀκόμη ἐκλεγῇ βουλευτὴς ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ δήμου τῆς ἰδιαιτέρας του νήσου Σκιάθου ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ συνέδριον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐθνικῶν ναυτικῶν συνεδρίων, τοῦ ὁποίου πρόεδρος ἦτον ἡ ἐξεύρεσις κατάλληλον μέτρων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ πρὸς ὀργάνωσιν καὶ ἱδρύσιν τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, ἐκ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται σύνταξις πρὸς διατροφὴν τῶν ναυτικῶν τῶν γηραιάντων ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπιμερισμόντων κατ' ἔθος τὸν βίον των τὴν ἱστορίαν καὶ ἀγάπῃ ἐμπορικῆν ναυτιλίαν. Κατὰ τὸ συνέδριον ἐκεῖνο ὁ κ. Κωνστ. Αἰγιαλείδης ἀπεδείχθη ἐγκριτότατος τῶν πρὸς συζήτησιν ναυτικῶν θεμάτων. Μελετητής, παρατηρητικώτατος, κατήρτισεν ἑαυτὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν μόνος. Κατέγινεν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Ἡ ζωηρὰ ἀνάπτυξίς του εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς κινήσεως γενικῶς καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ τῶν ἐπαρχιῶν Βόλου καὶ Σκιάθου, ἡ παρακολούθησις ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῶν ἀπείρων ζωτικῶν ζητημάτων, ἡ διεφωτικὴ του ἐπεῖρα, κατέστησαν αὐτὸν ἕνα τῶν ἱκανωτέρων πολιτικῶν τοῦ παρόντος καὶ ἕνα τῶν ἐπιμελεστέρων τοῦ μέλλοντος.

Οὗτος ἄριστα μεμορφωμένος ἐπεδόθη εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν. Ἐξετίθη ὡς ὑποψήφιος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σκοπέλου μὴ ἔχων ἔθος ἐκφόδια πρὸς ἐπιφάνειαν τοῦ εἰδεῖ τὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἱκανότητά του. Ἐπέλασε κατὰ ἰσχυρῶν παλαιῶν κομμάτων ἐν Σκοπέλῳ καὶ Σκιάθῳ καὶ μὴ ἀπωθαρυνθεὶς ἐκ τῆς δι' ὀλίγων ψήφων ἀποτυχίας του ἐνέτεινε τὰς ἐρεύνας του, ἀνέπτυξε τὰς ἐκλογικὰς σχέσεις καὶ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἐπέτυχεν ὡς βουλευτής. Ἡ ἐκλογή του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σκοπέλου ἐχαρακτηρίσθη ἐπὸ τῶν ἐλευθεροφρόνων, τῶν φιλελευθέρων ποιμένων ὡς ἀπαρχὴ ἀποτινάξεως τοῦ παλαιοῦ βουλευτικοῦ κατεχηματισμοῦ. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Βουλὴν νεαρὸν ἀκόμη τὴν ἡλικίαν τοῦ κ. Κωνστ. Αἰγιαλείδου ἐκριτίσθη ὑπὸ πολλῶν γνωριζόντων τὰ πρωτεῖα τοῦ ἀνδρός, ἐσκαλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Διὰ τῆς ἐκλογῆς ὡς βουλευτοῦ τοῦ κ. Κωνστ. Αἰγιαλείδου ἡ ἐπαρχία Σκοπέλου ἀπέκτησεν ἐν τῷ ἐθνικῷ συνεδρίῳ ἀντιπρόσωπον ἱκανὸν καὶ τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων νὰ διερμηνεύῃ καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς προόδου αὐτῆς νὰ συνηγορῇ. Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Αἰγιαλείδης ἐν τῇ Βουλῇ ἅμα τῇ εἰσόδῳ του κατέλαβε μίαν ἐκ τῶν ἐγκριτῶν θέσεων. Ἔχων εἰς μέγαν βαθμὸν τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, ζωηρὸς εἰς τὸ ἀγορεύειν, δεινὸς εἰς τὸ ζητηρεύειν, εὐθαρσὴς λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων καὶ μετὰ σθένους ὁμιλεῖ ἐπ' αὐτῶν. Ἐπὶ ναυτικῶν ζητημάτων ἐπανειλημμένως ἔλαβε τὸν λόγον καὶ καθώρισεν ἀρχὰς ἐγγυαμένας τὴν ἐξασφάλισιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ὑποδειχθεὶς ὡς ὑποψήφιος ὑπὸ τῆς συμπολιτεύσεως. Πολλὰς φορὰς ἐκλήθη καὶ προήδρευσε τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς διευθύνας τὰς ἐργασίας αὐτῆς λίαν ἐπιτυχῶς. Ἀναλαβόντος τοῦ τακτικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Λεβίδου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπουσιάζοντος εἰς Εὐρώπην τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου κ. Θίνου Μπασιᾶ ὁ κ. Κ. Αἰγιαλείδης ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. ἐχειρίσθη δὲ ταῦτα μέχρι τέλους Αὐγούστου ἐ. ἔ. μετὰ προσοχῆς. Ἐκλεγεὶς ὡς Θεσσαλὸς παραμένει εἰς τὸ κόμμα τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἀσπάζεται. Ὁ κ. Θεσσάλης μεγάλως ἐτιμᾷ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς καὶ τὸν ἐνδόξου χαρακτῆρα τοῦ κ. Κωνστ. Αἰγιαλείδου.

* *
*

Ἀλ. Πλατῆς. — Ἡ ἐπαρχία Φθιώτιδος καθ' ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς ἱδρυσέως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τῶν ἱκανωτέρων καὶ ὀγκωτέρων λόγῳ φρονημάτων τοπικῶν στοιχείων της. Οἱ ἐπίλεκτοι ἄνδρες τῆς Φθιώτιδος ἔτυχον πάντοτε τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἐκλογέων των. Οἱ ἐργασθέντες καὶ ὑπὲρ τῶν γενικῶν καὶ ὑπὲρ τῶν μερικῶν τοπικῶν τοιούτων ἐξετιμήθησαν ἀρκούντως καὶ ἡ ἐκλογὴ ψῆφος τῶν πολιτῶν Φθιώτιδος ἀπέσταλεν αὐτοὺς συνεχῶς εἰς τὸ κοινοβούλιον ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν ἐπαρχίαν ταύτην μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων, τῶν πολυπληθεστέρων καὶ τῶν παραγωγικωτέρων τοῦ τόπου. Ἡ Φθιῶτις δυσκόλως ἠρεμονεῖ τὰς πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσίας τῶν ἀντιπροσώπων της. Φιλότιμος καὶ εὐγενὴς ὁ ἐκεῖ λαὸς ἀμοίβει διὰ τῶν αἱρετῶν ἀξιωμάτων τοὺς εἰλικρινῶς καὶ παρρησιαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφερομένους. Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τῶν τιμωμένων ἐπὸ τῆς ἀπεριορίστου ἐμπιστοσύνης τῶν Φθιωτῶν εἶναι καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Ἀλεξ. Πλατῆς.

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Πλατῆς ἀνήκει εἰς Φθιωτικὴν οἰκογένειαν συνδεδεμένην ἀρρήκτως μὲ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Κατάγεται ἐκ τοῦ δήμου Ὑπάτης, ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων δήμων τῆς ὀρεινῆς ταύτης ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἐκ τῆς οἰκογενείας του ἐπίλεκτον μέλος ἐπὶ ἀπέραντον σειρὰν δημαρχικῶν περιόδων διῴθυνε τὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπέρειν παρομιλοῦσα εἰς τὴν δημοτικὴν ἱστορίαν ἡ ἀπόλυτος αὐτὴ καὶ ὑπέρμαχος τιμητικὴ ἐμπιστοσύνη τῶν δημοτῶν Ὑπάτης. Ἔχων τοιαῦτα τοπικὰ καὶ ἐκλογικὰ κεφάλαια ὁ κ. Ἀλέξανδρος Πλατῆς ἐξετέθη τὸ πρῶτον ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς κατὰ τὰς προ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΛΑΤΗΣ
Βουλευτὴς Φθιώτιδος

χαρεισθείσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν συνδυασμῷ. Ἡ ἱκανότης του καὶ ἡ εἰλικρίνειά του καὶ ὁ ζῆλός του καὶ ἡ ἀφοσίωσίς του ὑπὲρ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῶν Φθιωτῶν ἐξησφάλισαν αὐτῷ τὴν ἐπιτυχίαν του. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς Θεσσαλὸς καὶ εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐκ Κεραύρας πολιτευτοῦ, ἐποστηρίζων ἐκ πεποιθήσεως, τὰς ἀρχάς του, ἀφοσιωμένος ἀπαδὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνήκῃ ὁμόμη, τιμηθεὶς ἐκ δευτέρου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὑπὸ τῶν συνεταιρωτῶν του.

Σώφρων καὶ συνετὸς πολιτευόμενος, ἐκ τῶν μετριοφρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν, κάμνει χρῆσιν ἐπωφελῆ ἐθνικῶς τῆς ψήφου του. Ἐργάζεται μετὰ δραστηριότητος καὶ ζήλου πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων συγκοινωνίας ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ, πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς Παιδείας διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ νέων σχολείων καὶ πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς διοικήσεως καθ' ὅλον τὸν Νομὸν Φθιώτιδος. Ἀκούραστος διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν φίλων του ἐκλογέων ἐγκατέστη ἰδιαζόντως ἐκ' αὐτῶν καὶ ὁ οἶκός του εἶνε πάντοτε ἀνοικτὸς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν πολυαρίθμων κομματικῶν φίλων του, οἵτινες λατρεύουσι τὴν πολιτευομένην ταύτην οἰκογένειαν.

Ἡ τοπικὴ κομματική του ἰσχὺς καὶ αἱ πρὸς τοὺς συμπατριώτας του ἐκλογεῖς συνεχεῖς καὶ δραστήριαι ὑπηρεσίαι τοῦ ἔγκυσιν ἐξηφανισμένην αὐτῷ διαφορὰν τὴν ἐν τῇ Βουλῇ θέσιν του.

* *
*

Νικόλ. Πλατῆς. — Ἡ ἐπαρχία Φαρσάλων, καίτοι ὡς ἐκ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τῶν ἐκλογέων της, ἀνοδυναμοῦσα ἕνα καὶ μόνον βουλευτήν, κατόρθωσε πάντοτε κατὰ τὰς διεκεγουμένας ἐκλογὰς νὰ ἀποστέλλῃ ὡς ἀντιπροσώπους της εἰς τὴν Βουλὴν ἀξίους καὶ ἱκανοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι καὶ λόγῳ τοῦ οἰκογενειακοῦ των ὀνόματος καὶ λόγῳ τῆς ἰδίας περιουσίας των καὶ λόγῳ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας των, καταλαμβάνουσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἔγκριτον θέσιν.

Ὁ ἤδη βουλευτὴς Φαρσάλων κ. Νικολ. Ι. Πλατῆς νομιμόφρων καὶ συνετὸς ἀνὴρ ἀνῆκει εἰς εὐγενεῖαν τῆς ἀποίας τὰ μέλη κατέχουσιν ἐπιζήλους θέσεις ἐν τῷ στρατῷ, ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἡ μεγάλη κτηματικὴ περιουσία, τῆς ὁποίας εἶνε κάτοχος ὁ κ. Πλατῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φαρσάλων, ἔχει καταστήσει αὐτὸν ἐλεύθερον ἀνεξάρτητον, δυνάμενον ὄντως ἐπικρίτικὸς καὶ διὰ τὸ Ἔθνος καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν Φαρσάλων νὰ κάνῃ χρῆσιν τῆς ψήφου του. Φιλόδοξος καὶ εἰλικρινὴς ἔχει πλειστάκις φανῆ χρήσιμος διὰ τῆς κωλυσεργείας τῶν κτημάτων του εἰς τὰς ἀγροτικὰς Φαρσαλικὰς χεῖρας. Ὁ πτωχόσιος τῆς ἐπαρχίας του μετ' εὐγνωμοσύνης φέρει τὸ ὄνομα τοῦ κ. Νικολάου Ι. Πλατῆ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του ταύτην, τὴν ἀφοσίωσίν του, τὴν ἐκτίμησίν του ἐξεδήλωσε δὶς ἤδη ἀποστέλλας αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἀντιπρόσωπόν του. Καὶ κατὰ τὰς προπαρελθούσας ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἤδη ἡ καταπληκτικὴ πλειονοψηφία μεθ' ἧς ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ κ. Νικ. Ι. Πλατῆς ἀπέδειξεν τὴν μεγάλην κομματικὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν πρὸς αὐτὸν τῶν συνεταιρωτῶν του. Ἐν τῇ Βουλῇ κοπιᾷ πάντοτε ἀγαθὴν διὰ τὸν τόπον

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΤΣΗΣ
Βουλευτὴς Φαρσάλων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ
Βουλευτὴς Ἄνδρου

διεύθεσιν τῆς ψήφου του καὶ παρακολουθεῖ μετὰ φιλοπατριωτισμοῦ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Λὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου, ἀλλ' ἐργάζεται μετὰ δραστηριότητος καὶ ἰδιαιτάτου ζήλου ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας του. Καὶ κατὰ τὰς δύο ἐκλογάς, καθ' ἃς ἀνεδείχθη βουλευτής, ἐξετέθη ὡς Θεοτοκικός. Εἰσελθὼν εἰς τὸ κοινοβούλιον συγκαταλέγθη μεταξὺ τῶν πιστοτέρων ὀπαδῶν τοῦ κόμματος τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ. Ἐξακολουθεῖ ὢν Θεοτοκικός.

* * *

Δ. Μωραΐτης. — Ἡ Ἑλλὰς ἐν πολλοῖς ὀφείλει τὴν μεγάλυναίν της καὶ τὴν πρόοδόν της εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν πρωτοβουλίαν. Γενικῶς ἡ Πολιτεία ἢ οἱ γενικοὶ κλάδοι τῆς ζωῆς τοῦ Κράτους δὲν ἔδρασαν ὅπως ἔδρασαν τὰ ἄτομα. Τὰ ἄτομα ἔσχον πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν εἰς ζωτικὰ ζητήματα καὶ συνήργησαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων κλάδων καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Καὶ εἰς βιομηχανικὰς καὶ εἰς τραπεζιτικὰς καὶ εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας τὰ ἄτομα μόνα ἐργασθέντα ἐπέτυχον νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ὅταν τὰ ἄτομα ἔπραττον τοῦτο, βεβαίως δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει μόνον τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν. Εἷς ἐκ τῶν δρασάντων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας εἶνε ὁ βουλευτὴς Ἄνδρου κ. Δημ. Μωραΐτης. Μόνος, κατάμονος, μὲ ἰσχυρὰν θέλησιν, ἀνέδειξεν ἑαυτὸν εἰς μέγαν ἐφοπλιστήν, ὥστε καὶ ἑαυτὸν νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς προόδου του καὶ τὴν ἰδιαιτέρου του πατρίδα Ἄνδρον, ἡ ὁποία ἐξεδήλωσε τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησίν της ἀναδείξασα αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν της εἰς τὸ ἐθνικὸν συνέδριον.

Ὁ κ. Δημ. Μωραΐτης οὔτε κληρονομικὰς περιουσίας εἶχεν, οὔτε μέγα πατρωτικὸν ὄνομα. Μικρὸς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μεγάλος τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα, κατόρθωσε νὰ πλουτίσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν διὰ πολλῶν ἀτμοπλοίων μεγίλης χωρητικότητος. Κατὰ τὸ 1886 μέχρι τοῦ 1890 ἕνας Ἄνδριος καραβοκύρης μὲ ἕνα ἱστιοφόρον ἔκανε ταξείδια ἀπὸ Ὀδησσοῦ μέχρις Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς. Τὸ ἱστιοφόρόν του ὠνομάζετο «Ἀρχάγγελος» καὶ ὁ καραβοκύρης ὠνομάζετο Δημ. Μωραΐτης. Ὁ κατπτὰν Δημήτρος, ὡς τὸν ἐπωνόμαζον, ἐκυβέρνα μόνος του τὸ καρβὶ του, τὸ εἶχε νηολογήσει εἰς τὸν λιμένα τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Ἄνδρου. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ ποῦ ἔρχαζεν ἀόμη ἡ ἱστιοφόρος ναυτιλία, διότι ἀόμη δὲν εἶχον ἐξευτελισθῆ αἱ ἀποστάσεις ὑπὸ τοῦ ἀτμοῦ καὶ τῶν ἀτμοκινήτων ταχυπλόων κολοσσῶν. Ἀλλ' ἦλθον καὶ τὰ δύσκολα χρόνια διὰ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν μας. Τὰ ἱστιοφόρα ἤρχισαν ἐκπολιζόμενα ἀπὸ τὸ ἀτμοκίνητα σκάφη καὶ ἡ πειρατέρω ζωὴ τῆς ἱστιοφόρου ναυτιλίας ἔρθιεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἐδῶ ἐξεδηλώθη τότε ὅλη ἡ ἀντίληψις καὶ ἡ προοραστικότης τοῦ θαλασσινοῦ, τοῦ ἔχοντος ἐξησκημένον τὸν ὀφθαλμὸν εἰς τὸ νὰ βλέπῃ μακράν. Ἀντελήφθη ἐγκαίρως τὸν ἐπικείμενον θάνατον τοῦ ἱστιοφόρου καὶ τὸ εὐρὺ μέλλον ποῦ ἠνοίγετο μὲ τὰ ἀτμόκινα σκάφη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Καὶ τῷ 1893 ἐκποιήσας τὸν «Ἀρχάγγελόν» του ἐμφανίζεται εἰς ξένα ὕδατα ὡς ἐφοπλιστὴς καὶ κυβερνήτης τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου του «Παναγῆς Βαλλιάνος» δύο χιλιάδων τόννων. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου καὶ ἐντεῦθεν καταρτίζει στόλον ὁλόκληρον ἐξ ἀτμοπλοίων. Μετὰ τὸν «Παναγῆν Βαλλιάνον», τὸν ὁποῖον ἐπώλησεν ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ ἔτη, ἐξαπολύει εἰς τέσσαρα ὅκρα τοῦ κόσμου τὴν «Φανῆν» του τόννων 3,000, τὸν «Ἀντώνιον», τόννων 3,200, τὸν «Γεώργιον» τόννων 4,300, τὰς «Κυκλάδας» τόννων 4,400, τὴν «Μαρίαν» τόννων 5,300, τὴν «Ἀττικὴν» τόννων 5,500, τὴν «Βοιωτίαν» τόννων 5,550, τὴν «Ἑλλάδα», τόννων 6,000, τὴν «Κορινθίαν» τόννων 6.000 καὶ τὸν «Βασιλέα Γεώργιον» τόννων 6,700. Σμδὸν ὅλα αὐτὰ τὰ ἀτμόπλοια τὰ ἐκυβέρνησεν ἐκ περιτροπῆς ὁ ἴδιος καὶ ὅταν ἐναυπήγει νέον ἐγκαθίστα εἰς τὸ παλαιὸν ἄλλον πλοίαρχον. Δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ 1893 μέχρι τοῦ 1907 οὗτος μόνος του ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν τόννων τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας κατὰ 55,000.

Τῷ 1907 προϊχώρησε καταπληκτικῶς. Ἐναυπήγησε καταστίσος ἑταιρίαν δύο ἐπιρροκάνεια ἀτμόπλοια, τὸν «Μωραΐτην» καὶ τὰς «Ἀθήνας». Τὸ πρῶτον ὁ «Μωραΐτης» ἐξετέλεσε λίαν ἐπιτυχεῖς καὶ πολυτίμους εἰς τὸς εἰσοράξεις πλοῖς εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Τοιαύτην ἐπιδεξίας κανόνητα καὶ ἀξίαν ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ὁ κ. Δημ. Μωραΐτης, ἐκτήσατο τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ναυτικῶν συνεπαρχιωτῶν του Ἄνδριοι, οἱ ὁποῖοι ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτήν. Ἐν τῇ Βουλῇ εἰργάσθη εἰς ἰδιαίτς ἐκιτροπὸς ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἀτμήρους ναυτιλίας καὶ ὑπὲρ τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ἐξυγιάλιστν τοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Ἐκλεγεὶς ὡς Θεοτοκικὸς παραμένει τοιοῦτος ὑποστηρίζων ἐκ πεποιθήσεως τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας διαπρεποῦς πολιτευτοῦ.

* * *

Κων. Γεροκωστόπουλος. — Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἑτέρου πολιτικοῦ κόμματος ἐν Πάτραις καὶ εἰς τῶν πρώτων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης κ. Κων. Γεροκωστόπουλος, νέος τὴν ἡλικίαν ἀόμη, συνεχίζει ἐν τῇ πολιτικῇ τὰς πολυτίμους πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τοῦ πολυκλαύστου ἐπιφανοῦς πολιτευομένου Ἀχιλλέως Γεροκωστοπούλου. Ἡ ἐπαρχία Πατρῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία τῶν κύντχῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους λόγῳ τῆς βουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας της. Διαπρεπεῖς, ἐπιφανεῖς πολιτευταὶ διακρινόμενοι καὶ λόγῳ ὀνόματος καὶ λόγῳ γνώσεων ἀντιπροσώπευσαν αὐτὴν ἐκάστοτε εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν αὐτὴν λίαν ἐπιτυχῶς. Εἷς ἐκ τῶν διαπρεπῶν αὐτῶν πολιτευτῶν, ὁ μακαρίτης Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος ἀντιπροσώπευσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰς Πάτρας εἰς τὸ Κοινοβούλιον καὶ ἔτυχε τῆς τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Ἐκ τῆς εὐάνδρου Πατέρου καταγόμενος νεώτατος ἐγκατέπτη ἐν Πάτραις ὅπου ἀφοῦ ἔτυχε διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ τῆς ἀδείας τοῦ διαγορεύν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου μετ' ἐκλάμπρου ἐπιτυχίας. Κατρτιομένος ἄριστα, μὲ εὐφυΐαν καὶ εὐφραδίαν, εὐφραδέστατος, μὲ Δημοσθένειον γνησιότητα, τολμηρός, ἠκούετο μετὰ προσοχῆς ἐν τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις ὅπου ἐσυνηγόρει. Ἡ εὐγλωττία του εἶχε παραδοξεν θαυμαστής. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἡ φήμη περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ Ἀχιλλέως Γεροκωστοπούλου διεσπείρετο ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν. Ἤρεσε τοῦτο ὥστε τὰ ἀντίπαλα τοπικὰ στοιχεῖα τῆς μεγάλης τότε κομματικῆς ἐπιρροῆς τῶν Ρουναίων νὰ συσπειρωθῶσι περὶ τὸν Ἀχιλλέα Γεροκωστόπουλον, τὸν ὁποῖον ἀνέδειξαν βουλευτήν. Ὁ ἀείμνηστος Γεροκωστόπουλος διὰ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας του κατήρτισεν ἰσχυρὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ἐπάλαιεν κατὰ τοῦ ἐρρζωμένου τότε γιγαντιαίου κόμματος τῶν Ρούφων. Ὁ Γεροκωστόπουλος κατόρθωσε νὰ ἐπιθληθῇ, ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸς Πάτρας ἐξέλιπεν εἰς ἀφαίαν ἀόμη ἡλικίαν. Τοιούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς διάδοχος εἶνε ὁ ἤδη βουλευτὴς κ. Κων. Γεροκωστόπουλος ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ. Ὁ κ Κων. Γεροκωστόπουλος ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τοῦ θείου του. Διδόχθη αὐτὸν εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματος. Οἱ πολυπληθεῖς ἐκλογεῖς, οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ Γεροκωστοπουλειὸν κόμμα συνεσπειρώθησαν περὶ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κων. Γεροκωστοπούλου καὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀντικαταστάτην τοῦ θείου του ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διάδοχον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ τοπικοῦ κόμματος τῶν Πατρῶν.

Ὁ κ. Κων. Γεροκωστόπουλος ἔχει μορφωθῆ ἐγκυκλοπαιδικώτατα. Ἐπιμελέστατος εἰς τὰς σπουδάς του ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετὰ πολλῶν ἐπαίνων. Ἐγκρατὴς τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ διαγορεύν ἐξήσκησε καὶ ἀρχὰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Πάτραις. Ἀφ' ὅτου ἤρξατο πολιτευόμενος, ὢν ὑπερεύ ἀνεξάρτητος, ὡς κεκτημένος ἀρκετὴν κτηματικὴν περιουσίαν καὶ ἐν Πάτραις καὶ ἐν Ζαβέρδᾳ, δὲν κάμνει χρῆσιν παρὰ σπανίως τοῦ διαγγέλματος. Καὶ ὅτε κάμνει χρῆσιν τούτου ἀφιλοκερδῶς παρέχει τὴν δικηγορικὴν συνδρομήν του εἰς τοὺς ἀσυλλήθεῖς κομματικοὺς του φίλους. Πρὶν ἀόμη πολιτευθῇ εἶχε ζωμοθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν βοηθῶν τὸν ἀείμνηστον ἐπιφανῆ πολιτευτὴν θεῖόν του εἰς τὰ τῆς προόδου καὶ ἀνατπύξεως τοῦ τοπικοῦ κόμματος τον ἐν Πάτραις. Πορφυρωθεὶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ζωηρύτατα ἀνεμιγνέτο εἰς τὰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας. Ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος πλέον διάδοχος τοῦ Ἀχιλλέως Γεροκωστοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Πατρῶν

Ἐπιτυχὼν βουλευτὴς μετὰ ὁμοφρόνων πολιτῶν του φίλων εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον φέρων ἀρκετὰ ἐφόδια πολιτικῆς πείρας καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἰσχυροῦ, ἀδιαιρέτου κόμματος. Ἐν τῇ Βουλῇ, ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ, ἐπενέγκει τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου θείου του. Δηλιγιαννιαὸς ἐκ τῶν ἐτθίρμων. Ἐνθουσιώδης εἰς τὴν ὑποστήριξιν, διάδοχαν καὶ ἐκιράτησιν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη. Ὁ μακαρίτης πολιτικὸς ἀρχηγός του ἔτρεφε πρὸς αὐτὸν μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἔθεωρει πολύτιμον τὴν συνδρομήν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐκ Πατρῶν νεαροῦ πολιτευτοῦ. Αἱ Πάτραι διαρκῶς τιμῶσι τὸν κ. Κων. Γεροκωστόπουλον διὰ τῆς ψήφου των καὶ εἰς ἔνδειξιν πρὸς αὐτὸν μεγαλειτέρας ἐκτιμήσεως ἀνέδειξαν ἐπανειλημμένος βουλευτὰς καὶ τινας ἐκ τῶν ὁμο-

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ
Βουλευτής Μεγαλοπόλεως

φρόνων του ἐν συνδυασμῷ πολιτικῶν φίλων του. Ὅταν τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκε, κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν, διεχειρίσθη τὴν κυβερνητικήν του ἰσχὺν ὑπὲρ τῶν γενικῶν καὶ ἰδίων καλῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν. Ἐπιτήδειος διοργανωτὴς ἐκλογῶν, δεχόμενος κατὰ τὰς ἐκλογάς τοὺς φίλους του εἰς τὴν ἱστορικὴν Παράγκειαν, τὸ παλαιὸν πολιτικὸν σαλόνι τοῦ μακαρίτου θείου του Ἀχιλλέως.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ὁ κ. Κων. Γερακωστόπουλος μετὰ τοῦ ὁμάφρονός του βουλευτοῦ κ. Κων. Γκότση ἐτάχθη εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δημ. Γ. Ράλλη, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ὑποστηρίζῃ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς ψήφου του.

* *

Στ. Σακελλαριάδης. — Ἐκ τῶν νεωτέρων κατὰ τὴν ἡλικίαν βουλευτῶν τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου. Εὐγενὴς τρόπος, εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα, διαχυτικώτατος, συμπαθοῦς φυσιογνωμίας κέκτηται τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων του καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐπόψιν τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ προσωπῳ τοῦ κ. Στεφάνου Σακελλαριάδου ψηφίζουσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἱκανὸν καὶ ἄξιον ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Ἀνήκει εἰς πολιτευομένην οἰκογένειαν τῆς Μεγαλοπόλεως, ἥτις πλειστάκις ἀντεπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην εἰς τὴν Βουλήν. Δραστήριος, νέος ζωηρός, εὐθύς, μεγαλόφρονηματίας, ἀκούραστος, δὲν ὑστερεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας. Ἐν τῇ Βουλῇ διακρίνεται διὰ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἔθνους ἀφοσίωσίν του. Ἐμφορεῖται ὑπὸ ἀγνῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ συντείνῃ ὅλαις δυνάμεσιν ἐπὶρ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς πρόδου καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ εὐστροφίαν πνεύματος παρακολουθεῖ ἐπιμελῶς τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις καὶ παρέχει τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Ἐπίσαιται πολλῶν ζωτικῶν ζητημάτων καὶ διαφέρει τὴν γνώμην του ἐπ' αὐτῶν μεμετρημένην καὶ κριτικωτάτην. Μελετητὴς ὑπερῳός. Μὲ ἀρτίαν μόρφωσιν, ἐγκυκλοπαιδικώτατα κατηρτισμένος, διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Οἱ συμπατριῶταί του Μεγαλοπολῖται μεγάλως ἐκτιμῶσι τὰς ἀρετάς καὶ τὴν ἀτομικὴν ἱκανότητά του καὶ ἀξίαν του καὶ ἐξέλεξαν αὐτὸν κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀντιπρόσωπόν των διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Συνῴζει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τῆς οἰκογενείας του. Ἐπιτελεῖς ὡς Θεοτοκικὸς καὶ ἐκλεγεὶς ὡς τοιοῦτος παρέμεινε μέχρι τινὸς κυβερνητικός, μεθ' ὃ ἐτάχθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ κ. Ράλλη.

* *

Κωνστ. Γκότσης. — Δημοφιλὴς πολιτευτής, τυγχάνων τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν. Ἀκούραστος, ἐνεργητικός, δραστήριος, μειλίχιος, ὑπομονητικὸς καὶ ἐπίμονος, ἔχων ἰσχυρὰν θέλησιν, ζωηρός, εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, εἰλικρινὴς καὶ τίμιος, ἀνέδειξε μόνος ἑαυτόν. Εἰργάσθη, ἐκοπίασεν, ἔτρεξεν, ἵδρωσε καὶ ἐνίκησεν. Ἐτιμήθη διὰ τῆς βουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας. Οὔτε κληρονομικὰ πολιτικὰ ἀρδδια, οὔτε ὄνομα ἐξακουστὸν εἶχε. Εἶχε μόνον ὅπλον διὰ νὰ προοδεύσῃ καὶ ἐπικρατήσῃ τὴν ἀτομικότητά του. Γνωστότατος εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις ὅλης τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, πρόθυμος πάντοτε συνήγορος τῶν τομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλογέων. Ἀφελής, διαχυτικός, εἰλικρινὴς συνήγορος καὶ τοῦ πτωχοτέρου πολίτου. Κέκτηται μεγάλην κοιμιατικὴν ἐπιρροὴν ἰδιαίταιτα εἰς τοὺς χωρικοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Νεώτατος τελειώσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς του ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πατρῶν ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὁπόθεν ἐξῆλθε διδάκτωρ καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ διαγορεῦν. Ἐξήσκησε τὸ διαγορικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Πατρῶν. Εὐφραδής, ζωηρός, μὲ εὐστροφον πνεῦμα διεξεδίκησε μίαν ἐκ τῶν καλλιτέρων διαγορικῶν θέσεων ἐν Πάτραις. Κατέστη ἔνεκα τῶν προτερημάτων του συμπαθὴς καὶ δημοφιλής. Δὲν ἐχειρίσθη ποτὲ τὸν λόγον ἀνεπιτυχῶς. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν εἰς τὰς ὑπὲρ κατηγορουμένων πελατῶν συνηγορίας του παρέτασεν ἀπρόσβλητα ἐπιχειρήματα. Νεώτατος καὶ μόλις γινόμενος διαγόρος διωρίσθη Β'. Ἀστυνόμος τοῦ δήμου

Πατρέων, κληθεὶς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ρούφου, Δημάρχου τότε Πατρέων, τοῦ ὁποίου ἐτέγχανε πολιτικὸς φίλος καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ἠγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο. Μὴ γενομένων ἴσως δεκτῶν τῶν ἐπ' αὐτοῦ πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως ἐν Πάτραις ὑποδειχθέντων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐθεώρει οὗτος ὡς ἐπιβαλλόμενα καὶ σωτήρια ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

Ἕνεκα τῆς ἐνεργείας του αὐτῆς ἐκτήσατο τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐγκύρων στοιχείων τοῦ τόπου, τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς τάξεως. Ἡ ἀστυνομική του ὑπηρεσία κατέστησεν αὐτὸν γνωστότατον εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις τῶν Πατρῶν. Οὕτω νέα ἐφόδια εἰς τὰ διαγορικά του προσετέθησαν, ἱκανὰ νὰ προλειάνουσιν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ βουλευτικὸν ἄξιωμα ἀνάρρησίν του. Ἀπεδείχθη ὡς ὑποψήφιος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΟΤΣΗΣ
Βουλευτὴς Πατρῶν

βουλευτὴς τὸ ποῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1902 καὶ μετὰ τοῦ κ. Κων. Γερακωστοπούλου καὶ τοῦ κ. Ἰω. Τσερτίδου συνεστήσαν τὸν Δηλιγιαννιακὸν συνδυασμόν. Τρὶς μέχρι τοῦδε ἐξελέγη βουλευτής. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς του ἠκολούθησε μετὰ τοῦ κ. Κων. Γερακωστοπούλου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Δηλιγιάννη. Μετὰ τὴν ἀκατάσχετον ἐπέκτασιν δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Γόρτυνος Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ καὶ σήμερον τὸν πολιτευτὴν Ἀττικῆς κ. Δημήτριον Ράλλην.

Ἀπὸ τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Κων. Γκότσης κατέλαβε μίαν τῶν ἐγκύρων θέσεων. Εὐφραδέστατος λαμβάνει τὸν λόγον ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Χειρίζεται μετὰ περισσῆς ἱκανότητος τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων. Ἡ μεγάλη ἀντίληψίς του τὸν βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ὁμιλῇ μετὰ πειστικότητος καὶ ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων ἐπὶ παντὸς ζητήματος τοῦ ὁποίου ἐπιλαμβάνεται μετὰ θέρμης. Ἡ ἀφωνία εἰς τὰς ἀγορεύσεις του ἀκροωστατεῖ. Λευτὸς ὡς πόλμιος, ἀκατάσχετος γνώμας ὀρθοτάτας. Καὶ ἐπὶ τῶν συζητήσεων τῶν διαφόρων νομοσχεδίων ὁμιλεῖ ἀποδεικνύων τὸ μελετητικὸν αὐτοῦ. Γνώστης κατὰ βάθος τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διεξαγωγὴν τῶν διαφόρων συζητήσεων ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος ἐπανειλημμένως ἔλαβε τὸν λόγον ἀποδείξας τὰ δυνατὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦσι πρὸς σωτηρίαν τοῦ πολιτίμου τούτου προϊόντος τοῦ Κράτους. Ἕνεκα τῶν γνώσεών του αὐτῶν διετέλεσε καὶ σύμβουλος παρὰ τῇ Ἐνιαίᾳ Ἑταιρίᾳ πρὸς προστασίαν τῆς Σταφίδος.

Ὁ ἤδη πολιτευὸς αὐτοῦ ἀρχηγὸς κ. Ράλλης μεγάλως ἐκτιμᾷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνδρός. Ὁ κ. Γκότσης παρὰ τῷ Ράλλειῳ κόμματι κατέχει ἐκλεκτὸν θέσιν.

* *

Ν. Στράτος. — Ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος διακρινόμενος διὰ τὰς πολλὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις του καὶ τὴν ῥητορείαν του. Υἱὸς τοῦ ὑποστρατήγου Ἀνθρίου Στράτου, ἑνὸς ἐκ τῶν διασημοτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὸ ἐπίλεκτον σῶμα τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ διεκρίθη διὰ τὰς στρατιωτικάς του μελέτας καὶ διὰ τὴν ἐπίδοσίν του πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος. Εἰς στρατιωτικὴν οἰκογένειαν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀνήκων καὶ καταγόμενος ἐκ τῆς ἡρωικῆς ὀρεινῆς ἐπαρχίας τοῦ Βάλτου κατέχων ἀνώτατον βαθμὸν ἐν τῷ στρατεύματι ἐπολιτεύθη, ἐκπεθεὶς ὡς βουλευτὴς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν. Οἱ Βαλτινοὶ ἐτίμησαν αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου των καὶ ὁ μαὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ παρεκάθησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ὁ ἀντιπροσωπεύων σήμερον τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Νικόλαος Στράτος νεάνιας ἐπιρέπουσε τὰς Πανεπιστημιακὰς σπουδάς του. Τυχὼν διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ τῆς ἀδείας τοῦ διαγορεῦν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διαγόρου λίαν εἰδοκίμως ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς πρωτευούσης. Ζωηρότατος, ἀκούραστος, μελετητής, παρατηρητικώτατος, μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν κατέλαβεν ἔνοχλον θέσιν ἐν τῷ διαγορικῷ κόσμῳ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τοῦ διαγορεῦν ἰδίως ὀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν του καὶ ἐκλογέων τοῦ πατρός του, ἐδημοσιογράφει κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του καὶ ἐχειρίσθη καὶ χειρίζεται ἀκόμη λίαν ἐπιτυχῶς τὸν κάλαμον. Ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων νομικῶν, πολιτικῶν καὶ ἄλλων ἐδημοσιογράφησε μὲ τὴν ἐπογραφήν του, αἱ δὲ γνώμαί του ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς σωστοί, ὀρθαί, ἄξιαι προσοχῆς.

Ὅταν ἀπέκτησε τὴν νόμιμον ἡλικίαν ὅπως πολιτευθῇ ὁ πατὴρ Ἀνδρέας Στράτος ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ υἱοῦ καὶ ὁ Νικόλαος Στράτος ἔχων ὅλα τὰ ἐφόδια τοῦ πολιτεύεσθαι ἐξελέγη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου. Κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ὀρεινὴ αὕτη ἐπαρχία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύθη ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὑπὸ ἀνωτέρων στρατιωτικῶν ἀνδρῶν. Ἕνεκα τούτου ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Νικολ. Στράτου διαγόρου, δυναμένου νὰ χειρίζεται καὶ τὸν κάλαμον καὶ τὸν λόγον εὐχερῶς νὰ πολιτευθῇ, ἐχαιρετί-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΣΤΡΑΤΟΣ
Βουλευτής Βόλου

σθη ὑπὸ τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Δὶς μέχρι τοῦδε κατὰ συνέχειαν ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ κ. Ν. Στράτος. Οἱ Βαλτινοὶ τρέφουσι πρὸς αὐτὸν θερμὴν ἀγάπην καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν, ὅπως καὶ οὗτος ἀκούραστος καὶ ἐνεργητικὸς ἐξυπηρετεῖ ἀφιλοκερδῶς τὰ συμφέροντά των, καὶ διὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἐγκύρου θέσεώς του τιμᾷ καὶ ἰσανότοιεῖ τοὺς ἐλογεῖς του. Εὐθύς, τιμίου καὶ εἰλικρινοῦς χαρακτῆρος ἔχει δώσει διὰ τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας του πάντοτε ἀφορμὴν ἐπαίνων.

Ἐν τῇ Βουλῇ λαμβάνει συχνὰς τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς ζωτικοῦ ζητήματος. Μεμορφωμένος ὄρισια ἀναπτύσσει μετ' εὐφραδείας καὶ σαφηνείας ζηλευτῆς τὸς γνώμας του ἐπὶ ἑκάστου θέματος. Καίτοι μὴ στρατιωτικὸς ὁμιλεῖ πολλάκις ἐπὶ στρατιωτικῶν θεμάτων μετὰ δυνάμεως ἐπιχειρημάτων. Ἰδιαίτερα ἐπρότεινε διαφόρους μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς δικαστικῆς νομοθεσίας, τῆς ὁποίας τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ τρωτὰ παρετήρησεν ἀπὸ τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν συνηγορίαν του ἐν τοῖς στρατοδικείοις. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν τῇ Βουλῇ εἰσόδου του ἀνήκει εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐμπρεβεύει καὶ ὑποστηρίζει καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς ψήφου του. Ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων φίλων τοῦ ἐκ Κιρούρας πολιτευτοῦ. Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν βουλευτικὴν σύνοδον ἐγένετο ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Ἡ εἰσηγητήριός του ἔκεινη ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη, τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δ. Σιμοπούλου, ἀπετέλεσε σπουδαιοτάτην μελέτην ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς πολιτείας. Αἱ γνῶμαί του ἦσαν ἰδίως περὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, τὰς ὁποίας καὶ διὰ μακροῦ λόγου ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν, ὁ δὲ ἑλληνικὸς τύπος ἐξῆρε τὴν ἀγόρευσίν του ἐκείνην, ἥτις ἐχαρακτηρίσθη πολὺ δικαίως ὡς διοργανωτικὴ ὅλων τῶν κλάδων τοῦ Κράτους. Τελευταίως ὅταν ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ὑπουργείου Θεοτόκη ὁ κ. Νικόλαος Στράτος ἐφέρετο ὡς εἷς τῶν ὑποψηφίων ὑπουργῶν, ἰδίως διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ διάδοσις δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ὁ κ. Στράτος ἐξακολουθεῖ ὅμως νὰ πειραμένῃ ἀφοσιωμένος ὀπαδὸς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη. Νέος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν ἐγγυᾶται διὰ τῆς πολιτείας του καὶ τῆς μορφώσεώς του εὐδόκιμον τὸ πολιτικόν του μέλλον. Οἱ συνεπαρχιῶται του Βαλτινοὶ τρέφουσιν πρὸς αὐτὸν μεγάλην ὑπόληψιν, κατὰ τὰς παρελθούσας δ' ἐκλογὰς ἑνὸς βουλευτοῦ ὁρισθέντος ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, οἱ Βαλτινοὶ ἐκροτίμησαν παντὸς ἄλλου τὸν κ. Νικόλαον Στράτον.

* * *

Ἀλεξ. Κασσαβέτης. — Ἐκ γνωστῆς ἱστορικῆς καὶ διακριμένης οἰκογενείας τοῦ Πηλίου ὁ βουλευτὴς Βόλου κ. Ἀλ. Κασσαβέτης συνεχίζει ἐν τῇ Βουλῇ πατριωτικὴν οἰκογενειακὴν δρῶσιν. Ὁ πατήρ του ἦτο εἷς ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς Ζαγορᾶς. Ὁ κ. Ἀλεξ. Κασσαβέτης νεώτατος κατῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Βόλου. Μὲ ἀρίστην μόρφωσιν, εὐγενέστατος, τέλειος τζέντελμαν, συμπαθὴς, προσηνὴς ἠγαπήθη καὶ ἐξετιμήθη ὑφ' ὅλων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ὅταν τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβουλίον ἀπετέλεσε μέλος τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς ἐκλεγεὶς Γραμματεὺς ὑπὸ τοῦ πλειονοψηφοῦντος τότε κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκε. Ζωηρὸς, εἰλικρινὴς, μὲ εὐθὺν χαρακτῆρα κατέλαβεν ἀμέσως ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ νομοθετικῷ σώματι. Ἐπανεκλημμένος ἐξέλεγη βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βόλου. Ἐν τῇ Βουλῇ πλησιάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν Θεσσαλικῶν, τῶν ὁποίων εἶνε βαθὺς γνώστης. Ὁμιλεῖ μετὰ χάριτος καὶ εὐφραδείας. Ἐπιδεξιότατος, ἐνεργητικώτατος ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του. Ὅταν διετέλει Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς ἦτο ὁ ἐπιδεξιώτερος ἅπαντες εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου κατὰ τὰς ἐνστάσεις μὴ ἀπαρτίας. Κατόρθωνε τότε νὰ ἀναγνώσκῃ τὸν κατάλογον εἰς μίαν ὥραν, ὅταν ἀπουσίαζον βουλευταὶ καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ κατορθωθῇ ἀπαρτία καὶ ποτὲ εἰς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ὅταν οἱ βουλευταὶ ἦσαν παρόντες καὶ ἡ ἀπαρτία ἐξησφαλισμένη. Ἐπίσης εἰς μίαν σύνοδον τῆς Βουλῆς κατὰ ἐν πρωϊναῖς ὥραις τῆς συνεδριάσεως ἀνέγνωσεν εἰς ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ὁλόκληρον τὸ ὀγκῶδες τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκ τῶν μεμνημένων εἰς τὰ τῶν πολιτικῶν παρασκηνίων, ἐνεργὸν λαμβάνων μέρος εἰς αὐτά. Κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον ἀνήκει εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δ. Γ. Ῥάλλη,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
Βουλευτὴς Βόλου

θεωρεῖται δ' ἐν δὲ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τοῦ κόμματος τούτου. Φιλόπατρις εἰς κρισίμους ἐθνικοὺς περιστάσεις ἐπέδειξεν ἐνθουσιώδη αἰσθήματα.

* * *

Κ. Τοπάλης. — Βουλευτὴς Βόλου ἐκ τῶν ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου. Ἀφοσιωμένος πατριώτης. Εὐγενὴς καὶ εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα. Ἀνεξαρτήτου πάντοτε φρονήματος. Μεγαλόφρων. Ἐκ τῶν πολιτευομένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προτίστως θέτουσιν ὡς σκοπὸν τῆς δράσεως των καὶ ὡς ἰδιῶται καὶ ὡς πολιτευόμενοι τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Νουνεχὴς καὶ κριτικώτατος κατέγινεν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα, ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ δημοσίου σταδίου του νὰ καταρτίσῃ ἑαυτὸν χρήσιμον πρὸς τὴν πατρίδα του, πρὸς τοὺς συμπατριώτας του. Κατήρτισεν ἑαυτὸν ἐγκυκλοπαιδικῶς ἄριστον. Ἐμορφώθη οὕτως ὥστε νὰ κατασῇ κάτοχος ὅλων τῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται δι' ἕνα ἄνδρα ἀποδυόμενον εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν. Τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του διήνυσε μετ' ἐπιμελείας καὶ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν προστασίαν τῆς πολλαχοῦ φανείσης εὐεργέτιδος εἰς τὸ Πήλιον οἰκογενείας του. Διήνυσεν εἶτα Πανεπιστημιακὰ μαθήματα καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τὰ νομικὰ μετ' διακριτοῦ βαθμοῦ. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν κατέγινεν εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεών του δι' ἐνδελεχοῦς μελέτης ξένων συγγραφέων. Λαβὼν τὴν ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ του ἐπαγγέλματος δὲν ἔκαμε χρῆσιν αὐτῆς ὧν ὅλως ἀνεξάρτητος. Κατὰ τὴν σπουδὴν καὶ τὴν μελέτην τῶν ξένων συγγραφέων δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τοὺς νομικοὺς ἢ δικαστικοὺς τοιούτους ἢ καὶ εἰς τοὺς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἀνεπτύχθη εὐρύτερον παρακολουθήσας τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ξένην φιλολογίαν μετ' ἐνθέρμου ζήλου. Καὶ πρωτοῦ πολιτευθῇ καὶ κατόπιν ὅταν ἐπολιτεύθη ἔγραψε διαφόρους φιλολογικὰς μελέτας, μία δὲ ἐπιφυλλίς του δημοσιευθεῖσα εἰς παρελθόντα ἔτη εἰς τὴν καθημερινὴν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα «Ἑστίαν» περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς τύχης τοῦ Θεσσαλοῦ ἀγρότου ἀποτελεῖ πρώτης τάξεως φιλολογικὸν ἔργον διὰ τὴν παρατηρητικότητα, τὴν ἐξάλειψιν τῶν εἰδώλων, τὴν ἐν καλλιεργίᾳ ἀναπαράστασιν τῆς φυσικῆς ζωῆς καὶ τὴν πιστὴν, τὴν ἀληθῆ παράστασιν τοῦ Θεσσαλικοῦ ἀγροτικοῦ βίου. Ἐκτὸς τούτου ἐδημοσιογράφησε καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ζητημάτων μετὰ δυνάμεως καὶ πειστικότητος.

Ὅταν τὸ πρῶτον ἐξετίθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ συνεκέντρωσε τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Βολιωτῶν. Διαπρεπόμενος διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν του χαρακτῆρα, τὴν ἐνεργητικότητά του, τὴν δριστηριότητά του, ἐφησυχάσας τὸ ἐκλογικὸν ἀρρώστημα τοῦ Βόλου καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Χειριζόμενος καὶ τὸν λόγον ὅπως καὶ τὸν κάλαμον κατέλαβεν ἀμέσως μόλις εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπιφανῆ θέσιν. Εὐφραδὴς δὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου, ἀλλὰ διατυπώνει μετὰ σαφηνείας καὶ ἐν συντομίᾳ τὰς γνώμας του καὶ ἐπὶ γενικῶν θεμάτων καὶ ἐπὶ ζωτικῶν Θεσσαλικῶν τοιούτων. Ἐνορὶς ἠρολούθησεν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Καλαβρύτων πολιτευτοῦ καὶ ὑπάτου ἤδη Ἀριοστοῦ τῆς Κρήτης κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. Ὅταν ὁ κ. Ζαΐμης ἐσχημάτισε τὴν μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 κυβέρνησιν, εἰς ἣν σπουδαιότατα ἐναπετέθησαν πρὸς διεκπεραίωσιν ἐντολαὶ, ὁ κ. Κων. Τοπάλης προσελήφθη ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ διηύθυνε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης κατέβαλεν ἐπαινετὸν ζῆλον καὶ ἀξίαν λόγου φροντίδα πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς Δικαιοσύνης. Ἰδιαίτερα κατέγινεν εἰς τὰ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους, περιοδεύσας ἐπὶ τούτῳ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ προσωπικῶς ἀντιληφθεὶς τὰ τῆς κατοπίσεως αὐτῶν. Ὡς Ὑπουργὸς ἠναγκάσθη νὰ μονομαχήσῃ, σεβόμενος δὲ τοὺς ἀπαρεγκλίτους τῆς μονομαχίας νόμους, παρητήθη τοῦ Ὑπουργικοῦ ἀξιώματος. Φιλόπατρις ὄχι μόνον εἰς λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔργα. Κατὰ τὸν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΠΑΛΗΣ
Βουλευτὴς Βόλου

πόλεμον τοῦ 1897 καίτοι Βουλευτής, ἐτεδύθη τὴν στρατιωτικὴν στολὴν τοῦ δεκανέως καὶ μετέβη εἰς τὸ Βελεστῖνον ὅπου ἐπολέμησεν εἰς τὴν τοξιαρχίαν τοῦ Σμολένσκη, ἐλκύσας τὰς συμπαθείας τῶν συμπατριωτῶν του καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν προϊσταμένων ἀξιωματικῶν τῆς ταξιαρχίας, εἰς ἣν ὑπηρέτησεν.

Εἰς τὰς κατάστιχ πρωθυπουργίας τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη δὲν ἔλαβε μέρος ὡς ὑπουργός, διότι ἔτυχε κατ' αὐτὰς νὰ μὴ ἀπωτελῇ μέλος τοῦ Κοινοβουλίου. Ὑπὸ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικῆς μερίδος τοῦ κ. Ζαΐμη ἀντιπολιτευομένης οὔσης ἐπαδείχθη ὡς ἐκφωνήσας κατιπὸς πρόεδρος. Μετὰ τὴν μετάβασιν τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς Κρήτην ἠκολούθησε μετὰ τῶν λοιπῶν Ζαΐμιαῶν βουλευτῶν τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Οἰτύλου πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει μέχρι σήμερον.

* *
*

Ι. Κρεστενίτης. — Αἱ πολιτευόμεναι οἰκογένειαι τῆς Ἠλείας διακρίνονται διὰ τὴν ἐπὶ μεγάλην σειρὰν ἐτῶν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Αἱ οἰκογένειαι παλαιόθεν τῶν Λέγκρινοῦ, Σισίνη, Στεφανοπούλων, Κρεστενιτῶν τυγχάνουσι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Ἠλείων. Κληρονομικὴ, δύναται τις νὰ εἴπῃ, εἶναι ἐν Ἠλείᾳ ἡ ἀνάθεσις τῶν ἀρετῶν ἀξιωμάτων εἰς τοὺς ἐπιφανεστέρους τοῦ τόπου. Ἰδίως αἱ δύο οἰκογένειαι Κρεστενίτου καὶ Στεφανοπούλου ἀποτέλεσαι τὸν πυρῆνα τῆς πολιτικῆς κινήσεως ἐν τῇ δυτικῇ ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Πελοποννήσου. Ἀνέκαθεν δὲ, ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων, ὅφ' ἧς ἐποχῆς αἱ οἰκογένειαι αὗται πολιτεύονται διέστανται εἰς τὰ τοπικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ φρονήματα καὶ ὁ ἐκλογικὸς των ἀγὼν καὶ κατὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς διεξάγεται καὶ διεξάγεται μετὰ πάθους. Σπάνιοι ἆρα, ἐξαιρετικαὶ ἦσαν αἱ ἐκλογικαὶ ἐποχαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἐπῆλθε ποτέ τις συμφιλίωσις, ἡ ἀνακωχὴ εἰς τὸν κομματικὸν αὐτὸν ἀγῶνα τῶν Κρεστενιτῶν καὶ τῶν Στεφανοπούλων. Ἡ Ἠλεία δὲν παρέλειψεν ἐννοεῖται καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς ψήφου της τοὺς ἐκπεθεμένους εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐπιφανεῖς καὶ ἐκ τῶν δύο ἐπιφανῶν πολιτευομένων οἰκογενειῶν. Πότε ὁ Γεώργιος Κρεστενίτης καὶ πότε ὁ Ἰωάννης Κρεστενίτης καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ Δημαρχιακῇ ἀρχῇ τῶν Λετρίνων ἀντιπροσώπευσαν τοὺς συμπατριώτας των.

Ὁ ἤδη βουλευτὴς Ἠλείας κ. Ἰωάννης Κρεστενίτης δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν παροῦσαν ΙΗ'. Βουλευτικὴν Περίοδον, καθ' ἣν παρακάθηται εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἐτιμήθη καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐπανιλημμένως διὰ τῆς ἐντιμοῦ ψήφου τῶν Ἠλείων. Νεώτατος εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ ἠκολούθησε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς μεγάλως ἐξετίμα τὸν κ. Ἰωάννην Κρεστενίτην. Παρὰ τῷ Δηλιγιαννικῷ κόμματι ὁ ἐξ Ἠλείας πολιτευτὴς κατέχει ἐπίζηλον θέσιν. Ζωηρὸν χαρακτῆρος ἀνὴρ μὲ μεγάλην ἀντίληψιν ἀνεμιγνύετο σθεναρῶς εἰς τὰς

ΙΩΑΝ. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ *Βουλευτὴς Ἠλείας*

ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις. Ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος ἠκολούθει πολιτικὰς ἀρχὰς ἐκ παιδήσεως καὶ διεκρίνετο ὅταν ὡς ἀντιπολιτευόμενος ζωηρὰν διεξήγαγε πολιτικὴν πολεμικὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Εὔγλωττος, τολμηρὸς παρεῖχε ζωὴν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκε μετὰ σιγανίας παρηκολούθει τὸν ἐπ' αὐτοῦ διεξαγόμενον ἀγῶνα.

Μετὰ τινων ἐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἠλείας ὁ κ. Ἰωάννης Κρεστενίτης κατέλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν δημοτικὸν ἀγῶνα καὶ ἐξελέγη Δήμαρχος Λετρίνων. Κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας ἐν Πύργῳ κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ κόπον καὶ ἐπέδειξε ζῆλον οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐπὸ τῆς προόδου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας καὶ πρὸς διαρρυθμίσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δήμου Κατοικιῶν εἶτα τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐξετέθη κατὰ τὰς παρεισθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ ἐξελέγη πρώτος βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἠλείας διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας καίτοι δεινὸς διεξήχθη κατ' αὐτοῦ πόλεμος κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀκολουθεῖ ἤδη τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Οἰτύλου διαπρεποῦς πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου κατέχει ἐπίλεκτον θέσιν.

* *
*

Κ. Ἀγγελόπουλος. — Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ μέλος τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Κωνσ. Ἀγγελόπουλος. Παλαιόκρης τῆς πολιτικῆς καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀντεπροσώπευσε λίαν εἰδοκίμως τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀττικῆς ἐν τῇ Βουλῇ. Υἱὸς τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς πασιγνώστου καθημερινῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Παλιγγενεσίας» διετέλεσε νεώτατος ἀρχισυντάκτης αὐτῆς καὶ παρηκολούθησεν καὶ ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ του σταδίῳ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Διδάκτωρ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, μεμορφωμένος ἄριστα ἐγκυκλοπαιδικῶς, μεγαλοφρονηματίας, ἐτεδύθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν μετὰ ζήλου καὶ διηθύνεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸ ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ πατρός του δημοσιογραφικὸν ὄργανον. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν ἐχαρίσθη πολλοὶς διὰ τῆς γραφίδος του μετ' ἐπαινετῆς ἐπιστήμης διάφορα ζητήματα καὶ συνέτεινε διὰ τοῦ σθένους του εἰς τὴν μόρφωσιν κοινῆς γνώμης ἐπὶ ἐθνικῶν ζητημάτων ἐπωφελοῦς διὰ τὸν τόπον. Ὡς ἐκ τῆς σπάνιος του ταύτης καὶ τοῦ ἐλευθέρου χαρακτῆρός του κατέστη δημοφιλὴς ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ προτροπῇ πολλῶν φίλων του ἐξετέθη εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, τὸ πρῶτον ὡς δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Ἐξετέθη ἐπίσης καὶ ὡς ὑποψήφιος Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκείνην καθ' ἣν ποθὴν φορὰν ἐξελέγη Δήμαρχος Ἀθηναίων ὁ κ. Σπ. Μερκούρης Ζωηρός, μὲ ἰσχυρὰν θέλησιν ἐπολέμησεν ὅπως ἐπιβληθῇ καὶ τὸ κατόρθωσε. διότι ἐπανειλημμένως ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων Ἀττικῆς καὶ εἰσῆλθεν ὡς ἀντιπρόσωπός των εἰς τὴν Βουλήν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Ἀττικῆς

Εἰς τὸ παρελθὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων καὶ ζωηροτέρων ὀπαδῶν του. Εὐφραδέστατος μὲ ῥητορικὴν δεινότητα, μὲ εὐστροφίαν πνεύματος διεκρίθη διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἰσχυρὰν πολεμικήν του κατὰ τοῦ Θεοτοκοῦ προγράμματος.

Δριμυτάτος ὅταν ὁμιλῇ προκαλεῖ τὴν μῆνιν τῶν ἀντιπάλων του. Καὶ εἰς ἐκλογικὰς συναθροίσεις καὶ εἰς διαθλήσεις ὅπως καὶ εἰς τὴν Βουλὴν δεινὸς ἀγορητής. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ χωρὶς νὰ διαφευσθῇ ὅτι ὅταν ὁ κ. Ἀγγελόπουλος παρεφείσετο ἐν τῇ Βουλῇ, δὲν παρήρχετο συζήτησις χωρὶς νὰ μὴ λάβῃ μέρος. Δεινὸς πολέμιος τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ μακαρίτου Σιμοπούλου. Ἀκούραστος μελετητὴς ἐξονύχιζε πᾶν νομοσχέδιον καὶ ἐν ταῖς παραμικροσίφαις αὐτοῦ λεπτομερείαις καὶ ἀκούραστος εἰς τὸ λέγειν κατέχει ἐπὶ ὥρας πολλὰς εἰς τὰς γενικὰς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰδίως τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦ σθένους του καὶ τῆς δηκτικῆς του γλώσσης προϋκάλεσε πολλάκις ἐν τῇ Βουλῇ θορυβώδη ἐπεισόδια. Ὁ κυριώτερος συνήγορος τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν. Καὶ ὅταν διετέλει ἐκτὸς τῆς Βουλῆς διεξήγαγε τὴν κατὰ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως θεμελιώδη πολεμικὴν του ἐν ταῖς ἐφημερίσι μὲ τὴν ἐκφραστικὴν του θεὰ σειρὰς ἀναλυτικοτάτων, μακρῶν, γεμάτων ἀριθμοὺς, ὅρθρων. Μετὰ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
Βουλευτής Εὐρυτανίας

τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ Δηλιγιάννη ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δ. Γ. Ράλλη. Κατὰ τὰς παρελθούσας γενικὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπέτυχε, συνδυασμένος ὢν μετὰ τοῦ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ του. Κατὰ τὰ τέλη ὅμως τῆς παρελθούσης συνόδου τῆς Βουλῆς ἀποθανόντος τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Ἄθαν. Μουτσοπούλου καὶ ἐνεργηθείσης ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς ὁ κ. Κωνστ. Ἀγγελόπουλος ἐπέτυχε καὶ εἰσῆλθε καὶ πάλιν ἤδη εἰς τὴν Βουλήν.

* *
*

Γ. Καφαντάρης. — Νεώτατος ὁ κ. Γ. Καφαντάρης κατῆλθεν εἰς τὸν ἐλληνικὸν ἀγῶνα καὶ νέος πολὺ ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Διαγόρος τὸ ἐπάγγελμα, ἐξασκήσας τὸ διαγορεῖν μετὰ δραστηριότητος καὶ ἰδίαν ἐπιτυχῶς πρὸς ἐλεοτήφιζιν τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ζωηρός, εὐφραδής, συμπαθὴς κατέκτησεν ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν Εὐρυτάνων, οἵτινες διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου τιμῶσιν αὐτὸν ἐπανειλημμένος ὡς ἀντιπρόσωπόν των. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐδόδου του ὁ κ. Γεώργιος Καφαντάρης διεκρίθη. Σθενορώτατα διὰ θαυμαστῆς καλλιλογίας συμμετεῖχε τῶν συζητήσεων καὶ διετύπωνε μετὰ θάρρους τὰς γνώμας του. Ὅταν ἔκτη ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης ὁ κ. Καφαντάρης ἠκολούθει τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δηλιγιάννη ἠκολούθησε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δ. Γ. Ράλλη, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει καὶ σήμερον. Καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων συναδέλφων του ἀγαπᾶται μεγάλως, χαρακτηριστικὴ δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκτιμήσεως τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος εἶναι τὸ ὅτι θεωρεῖται «τὸ χαιδεμένο παιδὶ τοῦ κόμματος». Κατὰ τὰς τρεῖς παρελθούσας συνόδους τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου, καθ' ἃς φοδρότατην διεξήγαγε πολεμικὴν κατὰ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Ράλλη, ὁ κ. Γεώργιος Καφαντάρης ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς αὐτήν, πλειστάκις λαβὼν τὸν λόγον. Ἡ ἐπαρχία τῆς Εὐρυτανίας μετ' ἰδιαζούσης ἀφοσιώσεως ὑποστηρίζει αὐτὸν καὶ τὸν ἀναδεικνύει βουλευτὴν διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας. Νέος ἀκόμη, ζωηρός, εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα ἐγγυᾶται περὶ τοῦ εὐθικίμου καὶ εὐρυτάτου μέλλοντός του.

* *
*

Μ. Καβαλλιεράτος. — Κεφαλλὴν τὴν πατρίδα ὁ βουλευτὴς Σάμης κ. Μιλτιάδης Ἄννινος Καβαλλιεράτος διακρίνεται μεταξὺ τῶν συναδέλφων του κατέχων μίαν ἐκ τῶν ἐγκρίτων θέσεων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Νεώτατος ἐπράτωσε τὰς Πανεπιστημιακάς του σπουδὰς τυχὼν διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἦσο φοιτητὴς καὶ κατόπιν ὅταν ἐγένετο διδάκτωρ ἐδημοσιογράφει μετὰ δυνάμεως χειριζόμενος τὸν κάλαμον μετ' ἀκρας δεξιότητος. Ἔτι σειρὰν ἐτῶν διετέλεσε συντάκτης τοῦ παλαιοῦ «Ἄστεως» καὶ κατόπιν ἐξέδοτο ἰδίαν ἐφημερίδα καθημερινὴν ἐν Ἀθήναις τὸ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ
Βουλευτὴς Σάμης

«Θάρρος». Ζωηρότατος διετύπωνεν ἐγγράφως μετὰ θάρρους τὰς γνώμας του. Γνωστότατος ἀπὸ νεαρὰς ἡλικίας εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς πολιτικοὺς καὶ δημοσιογραφικοὺς κύκλους. Ἔκτοτε Τρικουπικὸς φανατικώτατος. Διετέλεσεν ἀνώπερος ἐπάλληλος τῆς Βουλῆς. Διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπραγματεύθη πολλὰ ζητήματα ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ τῆς προκατούσης καὶ ἔγραφε μετὰ χάριτος Φιλόπατρις εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Δραστήριος, συμπαθής, ἐνεργητικός, ἀκούραστος κατέγινεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιαιτέρων συμπατριωτῶν του, οἵτινες ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετάς του καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀφοσίωσίν του ἐπέδειξαν αὐτὸν ὡς ὑποψήφιον βουλευτὴν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ Ἠλία Ποταμιάνου κατὰ τὰς προπαρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Οἱ ἐκλογεῖς τῆς Σάμης ἐτίμησαν τὸν κ. Καβαλιεράτον ὡς καὶ τὸν κ. Ποταμιάνον διὰ τῆς ψήφου των καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλ' ἡ πλειοψηφοῦσα τότε πολιτικὴ μερὶς τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἐν τῇ Βουλῇ ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν των καὶ ὁ κ. Καβαλιεράτος ἐξεπέσθη καὶ πάλιν εἰς τὴν νέαν ἐκλογὴν μετὰ τοῦ κ. Ποταμιάνου. Οἱ ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Σάμης ὅμως ἐξέλεξαν ἐκ νέου αὐτοὺς βουλευτάς. Ἔκτοτε ὁ κ. Μιλτ. Καβαλιεράτος ἀντιπροσωπεύει συνεχῶς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Ἐν τῇ Βουλῇ πολλάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ὡμίλησε μετ' εὐφραδείας. Σκεπτικός, διαχυτικώτατος, ἀγαπᾶται ἰδιαζόντως ἀπὸ τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ τὸ ὁποῖον ἐξωτερίκευσε τὴν ἐκτίμησίν του ταύτην πρὸς τὸν κ. Καβαλιεράτον, ἐκλέξαν αὐτὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν σύνοδον ἔφορον τοῦ Βουλευτηρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς

* *
*

Κ. Παπαμιχαλόπουλος. — Ἐπιφανὴ κατέχει θέσιν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς βουλευτὴς κ. Κων. Ν. Παπαμιχαλόπουλος. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐγκρίτου πολιτευτοῦ, ἐπαρχηγοῦ τοῦ Κοκκινοδουρικοῦ κόμματος, διατελέσαντος πολλάκις Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Νικολάου Παπαμιχαλοπούλου, ἐσυνέχισεν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τοῦ πατρός του. Νεώτατος κατηρτίσθη ἐν σπουδῇ ἄριστα. Ὀξύνους καὶ ἐνεργητικώτατος παρὰ τὸ λευκὸν τοῦ διαμοντίου τὸν νοῦν πολιτευτοῦ πατρός του παρακολούθησε τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ζωηρὰν δρᾶσιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐπλούτισεν ἑαυτὸν ὄχι μόνον διὰ μεγάλης πείρας τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ διὰ κομματικῆς ἐπιδεξιότητος θαυμαστῆς. Τὰς ἀνωτέρας ἐκπαιδευτικὰς σπουδάς του διήνυσεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ. Ἀκούραστος, μελετητικός, κυνεχής, ἐπλούτισε τὴν διάνοιάν του μὲ ποικίλας γνώσεις καὶ κατέστη ἐγκυκλοπαιδικώτατος. Διδάκτωρ τὰ νομικὰ μὲ ἄδειαν τοῦ ἐξασκεῖν τὸ διαγορικὸν ἐπάγγελμα, δὲν περιορίσθη μόνον εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ κατόρθωσεν ἑαυτὸν φιλολογικῶς ἐγκρατέστατον. Κατέγινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ λαῶν καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ὅταν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πατρός του ἀνεδέχθη τὸ μέγα βάρος νὰ συνεχίσῃ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας τοῦ πατρός του καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν εἰς τὴν Βουλὴν κατέχων ὅλα τὰ ἐφόδια νὰ διακριθῇ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ καὶ νὰ δράσῃ. Ὅπως καὶ ἐγένετο. Διεκρίθη καὶ ἔδρασεν. Νεώτατος εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον. Μὲ τὸ ἀερκὸν ὕφος του καὶ τὰς πολλὰς γνώσεις του καὶ τὴν εὐφράδειάν του κατέλαβεν ἐναρίς ἐπιφανῆ θέσιν, οἱ ἀρχηγοὶ δὲ τῶν κομμάτων ἀνεξαιρέτως ἐξετίμησαν τὰς περιεσκεμμένας αὐτοῦ πολιτικὰς ἀρετὰς καὶ μετὰ προσοχῆς ἀκροῶνται αὐτὸν ὅταν εἴτε ἐκ τοῦ βήματος, εἴτε ἐκ τῆς θέσεώς του ὁμιλεῖ.

Εὐγενὴ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα πληροῦσι τὴν ψυχήν του, εἰς πολλὰς δὲ ἀρισίμους ἐθνικὰς περιστάσεις ἐφανέσθη καὶ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ εἰς πατριωτικὰ συνέδρια καὶ εἰς λαϊκὰς ὁμηγύρεις ἡ ἐνθουσιώδης πατριωτικὴ φωνή του. Δὲν ἐστέρησεν εἰς τὸ νὰ παρέχῃ πάντοτε καὶ τὸν λόγον καὶ τὰς συμβουλάς του εἰς πᾶν ἐθνικὸν ἔργον. Εἰς σωματεῖα σπουδῶν ἔχοντα τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς τάξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, διατελεῖ δὲ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Γυμνασιακοῦ Συλλόγου, τοῦ πρώτου ἱδρυθέντος σωματείου πρὸς σωματικὴν διάπλασιν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Περιφανισμένος μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν, ἀκούρα-

στος, ρέπων πρὸς τὴν δρᾶσιν, ἀεικίνητος, ἐνεργητικώτατος, πανταχοῦ παρὼν ἔχει συνδέσει τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ἱστορίαν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Διὰ νὰ συμπληροῖ τὰς ἐθνικὰς ἐνεργείας του καταφεύγει ἐνίοτε καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἔχει δημοσιογραφήσει καὶ ἔχει ἐκφέρει τὴν γνώμην του ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων. Ἐπίσης ἔχει συγγράφει καὶ ἱστορικὰς μελέτας καὶ ἄλλας συναφεῖς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἀνεξαρτήτου φρονήματος δὲν ὑπεδούλωσεν ἑαυτὸν εἰς τὸ κόμμα. Αἰσθηματίας, μεγαλόφρων καὶ ὁμιλεῖ καὶ γράφει μὴ δεσμευόμενος ἀπὸ κομμάτων ἀφορμὴν ἄλλην, ἀπὸ καμμίαν ἐπίδρασιν, παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἴδῃ μεγάλην τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὴν ἔχει ὀνειρευθῆ ἡ μεγάλη πατριωτικὴ του καρδία. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν κατέγινε μόνον εἰς τὸ ἐδαφικὸν τοῦ Κράτους. Ἐπεξέτεινε τὰς ἐνεργείας του εἰς τὴν ἀλύτρωτον Ἑλλάδα. Μὴ φεισθεὶς οὔτε δαπανῶν, οὔτε κόπων ἐπιτελήματα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐποιήσατο ταξείδια ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Τουρκίας καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, εἰς τὸ Θμβέτ, εἰς ἄλλας μεμαρασμένας χώρας κατωκημένας ὑπὸ γνησίου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐσάλπισε πρὸς τοὺς ὑποδούλους τὸ Ἐθνικὸν Εὐαγγέλιον, κρατύνας τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν θρησκείαν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ
Βουλευτὴς Λοκρίδος

Ἐν τῇ Βουλῇ ἠκολούθησεν ἐπί τινα περίοδον τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ κ. Λεωνίδα Δελιγεώργη. Ἤδη ὅμως τριῶν ἀνεξαρτήτων θέσιν κανονίζει τὴν ψῆφόν του συμφώνως πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀρχόν ὑπουργεῖον, τοῦ συναρτηθέντος ὑπὸ τὸν Κωνσταντόπουλον. Κατὰ τὴν ὑπουργίαν του ἐκείνην ἐπέδειξεν ἀρκοῦσαν διοικητικὴν ἱκανότητα πρὸς διαρύθμισιν τῶν κλάδων καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας. Καίτοι πολλῶν γνώστης ἐξακολουθεῖ μελετῶν πάντοτε κατὰ τὸ ἀρχαῖον ρητὸν ἀεὶ διδασκόμενος. Ὁμιλεῖ μεμετρημένος καὶ μετὰ συνέσεως, μὴ δίδων ἄφορμὴν διὰ τοῦ λόγου του εἰς θορυβώδεις συζητήσεις. Διαχυτικός, προσηνέστατος, παρέχει ἀφιλοκερδῶς καὶ μετὰ δραστηριότητος τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς συνεπαρχιώτας του, οὗτινες ἐκτιμῶντες μεγάλως τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀξίαν καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Κονστ. Παπαμιχαλοπούλου ἐκλέγουσιν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ.

* * *

Χαρ. Εὐταξίας. — Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν παροῦσαν ΙΗ΄. Βουλευτινὴν Περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν παρεκάθηται εἰς τὸ κοινοβούλιον ὁ κ. Χαρ. Εὐταξίας. Ἐκ τῆς γνωστῆς πολιτευομένης οἰκογενείας Λοκρίδος, νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ καὶ διατελέσαντος πολλάκις ὑπουργοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξία. Διδάκτωρ τὰ νομικὰ ὁ κ. Χαρ. Εὐταξίας λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ διδηγορεῖν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμά του ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη ἐν Λαμίᾳ, ὅπου εὐφραδῶς καὶ μετὰ νομικῆς ἐμβριθείας ὑπερήσπιζε τὰ δίκαια τῶν πελατῶν του. Δραστήριος καὶ ἐνεργητικός, ζωηρός, καθεῖξεν ἐπίζηλον θέσιν παρὰ τῷ διαηγορικῷ κόσμῳ τῆς Λαμίας, ὅπου ἐτύγχανε τῆς ἀμερίστου ἐκτιμήσεως τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ δικαστικοῦ κόσμου καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ. Ἰδιαίτατα εἰργάσθη ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῶν συνεπαρχιωτῶν του Λοκρῶν. Πολιτευομένου τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λοκρίδος ὁ κ. Χαρ. Εὐταξίας ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φθιώτιδος κατὰ τὰς προπαρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν συνδυασμῷ καὶ ἐπέτυχεν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη. Εἶναι ὁ ἀνακαινήσας μετὰ θάρρους τὸ σπανδαλώδες ζήτημα τῶν μεταλλείων. Καὶ διὰ τοῦ λόγου του καὶ διὰ τῆς ψήφου του ὑπεστήριξεν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῇ Βουλῇ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ. Κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς, πολιτευθέντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του ἐν Ἀττικῇ ὁ κ. Χαρ. Εὐταξίας ἐξετέθη ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του Λοκρίδι ὅπου καὶ ἐπέτυχεν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Βασιλειάδου ὑποστηρίγου. Ἐν τῇ Βουλῇ δὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου, καίτοι μελετητὴς ἀτρηρὸς ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν συνδεομένων μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας καὶ γνώστης πολλῶν ζωτικῶν θεμάτων.

Πλεισταὶς ἐν τῇ Βουλῇ ἐτόνισε τὸν λόγον ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος καὶ παρὰ ταῖς κυβερνήσεσιν, ὅπόπε τὸ κόμμα αὐτοῦ εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, εἰργάσθη συντόνως ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Λοκρίδος. Ἔνεκα δὲ τοῦ μεγάλου τούτου ἐνδιαφέροντός του ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται μεγάλως ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του.

* * *

Χριστόφορος Ι. Ἀσιμῆς. — Ἡ ἐπαρχία Θήρας κρέπει νὰ σημνύνεται διότι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπροσωπεύθη καὶ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ διακεκριμένων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ των ἔθεντο ὡς βάσιν τῆς ἐνεργείας των τὴν συνδρομήν των ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν καὶ ὑπὲρ τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας των. Εἷς ἐκ τῶν διακεκριμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὅστις ἐπέζησεν κατέχει θέσιν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ, καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Θήρας λίαν ἐπιτυχῶς εἶναι ὁ κ. Χριστόφορος Ἀσιμῆς. Δραστήριος, ἐπιμελής, ἀπεπεράτωσε λίαν εὐδοκίμως τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς του καὶ ἐν νεωτάτῃ ἡλικίᾳ ἐνεγράφη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπου μετὰ ἐνδελεχεῖς μελέτας ἐγένετο διδάκτωρ τῆς νομικῆς καὶ ἔλαβε τὴν ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ διηγορικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἐμφορούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταρτίσῃ ἑαυτὸν ἐγκυκλοπαιδικώτατον καὶ νὰ πλουτίσῃ τὰς γνώσεις του δι' εὐρυτέρων γενικῶν μελετῶν, ἀπῆλθεν εἰς Εὐρώπην ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν νομικὴν καὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης καὶ ὢν ἀλαὸς ἀνεξάρτητος δὲν ἐξήσκησε τὸ διηγορικόν του ἐπάγγελμα. Κατέγινεν ὅμως εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ πουπλοτρόπως τοὺς συνεπαρχιώτας του Θηραίους καὶ νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα καὶ πᾶσαν θυσίαν καὶ πάντα κόπον ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς δημοσίας καὶ δημοτικῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης τῶν Κυκλάδων καὶ ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκῶν αὐτῆς. Διὰ τῆς ἐργασίας του ταύτης τῆς δραστηριοτάτης καὶ ἐπωφελοῦς εἰς τὸ κοινὸν ἐδημιούργησε πανάθεν καὶ ἀκατάλυπτον κόμμα ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ. Προσηνής, διαχυτικός, αἰτινοτε πρόθυμος συνήγορος καὶ ἐπαρασπιστὴς τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλογέων του, λατρεύεται κυριολεκτικῶς ὑφ' ὅλων τῶν Θηραίων, οἱ ὁποῖοι ἀμέριστον παρέχουσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιστοσύνην των. Ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς διαρκῶς ἐκλέγεται τιμώμενος ὑπὸ τῆς λευκῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων του.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ι. ΑΣΙΜΗΣ
Βουλευτὴς Θήρας

Ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων παρεκάθηται εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἐνστερνισμένην τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἔθνους εἶναι ἐκ τῶν πατικωτέρων εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, παρακολουθῶν μετ' ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος τὰς συζητήσεις αὐτῆς καὶ κάμνων ἐπωφελῆ ἐθνικῶς χρῆσιν τῆς ψήφου του κατὰ τὰς ψηφοφορίας ἐπὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος πολιτικῶν ζητημάτων. Ἀπὸ τῆς πρώτης βουλευτικῆς Περιόδου, καθ' ἣν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀνῆρε μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὸ Ἀνλιγιανικὸν κόμμα, παρὰ τῷ ὁποίῳ καὶ ὅλος ἐμπιστευτικὴν καὶ ἐπίλεκτον κατέλαβε θέσιν. Ὁ ἀείμνηστος ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς μεγάλως ἐξετίμα τὴν πρὸς αὐτὸν πολιτικὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Χριστοφόρου Ἀσιμῆ. Ὑπὸ τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον μετ' ἀφοσιώσεως ἀνῆκεν, ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ὁμιλεῖ μετὰ χάριτος ἐν ταῖς διαφόροις συζητήσεσι, μὴ ποιούμενος ὅμως κατάχρησιν τοῦ λόγου. Γνωστότατος ἐν Ἀθήναις, λίαν ἀγαπητὸς καὶ παρὰ τοῖς συναδέλφοις του καὶ παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς πρωτευούσης. Ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου διακεκριμένου ἰατροῦ κ. Δ. Ἀσιμῆ. Οἱ Θηραῖοι ὑπερήφανοι μεγάλως τὰς πρὸς αὐτοὺς ὑπηρεσίας τῆς οἰκογενείας Ἀσιμῆ ἐτίμησαν καὶ θὰ τιμῶσι διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου εἰς ἑκάστην ἐκλογὴν τὸν ἐπάξιος ἀντιπροσωπεύοντα αὐτοὺς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ κ. Χριστόφορον Ἀσιμῆν.

* * *

Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς. — Ἐπιφανὲς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου. Πολὺ νέος τὴν ἡλικίαν ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὰς παρελθούσας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Βουλευτής Καρδίτσας

βουλευτικαὶς ἐκλογάς. Ἀνήκει εἰς ἡρωϊκὴν καὶ ἱστορικὴν οἰκογένειαν ἤτις πολυτίμους ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα χρυσοῖς γράμμασιν ἔχει ἀναγραφῆ εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Ὁ κ. Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς καταγεται ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἡρωϊκοῦ χωρίου Σουλίου καὶ ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας Μπότσαρη. Ἐγεννήθη ἐν τῇ Λαμίᾳ τῷ ἔτει 1877 καὶ ἄγει ἤδη τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἀποπερατώσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς πρωτευούσης τῆς Φθιώτιδος ἐνεγράφη εἰς τὴν νομικὴν σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Νεώτατος εἰσαγαγὼν τὴν ἡλικίαν ἐγένετο ἀριστοῦχος διδάκτωρ τοῦ Δικαίου καὶ ἔτυχε μετ' ἐξαιρετικῶν ἐπαίνων τῆς ἀδείας τοῦ διδαγορεῖν. Ἀμέσως ἀφοῦ ἐπεράτωσε τὰς σπουδάς του ὡς μόνον του μέλημα ἐθεώρησε τὸν καταρτισμόν του ἐγκυκλοπαιδικῶς. Μελετηματοῦς, ἀκούραστος ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Πρὸς τοῦτο μετέβη ἐπαναλημμένως εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν ὅπου διέμεινεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὰ ἀνώτερα κέντρα εὐρείας ἐκπαιδεύσεως καὶ μορφώσεως. Μὲ πλοῦτον γνώσεων ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐκ τῆς Λαμίας ἐνεπατάσθη εἰς Καρδίτσαν, ἔνθα ἐξήσκησε τὸ διδαγορεῖν.

Γνώστης κατὰ βάθος τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, εὐφραδὴς κατέκτησεν ἐν τῷ ἅμα ἐπίζηλον θέσιν εἰς τὸν δικηγορικὸν κύκλον τῆς Καρδίτσης. Διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιμελοῦς ἐν τοῖς Θεσσαλικοῖς δικαστηρίοις ἐργασίας του ἐπέσυρε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστικοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐπίπληξιν τοῦ λαοῦ τῆς Καρδίτσης, ὅστις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἀλεξανδρῆ διέκρινεν ἕνα ἐκ τῶν μελλόντων ἐπαξίων ἀντιπροσώπων του ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Κατατήσας διὰ τῆς ἱκανότητός του, τῆς ἀξίας του, τῆς ἐνεργητικότητός του καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν του τὴν ἀμέριστον συμπάθειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Καρδιτσιωτῶν ἐξετέθη τὸ πρῶτον ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Μὲ ἐρώδια τὰς ἀτομικάς του σπανίας ἀρετὰς κατῆλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἐπάλαισε κατὰ ἰσχυρῶν καὶ ἐρριζωμένων ἐν τῇ Καρδίτσῃ πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἐνίκησε χάρις εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλικῆς ταύτης ἐπαρχίας. Ἐπωρίτατα ἐκτιμήσαντος τὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ. Ὅπως καὶ ὡς σπουδαστής, ὅπως καὶ ὡς δικηγόρος μόνος ἀνέδειξεν ἑαυτόν, οὕτω καὶ ὅταν εἰσῆλθεν ἐν τῇ Βουλῇ μόνος διὰ τῆς εὐφραδείας του, τῆς ῥητορείας του, τοῦ θάρρους του, τῆς πολιτικῆς τόλμης του ἀνέδειξεν ἑαυτὸν καὶ συγκατελέγη ἀμέσως μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου.

Θεοτοκικὸς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, τηρῶν ὅμως εἰς πολλὰ ζητήματα τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ φρονήματός του καὶ τῆς ψήφου του. Κατὰ τὰ τέλη τῆς δευτέρας συνόδου διαφωνήσας ἐν πολλοῖς ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως ἀπεχώρησε τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἓξ ἑπτὰ βουλευτῶν κατήρτισαν τὸ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Δραγούμη κόμμα τῶν Ἰαπώνων. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν οἱ Ἰάκωνες ἐξήσκησαν αὐστηρὸν καὶ δυνατὸν τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν νομοθετικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, ὁ κ. Ἀπόστολος Ἀλεξανδρῆς ἐπανειλημμένως ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ μετ' εὐφραδείας ζηλευτῆς καὶ δικαιομαχήτων ἐπιχειρημάτων σθεναρῶς ἠγόρευσεν. Σαφὴς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἰδιῶν του, μὲ γλυκεῖαν καὶ εὔηχον φωνήν, μὲ μεμετρημένα ῥητορικὰ σχήματα, συγκρατεῖ ἀδιάπτωτον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου του ὅταν ὁμιλεῖ. Ὁμιλεῖ εὐχερέστατα καὶ εἰς τὰς σπουδαιοτέρας πολιτικὰς συζητήσεις θερμὸς ἐπῆλθε συνήγορος τοῦ ἀναδιοργανωτικοῦ προγράμματος τῶν Ἰαπώνων. Τελευταῖον διεφώνησε μετὰ τῶν Ἰακώνων, ἐπανῆλθε δὲ μετὰ τῶν κ.κ. Γούναρη καὶ Πρωτοπαπαδάκη εἰς τὰς κυβερνητικὰς τάξεις, εἰς ἃς ἀνῆρε καὶ πρότερον.

* * *

Ν. Μουζάκης. — Ἐπὶ δύο ἤδη κατὰ συνέχειαν βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Ζακύνθου ὡς βουλευτὴς ὁ κ. Νικολ. Ἰωαν. Μουζάκης. Ἐκ γνωστῆς Ζακυνθινῆς εὐπατρίδου οἰκογενείας καταγόμενος κέκτηται πολλὰς συμπαθείας καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τελειοποιηθεὶς ἐν Νεαπόλει καὶ Παρισίοις ἐξήσκησε τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ἐν τῇ πόλει τῆς Ζακύνθου καὶ ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς δήμοις, ἀφιλοκερδῶς τὸ πλεῖστον παρέχων τὴν ἰατρικὴν του συνδρομήν. Ἀκούραστος, μὲ συμπαθῆ φυσιογνωμίαν, νέος ἀτόμου, ἐκτήσατο τὴν ἀμέριστον ἀγάπην τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης δὲν ἐπαύσατο νὰ κάμνῃ ἐπωφελῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα χρῆσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ἐν τῇ Βουλῇ ποιεῖται ἰκανοποιητικὴν καὶ διὰ τὸ Ἔθνος καὶ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν Ζακύνθου χρῆσιν τῆς ψήφου του. Δὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου, παρακολουθεῖ ὅμως μετὰ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων ζωτικῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ
Βουλευτής Ζακύνθου

ζητημάτων συζητήσεις. Διεκρίθη διὰ τὴν ἐνεργητικότητά του πρὸς πλήρωσιν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας του. Λαμβανόμενος κομματικῶς ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη ἐν τῇ Βουλῇ.

* * *

Γ. Κουλούρης. — Ὁ ἀντιπροσωπεύων σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Μήλου κ. Γεώργιος Κουλούρης εἶναι ἀρχίατρος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Διακεκριμένος ἐπιστήμων κατέχει ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ ἰατρικῷ κλάδῳ. Νεαρώτατος καταταχθεὶς εἰς τὸ στράτευμα κατέλαβε διαδοχικῶς, τοὺς διαφόρους στρατιωτικοὺς βαθμοὺς μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τοῦ ἀρχιάτρου, ἐπιδείξας ἔκτακτον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀφοσίωσιν καὶ τιμῶν ἕνεκα τούτου συχνάκις τῶν συγχρονιστῶν του ἀνωτέρων του. Διὰ τὴν πρὸς τὸ καθῆκόν του ἀφοσίωσιν καὶ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας καὶ εἰς ἐκάστοτε ἐθνικὰς περιστάσεις προσέφερεν ὁ κ. Γεώργιος Κουλούρης ἔχει τιμηθῆ διὰ δύο παρασήμων. Οἱ συμπατριῶται του Μήλιοι τιμῶσι καὶ ἀγαποῦσιν αὐτὸν ἰδιαζόντως, δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Μήλου. Προσηνής, ἀφιλοκερδής, εὐγενέστατος κέκτηται τὴν ἐκτίμησιν καὶ τῶν ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συναδέλφων του, τὴν ἐπόλησιν δὲ καὶ τὸν σεβασμὸν

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ *Βουλευτής Μήλου*

τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἐκτελεῖ ὡς Θεοτοκικὸς ὑποψήφιος καὶ ἐπιτυχὼν ὡς τοιοῦτος παραμένει εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα, ὀπ τῶν ἀφοσιωμένων πολιτικῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐκ Κεραύρας πολιτευτοῦ.

* * *

Ἀδαμ. Ρουσόπουλος.—Ἀνήκει εἰς μίαν τῶν ἐγκριτωτέρων οἰκογενειῶν τῆς Πελοποννήσου. Μύστης ἄριστος τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης, διεκρίθη ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς θείας ταύτης τέχνης τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπὶ ἀπεριαλίλῳ χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ. Τὰς ἀρετὰς δὲ ταύτας, πρὸς δὲ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους καὶ τὸν ἱπποτικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ἐκτιμάντες οἱ συμπολῖται του δὶς ἐξελέξαντο αὐτὸν Δήμαρχον τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ Λακεδαίμονος. Εἰς τὴν φιλοκαλίαν δ' αὐτοῦ ὀφείλει ἡ ὡραία πόλις τῆς Σπάρτης τὰ πλεῖστα τῶν καλλωπιστικῶν ἔργων αὐτῆς δημοτικῶν ἔργων. Κατέλιπε δὲ τὴν Ἀρχήν, κληροδοτήσας τῷ Δήμῳ ἀνθηρὸν τὴν οἰκονομικὴν τάξιν. Ἀνιμιχθεὶς δὲ προσφάτως ἐξ εὐγενοῦς φιλοδοξίας καὶ πρὸς ἀντιπαράστασιν τοῦ ἄρτι ἀποχώντος τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς πρεσβυτέρου αὐταδέλφου, Νομάρχου ἤδη Λακωνικῆς, εἰς τὴν γενικὴν ἐν Λακεδαίμονι πολιτικὴν, συνεδέθη ἀρρήτως μετὰ τοῦ ἰσχυροτάτου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ πολιτευτοῦ κ. Πέτρου Ν. Βαρβιτσιώτου καὶ ἐν συν-

ΑΔΑΜ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Λακεδαίμονος

δυναμῷ μετ' αὐτοῦ, ἐξελέχθη τὸ πρῶτον ἤδη ἐν τῇ παρούσῃ Βουλευτικῇ Περιόδῳ Βουλευτής.

Ὡς βουλευτὴς δ' ἀνεδείχθη ἐκ τῶν πρώτων συνεδριάσεων ἐκλεκτὸν μέλος τῆς Βουλῆς καὶ ῥήτωρ μεγίστης δυνάμεως μετασχὼν εὐθὺς μετὰ σοβαρότητος καὶ ἀβρότητος ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἐπὶ πλείστων Ἐθνικῶν καὶ λοιπῶν γενικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ἰδιαιτέρως παριστῶσιν ὡραίαν εὐκνον εὐφραδείας, στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος αἱ πυκναὶ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος ἀγορεύσεις του ἐπὶ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Λακεδαίμονος ὑποθέσεων καὶ πρωτίστως τῶν «περὶ ἀποξηράνσεως τοῦ ἐν Τριπόλει», «Περὶ κατασκευῆς τῆς σιδηροδρομικῆς Σπάρτης-Τριπόλεως» καὶ «περὶ συντηρήσεως τῶν ἐν Μιστρᾷ πολυτίμων Βυζαντινῶν ἀρχαιολογικῶν κειμηλίων».

Σημειωτέον δ' ὅτι αἱ περὶ Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων ἐμφρεῖς ἀγορεύσεις του ἐτυπώθησαν καὶ εἰς Γερμανικὰς περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀσχολουμένας ἐφημερίδας. Εὐλόγως δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπαίρονται ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ τοῦ κ. Ρουσσοπούλου μεταξὺ τῶν κ.κ. Ἀντιπροσώπων.

* *

Περικλῆς Π. Μπούτος.—Ὁ ἀρχαιότερος ἁπάντων τῶν ἤδη βουλευτῶν. Ὡς ἐξάγεται δ' ἐκ τῶν συγκριτικῶν πινάκων οἵτινες κατηρτίσθησαν πέρυσιν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Βουλῆς ὑπηρετῶ ὡς βουλευτὴς ἐπὶ 45 τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνόδους. Μόνος ὁ κ. Δ. Ράλλης ἀριθμεῖ 46 τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνόδους.

Ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Μεσσήνης κατὰ Μάϊον τοῦ 1865 παραιτηθεὶς τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου Θεραπνῶν, τοῦ μεγαλητέρου Δήμου τῆς Ἐπαρχίας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε διορισθῆ νεώτατος τὴν ἡλικίαν πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1862. Ἐκτοτε δὲ ἀρδδὸν διαρκῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν του μὴ ἀριθμῶν ἢ ὀλιγίστας ἀποτυχίας. Τῷ 1868 ἀπεκλείσθη ὑπὸ τῆς φατριαζούσης καὶ βίαια μέτρα μεταχειριζομένης Κυβερνήσεως τοῦ δεμητσίου Βούλγαρη. Κατὰ τὸ 1885 διετέλεσεν Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ὅτε καὶ δὲν ἐξελέγη ὡς βουλευτής. Κατὰ τὸ 1890 ὡσαύτως ἀπέτυχε δι' ὀλίγων ψήφων κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν τῆς εὐρείας περιφερείας. Τῷ 1892 ἀπέτυχεν ἐπιτυχόντων τῶν τριῶν συντρόφων του, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν διεξαχθεῖσαν μετὰ πείσματος μεγάλου ἀπέτυχεν καὶ ὁ ἀντίπαλός του κ. Κ. Κοσμοπουλος.

Ὡς πολιτευτὴς θεωρεῖται εἷς ἐκ τῶν εἰλικρινεστέρων καὶ δραστηριωτέρων Ἀνὴρ μεγάλης ἀντιλήψεως καὶ πολυμήχανος. Κατὰ τὴν ἐνάρξειαν τῶν ἐκλογῶν, συνεπῆς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ὑποσχέσεών του ἀλλὰ καὶ λίαν φειδωλὸς εἰς τὴν παροχὴν τοιούτων, δι' ὃ πολὺ ἐκτιμᾶται παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, παρὰ δὲ τῶν φίλων του λατρεύεται. Ἔνεκα δὲ τῶν ἀρετῶν του τούτων διατηρεῖ κόμμα ἀκμαῖον καὶ ἀφοσιωμένον, ἂν καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀντιπολιτευόμενος.

Ὡς βουλευτὴς σπανίως λαμβάνει τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διακρίνεται διὰ τὸ ὀλιγόλογον καὶ τὴν σωρηρεῖαν τῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας μετὰ πρισσῆς εὐφραδείας ἀναπτύσσει. Ὡς Γραμματεὺς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς πολλάκις ἐκλεγεὶς διηύθυνε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, πολλάκις συζητου-

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Π. ΜΠΟΥΤΟΣ
Βουλευτὴς Μεσσηνίας

σης δυσχερέστατα καὶ ἀκανθώδη ζητήματα, μετὰ πολλῆς εὐχερείας καὶ εὐστροφίας.

Ἀς ὑπηρέτησεν ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κατὰ τὸ 1878 ἐπὶ τρίμηνον καὶ κατὰ τὸ 1885 ἐπὶ τοῦ δεμηνήτου Τρικούπη ὁ ὁποῖος μεγάλως ἐξετίμα τὸν ἄνδρα διὰ τὴν ὀρθοφροσύνην, τιμιότητα καὶ δραστηριότητά του. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας ἐπέδειξεν ἀπαράμιλλον ζῆλον καὶ δραστηριότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν βαρέων καθηκόντων τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Πάντες δὲ ἀνομολογοῦσιν ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ κ. Μπούτου ὡς Διευθυντοῦ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος διά τε τὴν νοημοσύνην, δραστηριότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν καὶ τιμιότητα μεθ' ὧν ἐχειρίσθη τὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσίαν.

Ὡς Νομάρχης Ἀργολιδοκορινθίας κατὰ τὸ 1892 ὑπῆρξεν αὐστηρός, δίκαιος καὶ τίμιος, ἐπέβαλε τὴν τάξιν καὶ τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ τῶν Δήμων ταμεῖα τῶν ὁποίων τὰ χρήματα διεσπαθίζοντο καὶ κατασπαταλοῦντο τῆδε κἀκεῖσε, τοὺς δὲ τεραπάδεις προϋπολογισμοὺς τῶν Μονῶν ἀνηλεῶς περιέκοψε καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν κατὰ τὸ δρατὸν περιφρούρησε. Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1893 ἔνεκα τῶν ἐπισυμβάντων καταστρεπτικῶν σεισμῶν ἐν Ζακύνθῳ μετετέθη ἐκεῖσε ὅπου περιστλέξας τὰς ἀπανταχόθεν συνεισφορὰς εἰς εἴδη καὶ χρήματα παρέδωκε ταύτας εἰς ἐπιτροπήν, μὴ θελήσας ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν, καὶ ἐζήτησε τὴν μετάθεσίν του εἰς Ναύπλιον ὅπου μετὰ μηνιαίαν ἀπουσίαν ἐπανῆλθε. Τοῦ ἀξιώματος δὲ τούτου πα-

ρητήθη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅτε παραιτηθέντος τοῦ ἀοιδίμου Τρικούπη ἀνέλαβε τὸν σημαντισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ὁ δείμηνος Σωτηρόπουλος. Ὁ κ. Μπούτος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐτάχθη εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη καὶ τούτου ἀποχωρήσαντος τὸ ἀξίωμα τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Κυριακούλη Μαυρομιχάλη. Παρ' ἀμφοτέροις δὲ τῶν ἀρχηγῶν του τούτων διά τε τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος του, σταθερότητα τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, χρηστότητα καὶ ὀρθοφροσύνην του μεγάλως ἐκτιμᾶται.

* *

Κ. Σ. Ζῶτος.—Ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Κων. Σ. Ζῶτος ἀνήκει εἰς πολιτικομένην ἐπιφανῆ οἰκογένειαν, ἥτις πολλὰς προσέφερε διὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ δράσεώς του καὶ διὰ τῆς ἐν τῷ διοικητικῷ κλάδῳ ἐτίσης ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Ἡ ἐπαρχία τῆς Εὐρυτανίας ἀνέκαθεν καὶ συνεχῶς ἐτίμησε διὰ τῆς ψήφου της τὸ ὄνομα Ζῶτος. Ὁ ἤδη βουλευτὴς κ. Κων. Σ. Ζῶτος ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύει τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Νεώτατος ἐσυνέχισε τὴν πολιτικὴν δράσιν τῆς οἰκογενείας του. Ζωηρὸς καὶ εὐθὺς χαρακτῆρος διεκρίθη διὰ τὴν ἐθνικῶς ἐπωφελῆ διάθεσιν τῆς ψήφου του. Διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, κατηρτισμένος ἄριστα, παρατηρητικώτατος κατέχει ἐκλεκτὸν θέσιν εἰς τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Ἰδιαίτατος φίλος τοῦ μακαρίτου πολιτευτοῦ Σμιλοτοῦλου ὑπεστήριξεν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ δεμητήστου Τρικούπη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει μέχρι σήμερον. Εἰργάσθη πάντοτε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἰδιαίτατα ἐμείμνησε μετὰ σθένους καὶ ἐμμονῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας του Εὐρυτανίας. Δὲν ἠρκέσθη δὲ μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας του, ἀλλ' ἀνέπτυξε τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ νομοῦ Εὐρυτανίας, δυὰ καὶ κατὰ τὰς κατὰ νομοὺς ἐκλογάς ἔτιχε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἀμερίστου τῶν ἐκλογέων τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας. Τῇ μερίμνῃ του ἀνεπτύχθη ἡ ὑποποίδευσις καὶ ἐλήφθησαν τὰ δυνατὰ μέτρα πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων, εἰς ἃ προσέφερε καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς ψήφου του ἐν τῇ Βουλῇ τὴν συνδρομήν του, μεγάλως ἐξετίμησαν καὶ ἐκτιμῶσι τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του. Ἐκ τῶν ὀλίγων βουλευτῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἐξησφαλισμένην τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν των ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων

* *

Α. Παναγιωτόπουλος.—Διακεκριμένη κοινοβουλευτικὴ φυσιογνωμία. Ἐκ τῶν παλαιμάχων τῆς πολιτικῆς. Νοῦς δαιμονιώδης. Ἀντίληψις θαυμαστή. Ζωηρότατος εἰς τὴν διατύπωσιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν γνωμῶν του. Πάντοτε ἀείκινητος. Καὶ ὅταν ἀγορεύει καὶ ὅταν περιπατεῖ κινεῖται ὅλος. Χαρακτὴρ ἀδαμάντινος, γρανίτης κυριολεκτικῶς. Μὲ αἰσθήματα πατριωτικά, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, μεγαλοφρονηματίας διεξέδυσε σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὴν ἐπιφανῆ πολιτικὴν θέσιν ἣν κατέχει σήμερον. Ἀνέδειξε μόνος ἑαυτόν. Καὶ εἰς τοῦτο συνέτεινεν ἡ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ θέλησίς του, ἡ ἐμμονή του, ἡ ὑπομονή του, ἡ θαυμαστὴ πρὸς τὸ μελετᾶν φοπή του. Κατήρισεν ἑαυτὸν ἐγκυκλοπαιδικώτατον. Γνώστης κατὰ βάθος ὅλων τῶν πολιτικῶν ζητημάτων καὶ τῶν γενικῶν τοιούτων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ὡς καὶ εἰς τὰ τοῦ Κράτους ἐσωτερικὰ τοιαῦτα καὶ τῶν εἰδικῶν τῶν ἀφορώντων τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσιακῆς κινήσεως τῆς πολιτείας. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν ἐπιλαμβάνεται παντὸς ζωτικοῦ ζητήματος κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις. Χειμαρρώδης ὁ λόγος του. Δεινὸς πολέμιος ὡς ἀντιπολιτευόμενος. Ὅταν ἀμιλεῖ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς δὲν χαρίζεται εἰς κανένα. Καυτηριάζει. Αἱ ἀγορεύσεις του καταπλήσσουν. Μὲ ἰσχυρὰν φωνὴν, κινούμενος ὅλος ἐπὶ τοῦ βήματος, ζωηρότατος, ἐπιβάλλεται. Καὶ ἀκούεται ἀπὸ ὅλους τοὺς βουλευτὰς μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας.

Οἱ Αἰγιαλεῖς πρέπει νὰ σεμνύνωνται διότι ὑπὸ τοιούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Οἱ Αἰγιεῖς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου τιμῶσιν ἑαυτούς, ὅπως τιμᾷ καὶ οὗτος αὐτοὺς διὰ τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ἀξιοπρεποῦς πολιτικῆς στάσεώς του. Ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας. Ἐπιθέται ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς πάντοτε ὡς Παναγιωτόπουλος. Ἐκθέτει πρῶτον τὸν ἑαυτόν του, τὴν ἰκανότητά του, τὸν εὐθὺν χαρακτῆρά του, τὰς πολιτικάς ἀρετάς του, καὶ κατόπιν τὸ πολιτικὸν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἢ ἀνήκεν. Οἱ Αἰγιαλεῖς ψηφίζοντες τὴν κάλπην τοῦ Παναγιωτοπούλου, ψηφίζουσι τὸν Παναγιωτόπουλον, τὴν ἀτομικότητά του, τὴν ἀξίαν του. Ἡ οἰκογένεια τῶν Παναγιωτοπούλων ἔχει συνδεθῆ μὲ τὴν πρόοδον τῆς Αἰγιαλείας. Τὰ αἰρετὰ ἀξιώματα εἴτε τὰ βουλευτικά, εἴτε τὰ δημαρχιακὰ κατέχουσι κατὰ τὰ πλεῖστον οἱ Παναγιωτόπουλοι. Καὶ δικαίως οὕτω τιμῶνται. Φύσις πλασμένη οὕτως εἰπεῖν διὰ τὴν πολιτικὴν ὁ κ. Ἀνὴρ Παναγιωτόπουλος. Αἰσθηματίας καὶ ἐνεργητικὸς δὲν φείδεται οὔτε κόπων, οὔτε θυσιῶν ὅπως φαίνεται εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ εἰς πᾶσαν ὥραν χρήσιμος εἰς τοὺς συμπαριώτας του.

Διετέλεσεν Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν πρώτην προεδρεύουσαν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων πολιτευτοῦ Ἀλεξ. Ζαΐμη. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διετέλεσεν Ὑπουργὸς κατέβαλε πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν φροντίδα ὅπως βελτιώσῃ τὰ τῆς κατεστάσεως τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς παιδείας. Ἐν τῇ Βουλῇ ἐκανόνισε τὴν πολιτικήν του στάσιν κατὰ τὰς διαφόρους βουλευτικὰς περιόδους, καθ' ἃς ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας, συμφώνως πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἡ φωνή του ἠκούσθη ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς στεντορεία, ἀνεξόριστος πᾶσης κομματικῆς ἐπιβολῆς, ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Ἑπωνυκοῦ κόμματος, παραμένει δ' εἰσέτι εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ ἀφοσιωμένος ὑπερασπιστὴς τῶν διοργανωτικῶν γνωμῶν καὶ ἰδεῶν, τὰς ὁποίας πρεσβεύει ἡ ὀλιγόριθμος, ἀλλὰ σθεναρὰ τὸ φρόνημα ὑπὸ τὸν κ. Δραγούμην πολιτικὴ ὁμάς. Γνώστης κατὰ βάθος τοῦ σταριδικοῦ ζητήματος ἀντέστη εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ συζητήσεις κατὰ πάσης σταριδικῆς ἐνεργείας μὴ συμφερού-

σης εἰς τοὺς σταριθυετιμματίας καὶ ἀνέκτησεν ἴδια μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος. Εὔκυρος ἐκ τῶν εὐκατοστάτων τῶν σταριδιῶν ἐπαρχιῶν.

* * *

Δ. Ράγκος. — Ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου. Ἀνήκει εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ἡρωϊκὴν οἰκογένειαν τῆς Στερεᾶς ἡ ὁποία καὶ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα καὶ κατόπιν μέχρι σήμερον πολυτίμους προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Διδάκτωρ τὰ νομικὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ ἐξασκεῖν τὸ διαιγορικὸν ἐπάγγελμα. Ὡς διαιγόρος κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ μέριμναν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῶν συνεπαρχιωτῶν των, οἵτινες μεγάλως ἐκτιμῶσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀφοσίωσίν του. Νέος τὴν ἡλικίαν, ζωηρός, εἰλικρινής, ὁμιλητικός, εὐγενέστατος κέκτηται τὰς συμπαθείας τῶν συναδέλφων του. Παρακολουθεῖ μετ' ἐπιμελείας τὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ συνέσεως διαφέρει τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην του, κανονίζων οὕτω τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου του. Κέκτηται ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βοιτσίης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται σθεναρῶς καὶ μετὰ ζήλου. Γαλλικός.

* * *

Ἐπ. Δηλιγιάννης. — Ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Γορτυνος Θεοδώρου Δηλιγιάννη. Υἱὸς τοῦ μακαρίτου νομομαθοῦς καὶ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου Νικολάου Δηλιγιάννη, διήνυσε τὰς σπουδάς του ἐν Ἀθήναις, ἐπεράτωσε δὲ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ὅπου ἔτυχε διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς σχολῆς. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν μεγάλην πολιτικὴν δρᾶσιν τοῦ διαπρεποῦς πατέρος του δὲν ἐξέκλεισε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διαιγορεῖν. Ἐξοικειώθη μέσα εἰς τὴν πολιτικὴν πάτησιν. Νεωτάτως συμμετέχει ὅλων ἐκείνων τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ κόμματος τοῦ θείου του καὶ ἔνεκα τῆς συμμετοχῆς του αὐτῆς εἶχε καταστῇ ἀγαπητός, λατρευτὸς εἰς τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα. Νεώτατον τὸν προσέλαβεν ὁ θεῖός του εἰς τὰς πολιτικὰς περιοδείας ἐν Πελοποννήσῳ, ὅταν δὲ ἔφθασεν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Δηλιγιάννης εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν Γορτυνίαν ἐν πολιτικῇ διαδηλώσει, καθ' ἣν ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον πολιτικὸν λόγον, ἐδώρησεν εἰς τοὺς Γορτυνίους ὡς διάδοχόν του ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν ἀνεψιόν του Ἐπαμεινώνδαν, τὸν ἤδη βουλευτὴν Γορτυνίας. Πρὶν ἀποθάνῃ ὁ Θεόδωρος Δηλιγιάννης προσέλαβεν ἐν συνδυασμῷ ὡς ὑποψήφιον τὸν ἀνεψιόν του Ἐπαμεινώνδαν. Οἱ Γορτύνιοι ἐκτιμῶντες καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Δηλιγιάννη καὶ λόγῳ σεβασμοῦ πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ πολιτικοῦ Γέροντος τοῦ Μορηᾶ ἀνέδειξαν βουλευτὴν μετὰ τοῦ λοιποῦ συνδυασμοῦ καὶ τὸν κ. Ἐπαμ. Δηλιγιάννη. Ἐκτοτε ὁ κ. Ἐπαμ. Δηλιγιάννης ἐκλέγεται διαρκῶς βουλευτὴς Γορτυνίας μετὰ ὁμοφρόνων ἐν συνδυασμῷ πολιτικῶν φίλων του καὶ παρακάθηται εἰς τὸ κοινοβούλιον, διαπρεπῆ κατέχων θέσιν. Ἐπιμελὴς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολιτικῶν του καθηκόντων καὶ ἐνεργητικώτατος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του, ἐκτιμᾶται μεγάλως καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν μερίδων. Ὁ κ. Ἐπαμ. Δηλιγιάννης νεώτατος μόλις τριάκοντα ἐτῶν διετέλεσεν Ὑπουργός. Εἰς τὴν κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ὁ κ. Ράλλης μετὰ τὴν ἀκατάνοητον δολοφονίαν τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη ὁ κ. Ἐπαμ. Δηλιγιάννης συμμετέσχεν ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπουργίας του διεκρίθη διὰ τὴν πατριωτικὴν τὴν φορτίδα ὑπὲρ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς ἀναευτάξεως τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων τῆς χώρας. Εἰς τὸ ἐνεργητικόν του ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν φέρει τὴν τιμητικὴν ἐθνικὴν πρᾶξιν ὅτι ἐπέφερε τὴν παραγγελίαν πρὸς κατασκευὴν τῶν δύο πρώτων ἀντιτορπιλλικῶν τῆς «Νύσης» καὶ τῆς «Θυέλλης». Ἐν τῇ Βουλῇ ὅταν λαμβάνει τὸν λόγον ὁμιλεῖ μετὰ συνέσεως καὶ μεστοῦ λόγου. Ἀνήκει εἰς τὸ ἀπὸ τὸν πολιτευτὴν κ. Δ. Ράλλην κόμμα, τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ὁποίου ἐκ πεποιθήσεως ὑποστηρίζει.

* * *

Θ. Γκόφας. — Ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς. Νέος τὴν ἡλικίαν, ζωηρός, μὲ εὐθὺν χαρακτῆρα καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν, ἀγαπητὸς παρὰ τοῖς συνεπαρχιώταις του. Διαιγόρος ἐξασκήσας μετὰ δραστηριότητος ζηλευτῆς τὸ ἐπάγγελμά του πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῶν Αἰγιαλέων. Ἀκούραστος εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ τὰς δραστηρίους ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς συνεπαρχιώτας του ἐκτήσατο πολὺ ἔνωρὶς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐπάλληψιν τῶν ἐκλογῶν Αἰγιαλείας, οἵτινες ὑπερλάμπρως τὸν ἐτίμησαν ἀναδείξαντες αὐτὸν πρώτον βουλευτὴν ἐν συνδυασμῷ μετὰ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ, τοῦ κ. Ἀνδρέου Παναγιωτοπούλου. Ἰσχυρὸς ἐκλογικὸς παράγων ἰδίως εἰς τοὺς ἑξοχικοὺς δήμους τῶν Πατρῶν. Ἐξελέγη πρώτην φορὰν εἰς τὴν Βουλὴν διακρίθη διὰ τὴν πρὸς τὰ βουλευτικά του καθήκοντα ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐθνικῶς ἐπωφελῆ διάθεσιν τῆς ψήφου του. Ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων δεκάδων τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Θεοτόκη, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἀκολουθεῖ ἐκ πεποιθήσεως. Ἡ πλειονοψηφοῦσα ἐν τῇ παρούσῃ Βουλευτικῇ Περιόδῳ μερίς, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐκτιμῶσα τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν πρὸς τὰ βουλευτικὰ καθήκοντα ἀφοσίωσίν του ἐξέλεξεν αὐτὸν διὰ τιμητικῆς πλειονοψηφίας Γραμματέα τῆς Βουλῆς. Καὶ εἰς τὰ καθήκοντα του ταῦτα, ὡς μέλος τοῦ Προεδρείου, ἐπεδείξατο ζῆλον. Νέος ἀκόμη, πρώτην φορὰν ἐπελθὼν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἔγγυᾶται χώρις εἰς τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψιν του καὶ τὴν δραστηριότητα του εὐρὺ καὶ λαμπρὸν τὸ πολιτικόν του μέλλον.

* * *

Δ. Καρτάλης. — Ἀρχηγὸς ἰσχυροῦ κόμματος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βόλου. Ἐκ τῶν ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Νεωτάτως κατῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα συγκίζων τὰς πολιτίμους πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τῆς πατριωτικοτάτης οἰκογενείας του, ἥτις ποικιλοτρόπως ὄχι μόνον τὸ Πήλιον εὐηργέτησεν, ἀλλὰ καὶ ἐξυπηρέτησεν ἐν ἐθνικαῖς κρισίμοις περιστάσεσι καὶ διὰ τοῦ χρήματος καὶ διὰ τῶν ὅπλων τὴν πατρίδα. Ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας τῶν Καραλήδων ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας. Κατὰ τὰς ἐθνικὰς τὰς διὰ τῶν ὅπλων ἐξεγέρσεις τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ ἡγοῦντο τῆς πληρώσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων οἱ Καρτάληδες. Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ Θεσσαλία ἰδιαιτέρως πολλὰ ὀφείλουν εἰς τὴν πατριωτικὴν ταύτην οἰκογένειαν τοῦ Πηλίου. Μὲ τοιαύτας πατριωτικὰς πληρονομίας καὶ μὲ ἐρόδια ὑπερήφανα καὶ μεγαλόφρονα κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ κ. Ἀντώνιος Καρτάλης, ὁποῦ ἄλλο διαπρεπὲς μέλος τῆς οἰκογενείας ταύτης προΐστατο τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Βόλου ἐπαξίως. Οἱ Βολιῶται μεγάλην τρέφοντες ἐκτίμησιν πρὸς τὸν κ. Ἀντ. Καρτάλην ἐτίμησαν αὐτὸν ἐπανειλημμένος διὰ τῆς ψήφου των. Ἡ τιμὴ αὕτη πρὸς τὸν κ. Ἀντ. Καρτάλην δίναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνταμοιβὴ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐπέδειξεν καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ὁ διαπρεπὴς οὗτος πολιτικὸς ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας του.

Ἐπιστήμων ἄριστα κατηρτισμένος ὁ κ. Ἀντ. Καρτάλης, διδάκτωρ τὰ νομικὰ μὲ ἄδειαν τοῦ ἐξασκεῖν τὸ διαιγορικὸν ἐπάγγελμα κατέγινε μετὰ περισσῆς προθυμίας εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων, αἵτινες παέσησαν αὐτὸν ἐγκυκλοπαιδικώτατον. Μὴ περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν κατέγινεν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σπουδὴν τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ὢν ὑλικῶς ἀνεξάρτητος δὲν ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ διαιγορικοῦ του ἐπαγγέλματος. Παρέσχεν ὅμως ἀφειδῶς τὰς νομικάς του συμβουλὰς εἰς ὅλους τοὺς συμπατριώτας του, οἵτινες εἶχον ἀνάγκην αὐτῶν. Κέκτηται πλουσίαν βιβλιοθήκην, εἰς ἣν εὑρίσκει κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν ἐγκυρατῆ κατὰ βάθος παντὸς ζητήματος συναφοῦς πρὸς τὴν πρόοδον τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν εἰς τὰ γράμματα ἀφιερωμένων διαφόρων κλάδων. Εὐφραδὴς διακρίθη ἐν τῇ Βουλῇ πλειστάκις λαβὼν τὸν λόγον καὶ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἐκ τῆς θέσεως του ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων, ἐπὶ ζωτικῶν τοιούτων. Καλλίφωνος καὶ συνάμα ἐπιδέξιος χειριστὴς τῆς γραφίδος. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς παρούσης ΙΗ'. Βουλευτικῆς Περιόδου ὡμίλησε μετὰ δυνάμεως λόγου καὶ σθένους ἐπὶ τῆς συζητήσεως περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἀποκρούσας διὰ ἀκατανικήτων ἐπιχειρημάτων τοὺς κατὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἰσχυρισμοὺς τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Δ. Γούναρη. Ἡ ἀγόρευσίς του ἐκείνη ἐθαυμάσθη διὰ τὴν σθεναρότητά της καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, εὔφημον δὲ περὶ αὐτῆς ἐποιήσατο μνείαν ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος. Ἀκούραστος, μελετητικός, προσηνής, δραστήριος ἀπολαύει τῶν ἀμερίστων συμπαθειῶν τῶν Βολιωτῶν. Εἰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡγεῖται ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ καὶ εἰς δημοτικὰς ἀναμιγνύεται μετὰ σθένους ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ κόμματός του. Εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Τὴν χαρὰ τῇ κυβερνήσει ἰσχύν του μετεχειρίζεται πάντοτε ὑπὲρ τῶν γενικῶν καλῶν τοῦ τόπου, εἶναι δὲ ὁ προπαγανδιστὴς τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας τοῦ Πηλίου.

* * *

Ἰω. Β. Φίλιος. — Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ἁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσης ὁ κ. Ἰω. Β. Φίλιος. Γνωστότατος πολιτευόμενος, ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Δικηγόρος ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐξασκῶν εἰς εὐρυτάτην πελατείαν τὸ ἐπάγγελμά του. Περὶ τὰ νομικὰ ἐμβριθέστατος. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ ἰσχυρὰν διορατικότητα κατέγινεν ἐν πολλοῖς ζητήμασι μετ' ἐπιμελείας. Εἰς τε τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ ποι-

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ
Βουλευτὴς Βόλου

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΦΙΛΙΟΣ
Βουλευτὴς Λαρίσης

νικά δικαστήρια τῆς Λαρίσσης πρωτίστην κατέχει θέσιν. Δραστήριος καὶ ἀκούραστος, ἐξυπηρετῶν τὰ νόμιμα συμφέροντα τῶν συνεπαρχιωτῶν του ἐκτήσατο ἀμέσως τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἐκλογέων τῆς Λαρίσσης, οἵτινες ἐπανεπλήμμελος ἀπέστειλαν αὐτὸν ὡς ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Μετὰ ζωηρότητος καὶ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἀνεμίχθη εἰς τὰ τῆς προόδου τῆς πόλεως Λαρίσσης διὰ τῆς κυβερνητικῆς προνοίας καὶ εἰς τὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐκεῖ δημοτικῶν πραγμάτων. Εὔγλωττος, ρήτωρ ἐκ τῶν ἀκουομένων μετὰ προσοχῆς, πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἐξήνεγκε τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην του εὐπαρρησιάστως. Χαρακτὴρ τῦθός, μὲ ἀνεξαρτησία φρονήματα κατὰ τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του διεκρίθη διὰ τὴν ἐθνικὴν διάθεσιν τῆς ψήφου του. Τὴν πολιτικὴν στάσιν του ἐν τῇ Βουλῇ ἐκανόνισε πάντοτε συμφώνως πρὸς τὰς κελεύσεις τῆς εὐσυνειδησίας του. Γνωστότατος εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλίαν τιμᾶται ἰδιαζόντως ἐπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ του ψηφίζουσιν ἕνα ἐκ τῶν ἀρίστων ἀντιπροσώπων των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ, ἐγγυώμενον τὴν ὑποστήριξιν καὶ τῶν γενικῶν καὶ τῶν τοπικῶν συμφερόντων.

* *
*

Ν. Γάτσος. — Ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τοῦ κοινοβουλίου. Δικηγόρος ἐκ τῶν ἀρίστων, διακριθεὶς εἰς τὰ ποινικὰ ἰδίως δικαστήρια ἐν Βόλῳ ὅπου μετ' ἐκφραδείας ἐπιπάτου καὶ ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων ἐπυνηγόρησε καὶ συνηγορεῖ. Κατέκτησεν ὡς ἐκ τῆς ἱκανότητός του ταύτης μεγάλην ἐπιμήκειν παρὰ τῷ λαῷ τοῦ Βόλου. Ἀκούραστος δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. Εἰς ἐκ τῶν στυλοβατῶν τοῦ Κορυαλιτικοῦ κόμματος συνέπεινε τὰ μάλα ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἰσχυροῦ τούτου κόμματος ἐν Πηλίῳ. Ἐκτὸς τοῦ λόγου χειρίζεται μετὰ δεξιότητος τὸν κάλαμον, πλεῖστα δ' ὅσα ζητήματα καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τοπικοῦ τοιούτου ἐν Βόλῳ ἀνέπτυξε καὶ ἀνέλυσε διὰ τῆς δημοσιογραφίας. Ζωηρότατος εἰς τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν, τολμηρὸς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν του, ἐπιβάλλεται εἰς τὸ πλῆθη διὰ τοῦ λόγου κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν βουλευτικῶν ἢ δημοτικῶν ἐκλογῶν ὅταν λαῖλαπ συγκροτοῦνται ἐν Βόλῳ συναθροίσεις. Εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτὴς Βόλου, συνδυασμένος μετὰ τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ κ. Α. Κορυαλῆ. Ἐν τῇ Βουλῇ ἔλαβε τὸν λόγον πλειστάκις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ μετὰ δυνάμεως καὶ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων ὑπεστήριξε τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Ἐκλογεὶς μετὰ τοῦ κ. Α. Καρτάλη ὡς Θεοτοκικὸς ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα, μεγάλως τιμώμενος διὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς του ἐπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *
*

Πύρρος Κ. Καραπάνος. — Βουλευτὴς Ἄρτης. Υἱὸς τοῦ διαφανοῦς πολιτικοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Κων. Καραπάνου. Ἐγκαλοπιδεύτατα μορφωμένος, κάτοχος ξένων γλωσσῶν, τρίτιμμαν, γνωστότατος εἰς τοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους τῆς πρωτευούσης. Νεώτατος εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τοῦ πατρός του, δραστήριος καὶ ἀκούραστος συνήγορος τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του Ἀρτινῶν, οἵτινες ἰδιαζόυσαν τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν καὶ ὑπόληψιν. Ὑποστηρικτὴς τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ, σπόρτσμαν ἐκ τῶν ἀρίστων κέκτηται τὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του.

* *
*

Περικλῆς Ἀλεξάκης. — Βουλευτὴς Γόρτυνος. Ἐκ τῶν παλαιμάχων πολιτικῶν ἀνδρῶν, κατέχων μίαν τῶν ἐγκρίτων θέσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. Ἐπὶ μεγάλην σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ τῆς Γορτυνίας, τιμώμενος τὰ μάλα ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἵτινες ἐν τῷ προσώπῳ του τιμῶσιν ἕνα ἐκ τῶν δραστηριωτέρων καὶ ἐνθέρμων συνηγόρων τῶν τοπικῶν συμφερόντων των. Σπουδάσας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ τὰ νομικὰ καὶ τυχὼν διδακτορικοῦ διπλώματος νεώτατος ἐξήσκησε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Τριπόλει. Μὲ ὀξεῖαν ἀντίληψιν, εὔγλωττος, ζωηρὸς χαρακτῆρος, κατέκτησεν ἐπίζηλον θέσιν εἰς τὸν δικηγορικὸν κόσμον τῆς Τριπόλεως. Παρὰ τοῖς ποινικοῖς δικαστηρίοις θερμὸς συνήγορος τῶν ἐπωθέσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του Γορτυνίων, οἱ ὁποῖοι εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς αὐτὸν ἀφοσιώσεώς των καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν θυσιῶν καὶ κόπων των ἐκλέγουσιν αὐτὸν διαρκῶς ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Εὐθὺς χαρακτῆρος, ἀτεγκτος εἰς τὸ πολιτικὸν φρόνημα, ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐν συνδυασμῷ κατήρχετο εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ὁ μακαρίτης Δηλιγιάννης ἔτρεφε πρὸς τὸν κ. Ἀλεξάκην μεγάλην ἐμπιστοσύνην καὶ ἰδιαζόντως ἐξετίμα τὴν ἐφεμὴν πρὸς τὸ κόμμα ἀφοσίωσίν του. Ἐν τῇ Βουλῇ διεκρίθη πάντοτε. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν συνηγόρων τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματός του προσέδιδε διὰ τῆς εὐγλωττίας του καὶ τῶν ζωηρῶν ἐκφράσεών του ζωὴν εἰς τὰς ἑκάστοτε συζητήσεις. Ὁμιλεῖ μετὰ πολλοῦ σθένους καὶ προκαλεῖ διὰ τῆς δριμυτάτης γλώσσης του τὰς ἀπαντήσεις καὶ τὰς διακοὰς τῶν ἀντιθέτων του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἀκολουθεῖ μετὰ τοῦ κ. Ἐπαμ. Δηλιγιάννη τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Δ. Ράλλη.

* *
*

Γεώργιος Λ. Πετροπουλάκης. Βουλευτὴς Γυθείου.— Ἐκ τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τῶν Πετροπουλάκηδων, ἥτις προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου συνταγματάρχου Λεωνίδα Πετροπουλάκη, τοῦ δοξασθέντος κατὰ τὰς ἐν τοῖς συνόροις συμπλοκὰς τοῦ 1885 καὶ ἡρωϊκῶς πολεμήσαντος ἐν Κρήτῃ. Ὁ ἤδη βουλευτὴς Γυθείου κ. Γεώργιος Πετροπουλάκης ἐπανεκλεγμένος ἐξελέγη βουλευτὴς ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἵτινες τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην καὶ ἄκραν ἐκτίμησιν. Ζωηρός, εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, μεγαλόφρων, πατριώτης ἔνθερμος, ἐκ τῶν πρώτων πάντοτε καὶ διὰ λόγων καὶ ἐμπράκτως ἐργασθέντων ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἐνθουσιώδης διεξήγαγε πολλάκις ἐπιτυχῶς πατριωτικὰς ἀποστολὰς καὶ διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιδεξιότητα

καὶ τὴν τέχνην, μεθ' ἧς ἐχειρίσθη ταύτας. Ἐν τῇ Βουλῇ πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων. Ὁμιλεῖ μετὰ σθένους καὶ δριμύτητος γλώσσης. Ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Ποιεῖται πάντοτε ἠθικὰς ἐπωφελῆ χρῆσιν τῆς ψήφου του. Χάρις εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματά του εἰς ἡμέρας ἐθνικῶν κινδύνων, ὅπως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πολέμου τοῦ 1897 κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ τὸ μαινόμενον τότε πλῆθος ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ διατηρήσῃ τὴν ἀπειλουμένην νὰ διασαλευθῇ τάξιν. Ἀνήκει εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα, ἐκτιμᾶται δὲ διὰ τὸν εὐθὺν του χαρακτῆρα μεγάλως ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *
*

Ἰω. Ν. Σισίνης. — Ὁ ἐπιφανὴς τῆς Ἠλιδος πολιτευτής, τὸ λαοφιλὲς τῆς Γαστούνης τέκνον, ὁ δημοφιλέστερος τῶν πολιτευομένων ἐγεννήθη τῷ 1850 καὶ τῷ 1872 ἐγένετο Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς. Πολιτεύεται ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλέγεται βουλευτής. Φίλος τοῦ κ. Θεοτόκη εἰλικρινέστατος καὶ πιστότατος, συνεργάζεται δὲ μετὰ τῶν κκ. Στεφανοπούλου τοπικῶς ἐν Ἠλείᾳ. Εἶνε ἀνὴρ σπανίας εὐφυΐας καὶ ἀντιλήψεως, εὐγενείας καὶ δημοτικότητος πρωτοφανοῦς, εἰλικρινείας καὶ χρησιμότητος παροιμιώδους, αἰσθημάτων δὲ ἱππικῶν. Φίλος εὐθύς, πολύτιμος, ἀσφαλής, πολιτευτὴς σοβαρὸς καὶ σώφρων Χαρακτὴρ ἀδαμάντινος. Τοιοῦτος ὢν ὑφ' ὅλων μὲν τῶν πολιτικῶν κορυφῶν τιμᾶται, ὑπὸ δὲ τῶν συμπολιτῶν του λατρεύεται καὶ ἀποκαλεῖται πατὴρ καὶ σωτήρ. Λέγεται καὶ εἶναι ὄντως «Ἅγιος» καὶ ὡς τοιοῦτον σχεδὸν λατρεύουσιν αὐτὸν οἱ συμπολῖται του.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΣΙΝΗΣ
Βουλευτὴς Ἠλείας

Δραστήριος, ἐργατικός, ἀείποτε μειλίχιος καὶ τοῖς πᾶσι προσιτός. Πρόθυμος ἐκστηριακὴς παντὸς ἀδικουμένου γενικὸς προστάτης καὶ σύμβουλος. Φιλομαθής, μελετητὴς δεινός, γλωσσομαθής, σεζητητὴς εὐχάριστος καὶ ἀκαταπόνητος, λογοπαίκτης θαυμάσιος, εἶνε ὁ θεὸς τῆς Γαστούνης. Ὁ μόνος του πόθος καὶ τὸ μόνον μελημά του εἶνε ἡ προαγωγὴ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ τῶν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του.

Βλέπων τὴν πατρίδα του μαραινομένην καὶ φθίνουσαν, τὸ δὲ Δημοτικὸν ταμεῖον πάντοτε ἐκλογιστούμενον καὶ μὴ ἀνεχόμενος τοιαύτην ἀθλιότητα καὶ τοιαύτην τῶν ἱερωτέρων διαφορὰν ἐνήργησε μετὰ περισσείας καὶ δραστηριότητος ἐπιάτιον καὶ προεκάλεσε τὸ περιφήμον ἐκεῖνο Β. Διάταγμα τῆς διαιρέσεως τοῦ Δήμου Ἠλιδος. Ἀνέλαβεν ἀγῶνα γιγάντιον καὶ ἐπὸς καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ὑπῆρξε χειριστὴς τοῦ λόγου καὶ τοῦ κάλαμου θαυμάσιος, ἐφίμωσε τοὺς ἀντιφρονοῦντας καὶ ἐξεγερθέντας, κατίσχυσεν, ἡ δὲ Βουλὴ προκληθεῖσα σύσσωμος σχεδὸν ἐπεδοκίμασε τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γαστούνη ἐπὶ μῆνας ἀντήχει ἐκ τῶν διαθλήσεων, τῆς χαρᾶς, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν κανονιοβολισμῶν. Ὁ Σισίνης ἀπεθεώθη καὶ ὁ οἶκος του κατέστη ἱερὸν προσκύνημα. Ἤδη τυγχάνει πρὸς τούτοις Πρόδερος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἠλιδος καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐνιαίας.

* *
*

Π. Βαλαωρίτης. — Ἐκ τῶν κατ' ἐξοχὴν πολιτικῶν φυσιογνωμιῶν. Ἡ οἰκογένεια τῶν Βαλαωριτῶν ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως μὲ τὴν ἐθνικὴν πρόοδον. Καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς μεγαλύνσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν φιλολογικὴν πρόοδον τοῦ Κράτους κατέβαλεν ἡ ἱστορικὴ αὕτη Ἑτταινηιακὴ οἰκογένεια διὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἐγκρίτων μελῶν της μεγάλας φροντίδας καὶ θυσίας. Ὁ ἤδη ἀντιπροσωπεύων ἐντῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Λευκάδος ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην οἰκογένειαν καὶ συνεχίζει τὰς πολυτίμους ἐπηρεσίας τῶν προγόνων του ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπὸ παλαιοτάτων ἐτῶν ἀνεμίχθη. Ἡ ἐπαρχία Λευκάδος δὲν ἐπαύσατο, ἀφ' ὅτου ἠνώθη μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφ' ὅτου ἀπέκτησε τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς δικαίωμα νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ νὰ τιμᾷ τὴν οἰκογένειαν Βαλαωριτῶν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σπυρίδωνος Βαλαωρίτου τοῦ διαπρεπέσαντος ἐπανεκλεγμένος καὶ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Λευκάδος ὁ κ. Πετρυλῆς Βαλαωρίτης. Σώφρων, ἔντιμος, εὐθύς, εἰλικρινὴς πολιτευτὴς ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων παρακαθηται εἰς τὰ ἑλληνικὰ Κοινοβούλιον ἀκολουθῶν ἐκ πεποιθήσεως τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος. Μετὰ τὸν θά-

ματον τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Χαριλάου Τρικούπη ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ καὶ σήμερον τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κερκύρας διαπρεποῦς πολιτευτοῦ. Ἐν τῇ Βουλῇ δὲν κάμνει κατάχρησιν τοῦ λόγου. Ὁσάκις ὅμως εἰς ζωτικὰ ζητήματα ἢ εἰς ἄλλα ἐνδιαφέροντα τὴν ἰδιαιτέρου του ἐπαρχίαν ἔλαβε τὸν λόγον, ὡμίλησε μεμετρημένος καὶ μετὰ συνέσεως. Παρὰ τῷ Θεοτοκικῷ κόμμα κατέχει ἐπίλεκτον θέσιν.

* * *

Ἀριστ. Ἀντωνόπουλος Βουλευτὴς Γόρτυνος.— Πρώτην φορὰν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον κατὰ τὴν παροῦσαν Περίοδον. Ἐκ τῆς γνωστῆς Γορτυνιατῆς οἰκογενείας. Διεδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν μακαρίτην Ἰωάννην Ἀντωνόπουλον ἀρχαῖον πολιτευόμενον, ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων διατελέσαντα βουλευτὴν καὶ ἐκλεγέντα καὶ Ἀντιπρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ὁ ἤδη βουλευτὴς κ. Ἀριστ. Ἀντωνόπουλος περατώσας τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ νομικὰς σπουδάς του εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ὅπου ἠδοκίμησεν ὡς πρωτοδίκης, προαχθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφέτου. Διετέλει ἐφέτης ἐν Πάτραις, ὅτε ἀποθανόντος τοῦ Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου ἐκλήθη ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του καὶ ἐξελέγη βουλευτής. Ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

* * *

Ἠλίας Π. Μαυρομιχάλης, Βουλευτὴς Καλαμῶν.—Ἐκ τῆς γνωστῆς πατριωτικῆς οἰκογενείας τῆς Μεσσηνίας. Υἱὸς τοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος Δημάρχου Καλαμῶν Περικλέους Μαυρομιχάλη. Κέκτηται ἰσχυρὸν κόμμα ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του. Εἰλικρινής, δραστήριος, ἐνεργητικός, μὲ εὐθὺν χαρακτῆρα ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτής. Ζωηρὸς εἰς τὴν ἐποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του εἰς πᾶν τοπικὸν καλόν. Ποιεῖται ἐπωφελῆ ἐθνικῶς διάθεσιν τῆς ψήφου του καὶ τιμᾶται ὑπὸ τῶν συνιδέλφων του διὰ τὸν ἐπουτικὸν χαρακτῆρά του. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὡς Θεοτοκικός, παρὰ τῷ πολιτικῷ δὲ ἀρχηγῷ του κατεῖχεν ἐπίλεκτον θέσιν. Διαφωνήσας ὅμως μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἐπέδοσε παραίτησιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἥτις δὲν ἐγένετο δεκτή. Ἔστοι δὲν προσῆλθεν εἰς τὴν Βουλήν. Ἤδη εἶναι Μαυρομιχαλικός.

* * *

Μιχαὴλ Φωτιάδης, Βουλευτὴς Δομοκοῦ.—Ἐκ τῶν παλαιῶν βουλευτῶν, ἀντιπροσωπευόντων ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων τὴν ἐπαρχίαν Δομοκοῦ ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐκ τῶν ἐγκυκλοπαιδικωτάτα μεμορφωμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, λίαν εὔπορος, τσιφλικιοῦχος. Ἐπαιδεύσας τὴν νομικὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μεθ' ὃ γενόμενος διαιτητὴς μετέβη καὶ ἐπελειοποιήθη εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν Παρισίοις. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν, μελετητικὸς ἐκ τῶν σπανίων, μὲ μέγαν πλοῦτον γνώσεων. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δομοκοῦ, ὅπου ἐκλέγεται βουλευτής, τυγχάνει τῆς ἀμερίστου ὑποψήφιοτος τῶν ἐκλογέων, εἰς οἷς διὰ τῆς δραστηριότητός του, τῆς εὐγενείας του, τῆς τρυθερίας του καὶ τῶν ἰδιοκτήτων μεγάλων κτημάτων του φαίνεται ποικιλοτρόπως χρήσιμος. Τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὸ 1897. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαπρεποῦς ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει μέχρι σήμερον. Σώφρων πολιτευτὴς κατέχει ἐπέλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου.

* * *

Παῖκος Ρίτσος, Βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.—Ἐκ τῆς γνωστῆς πολιτευομένης οἰκογενείας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐκ τῆς ὁποίας μέλη ἔγκριτα ἀντιπροσώπευσαν εἰς τὰς διάστοτε βουλευτικὰς περιόδους τὴν ἐπαρχίαν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων κοιεῖται πάντοτε εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς λύσιν ζητήματα ἀρίστην χρῆσιν τῆς ψήφου του. Ἐνεργητικώτατος ὑπερασπιστὴς τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Θερμὸς συνήγορος παντὸς τοπικοῦ καλοῦ. βελτιοῦντος τὴν κατάστασιν ἐν διοικήσει. συγκοινωνίᾳ καὶ ἐκπαιδεύσει τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς. Οἱ συνεπαρχιῶταί του τρέφουσι πρὸς αὐτὸν μεγάλην ἐκτίμησιν καὶ τὸν τιμῶσι διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου.

* * *

Μιχαὴλ Ν. Θεοτόκης, Βουλευτὴς Κερκύρας.—Ἀδελφὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ νομῷ Κερκύρας ἰσχυροῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Προσηνής, δραστήριος, ἐνεργητικώτατος κέκτηται τὴν ἀμέριστον συμπάθειαν ὅλων τῶν Κερκυραίων. Ὑψηλὸς ὡς καὶ ὁ ἐπωπατὴς ἀδελφός του. Διετέλεσε Δήμαρχος Κερκυραίων μετὰ τὴν ἐκλογήν ὡς βουλευτοῦ τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Κατὰ τὴν δημαρχιακήν διοίκησίν του ἐπιδείξαιο μεγάλην φροντίδα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καλλωπιστικῶν ἔργων τῆς πόλεως Κερκύρας, ἥτις πολλὰς ὁμολογουμένως ὀφείλει χάριτας εἰς τοὺς κ.κ. Θεοτόκη καὶ ὅταν ὡς δήμαρχοι διῴκησαν τὰ δημοτικὰ πράγματα τῆς πόλεως καὶ ὅταν ὡς βουλευταὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῶν ὁμοφρόνων φίλων του βουλευτῶν, Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ κ. Μιχαὴλ Ν. Θεοτόκης εἶνι Θεοτοκικός.

* * *

Ἀλκίνοος Σ. Ζερβός, Βουλευτὴς Κερκύρας.—Ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ἀντιπροσώπων τῆς νήσου τῶν Φαιάκων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Ἐκλέγεται ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ τοπικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ του κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Υἱὸς τοῦ ἄλλοτε βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Μέσης τοῦ νομοῦ Κερκύρας Σπυρ. Ζερβοῦ. Δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα. Ἀγαπητὸς καὶ παρὰ τοῖς συνεπαρχιώταις του, τυγχάνει μεγάλης ὑπολήψεως παρ' αὐτοῖς καὶ ἕνεκα τούτου ἐκλεγόμενος μεταξὺ τῶν πρώτων βουλευτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κερκύρας.

* * *

Νικόλαος Σ. Μαρκίτης, Βουλευτὴς Κερκύρας τιμώμενος ὑπὸ τῆς λευκῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν του ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων. Πολιτικὸς καὶ ἐπιχειρηματίας

φιλος τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη, ἐκλεγόμενος ἐν τῷ συνδυασμῷ μετ' αὐτοῦ. Δικηγόρος εὐφραδὴς διακρινόμενος ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Κερκύρας. Ἀγαπητότατος παρὰ τοῖς Κερκυραίοις. Κέκτηται ἀτομικὴν μεγάλην ἐπιρροήν. Οἱ συνεπαρχιῶταί του κυριολεκτικῶς τὸν λατρεύουσι.

* * *

Κωνστ. Δ. Κουμουνδοῦρος. — Ἐξέχουσα πολιτικὴ φυσιογνωμία. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου. Ἐκ τῶν ὀλίγων πολιτευτῶν, οἵτινες διεκρίθησαν καὶ διακρίνονται διὰ τὴν ἀκατάπαυστον ἐργασίαν καὶ τὸ σθένος των ὑπὲρ παντὸς πατριωτικοῦ. Ὅταν ἔζη ἀκόμη ὁ ἀείμνηστος πατήρ του κατῆλθεν εἰς τὸν ἀλογιστὸν ἀγῶνα, ἐκλεγεὶς νεώτατος δήμαρχος ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ Οἰτύλου. Εἶχεν ἐκλέξει τὸ στρατιωτικὸν σπίδιον, καὶ πρὶν ἀκόμη ἐκλεγῇ Δήμαρχος καὶ ὅταν ἀπῆλθε τοῦ δημιαρχικοῦ ἀξιώματος κατετάγη καὶ πάλιν εἰς τὸν στρατόν, κατώρθωσε δὲ χάρις εἰς τὴν πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα κλίσιν του καὶ τὴν ἔνθερμον πρὸς τὸν στρατὸν ἀφοσίωσίν του καὶ ἀγάπην νὰ καταλάβῃ ἀνωτέρους βαθμοὺς οὐν τῷ χρόνῳ, προβιβαζόμενος ἐπαξίως. Ἤδη εἶναι συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ. Σθεναρὸς τὸ φρόνημα, κατριωτικώτατος τὸν χαρακτῆρα, αὐστηρὸς καὶ πειθαρχικώτατος, σωστὸς στρατιώτης ὅταν διατελεῖ εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατεύματος. Ζωηρὸς καὶ τολμηρὸς εἰς πολλὰς στρατιωτικὰς πράξεις ἐπέδειξεν εὐωλμίαν καὶ αὐταπάρνησιν. Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τοῦ 1897 διῴκησε μεθ' ἡρωϊσμοῦ ὡς ταγματάρχης τὸ τάγμα του πρὸς καταλῆψιν τῆς διάδοχ τῶν Πέντε Πηγαδίων ἐν Ἠπείρῳ. Ἡ πολεμική του ἐκείνη πρᾶξις ἐθαυμάσθη διὰ τὸν ἡρωϊσμόν της, ἀπεθανατίσθη δὲ δι' εἰκόνων λαϊκῶν. Ἡ ἐν γένει στρατιωτική του ὑπηρεσία ἐν τοῖς χρόνοις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ στρατωτικὴ του δρᾶσις ἐν πολεμικαῖς ἐνεργείαις ἔτυχον τῶν ἐπαίνων τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις γνωρίζει παῖδας καὶ ἐκτιμᾷ μεγάλως τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἐγκρίτου τούτου τέκνου τῆς Μάνης. Ὅταν ἔζη ἀκόμη ὁ ἀείμνηστος πατήρ του ὁ κ. Κωνστ. Κουμουνδοῦρος κατῆλθε καὶ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα. Εἶχε τὸ βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ, ὅτον τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὸ 1880 καὶ ἔκτοτε ἐκλέγεται πότε ἐκ τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ πότε ἐκ Καλαμῶν. Οἱ συνεπαρχιῶταί του καὶ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
Βουλευτὴς Καλαμῶν

συμπολῖται του ἐκλογεῖς τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιαίζουσαν ἐκτίμησιν καὶ ἐπῴλησιν, τιμῶσι δ' αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου. Κατήρτισεν ἑαυτὸν μόνος του ἐν τῇ ἐπουδῇ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Πεπροικισμένος μὲ ὀξείαν ἀντίληψιν ἐπιλαμβάνεται ἑκάστου θέματος καὶ μετὰ δυνάμεως λόγου ἀναπτύσσει καὶ ἐπιβάλλει τὴν ἰδίαν του γνώμην. Ἐπὶ στρατωτικῶν ἰδίως σοβαρῶν διακρίνεται διὰ τὴν ἐκ τῆς πείρας καὶ τὴν ἐκ μελέτης γνῶσιν τῶν στρατωτικῶν θεμάτων. Συνεχίσας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πατρός του τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐπιφανοῦς ἐκείνου ἀνδρὸς προσεπάθησε νὰ φανῇ ἀντάξιος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου πολιτευτοῦ. Ἠκολούθησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐκ πεποιθήσεως τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη. Ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ κόμματος τούτου. Καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς διὰ τῶν ζωηρῶν ἀγορευόεών του καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς εἰς λαϊκὰς διαδηλώσεις καὶ εἰς ἐκλογικὰς συναθροίσεις διεκρίθη πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν τοῦ ἐκ Γόρτυνας πολιτευτοῦ, ὅστις κατὰ τὸ 1890 προσέλαβε τὸν κ. Κωνστ. Κουμουνδοῦρον ὡς Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Κατὰ τὴν ὑπουργίαν του ἐκείνην διεκρίθη διὰ τὸν ζῆλόν του καὶ τὴν φροντίδα του πρὸς βελτίωσιν τῆς ναυτικῆς καταστάσεως καὶ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τῶν διεπόντων τὰ τοῦ στόλου καὶ τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ναυτικῶν καταστημάτων. Διαφωνήσας ὅμως μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἐτάχθη εἰς τὴν ἀντίθετον πολιτικὴν μερίδα, ἥτο δ' εἷς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀνακηρύξεως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χαριλάου Τρικούπη ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Κατὰ τὴν πρώτην πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Θεοτόκη ὁ κ. Κωνστ. Κουμουνδοῦρος προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐπειγείῳ τῶν Στρατιωτικῶν διοίκησίν του διεκρίθη διὰ τὴν φροντίδα του πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἐν τῇ Βουλῇ ἤδη ἠκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ.

* * *

Σπυρίδων Α. Παϊπέτης, Βουλευτὴς Κερκύρας. — Ὁ νεαρώτερος τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Μειλίχιος, προσηνής, ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του. Δικηγόρος.

Υἱὸς τοῦ δημάρχου Μεσοχωρίτων. Ἐπὶ τρεῖς ἤδη βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὴν Κέρκυραν ἐκλεγόμενος ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοπικοῦ ἀρχηγοῦ του κ. Γ. Ν. Θεοτόκη.

* * *

Σπυρίδων Λ. Ἀγάθος. Βουλευτὴς Κερκύρας — Υἱὸς τοῦ πρώην βουλευτοῦ Α. Ἀγάθου. Ἔχει ἴδιον ἰσχυρὸν τοπικὸν κόμμα καὶ ἐκλέγεται ἤδη κατὰ σειρὰν ἐπὶ τρεῖς βουλευτικὰς περιόδους βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη.

* * *

Νικόλαος Τσαμαδός, Βουλευτὴς Ὕδρας. — Διακεκριμένος ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ καὶ ἔγκριτος πολιτευτής. Παλαίμαχος τῆς πολιτικῆς σκηνῆς. Ἐκ τῆς γνωστῆς ἡρωϊκῆς οἰκογενείας τῆς νήσου Ὕδρας. ἤτις πολιτίμους καὶ πολλαπλᾶς προσήνεγκεν ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ κατόπιν πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ πρόοδον τοῦ Κράτους. Ἔχων κλίσιν πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἐσπούδασεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Ἐυελπίδων, ὁπόθεν ἐξελθὼν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ. Μὲ ἀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ μεγάλην διορατικότητα ἠδοκίμησεν ἐν τῷ στρατιωτικῷ σταδίῳ. Αἱ ἐνδελεχεῖς μελέται του ἐπὶ τῶν στρατωτικῶν θεμάτων κατέστησαν αὐτὸν εἰδικώτατον καὶ ἡ γνώμη του ἐπὶ στρατιωτικῶν ζητημάτων καθίσταο σεβαστὴ παρὰ τοῖς συναδέλφοις του. Ἀνῆλθε τοὺς διαφόρους στρατιωτικοὺς βαθμοὺς μέχρι τοῦ ὑπάτου τοιούτου μελετῶν καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ διοργανώσεως στρατοῦ κατὰ τὰ ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς ἐπικρατοῦντα. Ὁ ἀείμνηστος Τρικούπης ἐκτιμῶν τὴν στρατιωτικήν του ἀξίαν προσέλαβεν αὐτὸν ὡς προσωπίαχην τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐκτοτε ὁ κ. Νικόλαος Τσαμαδὸς ἀπεράσιστα τὰ πολιτευθῆ καὶ ἐξετέθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ ἐπαρχίαν Ὕδραν. Οἱ συνεπαρχιῶται του ἐκτιμῶντες τὴν διανόητα καὶ τὰ προτερήματα τοῦ διαπρεποῦς Ὑδραίου στρατιωτικοῦ καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπηρεσιῶν τῆς οἰκογενείας του ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτήν. Ἐκτοτε ὁ κ. Νικόλαος Τσαμαδὸς τιμᾶται διὰ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ τῆς ἐπαρχίας Ὕδρας. Οἱ συμπατριῶταί τον τὸν σέβονται καὶ τὸν ἀυαλήπτονται μεγάλως.

Ὁ κ. Τσαμαδὸς ἀπολυθήσας ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ἐκ πεποιθήσεως ἐγένετο ἐπανειλημμένος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ πρῶτον τῷ 1889 καὶ κατόπιν τῷ 1892. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει καὶ σήμερον. Ἐπίσης ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ἐσχημάτισεν ὁ κ. Δ. Ῥάλλης καὶ ἡ ὁποία ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς τότε ἐπιφανεῖς πολιτευτές. Ὡσαύτως διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῷ 1903 ἐπὶ τῆς προεδρευουργίας τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Ἐπὶς τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος, εἰς ὃ ἀνῆλθε τόσας φορὰς ὁ κ. Τσαμαδὸς διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκλεγεὶς τοιοῦτος ὡς ὑποψήφιος τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος.

Γεώργιος Φερεντίνος, Βουλευτὴς Ἰθάκης. — Ἐκ τῶν νεαρῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους. Πρώτην φορὰν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον, ἐκλεγεὶς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποθανόντος βουλευτοῦ Ἰθάκης Δενδρινοῦ. Κέκτηται μεγίστην κομματικὴν ἐπιρροὴν ἐν Ἰθάκῃ, Διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Γνωστότατος εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα καὶ εἰλικρινής. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* * *

Μιχαὴλ Στεφανίδης, Βουλευτὴς Καρυστίας. — Ἐκ τῶν ἐγκριτῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Δημηγόρος τὸ ἐπάγγελμα. Νομικὸς ἐκ τῶν καλῶς κατηρτισμένων. Εὐφραδής, λαμβάνων τὸν λόγον πλειστάκις ἐπὶ διαφόρων ζωτικῶν ζητημάτων. Ὁμιλεῖ μετὰ χάριτος καὶ ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Ἐπανειλημμένως ἀντιπροσώπευσε καὶ ἀντιπροσωπεύει καὶ ἤδη τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας ἐν τῇ Βουλῇ. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, συζητητὴς εὔχαρις, μελετητής. Δραστήριος ὑπερασπιστὴς τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῶν Καρυστίων. Ἀγαπᾶται μεγάλως διὰ τὰς πολιτικάς του ἀρετάς ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του, οἵτινες διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἀποστέλλουσιν αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἀντιπρόσωπόν των ἐπὶ τῶν πρώτων. Ὅταν ἔζη ὁ ἀείμνηστος Δημητράκης ἠκολούθει τὸς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἠκολούθησε τὸν κ. Ῥάλλην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει καὶ σήμερον.

* * *

Νικόλαος Μπαλάφας, Βουλευτὴς Καρυστίας. Ἐκ τῶν παλαιῶν βουλευτῶν. Διαρκῶς ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Κέκτηται μεγίστην ἐπιρροὴν ἰδίως εἰς τοὺς δήμους Ταμυνέων καὶ Στύρων. Ἀκούραστος διεκπεραιωτὴς τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλογέων του. Τὸ τοπικόν του κόμμα κατ' ἀρχὰς τὸ ἀπέκτησεν ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα τῆς Καρυστίας τοῦ Κοντοσταύλου. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Τρικουπικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα, πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος ὀπαδὸς τοῦ ἐκ Μεσολογγίου ἀειμνήστου πολιτευτοῦ. Ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ὅταν ἐγένοντο κατὰ νομοὺς ἐκλογαὶ ἐν Εὐβοίᾳ συνδυασμένος μετὰ τοῦ ἑτέρου ἰσχυροῦ πολιτευτοῦ Εὐβοίας τοῦ κ. Β. Βουδούρη. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη ὁ κ. Μπαλάφας ἠκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἀνήκει καὶ σήμερον. Τὴν παρὰ ταῖς κυβερνήσεσι πολιτικήν του ἰσχὺν τὴν μεταχειρίσθη, ὅταν τὸ πολιτικὸν κόμμα, εἰς ὃ ἀνῆκεν εὑρίσκετο ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἰδίας του ἐπαρχίας. Ἕνεκα τούτου οἱ Καρύστιοι τιμῶσιν αὐτὸν πάντοτε διὰ τῆς ψήφου των.

* * *

Βασίλ. Βασιλειάδης. Βουλευτὴς Λοκρίδος. — Στρατωτικός, φέρων ἤδη τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου ἐν διαθεσιμότητι. Διακεκριμένος ἀξιωματικός, ἱππότικὸς τὸν χαρακτῆρα, ἄριστα μεμορφωμένος παρέσχε διὰ τῶν γνώσεών του πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ στράτευμα. Εἰς τὸ σῶμα τοῦ Πεζικοῦ ὅπου ἀνήκει κατέλαβε τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς

μέχρι τοῦ ὑπάτου τοιούτου ἐπαξίως. Λεν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν τῇ παρούσῃ Βουλευτικῇ Περιόδῳ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ ἄλλοτε ἐτιμήθη διὰ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς τούτου ἀξιώματος ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἵτινες τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην καὶ μεγάλην ἐκτίμησιν.

* * *

Κωνστ. Φλέσσας, Βουλευτὴς Καλαμῶν. — Ἐκ τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τῆς Μεσηνίας, ἥτις πλείστας ὅσας προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐπανάστασιν. Ἐπανειλημμένως ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν Καλαμῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἔτυχε καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας. Εἰλικρινής, τίμιος χαρακτήρ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΕΣΣΑΣ
Βουλευτὴς Καλαμῶν

ΚΩΝΣΤ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ
Βουλευτὴς Ζακύνθου

Ἀνέκαθεν Τριεουπικὸς ἐκ πεποιθήσεως ὑποστηρίζων τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ἃς ἀποίας ἤδη ἐφαρμόζει ὁ ἐκ Κερκύρας διαπρεπὴς πολιτευτής. Πάντοτε ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους εἰς κρισίμους ἐθνικὰς περιστάσεις. Διαπνέται ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς ἰδέας νὰ ἀρέσῃ ὅπως δήποτε τὸ καθῆκόν του καὶ ὡς βουλευτὴς Καλαμῶν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἔθνους. Γνωσιοπάτη φυσιογνωμία ἐν Ἀθήναις. Λατρεύεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς συνεπαρχιώτας του διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά του καὶ τὴν ἀγαθότητά του. Ἐκ τῶν φανατικωτέρων φίλων βουλευτῶν τοῦ κ. Θεοτόκη. Ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς μεγάλως ἐκτιμᾷ τὸν κ. Φλέσσαν διὸ τὸν χαρακτῆρά του καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσίν του.

* * *

Κωνστ. Λομβάρδος. — Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροῦ ἐν Ζακύνθῳ ἀρχαίου πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου τὰς ῥίζας ἔθετο ὁ δαιμόνιος ἑπτανήσιος πολιτευτὴς ἀείμνηστος Κων. Λομβάρδος. Τὸ Λομβαρδιανὸν κόμμα ἔχει μεγάλην ἱστορίαν συνδεδεμένην ἀρρήκτως μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑπτανήσου ὑπὸ τοὺς Ἄγγλους, μὲ τὴν Ἰόνιον Βουλὴν, μὲ τοὺς ἀγῶνας πρὸς ἕνωσιν τῶν ἑπτὰ νήσων μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ μὲ τὴν μετὰ τὴν Ἕνωσιν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας. Ἀναρίθμητοι καὶ λίαν τιμηταὶ εἶναι αἱ πατριωτικαὶ πράξεις τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ κόμματος τούτου, ὅπως εἰς χρυσᾶς σελίδας τῆς Ἑπτανησιακῆς ἱστορίας ἔχουσι γραφῆ αἱ ἐνθουσιώδεις καὶ ζωηραὶ ἀγορεύσεις καὶ ἐθνικαὶ ὁμιλίαι τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ. Λομβάρδου, αἱ συναφεῖς πρὸς πᾶν ὅ,τι ὑψηλόν, μέγα ἐν τῷ πατριωτικῷ αἰσθήματι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεωτέρα Ἑλληνικὴ ἱστορία. Τὸ Λομβαρδιανὸν κόμμα ἐν Ζακύνθῳ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὸ παρὸν καθεῖξε πάντοτε ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν ἐπαρχιακῶν κομμάτων καὶ ἡ Ζάκυνθος ἀνέκαθεν ἐτίμησε τοὺς ἡγέτας αὐτοῦ δι' αἱρετῶν ἀξιωμάτων. Καὶ ὅταν ἔζη ὁ ἀείμνηστος ἐκεῖνος γόης πολιτικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Νικόλαος Λομβάρδος καὶ ἤδη ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πολιτικοῦ διαδόχου του κ. Κωνστ. Ἀργασάρη Λομβάρδου ἐργάζεται καὶ διὰ τὸ ἰδιαίτερον γενικῶς ὄφελος καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς τοπικῆς κατασταστεως τῆς Ζακύνθου. Οἱ Ζακύνθιοι ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν οὕτω καὶ τώρα περιβάλλουσι διὰ λατρείας δι' ἀγάπης, διὰ σεβασμοῦ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο κόμμα.

Ὁ κ. Κωνστ. Ἀργ. Λομβάρδος ἦτο ἐπίλληλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἠπειροθεσσαλικῆς Τραπέζης, ὅταν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνστ. Λομβάρδου ἐκλήθη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του ὅπως συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τοῦ ἐκλιπόντος. Ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος μετ' ἀξιοθαυμάστου ζήλου καὶ ἐπαινετῆς προθυμίας καὶ κατόρθωσε νὰ συνεχίσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσῃ καὶ μεγαλύνῃ τὴν κομματικὴν ἐπιρροήν του. Ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ζακύνθιοι — πλὴν μιᾶς μμονοψήφου ὅμως περιστάσεως—ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὡς ἀντιπρόσωπόν των τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λομβαρδιανοῦ κόμματος, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδιαζομένους ὁμόφρονας ὑποψηφίους. Ἡ ζωη-

ρότις, τὴν ὁποίαν προσλαμβάνουσιν ἐξαιρετικῶς ἐν Ζακύνθῳ αἱ βουλευτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἀποδεικνύουσι τὴν ἰατρείαν τὴν ὁποίαν τρέφει ὁ ἀγρὸς καὶ αἰσθηματίας οὗτος Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων του. Ἡ ψῆφος, τὴν ὁποίαν δίδει ὁ ἐκλογεὺς τῆς Ζακύνθου ἐνέχει δι' αὐτὸν κάποιαν ἱερωτέραν καὶ αὐτοῦ τοῦ συγγενικοῦ, τοῦ οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ, σημασίαν. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ δύο σημερινὰ ἐν τῇ νήσῳ ἰσχυρὰ κόμματα, τοῦ Λομβάρδου καὶ τοῦ Ρώμα στερρὰς ἔχουσι τὰς κομματικὰς ρίζας καὶ μέγαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ὀπαδῶν των.

Ὁ κ. Κωνστ. Ἀργυρ. Λομβάρδος νεώτατος τὸ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτής. Εἰσελθὼν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἠκολούθησε τὸ πολιτικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ὑπεστήριζεν ὁ ἀείμνηστος θεῖός του, ὅστις ἦτο καὶ ὁ κυριώτερος ἱδρυτὴς τοῦ Τριουσικοῦ κόμματος. Ὁ μακαρίτης θεῖος του ἦρο τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἀειμνήστου Τριουσύη, εἶχε δὲ καταλάβει ἐπανειλημμένως τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Μεσολογγίου πολιτευτοῦ ὁ κ. Κωνστ. Ἀργ. Λομβάρδος ἠκολούθησε καὶ ἀκολουθεῖ καὶ σήμερον τὸν κ. Γ. Ν. Θεοτόκην. Θεωρεῖται εἷς ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, τοῦ διοικοῦντος σήμερον τὰ κοινά. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐκτιμῶν τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀξίαν καὶ τὰς πρὸς τὸ κόμμα ὑπηρεσίας τοῦ κ. Κωνστ. Ἀργ. Λομβάρδου προσέλαβεν αὐτὸν κατὰ τὴν προταριλθοῦσαν κρυπτοκυβερνίαν του ὡς ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ἤδη δὲ κατὰ τὴν γενομένην γενικὴν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν ὁ κ. Λομβάρδος ἦτο ἐνδεδειγμένος διὰ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλ' ἀσθενῶν, δὲν ἀνέλαβε τοῦτο, ἀναβληθείσης τῆς προσλήψεώς του.

Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ Θεοτόκη διῴθινε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἐκ Ζακύνθου πολιτευτὴς ἐπέδειξεν ἀρκοῦσαν ἱκανότητα πρὸς διαρρύθμισιν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ ὑπουργείου του καὶ ζῆλον ἄμετρον καὶ προθυμίαν οὐδ' ἐπαπαφρόντων πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Ἐν τῇ Βουλῇ ὅταν λαμβάνει τὸν λόγον, ὁμιλεῖ μετ' εὐφραδείας. Ἐπίσταται πολλῶν γενικῶν ζητημάτων καὶ διατυπώνει τὰς γνώμας του ἐν πλήρει σαφηνείᾳ. Ὡς λατρεύουσιν αὐτὸν οἱ συνεπαρχιῶται του, οὕτω καὶ ὁ κ. Κων. Ἀργ. Λομβάρδος, ἀκούραστος, δραστήριος, ἐναργειακός, προσηνὴς φρονεῖζει περὶ τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν Ζακυνθίων καὶ περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης αὐτῶν.

* *

Νικόλαος Γ. Γεωργακόπουλος. Βουλευτὴς Τριφυλλίας.—Ἐκ τῆς γνωστῆς Πελοποννησιακῆς οἰκογενείας, ἥτις μεγάλως τιμᾶται ὑπὸ τῶν Τριφυλλίων. Λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἐκ τῶν ἐξεχόντων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, εἰλικρινής, προσηνέστατος, μειλίχιος, ἀγαπητός, δημοφιλὴς παρὰ τοῖς συνεπαρχιώταις του. Κέκτηται ἰσχυρὸν τοπικὸν κόμμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριφυλλίας, ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ὁποίου μετὰ ζωηρότητος ἐργάζεται. Ἐκτὸς τῆς ἤδη Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ εἰς τὴν προταριλθοῦσαν τοιαύτην διετέλεσε βουλευτής. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ ἦτο εἷς ἐκ τῶν ἐνθέρμων ὑποστηρικτῶν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἐκ Καλαβρύτων διακριποῦς πολιτευτοῦ. Κατὰ τὴν παροῦσαν βουλευτικὴν περίοδον ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *

Ἰωάννης Μπακόπουλος, Βουλευτὴς Μαντινείας. — Παλαίμαχος πολιτικὸς ἀνήρ, ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τῶν ἀπαραιτήτων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας. Ρήτωρ εὔγλωττος, Ἔγκριτης τῶν πολιτικῶν ζητημάτων. Ζωηρότατος εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν του. Διανύσας τὰς σπουδάς του ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ κατορτισθεὶς ἄριστα εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, ἔζησησε λίαν ἐπιτυχῶς τὸ διαγωγικὸν ἐπάγγελμα ἐν Τριπόλει, ὅπου χάρις εἰς τὴν εὐφράδειάν του καὶ τὰς νομικὰς γνώσεις του κατέκτησε μεγάλην πελατείαν εἴς τε τὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια. Ἀκούραστος καὶ μελετητὴς ἀπέκτησε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐν Μαντινείᾳ καὶ κατηρτισεν ἰσχυρότατον κόμμα. Οἱ Μαντινεῖς ἐπανειλημμένως καὶ ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀπέστειλαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ, τιμήσαντες αὐτὸν διὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετάς του διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀφ' ὅτου τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν ἐπείθη μὲ τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐκ πεποιθήσεως ὑποστήριξε καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὁποίου μετὰ σθένους ἠγωνίσθη ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη ἠκολούθησε τὸν ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴν κ. Δημ. Γ. Ράλλην παρὰ τὸ κόμματι τοῦ ὁποίου ἐπίλεκτον κατέχει θέσιν. Συζητικώτατος παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων νομοθετικῶν μέτρων καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῶν ἐκφέρει ὀρθὰς καὶ σωστικὰς γνώμας. Χάρις εἰς τὰς πολλὰς γνώσεις τον ἀκούεται μετὰ προσοχῆς καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του.

* *

Στέφανος Π. Βάρβογλης, Βουλευτὴς Μαντινείας. — Ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχαίαν πολιτευομένην οἰκογένειαν τῆς Μαντινείας, τῆς ὁποίας ἐπίλεκτα μέλη ἀνῆλθον εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα τῆς πολιτείας. Πρὶν πολιτευθῇ ἦτο ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἰσελθὼν εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν στάδιον κατέστη ἐνορὶς ἐντριβέστατος εἰς τὰ τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας. Διετέλεσε ἐπιμελητὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἶτα νομάρχης. Ὅταν ὁ ἀδελφός του Φίλιππος Βάρβογλης, ὁ διατελέσας καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ πρωθυπουργίας τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ἀπέθανεν, ὁ κ. Στέφανος Π. Βάρβογλης ἀπεχώρησε τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του βουλευτικῆς ἕδρας. Οἱ συνεπαρχιῶταί του καὶ λόγῳ ὑπολήψεως πρὸς τὴν ἀρχαίαν πολιτευομένην οἰκογένειάν του καὶ ἐξ ἐκτιμήσεως πρὸς τὰς ἀτομικὰς ἀρετάς του ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτήν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη.

Φώτιος Μοσχούλας. — Γνωστοτάτη βουλευτικὴ καὶ Ἀθηναϊκὴ φυσιογνωμία. Ἐκ τῶν ἐγκρίτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Τῆς γνωστῆς Ὀλυμπιακῆς οἰκογενείας, διανύσας τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις. Διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. Ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἰατρικοῦ του ἐπαγγέλματος ἐν Ἀθήναις ἀπέκτησεν εὐρυτάτην πελατείαν χάρις εἰς τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸν ζῆλόν του πρὸς παροχὴν ἀφιλοκερδοῦς κατὰ τὸ ἀλίτιστον τῆς ἰατρικῆς συνδρομῆς του ὅπου ἐκαλεῖτο. Εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα ἀντιμίχθη νεώτατος ἀκόμη μόλις συμπληρώσας τὴν νόμιμον ἡλικίαν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Πρὶν ἀκόμη ἐκτεθῇ ὡς βουλευτὴς ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶχε καταβάλλει πάντα κόπον καὶ πᾶσαν φροντίδα ὅπως φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς συμπατριώτας του. Ἀκούραστος ἐσπευδε νὰ παρόσχῃ τὴν ἀτομικήν του ὑποστήριξιν εἰς πᾶσαν ἀνάγκην τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἔνεκα δὲ τούτου εἶχε κατοστῆ δημοφιλὴς παρὰ τοῖς Ὀλυμπίοις. Τὸ πρῶτον ἐξετέθη ὡς βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Ἀσημάκη Χρηστοπούλου τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ, τοῦ ἐπὶ πολλὰς κατὰ σειρὰν ἐκλογικὰς περιόδους ἐκλεγομένου. Ὁ κ. Φώτιος Μοσχούλας, ὅταν προσεξετέθη ἐπάλαισε κατὰ ἰσχυροῦ τοπικοῦ πολιτικοῦ κόμματος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐπέτυχεν. Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν ὡς Δηλιγιαννιστὴς κατέλαβεν ἔνοφις μίαν ἐκ τῶν ἐγκρίτων θέσεων χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἀρετοῖσίν του πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων του. Ἐμφορούμενος ἐπὸ τῆς ἰδέας νὰ φανῇ χρήσιμος καὶ γενικῶς πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ εἰδικῶς πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Ὀλυμπίαν παρηκολούθησεν ἐπιμελῶς τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων ζωτικῶν ζητημάτων συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐξήνεγκε πάντοτε μεμετρημένος καὶ ἐν εὐσυνειδησίᾳ τὴν γνώμην καὶ τὴν ψῆφόν τον. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ παρουσίας του καὶ ὅπαν τὸ κόμμα εἰς ὃ ἀνῆκεν ἢ ἀνήκει κατέχει ἢ κατέχει τὴν ἐξουσίαν, ἀχρησιμοποίησε τὴν κυβερνητικὴν του ἰσχὺν πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του ἐπαρχίᾳ, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας, πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς παιδείας. Μὲ τοιαῦτα πολιτικὰ ἐφόδια, μὲ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐνεργητικότητά του ὅπως πράξῃ τὸ καλὸν ἐκτήσατο τὴν ἐκτίμησιν τῶν συνεδρίων του καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην τῶν συνεπαρχιωτῶν του, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς πρώτης φορᾶς καθ' ἣν ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν ἐξακολουθοῦσι συνεχῶς νὰ τὸν ἀποστέλλωσιν ὡς ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον. Ὅταν τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν ἠκολούθησε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ, διαφωνήσας ὅμως κατόπιν μετὰ τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ ἀποσχώρησεν εἰς τὸ ἀντίθετον κόμμα τὸ ἀρχηγούμενον ὑπὸ τοῦ ἐκ Κερκύρας διαπρεποῦς πολιτευτοῦ. Ὁ κ. Θεοτόκης μεγάλως ἐξετίμησε τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Μοσχούλα, διὸ δὲ τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα τιμῆς ἕνεκεν ἐξέλεξεν αὐτὸν Ἔφορον τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ πρῶτον ἐξελέγη Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου κατὰ τὴν β' σύνοδον τῆς ΙΖ' Βουλευτικῆς Περιόδου, τὸ δεύτερον δὲ κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς ΙΙΙ' Περιόδου. Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ διετέλεσεν Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, εἰργάσθη δὲ πρὸς τοῦτο μετ' ἐπαινετοῦ ζήλου. Καίτοι ἰαρός, εὐφραδὴς ῥήτωρ, ἀλειστάτας λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων. Ὁμιλεῖ μετ' εὐχερείας καὶ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων. Βαθὺς γνώστης τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος οὐχὶ ἅπαξ ἐκφέρος λόγον διὰ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν ἐπὶ τοῦ παλαιδαιδάλου τούτου ζητήματος γνώμην του. Ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς ψήφου του τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη.

ΦΩΤΙΟΣ Π. ΜΟΣΧΟΥΛΑΣ
Βουλευτὴς Ὀλυμπίας

* *

Ἰωάννης Π. Μανέτας. — Ἐκ τῶν νεωτέρων μελῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου. Υἱὸς τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ, διατελέσαντος καὶ ὑπουργοῦ, ἀειμνήστου Ἰωάνν. Μανέτα. Διεδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ τὸν πατέρα του μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου καὶ πρὸς ἀναπλήρωσίν του ἐν τῇ Βουλῇ ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Περιόδου. Διηγόρος τὸ ἐπάγγελμα. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Ράλλη.

Γεώργιος Κορυζής, Βουλευτής Τροιζηνίας.—Ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, πολλάκις εἰς διαφόρους Βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύσας τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας ἐν τῇ Βουλῇ. Διηγόρος ἐξασκήσας λίαν ἐπιτυχῶς τὸ διηγορικόν του ἐπάγγελμα. Ἐν τῇ Βουλῇ ἐκφράζει τὰ διάφορα ζητήματα τὴν γνώμην καὶ τὴν ψῆφόν του συμφώνως πρὸς τὸ ἔθνικὸν συμφέρον. Εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ τοπικοῦ καλοῦ τῆς Τροιζηνίας. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* * *

Βρασίδας Δεώκπουλος, Βουλευτὴς Λακεδαίμονος.—Ἀνήκει εἰς τὴν γνωστὴν Σπαρτιατικὴν οἰκογένειαν. Τιμᾶται ἰδιαιτέρως διὰ τὸν εὐθὺν χαρακτῆρά του καὶ τὴν εἰλικρίνειάν του ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του Λακεδαιμονίων. Πατριώτης ἐκ τῶν ἀδύτων. Ἐνθερμος συνήγορος τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ζωηρὸς ὑπερασπιστὴς παντὸς ἀδικουμένου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἀπόθεν μετ' ἐπαινετοῦ βαθμοῦ ἐξῆλθε διδάκτωρ. Ἔγκρατὴς τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης. Ἐξήσκησε καὶ ἐξασκεῖ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα μετὰ ζηλευτῆς ἐπιτυχίας. Μελετητικὸς ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐγκυκλοπαιδικώτατα κατηρτισμένος. Μορφωμένος κάλλιστα. Εὐφραδὴς καὶ μεμετρημένος εἰς τὰς κρίσεις του ῥήτωρ. Οὐκ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν παρακαθήσεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἐξελέγη καὶ ἄλλοτε. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τρέφουσι πρὸς αὐτὸν μεγάλην ὑπόληψιν. Ἀνεξαρτήτων πολιτικῶν φρονημάτων ἐκφέρει τὴν γνώμην του καὶ δίδει τὴν ψῆφόν του συμφώνως πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

* * *

Πέτρος Μπαρμπιτσιώτης, Βουλευτὴς Λακεδαίμονος.—Υἱὸς τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος βουλευτοῦ. Ἡ οἰκογένεια Μπαρμπιτσιώτου τιμᾶται διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας της μεγάλως ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Ὁ κ. Πέτρος Μπαρμπιτσιώτης κέκτηται ἰσχυρὸν τοπικὸν κόμμα. Τιμᾶται ἐπανειλημμένως ἤδη ὑπὸ τῆς λευκῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἐν τῇ Βουλῇ ἀποτείνα ἐθνικῶς ἐπωφελῆ χρῆσιν τῆς ψήφου του.

* * *

Ἰωάννης Τσιριμῶκος, Βουλευτὴς Φθιώτιδος.—Νεαρὸς ἀκόμη τὴν ἡλικίαν ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος κ. Ἰω. Τσιριμῶκος δίς μέχρι τοῦδε ἀντιπροσώπευσε τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐν τῇ Βουλῇ. Τὰς σπουδάς του διήνυσεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐγένετο διδάκτωρ τῶν νομικῶν. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διηγόρου ἐξήσκησεν ἐν Λαμίᾳ. Εὐφραδὴς μὲ ἀξίαν ἀντίληψιν διαρρήδην καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ζωηρὸς κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστικοῦ καὶ τοῦ διηγορικοῦ κόσμου λίαν ἐνωρίς. Ὑπερήσπισεν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Λαμίας τὰς ἀποθέσεις τῶν φίλων τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ κόμματος τοῦ θείου του Νικολάου Κωτσιάνη. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ κόμματος τούτου ἀνέλαβεν ἀπὸ τὸν πολιτευτὴν θεῖόν του καὶ χάριν εἰς τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸ σθένος του καὶ τὴν εὐφράδειάν του τὸ ἀνέπτυξε καὶ τὸ ἐπέβαλεν ἰσχυρότατον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φθιώτιδος. Ἐν τῇ Βουλῇ ὅταν κατὰ τὸ παρελθὸν διετέλεσεν ἀντιπρόσωπος ἔλαβε πλειονάκις τὸν λόγον καὶ εὐγλώττως ὑπεράσπισε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὰ τοπικὰ γενικὰ τῆς ἐπαρχίας του. Πρὶν πολιτευθῇ νεαρώτατος ἐθημοσιογράφει. Τύπος ἱπποτικὸς Ρουμελιώτου. Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀκόμη ὁμιλεῖ διατηρεῖ τὸ Ρουμελιωτικὸν ἰδίωμα τῆς προφορᾶς. Ἤδη ἐξελέγη βουλευτὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγαθοκλέους κενωθείσης βουλευτικῆς ἕδρας. Ἦτο ἄλλοτε Δημογαιτικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Ἤδη ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Ἀττικῆς διαπρεποῦς πολιτευτοῦ κ. Δ. Ράλλη.

* * *

Σπυρίδων Γεωργόπουλος, Βουλευτὴς Τρικκάλων.—Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Κοινοβουλίου ὁ κ. Σπυρίδων Γεωργόπουλος. Ἐπὶ σειρὰν ἤδη Βουλευτικῶν Περιόδων διελέσθη βουλευτὴς ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων, ἐν τῇ ὁποίᾳ τοπικῶς κομματικῶς συμπράττει μετὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ κόμματος τοῦ Χατζηπέτρου. Ὁ κ. Γεωργόπουλος διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγορεῖν καὶ ἐξασκεῖ αὐτὸ ἐν Τρικκάλοις, ὅπου κέκτηται μεγάλην πελατείαν. Κάτοχος ἐν εὐρύτητι τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, εὐφραδής, πνευματώδης διακρίνεται μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Οἱ Τρικαλινοὶ ἐτιμοῦσιν αὐτὸν τὰ μάλα καὶ τὸν ὑπολήπτονται. Ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν διαρρήδην. Μελετητὴς καὶ εὔγλωττος λαμβάνει τὸν λόγον ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἐκφέρει τὰς γνώμας του μετὰ πειθοῦς καὶ εὐστροφίας ἐπιχειρημάτων. Πλειστάκις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἠκούσθη ἡ φωνή του στεντορεία, ἐπιβλητική, νευρώδης ὑπὲρ τῶν Θεσσαλικῶν συμφερόντων. Γνώστης κατὰ βάθος τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλίας ἐξετεγκὼν ἐν πεποιθήσει καὶ σπουδῇ καὶ πεῖρᾳ γνώμας ὀρθάς, σωστικὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη ἐκ πεποιθήσεως.

* * *

Ἀπόστολος Ζάππας, Βουλευτὴς Τρικκάλων.—Ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τῶν ἀπαραιτήτων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων. Μέλος τῆς γνωστῆς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον πατριωτικῆς Ἠπειρωτικῆς οἰκογενείας, ἥτις πολλαπλῶς καὶ πολυειδῶς ἐξυπηρέτησε τὴν Ἑλλάδα. Πλούσιος, τσιφλικοῦχος. Ἰδιοκτήτης ἀπεράντων κτημάτων παρέχει εἰς τοὺς καλλιεργητάς των τὸν ἄρτον καὶ τὴν συντήρησιν εἰς πολλὰς ἐργατικὰς χεῖρας. Διηγόρος, τελειοποιηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν. Εὐγενής, προσηνής. Μὲ τὴν ζωηρότατην φυσιογνωμίαν του καὶ τὸ ἐπιβλητικόν του παράστημα ἐμπνέει τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν εἰλικρίνειαν. Κέκτηται χάριν εἰς τὸ μέγα ὄνομά του μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων. Ἐπὶ σειρὰν Βουλευτικῶν Περιόδων ἐκλέγεται βουλευτής. Ἀντιπροσωπεύει ἀκριβῶς, ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ καὶ τὸ Ἔθνος καὶ τοὺς ἐκλογεῖς του. Παρὰ τοῖς κυβερνήσεσιν, ὅταν τὸ κόμμα, εἰς ὃ ἀνήκει, κατέχει τὴν ἐξουσίαν, ποιεῖται ἐπιφελῆ διὰ τὴν ἐπαρχίαν του χρῆσιν τῆς ἰσχύος του. Καὶ ἐν Τρικκάλοις καὶ ἐν Ἀθήναις ὅταν

διαμένει, ὁ οἶκός του εἶναι προσιτὸς εἰς ὅλους τοὺς Τρικαλινούς. Εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐφάνη καὶ διὰ τοῦ χρήματός του ἀκουστηριακῆς τῶν συνεπαρχιωτῶν του Ἀνέκαθεν Τριτουπικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα ἀκολουθεῖ ἤδη τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη. Πλειστάκις ἐπισκεφθεὶς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσας διάφορα ζητήματα ἐφάνη χρησιμώτατος εἰς τὴν πατρίδα του, συμβουλεύων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ τοὺς συναδέλφους του τὰ ἀγαθὰ πράττειν. Διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει.

* * *

Χρῆστος Χατζηπέτρος.—Ὁ βουλευτὴς Τρικκάλων κ. Χρῆστος Χατζηπέτρος εἶνε ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ. Ἐκ τῶν διακεκριμένων καὶ εὐπαιδεύτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὑψηλός, εὐθυτενὴς μὲ στρατιωτικὸν παράστημα μὲ ἱπποτικὸν χαρακτῆρα, εὐγενής, ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Γνησιοτάτη Ἀθηναϊκὴ φυσιογνωμία. Πρώην ὑπασπιστὴς τῆς Α. Β. V. τοῦ Διαδόχου. Υἱὸς τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος Γενικοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως μακαρίτου Εὐθυμίου Χατζηπέτρου. Ἐκ τῆς γνωστῆς στρατιωτικῆς πατριωτικῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας. Ὁ κ. Χρῆστος Χατζηπέτρος διεδέχθη ἐν τῇ πολιτικῇ τὸν ἀδελφόν του διηγόρον Κωνσταντ. Χατζηπέτρον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του, φονευθέντος ἐν μονομαχίᾳ, τῇ ἀπαιτήσει τῶν Τρικαλλινῶν κατέλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Οἱ Τρικαλλινοί, οἵτινες μεγάλως σέβονται τὴν ἱστορικὴν ταύτην οἰκογένειαν καὶ εἰς ἄφρον ἠγάπον τὸν ἀποθανόντα Κωνστ. Χατζηπέτρον περιέβαλλον δι' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τὸν κ. Χρῆστον Χατζηπέτρον καὶ ἀνέδειξαν αὐτὸν βουλευτὴν διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν βουλευτικὴν Περίοδον. Τὸν βουλευτὴν Τρικκάλων κοσμοῦσιν ἀρεταὶ ἄξιαι πάσης ἐκτιμήσεως. Οἱ Τρικαλλινοὶ ἐξετίμησαν μεγάλως τὸν πολιτευτὴν καὶ ἐλάτρευσαν τὸν ἄνθρωπον. Εἰς τὴν Βουλὴν ὅταν εἰσῆλθεν, καίτοι στρατιωτικός, ἐπέδειξε πολιτικὰ προτερήματα προκαλέσαντα ἀληθινὴν ἔκπληξιν. Ἀνεδείχθη ῥήτωρ εὐφραδής. Καὶ ἐπανειλημμένως λαβὼν τὸν λόγον ὡμίλησε μετὰ σθένους καὶ δυνάμεως ἐπὶ στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων ζωτικῶν ζητημάτων. Ἀκούεται ὅταν ὁμιλεῖ μετὰ προσοχῆς. Αἱ γνῶμαί του διατυποῦνται σαφέστατα, μὲ τὴν βροντώδη δὲ φωνήν του συγκρατεῖ ἀδιάπτωτον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου του. Ἀκούραστος ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Θερμὸς συνήγορος τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλογέων του. Πανταχοῦ παρών. Ἀπαίνητος. Μὲ ἀξίαν ἀντίληψιν καὶ εὔστροφον πνεῦμα διαχειρίζεται πατριωτικώτατα πᾶν ζήτημα συναφὲς πρὸς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον. Καίτοι Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα διατηρεῖ εἰς πολλὰ ζητήματα τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ δὲν κανονίζει τὴν ψῆφόν του παρὰ μόνον ἅπαξ ἡ συνείδησίς του ἐπιβάλλει τὴν διαθεσίν της. Πιστὸς φίλος ὅλων τῶν ἀδικουμένων. Ἀφοσιωμένος σύντροφος καὶ τοῦ τελευταίου πολίτου ἐκλογέως του. Νέος ἀκόμη χάρις εἰς τὰς ἀρετάς

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ
Βουλευτὴς Τρικκάλων

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΚΟΦΑΣ
Βουλευτὴς Αἰγιαλείας (Ἴδε σελ. 88).

του αὐτὸς κατήρτισε πολιτικὸν σταδίον, τὸ ὁποῖον καὶ εὐρύ καὶ ἐπιτυχὲς τῷ ἐγγυᾶται τὸ μέλλον.

* * *

Παναγ. Θ. Ζαΐμης, Βουλευτὴς Κοιλαβρύων.—Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Θρασυβούλου Ζαΐμη καὶ ἀδελφὸς τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ καὶ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης κ. Ἀλεξ. Ζαΐμη. Ἀνῆκεν εἰς τὸν στρατόν. Ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καὶ ἀπεφοίτησεν αὐτῆς ὡς ἀνθυπολοχαγός. Κατετάγη εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα τοῦ στρατοῦ. Πεπαιδευμένος ἔξοχος, μεμορφωμένος ὄριστα, κάτοχος ξένων γλωσσῶν, μελετητὴς διεκρίθη ἐν τῷ στρατεύματι διὰ τὰς στρατιω-

τικάς του γνώσεις καὶ τὴν ἐκ τῆς μελέτης εὐρωπαϊκῶν στρατιωτικῶν συγγραμμάτων πεῖρόν του. Οἱ συνάδελφοί του ἀξιωματικοὶ μεγάλως ἐξετίμων τὴν ἱκανότητά του. Ὅταν τὸ πρῶτον κατῆλθεν εἰς τὸν ἐλληνικὸν ἀγῶνα ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του κ. κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀσημάκη Ζαΐμη ἦτο λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ. Οἱ Καλαβρυτινοὶ οἱ ὁποῖοι γεραίρουσι καὶ σέβωνται καὶ ἐπολήπωνται τὴν ἱστορικὴν ἀρχοντικὴν Πελοποννησιακὴν ταύτην οἰκογένειαν ἐξέλεξαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των. Ἔκτοτε ὁ κ. Παν Ζαΐμης ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἰδιαίτέραν του ἐπαρχίαν. Ἀποφασίσας νὰ ἐπιδοθῇ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον παρατηρῶν τοῦ στρατιωτικοῦ του βαθμοῦ, φρονῶν ὅτι τοῦ ἀξιωματικοῦ τὰ καθήκοντα δὲν συμβιβίζονται μὲ τὰ καθήκοντα τοῦ πολιτευομένου. Σεμνὸς τὸ ἦθος, μεμετριημένος τὴν πολιτικὴν στιδιοδρομίαν, τίμιος, μεγαλόφρων τιμῶν καὶ τὸ νομοθετικὸν σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήρει καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ἡ ὁποία τὸν ἐλέγει. Ἀκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς ὁρμὰς τοῦ ἐπιφανοῦς ἀδελφοῦ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. Κατὰ τὴν παροῦσαν ΙΗ' Βουλευτικὴν Περίοδον εἶναι Μαυρομιχαλαιός.

* *

Θεόδωρος Α. Ζέρβας, Βουλευτὴς Μεγαλοπόλεως. — Ἐκ τῆς γνωστῆς πολιτευομένης οἰκογενείας, ἧς πολλάκις ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν δι' αἱρετῶν ἀξιωμάτων. Εἶναι υἱὸς τοῦ μεγάλως κομματικῶς ἰσχύοντος Δημάρχου Μεγαλοπόλεως κ. Α. Ζέρβα, ὅστις ἐπανειλημμένως ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως εἰς τὴν Βουλήν. Ὁ κ. Θεόδωρος Α. Ζέρβας ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης ΙΗ'. βουλευτικῆς Περιόδου, σεμνὸς πολιτευτής, ἐγκυκλοπαιδικῶς κατηρτισμένος, διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετ' ἐλπίδων χάρις εἰς τὰ προπερήματά του ἀποβλέπει εἰς τὸ πολιτικόν του μέλλον. Οἱ Μεγαλοπολῖται τρέφουσι πρὸς αὐτὸν ἰδιαιτέραν ἀγάπην. Διαιγόρος, ἐξεσῶν ἀφιλοκερδῶς τὸ ἐπάγγελμά του πρὸς ἐπωστιρίζειν τῶν δικαίων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* *

Δ. Κατσάνος, Βουλευτὴς Τριχωνίας. — Ὁ κ. Δ. Κατσάνος ἐξελέγη βουλευτὴς Τριχωνίας τελευταῖον κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης ἕδρας ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ βουλευτοῦ Ἀρ. Μάνεση. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κατσάνος εἰσέρχεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Καὶ ἄλλοτε κατὰ παρελθοῦσαν βουλευτικὴν περίοδον ὁ κ. Κατσάνος διετέλεσε βουλευτὴς καὶ διεκρίθη διὰ τὸ σθεναρὸν τοῦ χαρακτῆρός του καὶ διὰ τὴν ζωηρὰν συμμετοχήν του εἰς πολλὰ ζητήματα. Διαιγόρος τὸ ἐπάγγελμα, ἐπιμελὴς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαιρετικῶν του καθηκόντων κέκτηται ἐν τῷ ἐπαρχίᾳ του ἀρεσκίαν ἀπλετίκαν καὶ ἐκτιμᾶται τὰ μάλα διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν δικαίων καὶ νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὸ παρελθὸν πλειστάκις καὶ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἐκ τῆς θέσεώς του ὡμίλησε μετὰ σθένους συνηγορήσας ὑπὲρ τῆς τοπικῆς βελτιώσεως τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας. Κατέβαλε πάντοτε ἰδιάζουσαν φροντίδα καὶ κόπους, ὅπως πρᾶξῃ τὸ ἀγαθόν. Ἀγαθός, εὐλαβὴς κατέτρεχε τὰς συμπαθείας τῶν ἐκλογέων του. Ἤδη ἐξετέθη ὡς Μαυρομιχαλαιὸς ὑποψήφιος καὶ ἐπέτυχεν ὡς τοιοῦτος.

* *

Ἰω. Βογιατζῆς, Βουλευτὴς Καρυστίας. — Δικηγόρος ἐξασκήσας καὶ ἐξασκῶν ἀφιλοκερδῶς τὸ ἐπάγγελμά του πρὸς ἐπιρρόστισιν τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Κατάγεται ἐκ τοῦ δήμου Κονιστρίων τῆς Καρυστίας, ὅπου κέκτηται μεγάλην κομματικὴν ἐπιρροήν. Κατῆλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν ἐλληνικὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς προπαρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ὅτε καὶ ἀπέτυχε δι' ὀλίγας ψήφους. Ἐπέτυχε κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς καὶ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ΙΗ' Βουλευτικὴν Περίοδον παρεκάθηται εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Σεμνὸς πολιτευτὴς μεταχειρίζεται τὴν παρὰ τῇ κυβερνήσει βουλευτικήν του ἰσχὺν πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἀναγκαίων τοπικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Ἐξελέγη ὡς Θεοτοκικὸς καὶ παραμένει ὡς τοιοῦτος παρέχων τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ ἐκ Κερκύρας διαπρεποῦς πολιτευτοῦ.

* *

Ἀλέξ. Κοντόσταυλος, Βουλευτὴς Καρυστίας. — Ἀνήρει εἰς τὴν γνωστὴν πολιτευομένην οἰκογένειαν τῆς ὁποίας ἐπίλεκτον μέλος, ὅπερ διετέλεσε καὶ ἐπαρχιοδέκτης καὶ ὑπουργός, ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας ἐπανειλημμένως εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ὁ ἤδη βουλευτὴς κ. Ἀλέξ. Κοντόσταυλος εἶναι ἐκ τῶν λίαν πεπαιδευμένων καὶ ἄριστα μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εὐγενής, προσηνής, ἀγαπᾶται καὶ ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Ἐκλεγεὶς ὡς Θεοτοκικὸς κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐξακολουθεῖ παραμένων κομματικὸς φίλος τοῦ ἐκ Κερκύρας πολιτευτοῦ.

* *

Ἰω. Μ. Μαλέος, Βουλευτὴς Μεγαρίδος. — Κτηματίας ἐξεσῶν μεγάλην κομματικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεγαρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τεσσαραντοετείας πολιτεύεται ἡ οἰκογένειά του. Προσηνὴς τὸν χαρακτῆρα, δραστήριος, ἐνεργητικός, ἀκουράστος ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῶν τοπικῶν καλῶν τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἐπὶ τῶν νομίμων καὶ δικαίων συμφερόντων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Ἰω. Ράλλη. Ἐπιτήδειος διοργανωτὴς ἐκλογῶν. Ἀνήρει εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα τοῦ διατρεποῦς ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Λ. Γ. Ράλλη.

* *

Κλεομένης Σπηλιωτόπουλος, Βουλευτὴς Πατρῶν. — Γνωστοπὴ φυσιογνωμία ἐνὰ τὴν ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει. Συμπαθής, μὲ φυσιογνωμίαν ἐμπνέουσαν ἐμπιστοσύνην κέκτηται τὴν ἀγάπην τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Διετέλεσε δήμαρχος τοῦ δήμου Φαρῶν τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, ἐξ οὗ καταγεται. Κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπέτυχε διὰ πρώτην φορὰν βουλευτὴς προσληφθεὶς εἰς τὸν Ρουφιῶν συνδυασμόν. Ἐν τῇ Βουλῇ ἠρολούθησε κατ' ἀρχὰς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἰω. Ρούφου τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Θεοτόκη, κατὰ τὰ μέσα ὅμως τῆς παρελθούσης συνόδου διερώνησε μὲ τὸν Ἰωάννην Ροῦφον, ἀπεσπάσθη αὐτοῦ καὶ τοπικῶς κομματικῶς συνηδπίσθη μὲ τὸν κ. Γούναρη. Ἐξηκολούθησε δὲ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ νὰ ὑποστηρίζῃ τὸν κ. Θεοτόκην. Ἔνθερμος ἐπιρρεπιστὴς τῶν δικαίων καὶ νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του, ἀκούραστος, ἐνεργητικός.

* *

Νικόλαος Παπαϊωάννου. — Ἐπιβλητική, ζωηρὰ φυσιογνωμία. Ἄριστα ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένος. Ἐκ τῶν ἐξεχόντων μελῶν τοῦ παρ' ἡμῖν ἰατροῦ κλάδου. Ἰατρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐνδελεχὴς καὶ ἐπιστημένος μελετήσας τὰ τῆς ἐπιστήμης του καὶ πολλὰ προσφέρας πρὸς σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀφοσιωμένος εἰς τὸν ἰατρικὸν στρατιωτικὸν κλάδον εἰς τὸν ὁποῖον νεώτατος κατετάγη. Παρηκολούθησε καὶ παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ ὑπερμέτρον ζῆλον τὰς νεωτέρας τελειοποιήσεις τῶν εὐρωπαίων συναδέλφων του. Κατέλαβε τοὺς διαφόρους βαθμοὺς ἐν τῷ στρατεύματι ἐπιδείξας ἄριστα ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του. Πιστὸς τοῦ καθήκοντός του ὑπηρέτης. Πλειστάκις ἔτυχε τῶν συγχαρητηρίων καὶ τοῦ ἐπαίνου τῶν ἀνωτέρων του καὶ ἡ κυβέρνησις ἀντήμειψε τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας του διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ παρασήμου. Ἀνήρει εἰς τὴν γνωστὴν ἐκ Τριχωνίας οἰκογένειαν. οἱ δὲ συμπατριῶται του, οἵτινες μεγάλως ἐκτιμῶσι τὰς ἀρετάς του, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀξίαν του ἐξέλεξαν αὐτὸν κατὰ τὰς παρελθούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἀντιπροσωπόν των. Ἐν τῇ Βουλῇ ποιεῖται ἐπωφελῆ ἐθνικῶς διάθεσιν τῆς ψήφου του καὶ μετὰ ζήλου ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Βουλευτὴς Τριχωνίας

* *

Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης, Βουλευτὴς Νάξου. Πολιτευτὴς ἐκ τῶν ἐπιφανῶν. Διακριτὸς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου. Ἀνὴρ μὲ πολλὰς γνώσεις. Ἐγκυκλοπαιδικῶς κατηρτισμένος. Μεμορφωμένος ἄριστα. Βαθὺς μελετητὴς τῶν οἰκονομολογικῶν ἰδίως ζητημάτων. Νοῦς γερός. Εὐφεστατος καὶ ἐπιδέξιος χειριστὴς τῶν ἀναφυομένων ἑκάστοτε πρὸς συζήτησιν θεμάτων ἐν τῇ Βουλῇ. Μαθηματικός, μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα, καταγίνας ὅμως εἰς γενικὰς οἰκονομολογικὰς μελέτας. Ἐξονυχίζει τοὺς προϋπολογισμοὺς εἰς γνόμας καὶ παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἔκπληξιν. Δὲν λαμβάνει τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ εἴτε ἐκ τῆς θέσεώς του, εἴτε ἐκ τοῦ βήματος, ἐὰν δὲν εἶναι καλῶς μελετημένος. Οἱ Νάξιοι καυχῶνται — καὶ πολὺ δικαίως — διὰ τὸν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ ἀντιπρόσωπόν των. καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ κ. Πρωτοπαπαδάκης τιμᾷ καὶ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν Νάξον ἐν τῷ Νομοθετικῷ σώματι. Ἐκλέγεται συνεχῶς ἤδη ἐπὶ βουλευτικὰς περιόδους ἐξ Νάξου, ὅπου κέκτηται ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπόληψιν. Ὅταν πρωτοεξελέγη βουλευτὴς συνετάχθη μὲ τὸ πολιτικὸν κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ μέχρι τῶν μέσων τῆς προπαρελθούσης συνόδου τῆς ἤδη ΙΗ' Βουλευτικῆς Περιόδου, ὅτε μετὰ τῶν γνωστῶν ἓξ ἄλλων συναδέλφων του κατήρτισαν τὴν ὑπὸ τὸν κ. Δραγούμην Ἰαπωνικὴν ὁμάδα. Ὡς ἰδίτον ἐν τῇ Βουλῇ βῆμα πρὸς βῆμα, σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν διεξεδίειρε διὰ τοῦ λόγου τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀναδιοργανωτικῶν πολιτικῶν ἀρχῶν. τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογὴν ἐπεδίωξεν ἡ μικρὰ μὲν τὸν ἀριθμόν, ἀλλὰ γιγαντιαία τὸν λόγον καὶ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς γνώσεις πολιτικὴ αὐτὴ ὁμάς. Δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ δράσεως τῶν Ἰαπώνων νὰ προΐσταται πάσης συζητήσεως ἰδίως ἐπὶ οἰκονομολογικῶν θεμάτων. Ζωηρότατος εἰς τὴν ἐφορασιν καὶ διατύπωσιν τῶν γνωμῶν του. Ἐπὶ ἑκάστου νομοθετικοῦ μέτρου, ἀρκεῖν ἔχοντος πρὸς τὴν οἰκονομολογικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους ἢ πρὸς τὸ οἰκονομολογικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως λαμβάνει τὸν λόγον εὐφυάστα ἀναλύων τὰς λεπτομερείας αὐτῶν. Ἀριθμομνήμων ἄκουστός. Ἀκαρατίτητον μέλος τῶν ἐκάστοτε ἐπιφανῶν ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὰ τέλη τῆς τελευταίας συνόδου τῆς Βουλῆς ἀπεχώρησε μετὰ τοῦ κ. Γούναρη καὶ τοῦ Ἀλεξανδρῆ τῶν λοιπῶν Ἰαπώνων καὶ συνετάχθη ἐκ νέου μὲ τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *

Ἰωάννης Ν. Καλαμάρης, Βουλευτὴς Σύρου.—Ἔγγριτον μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας Σύρου. Πλούσιος, ἐκατομμυριοῦχος. Υἱὸς ἐκαταστάτου ἐν Ἀθήναις οἰκιστοῦ καὶ ἐπιχειρηματίου, τοῦ μακαρίτου Ν. Καλαμάρη. Δήτυσε τὰς σπουδὰς τον ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ὅπου ἔτυχε διπλώματος διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Νεώτατος εἶχε κλίσιν πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐργασίαν. Ὅταν ἀκόμη ἦτο φοιτητὴς καὶ κατόπιν ὡς διδάκτωρ καὶ πρὶν πολιτευθῇ, κατεγίνετο εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ὡς ἐρασιτέχνης, διότι ἦτο ἔλκυσις ἀνεξάρτητος. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐδῶ σπουδῶν τον μετέβη εἰς τὴν Ἑσπερίαν, καὶ ἰδίοις παρέμεινεν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐπελευτοπόθη. Ἐραστὴς τῶν καλῶν καὶ ὡραίων τεχνῶν, φίλος τῶν βιβλίων κατέγειτε μετὰ ζῆλον ὑπερμέτρου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν νεωτέρων προϊόντων τῆς εὐρωπαϊκῆς φιλολογίας. Κέκτηται πλουσιωτάτην βιβλιοθήκην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερώνει τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του. Ἐκλέγεται ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων βουλευτὴς Σύρου, ὅπου τὰ μάλα ἐκτιμᾶται. Οἱ συνεπαρχιῶται τον, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὁποίων πλειστάκις ἠγωνίσθη καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ παρὰ ταῖς διαφόροις κυβερνήσεσι, τὸν λατρεύουν, τὸν τιμῶσι δὲ πάντοτε διὰ τῆς λευκῆς ψήφου των.

* *
*

Ἀλέξιος Τάκης, Βουλευτὴς Καλαμπάκας. — Ἐκ τῆς γνωστῆς Θεσσαλικῆς οἰκογενείας, ἥτις πολλὰς προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θεσσαλικῶν συμφερόντων καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐρημώλαπας ταύτης χώρας. Ἔχει ἰσχυρὸν τοπικὸν κόμμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαμπάκας, ὅπου κυριολεκτικῶς λατρεύεται. Πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος πρὸς αὐτὸν οἱ Καλαμπακιῶται τιμῶσιν αὐτὸν πάντοτε διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου. Ἐνεργητικός, δραστήριος, ἀκούραστος πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν νομίμων καὶ δικαίων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του, κτηματίας εἰκατόστατος, εἰσοδηματίας ἐκ τῶν πρώτων ποιεῖται εὐεργετικὴν χρῆσιν τῆς περιουσίας του συνθρᾶσιον ὅπου δύναται καὶ παρέχων ἐργασίαν εἰς πολλὰς ἐργατικὰς χεῖρας. Ἐκλέγεται ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων βουλευτής. Ἐκ τῶν εἰλικρινῶν πολιτικῶν χαρακτήρων. Πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος ἀκαδὸς εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀτήκει. Τακτικώτατος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς διαφόρους συζητήσεις.

* *
*

Νικόλ. Χ. Καραστέργιος. Βουλευτὴς Λαρίσης.— Διοικητὴς. Ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας Λαρίσης. Ἐπὶ ὁρατὰ ἤδη ἔτη ἐκλέγεται βουλευτής. Οἱ συνεπαρχιῶται του ἐκτιμῶσι μεγάλως τὰς ἀρετάς του. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, ἠγιῶν πολιτικῶν φρονημάτων, ποιεῖ ἐπωφελῆ διὰ τὸ Ἔθνος χρήσιν τῆς ψήφου του.

* *
*

Θεόδωρος Λυμπρέκης, Βουλευτὴς Τυρνάβου. — Ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Κρὴς τὴν πατρίδα, πολλὰς προσενεγκὼν εἰς διαφόρους ἐκοχὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἑλληνικωτάτης μεγαλονήσου τῆς Μεσογείου. Παρακολουθήσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του καὶ συμμετασχὼν τῶν ἑκάστοτε πικρῶν αὐτῆς. Νεώτατος μόλις ἀποκερατώσας τὰς ἐγκελίους σπουδάς του εἰσῆλθεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ὁπόθεν ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ μηχανικοῦ. Καταγίνας μετὰ ζηλευτῆς ἐπιμελείας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων, μελετήσας καλῶς τὰ τῆς προόδου τῆς στρατιωτικῆς τέχνης ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς κατόρτισεν ἑαυτὸν ἐγκυκλοπαιδικώτατα. Μορφωθεὶς οὕτω ὅρισται κατέλαβεν ἐπίλεκτον θέσιν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ σώματος. Ἐκτιμᾶται μεγάλως ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ ἡ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν προγραμμάτων γνώμη του κατέστη σεβαστή. Αἱ στρατιωτικαί του μελέται ἔτυχον ἐνίοτε δημοσιεύσεως, καὶ ἐκρίθησαν ὡς ἀπόρρητα περφεκτιμένης κρίσεως καὶ μακρᾶς πείρας. Κατέχει ἤδη τὸν βαθμὸν τοῦ συντάγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ καὶ εἶναι εἷς ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου. Διετέλεσε τμηματάρχης εἰς ὀργανικὰ τμήματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τελευταῖον πρὶν ἀκόμη πολιτευθῇ Προσωπάρχης.

Ἐκλέγεται ἤδη ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου, ὅπου κέκτηται μεγάλην κομματικὴν ἐπιρροήν. Οἱ ἐλλογεῖς τοῦ Τυρνάβου ἀνεξαιρέτως κομματικῆς ἀπροχρώσεως ἐτιμῶσι τὴν ἰκανότητα, τὴν ἀξίαν καὶ τὰ προτερήματα τοῦ ἐκλεκτοῦ των, ὅστις ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει καὶ αὐτοὺς καὶ τὸ Ἔθνος ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Ἐν τῇ Βουλῇ, ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν, ἠκολούθησε τὸν ἀείμνηστον πολιτικὸν Θεόδωρον Δηλιγιάννην, τοῦ ἀπείου τὴς πολιτικὰς ἀρχὰς ἐκ πεποιθήσεως ὑπεστήριζε. Δεινὸς ῥήτωρ, εὐφραδέστατος, ἐπανειλημμένως διὰ τοῦ λόγου ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐπῆλθε συνήγορος τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ, διατιρῶν ὅμως εἴς τινας περιστάσεις ἐπὶ γενικῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ἐπὶ στρατιωτικῶν τοιούτων ἀνεξαρτησίαν φρονήματος καὶ ψήφου. Ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας του, τὴν ὁποίαν ἐξήσκησε καὶ ἐξασκεῖ ἐπ' ἀγαθῷ ἐθνικῷ, πολυτίμους ἐργασίας διεκπεραίωσεν ἐπὶ στρατιωτικῶν θεμάτων καὶ ὡς ἀξιωματικὸς ἐν τῷ σώματί του καὶ ὡς διοικητὴς κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

Καίτοι πλειστάκις προσεφέρθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ του ἀρχηγοῦ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν ἀπεδέχθη τοῦτο, ἔχων ἰδίας γνώμας ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς χώρας. Τῷ 1903 ὅμως προσελήφθη ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἔχων ὅμως ἴδιον σύστημα ὀργανώσεως τοῦ στρατεύματος διεφώνησεν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ καὶ ἔλθὼν ἐν συζητήσει εἰς λογομαχίαν ἐντὸς τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Δ. Ράλλη, παρῃτήθη τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος. Ἐκτοτε ἐτήρησεν ἀνεξάρτητον κλπιτικήν, κατὰ τὰς τελευταίας δ' ἤδη συνόδους ἐν τῇ Βουλῇ συνέδραμε διὰ τῆς ψήφου του τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Θεοτόκη. Σθεναρὸς ῥήτωρ μετὰ ζωηρότητος διατυπώνων τὰς γνώμας του. Κύριος τοῦ βήματος ὅταν ὁμιλεῖ. Ἐξακολουθεῖ ὢν Θεοτοκικός.

Ἀσημ. Χριστόπουλος. Υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Τζαννέτου Χριστοπούλου ὁ πολιτευτὴς Ὀλυμπίας κ. Ἀσημάκης Χριστόπουλος ἀφιερώθη ἐνορίτατα εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 ὅτε ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτής, φέρων εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον εὐγενεῖς οἰκογενειακὰς παραδόσεις ἐδήλωσε φιλίαν εἰς τὸν ἀείμνηστον Χαρίλαον Τρικούπην, ἀναμορφωτικὸν ἔργον ἀναλαβόντα τότε. Βραδύτερον, ὅτε τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεδιώκετο διὰ δαπανῶν ὁ κ. Ἀσημάκης Χριστόπουλος ἀπεχώρησε τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος καὶ μετ' ἄλλων πολιτευτῶν ἐπιζητούντων σωστικὰν ἰδέαν πραγμάτων συνένῃξαν τὴν περὶ τὸν μακαρίτην πολιτευτὴν Σωτηρόπουλον ὁμάδα, διαλυθεῖσαν ἔπειτα ὅτε ἀπεδείχθη ὅτι οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ παλαίσῃ κοινοβουλευτικῶς. Ὁ κ. Χριστόπουλος τότε προσεχώρησεν εἰς τὸ Δηλιγιαννικὸν κόμμα, οὗ ὑπῆρξε πιστὸς φίλος καὶ στυλοβάτης ἐνδεικνυόμενος πάντοτε διὰ τιμητικὰς θέσεις καὶ χάριν τοῦ κόμματος ὑπουργῶν. Καὶ ὅταν δὲ ὁ διαπρεπὴς πολιτευτὴς Καλαβρύτων κ. Ἄλξεν. Ζαΐμης ἀποχωρήσας τοῦ Δηλιγιαννικοῦ κόμματος, προσέφερεν εἰς τὸν κ. Χριστόπουλον ἐπιεικὴ χαρτοφυλάκιον, οὗτος τῷ ἀπηρνήθη κιοὺς μένων εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρχηγόν του.

ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΤΖ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτὴς Ὀλυμπίας

Ὁ κ. Ἀσημάκης Χριστόπουλος ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐπὶ ἐννέα βουλευτικὰς περιόδους ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀλυμπίας, ὅπου ἐπωνομάσθη Ὀλυμπιάρχης. Καὶ ὅταν αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν κατὰ νομοὺς ἐξελέγη ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας τιμηθεὶς διὰ καταλληλοτέρας πλειονοψηφίας. Μόνον ἅπαξ δὲν ἐξελέγη, ὅταν ἀποκλεισθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Ζαΐμη, εἰς ἣν δὲν ἠθέλησεν, ὡς προείπομεν, νὰ συμμετάσχῃ. Μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ἀείμνήστου πολιτικοῦ ὀρχηγοῦ του Δηλιγιάννη ἐξηκολούθησεν ἀφοσιωμένος αὐτῷ φίλος. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀείμνήστου Δηλιγιάννη ὅτε ἐν ἰδιαιτέραις συσκέψεσιν ἀπεφασίζετο ἡ τύχη τοῦ πολιτικοῦ τούτου κόμματος εἰς τὸν ἐπικρατοῦντα ἐπίνον αἰῶν ὁ κ. Χριστόπουλος, προεδρεύων τῶν συσκεπτομένων τύπτα τινὰ ἔπωσε τὴν συνοχὴν τοῦ κόμματος διὰ τῆς ἐπιδεξίου διεξαγωγῆς τῶν ζητημάτων καὶ ἀνεγνωρίσθη τότε ἡ ἀρχηγία εἰς τὸν ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴν κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλην, ἐτέθη δ' ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κόμματος ὁ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτὴς κ. Δ. Γ. Ράλλης, σχηματίσας κυβέρνησιν. τῆς ὁποίας μέλος ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δεκεισυνῆς ἦτο ὁ κ. Χριστόπουλος.

Ἡ ἀφόγως γνωστὴ διοίκησις τῆς ὑπουργείας ἐκείνης εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας. Ἐτιμήθη ἐφηλὰ τὸ γόητρον τῆς Διαυσούνης καὶ σεβαστὸν ἀπὸ πάσης χαμαιζήλεν ἀπαίτησιν. Ὁ κ. Χριστόπουλος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἠνόησε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ ἀναιορφώσεως τῆς νομοθεσίας τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν Διαυσούνην καὶ γέρα του συνέχθησαν οἱ κορυφαῖοι νομοὶ πρὸς ἐργασίαν εὐγενῆ καὶ αὐτέιραν. Ἀτυχῶς ἡ πτῶσις τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ἀνέκοψε τὸ ἔργον ἐκεῖνο μιᾶς εὐγενοῦς προσπαθείας, ἧς εὐγνώμων τηρεῖ τὴν ἀνάμνησιν ὁ δυσπιστὸς καὶ διηγορικὸς κόσμος.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ὁ κ. Ἀσημάκης Χριστόπουλος τιμᾶται καὶ ἀγαπᾶται ὑπερβαλλόντως. Οἱ Ὀλυμπιοι καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Μεσσήνιοι τιμοῦν μακρὸν στάδιον πολιτικῶν, λεκτῶν καὶ ἀγτόν, ξένον πρὸς τὰς ἐπιδεξεις,ξένον πρὸς τὴν φιλοδοξίαν, ξένον θυσιῶν τῶν γενικῶν συμφερόντων χάριν προσώπων. Ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ἀσημάκης Χριστόπουλος εἶνε ὁ ἀγαπητὸς εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν μας. Κοινωνικώτατος, προσηνὴς τιμώμενος ἀπὸ ὅλους ἀπολαύον τῆς ἐκτιμήσεωςκαὶ τῶν ἐδῶ Ὀλυμπίων. Εὐθύς, πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἀνήκει ἤδη εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Οἰτύλου διαπρεποῦς πολιτευτοῦ κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη, παρὰ τῷ κόμματι τοῦ ὁποίου ἐπίλεκτον κατέχει θέσιν. Εὐχαρήγορος κέκτηται μεγάλας συμπαθείας παρὰ τοῖς ὁποδοῖς τοῦ Μαυρομιχαλικοῦ κόμματος.

* *
*

Ἀγγ. Ἀναστασίου, Βουλευτὴς Ξηροχωρίου.—Ἀξιωματικὸς τοῦ Πολεμικοῦ, Ναυτικοῦ εἰς τὸν Ναυπηγικὸν κλάδον Τελειοποιηθεὶς ἐν τῇ ναυπηγικῇ εἰς τὴν Εὐρώπην παπέῃ εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. ὅπου διεκρίθη διὰ τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν του. Κάτοχος ξένων γλωσσῶν, ἔγκρατὴς τῆς ναυπηγικῆς καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας αὐτῆς. Εἰς τὴν ἀτομικὴν του ἐργασίαν ὀφείλονται πολλαὶ ναυπηγικαὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ πολεμικὰ σκάφη καὶ πολλαὶ βελτιώσεις εἰς τὴν σχολὴν τῶν τορπιλητῶν. Ἀποσυρθεὶς τῆς ναυτικῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἐξετίθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν Ξηροχώριον, τῆς ὁποίας οἱ ἐκλογεῖς ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ὀξεῖαν καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον, ἐξέλεξαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν των ἐν τῷ Ἐθνικῷ Συνεδρίῳ. Ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Ἀναστασίου καθ' ὅλον

τὸ μέχρι τοῦδε διάστημα τῆς ἐν τῇ Βουλῇ διαμονῆς του ἐπέδειξε μεγάλην ἀφοσίωσιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ὑψίστων καθηκόντων του. Εἰς τὰς ἰδίας συζητήσεις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ ναυτικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ περὶ ἐνισχύσεως τοῦ στόλου ἔλαβεν ἐπανειλημμένως τὸν λόγον ἀναπτύξας μετὰ σαφηνείας καὶ πειστικότητος τὰς γνώμας του, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπόρροια τῆς μακρᾶς ναυτικῆς ὑπηρεσίας του καὶ τῆς ἰδιασμένης παρατηρητικότητός του. Καὶ ἐπὶ γενικῶν ζωτικῶν ζητημάτων ἔλαβε τὸν λόγον πολλάκις. Οἱ συνεπαρχιῶται του τιμῶσιν αὐτὸν μεγάλως.

***

Α. Ν. Χατζηκυριάκος. — Ὁ κ. Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος ἐκ τῆς γνωστῆς ναυτικῆς οἰκογενείας εἶναι ἐκ τῶν

Α. Ν. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ
Βουλευτὴς Ψαρῶν

νεωτάτων τὴν ἡλικίαν βουλευτῶν τῆς περιόδου ΙΙΙ' Βουλευτικῆς Περιόδου. Καταγόμενος ἐκ Ψαρῶν ἐγεννήθη ἐν Σύρῳ. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς διήνυσεν ἐν Πειραιεῖ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του μετέβη εἰς Ζυρίχην πρὸς σπουδὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐν Ζυρίχῃ ἔτυχε πτυχίου χημικοῦ, ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγγελμα ὡς χημικὸς ἐν Ἑλβετίᾳ εἰς ἐπὶ τούτῳ ἔγκριτον καὶ μέγα ἐργοστάσιον καπνοῦ τσιμέντου. Κατόπιν μετέβη εἰς Ἰαπωνίαν ὅπου διετέλεσε τεχνικὸς διευθυντὴς ἑτέρου ἐργοστασίου. Τῷ 1902 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἵδρυσαν συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ζαχαρίου μηχανικοῦ ἐν Ἐλευσῖνι τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἐργοστάσιον τσιμέντου, ὅπερ ἐπειτα μετὰ τοῦ ἄνω κυρίου διαχειρίζεται καὶ διευθύνει.

Εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀγῶνα κατῆλθε τελευταίως. Ἐξελέγη βουλευτὴς Ψαρῶν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν ἐκλογῶν τῆς 30 Δεκεμβρίου 1907 εἰς ἀντικατάστασιν ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ ἀποβιώσαντος βουλευτοῦ Ψαρῶν Κων. Κανάρη. Εἶνε δὲ ἡλικίας 33 ἐτῶν. Σεμνὸς τὸ ἦθος, σώφρων πολιτικός. Ἐνεργητικός, δραστήριος κέκτηται τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Θεοτοκιὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

***

Παναγιώτης Π. Σάκκης. Βουλευτὴς Πυλίας. — Ἐκ τῶν παλαιῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας, ἐν τῇ Βουλῇ. Νεώτατος, μὴ ἔχων ἀκόμη συμπληρώσει τὴν νόμιμον ἡλικίαν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Δημοφιλέστατος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Πυλίας, ὅπου μεγάλως ἐκτιμᾶται ἡ οἰκογένειά του καὶ τῆς ὁποίας ἐπίλεκτα μέλη ἐτιμήθησαν πολλάκις ὑπὸ τῶν Πυλίων δι' αἱρετῶν ἐξωμάτων. Διηγόρος τὸ ἐπάγγελμα σπουδάσας τὴν νομικὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τελειοποιηθεὶς εἰς τε τὰ νομικὰ καὶ τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Ἄριστα μεμορφωμένος, κάτοχος ξένων γλωσσῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν μὲ πλεῖστα ἐφόδια ὅπως ἀναδειχθῇ καὶ ἀνεδείχθη, ἐπέχων καταλαβὼν θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ἠκολούθησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὸν ἀείμνηστον Θεόδωρον Δηλιγιάννην, οὗ ὁποίου τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ὁπαδεύσας ἐπιστήριξε. Τὸ Δηλιγιαννιστὸν κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν, ὅταν ἐτύγχανε τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, ἐτίμα διὰ τῆς ψήφου του τὸν κ. Παν. Σάκκην. Ὁ νεαρὸς τότε βουλευτὴς Πυλίας ἐξελέγη Γραμματεὺς τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς ἐπανειλημμένως καὶ Ἔφορος τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐγκυκλοπαιδιώτατα κατηρτισμένος συμμετεῖχε τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων. Κύριος τοῦ βήματος ὁμιλεῖ εὐφραδῶς καὶ εὐχερῶς. Ζωηρὸς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν του καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἀφοσιωμένων πολιτικῶν φίλων τοῦ ἀειμνήστου ἐκ Γόρτυνος πολιτευτοῦ. Διακρίθη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὡς εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἰδίως τῆς μειονοψηφίας αὐτῆς, διατυπώσας ἐν ἐκθέσει σαφέστατα γνώμας καὶ προτάσεις πρὸς διοργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ ἄλλων διοικητικῶν μέτρων. Εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, εἰλικρινής, ἀκούραστος ὑπέρασπιστὴς τῶν συμφερόντων καὶ τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δηλιγιάννη, παρέμεινεν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει ἐναντιοφρονῶν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κεφάλας πολιτευτοῦ.

***

Ἀλέξ. Β. Πονηρόπουλος, Βουλευτὴς Τριφυλλίας. Ἐκ τῶν παλαιμάχων τῆς πολιτικῆς. Ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύων τῆς ἐπαρχίαν Τριφυλλίας ἐν τῇ Ἐθνικῇ συνεδρίᾳ ἐπαξίως. Τιμῶν καὶ τὸ Ἔθνος ὡς ἀντιπρόσωπος καὶ τὴν ἐπαρχίαν του ὡς βουλευτής. Οἱ Τριφυλλιοὶ δικαίως σεμνύνονται διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν του ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Πονηροπούλου. Διηγόρος ἐκ τῶν ἐγκρατῶν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, διακρινόμενος μεταξὺ τοῦ διαιτητικοῦ κόσμου. Εὐφραδέστατος εὔγλωττος μὲ δεξιὰν ἀντίληψιν καὶ πολλὰς γνώσεις. Ἀκούραστος μελετητής; πάντοτε ζητήματος, συναφοῦς πρὸς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων. Κέκτηται μεγάλην κομματικὴν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἑταιρίᾳ του. Ζωηρότατος εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν γνωμῶν του καὶ σαφέστατος εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν του. Ἀφ' ὅτου εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἠκολούθησεν ἐκ παιδιόθεν τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη. Θερμὸς συνήγορος καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς καὶ εἰς ἐκλογικὰς διαλήψεις καὶ εἰς λαϊκὰς συναθροίσεις τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν τοῦ ἐκ Μεσολογγίου διαπρεποῦς πολιτευτοῦ. Ὑπὸ τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν ἐτιμήθη διὰ τῆς θέσεως τοῦ ἀντιπροέδρου. Ἀπαραίτητον μέλος τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Γνώστης κατὰ βάθος τοῦ Σταφιδικοῦ ζητήματος, πλειστάκις λαβὼν τὸν λόγον ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐκφράς σωστικὰς διὰ τὸ πολύτιμον τοῦτο προϊὸν τῆς σταφίδος γνώμας. Ἤδη ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Θεοτόκη. Ρήτωρ ἐκ τῶν διανυομένων, ἐπίλεκτον κατέχει θέσιν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

***

Γεώργιος Μαρκέτος, Βουλευτὴς Κρεναίας. Ἐκ τῶν ἰσχυρῶν κομματικῶν παραγόντων τῆς Κεφαλληνίας, ἀγαπητὸς παρὰ τοῖς συμπατριώταις του. Διηγόρος τὸ ἐπάγγελμα, εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα, εὐθυρρὴς τὸ φρόνημα. Ἀκολουθεῖ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Δ. Γ. Ῥάλλη.

***

Τζανέτος Φωκᾶς, Βουλευτὴς Κρεναίας. — Ὁ κ. Φωκᾶς δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Κρεναίας. Καὶ κατὰ τὸ 1895 διετέλεσε βουλευτής. Διηγόρος τὸ ἐπάγγελμα ἐκ τῶν ἀρίστων ἐπιστημόνων, ἀδελφὸς τοῦ διαπρεποῦς ἰατροῦ καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκ Κεφαλληνίας πολιτευτοῦ. Ἐξελέγη δὲ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ τέως πολιτευτοῦ καὶ ὑπὲρ προσβευτοῦ ἐν Λονδίνῳ κ. Ρωμάνου.

***

Δημ. Βενιεράτος, Βουλευτὴς Κρεναίας. — Ὁ κ. Βενιεράτος ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὴν πρό τινος διεξαχθείσαν ἀναληρωματικὴν ἐκλογὴν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ διορισθέντος προσβευτοῦ ἐν Λονδίνῳ κ. Ρωμάνου. Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Βενιεράτου κατάγεται παλαιόθεν ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὁ δὲ πατὴρ τοῦ ἤδη βουλευτοῦ διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Κρεναίας. Ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑποστηρίζει τοὺς Βενιεράτους. Νεώτατος τὴν ἡλικίαν ὁ κ. Δ. Βενιεράτος. Ἰατρὸς τὸ ἐπάγγελμα διετέλεσε καὶ ἄλλοτε βουλευτής, διαδεχθεὶς δημόσιος ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ τὸν πατέρα του. Ἐξελέγη ὡς Ῥαλλικός.

***

ΙΩ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΙΤΣΑΣ
Βουλευτὴς Λαρίσης

Ἰω. Δ. Γιαννακίτσας, Βουλευτὴς Λαρίσης. — Παλαίμαχος ἐν τῇ πολιτικῇ, διαπρὸς ἐπὶ ἰσανὸς βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐπαρχίαν Λαρίσης ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀξιωματικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν διακριθέντων, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ. Εὐθαρσὴς, εὐθύς, ἐντιμὸς τὸν χαρακτῆρα. Εἰλικρινής. Ἐν τῷ στρατεύματι, ὅπου ἀνήκει διακρίθη διὰ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλόν του. Ὑπασπιστὴς τοῦ ὑποστρατήγου Σμολένσκη κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 διακριθεὶς διὰ τὴν στρατιωτικήν του τόλμην. Κρητικάτος, ὀλιγόλογος, σεμνὸς τὸ ἦθος. Διακρίνεται ἐν τῇ Βουλῇ μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ἐπὶ στρατιωτικῶν συζητήσεων ἐξέφρασεν εὔθαρσὸς τὴν ἀποψίαν του γνώμην, μὴ λαβὼν ἐπ' ὄψει τὴν γνώμην τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων ζωτικῶν ζητημάτων λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ὁμιλεῖ μετ' εὐφραδείας ζηλευτῆς καὶ στρατιωτικὸς. Θερμὸς συνήγορος ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος τῶν Θεσσαλικῶν συμφερόντων καὶ γνώστης τοῦ ἀποσχολοῦντος τοὺς Θεσσαλοὺς πληθυσμοὺς ἀγροτικοῦ ζητήματος. Εὐσυνείδητος διεκπεραιωτὴς τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλογίων φίλων του. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Ὁ ἐκ Κεφάρος πολίτης; τρέφει πρὸς τὸν κ. Γιαννακίτσαν ἰδιαίτερον ἐστι-

μησιν. Εἶναι ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων ἰδιαιτέρων φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

* * *

Ἐμμανουὴλ Ρέπουλης.—Ἐγ τῷ Κοινοβουλίῳ ἔγκριτον καὶ ἐπίλεκτον κατέχει θέσιν ὁ κ. Ἐμμ. Ρέπουλης. Ἐκ τῶν ἐπιφανῶν δημοσιολόγων ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἐργασθεὶς ἐν ὑπερμέτρῳ ζήλῳ καὶ ἀπαυστῇ δραστηριότητι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Φύσις προνομιακή. Χαρακτὴρ εὐθύς, ἄπεγκτος. γοργότης: Τίμιος καὶ εἰλικρινής: Μετριόφρων. Ἀναδείξας μόνος ἑαυτόν. Ἔργον τῶν χειρῶν του εἶναι ἡ θέσις ἡ ὑπάτη ἐν τῇ πολιτείᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθασεν. Αἱ ἀτομικαὶ ἀρεταί του, τὰ ἀτομικὰ προτερήματά του καλλιεργούμενα ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν ἀτομικὴν θέλησίν του ἐπεξετάθησαν οὕτως ὥστε νὰ καταστήσουν αὐτὸν ἔγκριτον δημοσιογράφον, ἐπιφανῆ πολιτευτήν. Ὀξεῖα ἀντίληψις καὶ εὐθυαριοία δεσπόζουσι τοῦ χαρακτῆρός του. Νοῦς δαιμονιώδης, συντείνων εἰς ἀμέσους ἀπορράσεις καὶ εἰς ἐπιβολὴν ὀρθῶν γνωμῶν. Ζηλωμένος μὲ τὴν δημοσιογραφικὴν πρόοδον τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας, ἐκ τῶν στιφροτέρων, τῶν ἰσχυροτέρων στυλοβατῶν τῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ρέπουλη εἶναι συνδεδεμένον ἀρρήκτως μὲ τὴν νεωτέραν δημοσιογραφικὴν καὶ πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς γραφίδος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΕΠΟΥΛΗΣ
Βουλευτὴς Ἑρμιονίδος

Νεότατος, ἐγκρατὴς τῆς γλώσσης μας καὶ ἐγκρατὴς ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν κλάδον καὶ διεκρίθη ὡς ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἀκροπόλεως» παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ δαιμονίου διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Βασσίου Γαβριηλίδου. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διηύθυνε τὴν δημοσιογραφικὴν κίνησιν τῆς «Ἀκροπόλεως». Ἡ ἀρθρογραφία του νευρώδης καὶ ἰσχυρὰ συνεκλόνιζε τοὺς κακὰ διαπραγματευομένους. Ἡ ἐπὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων ζητημάτων τῆς ἡμέρας ἄμεσος, ἐπιτατικὴ ὡς ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς ἐνημερότητος γνώμη του ἐν ἄρθροις ἦτο σεβαστή. Σαφέστατος εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν του. Εὐχερὴς λίαν εἰς τὴν ἀνάλυσιν ὀρθῶν κρίσεων.

Ἦτο ὁ μοναδικὸς Ἀρχισυντάκτης. Ἐγκυκλοπαιδικός. Καταρτίσας μόνος ἑαυτὸν ἐπιφανῆ δημοσιογράφον, ἐπεδόθη εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Κατὰ πρῶτον ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος τῷ 1899, ὅπου ἐπολέμησε κατὰ ἰσχυρῶν, ἐριζωμένων ἐπὶ κομμάτων παλαιῶν καὶ ἐνίκησε. Οἱ συνεπαρχιῶται του ἐξέλεξαν αὐτὸν διὰ τιμητικῆς πλειονοψηφίας, ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἱκανότητά του. Ἐν τῇ Βουλῇ, ὅταν εἰσῆλθεν ὁ κ. Ρέπουλης κατέλαβε μίαν τῶν ἐπιφανῶν θέσεων. Εὔγλωττος, εὐφραδὴς ῥήτωρ πλειστάκις ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων καὶ μετὰ τῆς διαιρινούσης αὐτὸν σαφηνείας διετρμήνευσε γνώμας σωστικὰς καὶ ἀληθεῖς. Ὅταν ὁμιλεῖ ἀκούεται μετὰ προσοχῆς. Χειρίζεται τὸν λόγον ὅπως καὶ τὴν γραφίδα μετὰ προσοχῆς καὶ οἱ λόγοι του ἐπιβάλλονται. Ὁ ἐκ Κερκύρας διαπρεπὴς πολιτευτὴς κ. Θεοτόκης, μὲ τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου συνετάχθη ὁ κ. Ρέπουλης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς εἰς τὸ Κοινοβούλιον εἰσόδου του μεγάλως ἐξετίμησε τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἐξ Ἑρμιονίδος βουλευτοῦ. Καὶ κατὰ τῷ 1901 ὁ κ. Ρέπουλης ἐξελέγετο ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰσηγητὴς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐκθεσίς του καὶ ἡ εἰσηγητήριος ἀγόρευσίς του ἔλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν συναδέλφων του. Δὶν ἠρκέσθη εἰς τὰς τυπικὰς ὁμοίας ἀγορεύσεις τῶν παρελθόντων εἰσηγητῶν, ἀλλ' διαινοτόμησεν. Διετύπωσεν ἰδίας γνώμας καὶ ἐπρότεινε σωστικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὸ ἔτος 1903 μὴ ὢν βουλευτὴς διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπουργοῦντος τοῦ μακαρίτου Σιμοπούλου. Ἡ πρόσληψις τοῦ κ. Ρέπουλη εἰς τὴν ἐπιφανῆ θέσιν καὶ πολυάσχολον ὑπηρεσίαν ἐπεκροτήθη καὶ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου. Ὁ κ. Ρέπουλης ὅμως δὶν παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην πλέον τῶν δύο μηνῶν. Διαφωνήσας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Σιμοπούλου παρητήθη ταύτης καὶ ἐπεδόθη καὶ πάλιν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκλογεῖς ἐκ νέου βουλευτὴς Ἑρμιονίδος καὶ ἔκτοτε κατὰ σειρὰν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Ἑρμιονίδος ἐν τῇ Βουλῇ. Σθεναρὸς χαρακτὴρ πολλὰ καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας καὶ ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀπεκάλυψε πολιτικὰς ἀτασθαλίας. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα μέχρι τινός, ἀπεχώρησε τοῦ κ. Θεοτόκη, ὅστις τὸ μᾶλλα ἐξετίμα καὶ ἔκτιμᾷ αὐτόν. κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς συμπλεξας μετὰ τῶν ἐξ ἄλλων γνωστῶν βουλευτῶν τὴν πολιτικὴν μερίδα τῶν Ἰαπώνων. Ἔδρασεν ἐν τῇ Βουλῇ ὡς Ἴαπων, ἐπανειλημμένος λαβὼν τὸν λόγον καὶ μετὰ σθένους καὶ ἐκτάκτου ῥητορικῆς δυνάμεως συνηγορήσας ὑπὲρ τῶν ἀναμορφωτικῶν ἰδεῶν, τῶν ἀναδιοργανωτικῶν γνωμῶν τῆς Ἰαπωνικῆς πολιτικῆς ὁμάδος. Ἐκ τῶν ζωηροτέρων ἐλεγκτῶν τῶν πράξεων τῶν τέως ὑπουργῶν. Ὅταν δὲ τελευταίως τινὲς ἐκ τῶν Ἰαπώνων προσεχώρησαν καὶ πάλιν εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα τοῦ κ. Θεοτόκη. ἀκολουθήσαντες τὸν κ. Γούναρην γενόμενον ὑπουργόν, ὁ κ. Ρέπουλης παρέμεινε πιστὸς εἰς τὴν μικράν, ἀλλὰ σθεναρὰν τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα, μικρὰν ὁμάδα τὴν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ κ. Στεφ. Δραγούμη.

* * *

Ἰωάννης Σπέντζας. Βουλευτὴς Τριφυλίας.—Ἐκ τῆς γνωστῆς πολιτευομένης Πελοποννησιακῆς οἰκογενείας, τιμηθεὶς διὰ δευτέραν ἤδη φορὰν βουλευτὴς ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Τριφυλλίας, οἵτινες τὰ μᾶλλα τιμῶσιν αὐτόν. Μέσης ἡλικίας, διηγόρος τὸ ἐπάγγελμα. εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα. Ραλλιὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* * *

Ἀπόστολος Ζούζουλας, Βουλευτὴς Κορινθίας. Δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἄριστα κατηρτισμένων. Μεμορφωμένος, εὐγενής. προσηνής, εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα. Κέκτηται μεγάλην κομματικὴν ἰσχὺν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας. Ἐκ τῶν πλουσιωτέρων κτημάτων τῆς Πελοποννήσου. Οἱ συνεπαρχιῶται του τὸν λατρεύουσιν. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται βουλευτής. Ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

* * *

Ἰάσων Γ. Μπούμπουλης, Βουλευτὴς Σπετσῶν.—Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Μπούμπουλη, διακριθέντος ναυτικοῦ καὶ πολιτικοῦ, διατελέσαντος ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπανειλημμένος καὶ μεγάλως συντείναντος κατὰ τὰς ὑπουργίας του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ὁ κ. Ἰάσων Μπούμπουλης ἐκ τῶν ἄριστα μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ, κάτοχος ξένων γλωσσῶν, ἐγκυκλοπαιδικῶς κατηρτισμένος. κέκτηται ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του καὶ τὴν ἀμέριστον ὑπόληψιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν πληρωμάτων τοῦ στόλου. Ἐξελέγη βουλευτὴς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ κ. Χρήστου Καστριώτου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σπετῶν, ὁπόθεν ἐπανειλημμένος ἐξελέγη βουλευτὴς ὁ ἀείμνηστος πατήρ του. Ἀπόγονος τῆς ἡρωϊκῆς ἱστορικῆς ναυτικῆς οἰκογενείας, ἥτις θαυμασιά; πολλαπλῶς προσέφερεν ὑπηρεσίας ἐν τῷ ναυτικῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀλεξ. Γ. Σκουζέ. Ἀποιοθεῖ ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ μετὰ τοῦ κ. Ἀλεξ. Σκουζὲ τὸν ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴν κ. Γ. Θεοτόκην.

ΙΑΣΩΝ Γ, ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
Βουλευτὴς Σπετῶν

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ
Βουλευτὴς Ὕδρας

* * *

Ἀθανάσιος Μιαούλης, Βουλευτὴς Ὕδρας, ἐκ τῆς γνωστῆς ἱστορικῆς ναυτικῆς οἰκογενείας, ἥτις ὑπερανθρώπους προσέφερε ναυτικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἔθνους ἀγῶνα. Πλοιοκτήτης τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Ἐκ τῶν διακριθέντων καὶ λίαν μεμορφωμένων ἀξιωματικῶν. Οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐτιμῶσι μεγάλως, οἱ δὲ Ὑδραῖοι τὸν λατρεύουσι κυριολεκτικῶς. Φιλόπατρις, ἰπποτικοῦ χαρακτῆρος, εὐγενῶν αἰσθημάτων, προσηνής, διαχυτικὸς συγκεντροῖ τὰς συμπαθείας καὶ ὅλοκλήρου τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς. τυχὼν τῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τιμητικῆς πλειονοψηφίας. Ζωηρὸς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν του εἶναι ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔθεντο ὡς σκοπὸν τῆς σταδιοδρομίας των τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον διεκρίθη διὰ τὴν σθεναρὰν πολιτείαν του εἰς τὸ ζήτημα τῆς μεταλήψεως τοῦ Γάλλου διοργανωτοῦ Φουρνιέ, ἀντιταθεὶς πάσῃ δυνάμει κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ τούτου μέτρου τοῦ κ. Θεοτόκη. Ραλλιὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

Θάνος Τυπάλδος Μπασιάς. — Γνωστοτάτη κοινοβουλευτική καὶ Ἀθηναϊκὴ φυσιογνωμία. Ἀνεδείχθη ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν κατέρα τοῦ. Οἱ Κεφαλλῆνες τιμῶντες ἐπιμόνως τὴν πολιτικοτάτην ταύτην οἰκογένειαν. Ὁ ἐξ ἀμφ

ΘΑΝΟΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ
Βουλευτὴς Πάτρας

βουλευτὴς κ. Δεληγιάννης καὶ δύο βουλευτικὰς περιόδους ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Πάτρας ἐν τῇ Βουλῇ. Εὐθὺς τὸν χαρακτήρα, σεμνὸς καὶ ἀκαταπόνητος. Κύριος ξένων γλωσσῶν ὁμιλεῖ μεθοδικῶς τὴν ἐγκυκλοπαιδικότατος. Κέκτηται χάρις εἰς τὴν μελετηρότητά του καὶ τὴν πολυμάθειάν του ἔκτος τοῦ διδακτορικοῦ τῆς νομικῆς σχολῆς καὶ ἄλλα διπλώματα διαφόρων ἐπιστημῶν. Παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ συνεγγὺς καὶ ἀκουμβάνει πάσαν βιβλιοθήκην ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τῶν ἐτησιμῶν καὶ ἐπιμόνως χάρις εἰς τὰς πολλὰς γνώσεις του ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς διάφορα ἐν Εὐρώπῃ διεθνῆ συνέδρια. Κάτοχος μεγάλης περιουσίας. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Τὸ πολιτικὸν κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἐπιμόνως τὰς ἀρχὰς του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπ Κεφάλας πολιτικοῦ, ἐξελέχθη αὐτὸν πολλῶν ἀντιπροσώπων τῆς Βουλῆς. Διατελεῖ καὶ ἤδη τοιοῦτος.

* *

Παναγ. Α. Μαρνομιχάλης, Βουλευτὴς Οἰτύλου. — Ἐξάδελφος τοῦ διαπρεποῦς πολιτικοῦ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐν συνδυασμῷ ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς. Ἀνήκει εἰς τὴν γνωστὴν ἐξοχικὴν οἰκογένειαν τῆς Μάνης, ἡν δὲ υἱὸς τοῦ Ἀριστείδου Μαυρομιχάλη. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἀπολαύει ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐξαδέλφου του κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη.

* *

Νικόλαος Νικητόπουλος, Βουλευτὴς Μεσσήνης. — Εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Κοινοβουλίῳ τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης ὁ κ. Νικ Νικητόπουλος ἐκλεγὲν κατεμένος κομματικὴν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του. Εἰσοδηματίας ἐκ τῶν λίαν εὐκατάστατων. Θεοτοκικὸς ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ.

Ἱερώνυμος Σταῆς, Βουλευτὴς Κυθήρων. — Πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ κ. Σ. Σταῆ. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων, ὅπου ἐκλέγονται κατεμένοι κομματικὴν μεγάλην ἐπιρροὴν οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Σταῆ. Ἀποδεικνύει ἐν τῇ γενικῇ πολιτικῇ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *

Νικόλαος Τσούχλος, Βουλευτὴς Κυνουρίας. Ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἐπιδιωκτῶν τῆς Πελοποννήσου. Πολιτεύεται ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του Κυνουρίᾳ, ὅπου μεγάλως ἐκτιμᾶται, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν του. Σεμνὸς πολιτευόμενος, εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* *

Ἀλέξανδρος Μ. Κανάρης. — Υἱὸς τοῦ μακαρίτου ὑποναυάρχου τοῦ Β. Ναυτικοῦ Μιλτιάδου Κανάρη καὶ ἔγγονος τοῦ ἐνδόξου πυροσβέστου Κωνστ. Κανάρη. Ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπαρχίαν Ψαρῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Οἱ Ψαριανοὶ τρέφουν μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὴν ἡρωϊκὴν συμπατριωτικὴν των οἰκογένειαν, ἥτις συνέβαλεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ ἀντεκτησίας τοῦ Ἔθνους καὶ ἀμέριστον ἐκδήλωσιν εἰς τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτοὺς ἐν τῇ Βουλῇ κ. Ἀλέξ. Μ. Κανάρην, ὅστις ἀκαμπτος, ἐνεργητικός, πολλὰς προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Ἐκτιμώμενος ὑπὸ τοῦ ἐκ Κεφάλας πολιτικοῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μ. ΚΑΝΑΡΗΣ
Βουλευτὴς Ψαρῶν

* *

Νικόλαος Γερουλάνος, Βουλευτὴς Ἠλείας. — Πρώτην φορὰν ἐκλεγεὶς βουλευτὴς κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἀμετάβλητος ὁ ἥλιος πολιτευόμενος, ὑποστηριζόμενος διὰ τῆς ψήφου του τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

* *

Κάρολος Βιτάλης, Βουλευτὴς Τήνου. — Ἐκ τῶν τακτικῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας Τήνου, ἔχων μεγάλην κομματικὴν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐπαρχίᾳ του καὶ ἴδιος παρὰ τῷ ἐκλογικῷ Λαοῦ πληθυσμῷ τῆς νήσου. Εἷς τῶν δραστηριώτερων, τῶν ἐνεργητικωτέρων διεκπεραιωτῶν τῶν ἐπιμόνων αἰτήσεων τῶν ἐκλογέων του. Ἔνθερμος ὑπερασπιστὴς τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς Τήνου. Θεοτοκικός.

* *

Σπυρίδων Ι. Δεληγιάννης. — Ἐπίλεκτον μέλος τῆς γνωστῆς πολιτικωμένης ἐν Πελοποννήσῳ οἰκογενείας, ἄξιος διάδοχος ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἀειμνήστου πατρός του. Κέκτηται ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας, ἥτις ἐπὶ σειρὰν ἤδη βουλευτικῶν περιόδων τιμᾷ αὐτὸν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης της. Ἀκόμη ἐπιμόνως δραστήριος ὑπερασπιστὴς τῶν συμφερόντων τῶν ἐκλογέων του καὶ διεκπεραιωτὴς τῶν τοπικῶν αἰτημάτων αὐτῶν. Εἰλικρινὴς τὸν χαρακτῆρα, προσιτὸς, εὐγενέστατος. Οἱ Κορίνθιοι πολιτικοὶ λατρεύουσιν αὐτὸν καὶ σεμνύνονται, διότι ἐπιτυχῶς ἀντιπροσωπεύει αὐτοὺς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Συνεδρίῳ. Ὁ ἀπαράμιλλος ὀτιοβάτης τοῦ ἐκλογικοῦ συνδυασμοῦ. Ἐπίδεξιος διαχειριστὴς ἐκλογῶν. Γνωστοτάτη Ἀθηναϊκὴ γνωστικρία. Χαίρει ἄκραν ἐκτίμησιν ὅπως καὶ ἐν Κορινθίᾳ καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Φέρει τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιφανοῦς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ διακρίνεται μεταξὺ τῶν ἐξωμοτικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος. Οἱ συνάδελφοί του καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῷ στρατῷ τὸν ἐκτιμοῦσιν. Ἀποκτοῦν χαρακτῆρος, ζωηρός, ἀπολαύει γενικῶν συμπαθειῶν. Πιστὸς εἰς τὸ πολιτικὸν κόμμα εἰς ὃ ἀνήκει, κατέχει μίαν ἐκ τῶν ἐγκρίτων θέσεων ἐν τῇ Κοινοβουλίῳ. Ἐργάσθη πάντοτε καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ δι' ἐπαινετῶν πράξεων ἐκ' ὠφελείᾳ τῆς Πατρίδος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ι. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
Βουλευτὴς Κορινθίας

* *

Ἰωάννης Ι. Στεφανόπουλος, Βουλευτὴς Ἠλείας. — Ἐκ τῆς γνωστῆς πολιτικῆς οἰκογενείας τῆς Ἠλείας. Νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ τέως ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου Λεχαίνων. Πρώτην φορὰν ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Χρήστου Στεφανοπούλου, ἐκλεγέντος Δημάρχου. Θεοτοκικός.

* *

Γ. Α. Παπαγιαννόπουλος, Βουλευτὴς Ἠλείας. — Ἰατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἐπιστήμων ἄριστος, συνεχῶς ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἐκλεγόμενος βουλευτὴς Οἱ Ἠλεῖοι τιμοῦσιν αὐτὸν μεγάλως καὶ τρέφουσι κρὸς αὐτὸν ἀπόστοτον ἐμπιστοσύνην. Ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀπόμνησις Δημοκρίνης ἐρωτοῦθεν ἐκ κατοικήσεως τὸς πολιτικὸς αὐτοῦ ἀρχῆς Ἠθῃ ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τοῦ ἐξ Ἀτιτοῦς πολιτικοῦ κ. Δ. Γ. Ράλλη.

* *

Γρηγ. Ἀθ. Φωφᾶς, Βουλευτὴς Ἠλείας. Ἐκ τῶν νεωτέρων βουλευτῶν τῆς παρούσης ΙΙΙ βουλευτικῆς περιόδου. Εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξελέγη βουλευτὴς Διαπρέπος τὸ ἐπάγγελμα, ἐνφρυδής, γνώστης τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ζητήματος. Πολλοὶ ἔλαβε τὸν λόγον ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διεκρίθη διὰ τὴν εὐγλωττίαν του. Θεοτοκικὸς τὸ πολιτικὸν φρόνημα.

* *

Σωτήρ. Γρ. Κρικιδᾶς. Βουλευτὴς Κορινθίας. — Παλαιμαχος τῆς πολιτικῆς. Ἐπὶ σειρὰν βουλευτικῶν περιόδων ἀντιπροσωπεύων ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ μέρα καὶ ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα κέκτηται. Δι-

κηγόρος ἐκ τῶν ἀρίστων. Νομομαθὴς ἔγκριτος, κατέχων ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου. Ρήτωρ εὐφραδὴς διαπρέψας ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ποινικοῖς δικαστηρίοις. Ἔνθερμος συνήγορος πάσης πατριωτικῆς ἰδέας. Ἐπανειλημμένως ἔλαβε τὸν λόγον ἐπὶ ζωτικῶν ζητημάτων ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ φωνή του ἠχοῦσα πάντοτε στεντορεία ἐκ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς κατεστάσεως τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας. Διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπου κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα καὶ μέριμναν ὑπὲρ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Νόμων καὶ τῶν Διαταγμάτων πρὸς βελτίωσιν τῆς Δικαιοσύνης. Ἀκολουθεῖ ἤδη ἐκ πεποιθήσεως τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Θεοτόκη.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ προβῶμεν εἰς ἐξηγήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Λευκώματος. Ἀληθές εἶναι ὅτι τὸ ἔργον δὲν εἶναι καθ' ὅλα τέλειον. Ἄλλως ἐφαντάσθημεν αὐτὸ καὶ δυστυχῶς ὑστέρησεν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῶν προσδοκιῶν μας. Εἰς τοῦτο δὲν πταίομεν ἡμεῖς. Κατεβάλομεν πᾶσαν θυσίαν καὶ ἀρκετοὺς κόπους διὰ νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ καθ' ὅλα τέλειον καὶ ἐν τῇ συγγραφῇ καὶ ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκδόσει. Ἀλλὰ δυστυχῶς πολλὰ παρενεβλήθησαν ἐμπόδια κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ. Ἡ ἔλλειψις πρὸ παντὸς φωτογραφιῶν τινῶν Βουλευτῶν μᾶς ἐξηνάγκασε νὰ καταχωρήσωμεν μόνον τὰς βιογραφίας των. Ἄλλων δὲ αἱ ἀτελεῖς σκιαγραφίαι ὀφείλονται εἰς τὴν ἀποδημίαν αὐτῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ διάστημα τῆς συγγραφῆς τοῦ ἔργου. Αἰτοῦμεν ἕνεκα τούτου συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν. Ὡς γνωστὸν πᾶσα ἀρχὴ εἶναι δύσκολος καὶ τὴν δυσκολίαν ταύτην μεγαλειτέραν παρουσιάζουσι τοιαῦτα ἔργα πολυτελῆ καὶ πρωτοφανῆ παρ' ἡμῖν. Ἐλπίζομεν ὅτι εἰς προσεχῆ ἔκδοσιν ὁμοίου Λευκώματος δὲν θὰ παρατηρηθῶσιν αἱ ἐλλείψεις τοῦ παρόντος, εὐχόμεθα δὲ ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅπως ἐγκωδέστερον τοῦ παρόντος τὸ προσεχὲς Λεύκωμα περιλάβει καὶ τοὺς τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης Βουλευτάς.

Ἀθῆναι Ὀκτώβριος 1908.

ΒΑΣ. Κ. ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν κατωτέρω ἄρθρων ὁρίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς Βουλῆς:

ΑΡΘΡ. 22. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

ΑΡΘΡ. 23. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅσις ἐναοκεῖ τοῦτο διὰ τῶν ὑπουργῶν.

ΑΡΘΡ. 24. Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς.

ΑΡΘΡ. 35. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορριφθῇ ὑπὸ μιᾶς τῶν νομοθετικῶν ἐξουσιῶν, δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

ΑΡΘΡ. 26. Ἡ αὐθεντικὴ ἑρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

ΑΡΘΡ. 32. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινώνει δ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἀφοῦ τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὅμως συνθῆκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος, δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τί ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

ΑΡΘΡ. 37. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλήν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις τὸ κρίνῃ εὔλογον· κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν ἑκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλήν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

ΑΡΘΡ. 38. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἔναρξιν, ἢ νὰ διακόπτῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς Βουλευτικῆς Συνόδου ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτῆς Βουλῆς.

ΑΡΘΡ. 54 Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὴν συγκαλέσῃ πρότερον. Ἡ διάρκεια ἑκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ἦναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, οὐδὲ μακροτέρα τῶν ἕξ.

ΑΡΘΡ. 55. Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ· δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζεται ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

ΑΡΘΡ. 56. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

ΑΡΘΡ. 57. Οὐδὲν νομοσχέδιον γίνεται δεκτόν, ἂν δὲν συζητηθῇ καὶ ψηφοφορηθῇ ἄρθρον πρὸς ἄρθρον τρὶς κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας.

ΑΡΘΡ 58. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀναφέρῃ τί προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὅμως παρουσιάζονται διά τινος βουλευτοῦ ἢ παραδίδονται εἰς τὸ γραφεῖον. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὴν ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὁσάκις ζητηθῶσι, καὶ δύναται νὰ διορίζῃ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐξεταστικὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπάς.

ΑΡΘΡ. 59. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

ΑΡΘΡ. 60. Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ τὴν ναυτολογίαν καὶ

τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἑκάστης συνόδου, ἡ δὲ ἐξέτασις αὐτοῦ γίνεται παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ ψηφίζεται ἅπαξ.

ΑΡΘΡ. 61. Οὐδεμία σύνταξις ἢ ἀποζημίωσις δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ νόμου.

ΑΡΘΡ. 62. Βουλευτὴς δὲν κατηδιώκεται, οὐδ' ὑποδοθήποτε ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

ΑΡΘΡ. 63. Βουλευτὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν κατηδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος· τοιαύτη ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς. Ἐὰν ὁ βουλευτὴς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου.

ΑΡΘΡ. 64. Οἱ βουλευταὶ ὀμνύουσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, τὸν ἑξῆς ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἀλλόδοξοι βουλευταί, ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου Τριάδος» ὁρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

ΑΡΘΡ. 65. Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῦ τὰ καθήκοντά της.

ΑΡΘΡ. 66. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου, καθολικῆς καὶ μυστικῆς διὰ σφαιριδίων ψηφοφορίας, κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης ψηφισθησόμενον περὶ ἐκλογῆς νόμον, μεταβλητὸν ὄντα κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις αὐτοῦ. Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

ΑΡΘΡ. 67. Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ Ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

ΑΡΘΡ. 68. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἑκάστης ἐπαρχίας προσδιορίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς· οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

ΑΡΘΡ. 69. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τετραετίαν.

ΑΡΘΡ. 70. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ ναι πολίτης Ἕλλην, ἐκ τῆς ἐπαρχίας παρ' ἧς ἐκλέγεται, ἢ πρὸ δύο ἐτῶν τοὐλάχιστον ἐγκατεστημένος ἐν αὐτῇ, ἀπολαμβάνων πρὸ διετίας τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

ΑΡΘΡ. 71. Τὰ καθήκοντα τῶν βουλευτῶν εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ τοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τοῦ δημάρχου, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκλέγονται, ἀλλ' ἐκλεχθέντες τίθενται εἰς διαθεσιμότητα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς περιόδου, καὶ διατελοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν μέχρι τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνακλήσεώς των. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς χορηγεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ὑποχρεωτικῶς πέντε καὶ ἡμίσεως μηνῶν κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν.

ΑΡΘΡ. 72. Βουλευταὶ διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ προβιβαζόμενοι κατ' ἐκλογὴν καὶ δεχόμενοι, παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

ΑΡΘΡ. 73. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

ΑΡΘΡ. 74. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

ΑΡΘΡ. 75. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη των βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην τακτικὴν σύνοδον δραχμὰς δισχίλιας. Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτων συνόδων, ἀποδίδονται αὐτοῖς μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἀφίξεως καὶ τῆς ἐπανόδου.

ΑΡΘΡ. 76. Οἱ βουλευταί, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πῶς μισθοδοτούμενοι δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἔλλειπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΪΟΥ 1907 ΓΕΝΟΜΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν

Ἄρθρον 1. Ὁ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου πρεσβύτερος τῶν παρόντων Βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεύουσι δὲ τέσσαρες, οἱ νεώτατοι.

Ἄρθρον 2. Πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ μερίζεται διὰ κλήρου εἰς ὀκτὼ τμήματα.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα παρ' ὧν ἐξελέγχονται. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐκλογῶν καταρτίζονται τὰ τμήματα, διανεμημένων εἰς ταῦτα διὰ κλήρου πάντων τῶν Βουλευτῶν κατ' ἀναλογίαν.

Ὁσάκις Βουλευτὴς κληρωθῇ μέλος τμήματος, εἰς ὃ ἔλαχεν ἡ ἐξέλεγξις τῆς ἰδίας ἐκλογῆς, οὗτος δὲν λογίζεται μεταξὺ τῶν συγκροτησάντων τὸ τμῆμα τοῦτο μελῶν, ὁ δὲ κλῆρος αὐτοῦ τίθεται αὖθις ἐν τῇ κληρωτίδι, ὅπως μετάσχῃ τῆς κληρώσεως πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἄλλων τμημάτων.

Ἄρθρον 4. Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος ἔχουσι κῦρος, ὅταν ὦσι παρόντα τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἕκαστον τμῆμα ἐκλέγει πρόεδρον καὶ γραμματέα.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ τμήματα νὰ συνεδριάζωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δίνανται νὰ παραστῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίας τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὅσα τῶν ἐπιλαχόντων ἢ ἐνισταμένων ἐκλογέων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος τούτου δίνανται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν καὶ δι' ἀντιπροσώπου. Οἱ βουλευταί, ὧν τὰς ἐκλογὰς ἐφορῶσιν αἱ ἐνστάσεις, δίνανται νὰ παραστῶσιν αὐτοί, ἢ δι' ἀντιπροσώπου νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν.

Ἄρθρον 5. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταρτίσεως αὐτῶν τὰ τμήματα ὑποβάλλουσι τὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως.

Ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις ἐκλογῆς τινος πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος καὶ πρὶν ἢ παρέλθωσιν 24 τοὐλάχιστον ὧραι ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς Βουλευτὰς διανομῆς τοῦ ἐντύπου.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 2 τροποποιήθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 Μαΐου 1868, αὖθις κατὰ τὴν συνεδρίαν 16 Ἰουνίου 1869.

Ἡ συζήτησις γίγνεται κατ' ἀλφαβητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν· καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων ὁ δὲ Πρόεδρος ἀνακηρύσσει Βουλευτὰς ἐκείνους, ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐὰν τμῆμά τι δὲν παρουσιάσῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένου χρόνου, ἡ Βουλὴ ἢ χορηγεῖ ἀνάλογον πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως προθεσμίαν, διατάσσει τὴν παρὰ ἄλλου τμήματος, διὰ κλήρου ὁριζομένου ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς καὶ σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως. Ἐὰν δὲ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τούτου ὑπάρχουσι Βουλευταί, εἰς οὓς ἀφορᾷ ἡ ἐκλογή, οὗτοι δὲν μετέχουσι τῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συνεδριῶν τοῦ τμήματος. Ἀποφαίνεται δὲ συγχρόνως ἡ Βουλή, ἂν πρέπει νὰ γίνηται ἔναρξις τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συζητήσεως, ἢ ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ αὕτη μέχρι προσαγωγῆς καὶ τῆς καθυστερουμένης ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 6. Οἱ Βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσιν ὅμως μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 7. Ἐὰν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Περιόδου συμπέσῃ νὰ γείνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαὶ λόγῳ ἀκυρώσεως, θανάτου, παραιτήσεώς ἢ ἐκπτώσεως ἐκ τῆς βουλευτικῆς ἐντολῆς, ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν τμημάτων, εἰς ἃ τὸ πρῶτον παρεπίμφθησαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 αἱ ἐκλογαὶ αὗται.

Μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐπαναληπτικῶν τούτων ἐκλογῶν οἱ ἐκλεγέντες κατ' αὐτὰς Βουλευταὶ ἐκπληροῦσιν ἅπαντα τοῦ Βουλευτοῦ τὰ καθήκοντα, δὲν ψηφίζουσι μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐκλογῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου.

Ἄρθρον 8. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ πᾶσαν Σύνοδον διὰ ψηφοδελτίων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἕνα πρόεδρον, τρεῖς ἀντιπροέδρους, ἕνα κοσμη-

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 Μαΐου 1868, αὖθις κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 30 Ἰουνίου 1869. Ἐτροποποιήθησαν δ' ὡς ἔχουσι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 7 τροποποιήθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 Μαΐου 1868 καὶ κατόπιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 10 Ἰουνίου 1869 καὶ κατόπιν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΣΔ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1902.

τορα καὶ τέσσαρας γραμματεῖς. Κατὰ τὴν Α' Σύνοδον ἑκάστης Περιόδου τὸ Προεδρεῖον ἐκλίγεται μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν.

Τὸ Προεδρεῖον διατηρεῖ τὴν ἀρχὴν καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Συνόδου καθ' ἣν ἐξελέγη μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑπομένης τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου Συνόδου.

Ἄρθρον 9. Ὁ Πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, ὁ κοσμήτωρ καὶ οἱ γραμματεῖς ἐκλίγονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει τῷ Βασιλεῖ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προεδρείου ἐνώπιον Αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ ὅπως δήποτε κωλυόμενον, ἀναπληροῦσιν αὐτοδικαίως οἱ ἀντιπρόεδροι, προτιμωμένου τοῦ λαβόντος τὰς περισσοτέρας ψήφους. Τούτων δὲ κωλυομένων, προεδρεύει ὁ πρεσβύτατος τῶν παρόντων Βουλευτῶν. Ἀπόντων ἢ κωλυομένων τῶν Γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὸ προεδρεῖον προσωρινῶς ἀνακπληρωτὰς τοὺς νεωτάτους τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Ἄρθρον 12. Καθήκον τοῦ Προέδρου εἶναι νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ δίδῃ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὰ ζητήματα, ν' ἀπαγγέλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της.

Ἄρθρον 13. Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀγορεύῃ κατὰ τὰς συζητήσεις, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὑρίσκεται τὸ ζήτημα, ἢ διὰ νὰ δώσῃ ἀναγκαίας πληροφορίας, ἢ διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον, ἢ τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς τὴν τάξιν, ἢ ὅταν συζητῶνται θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὸν Κανονισμόν. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἄλλων θεμάτων, παραχωρεῖ τὴν ἕδραν του εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 νόμιμον ἀναπληρωτήν, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτησις.

Ἄρθρον 14. Καθήκον τοῦ κοσμήτορος εἶναι νὰ μεριμνᾷ, ὥστε συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς τὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς προσωπικὸν νὰ εὑρίσκηται εἰς τὴν τεταγμένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου θέσιν, ἐκτελοῦν ἀκριβῶς τὰς παρ' αὐτοῦ δοθείσας διαταγάς, νὰ ἐπιτηρῇ δι' ἰδίως, ὥστε νὰ ἐκτελῶνται αἱ διαταγαὶ τοῦ Προέδρου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 19 καὶ 88—91 τοῦ Κανονισμοῦ τούτου.

Καθήκον των γραμματέων εἶναι νὰ ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, νὰ ἀναγινώσκωσιν αὐτὰ κατὰ τὰς συνεδρίας, ὡς καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἔγγραφα, ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωσθῶσι πρὸς τὴν Βουλήν, νὰ ἀπαριθμῶσι δημοσίᾳ τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημειώσεις τῆς ὑπὸ τοῦ ἑκάστου Βουλευτοῦ ἐν τῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίᾳ, καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκτελῶσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν συζητήσεων.

Ἄρθρον 15. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 16. Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων συνατείσει δὲ τῆς Βουλῆς, τὸ τέλος αὐτῶν. Ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος, προσδιορίζει συγχρόνως, ἐπινεύσει τοῦ Σώματος, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἑπομένης.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 17. Ἡ Βουλὴ ὁρίζει τὴν ὥραν τῶν συνεδριῶν αὐτῆς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην τακτικὴν συνεδρίαν ἑκάστης Συνόδου ἡ Βουλὴ συνέρχεται τὴν 10 π. μ. ὥραν.

Ἄρθρον 18. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως ὑφ' ἑνὸς τῶν γραμματέων ὁ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ἐπαρχιῶν ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν Βουλευτῶν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων. Ὁ κατάλογος οὗτος, ὑπογραφόμενος ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ δύο γραμματέων, κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς.

Ὅταν ἀποτελεσθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία, ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας. Ἐὰν ὅμως μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ἀπὸ τῆς τεταγμένης ὥρας δὲν καταρτισθῇ ἀπαρτία, ὁ Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Διακοπὴ τῆς συνεδρίας δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν ἐνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας. Ἀναγινώσκεται τότε μεγαλοφώνως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδειξιν δύο ψηφολεκτῶν, εἰς ἀντιθέτους πολιτικὰς ὁμάδας ἀνηκόντων, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ Βουλευτῶν, καλουμένων δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὁ κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ἐπαρχιῶν ὀνομαστικὸς κατάλογος. Ὁ κατάλογος οὗτος ὑπογραφόμενος ὑπό τε τοῦ Προέδρου, τῶν ψηφολεκτῶν καὶ δύο ἐκ τῶν γραμματέων, κατατίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 19. Μόνοι οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσι δικαίωμα νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριῶν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ παραμένουσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς καὶ οἱ κλητῆρες, κατὰ τὰς ἑκάστοτε διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, τῇ αἰτήσει ἑνὸς ἐκ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ τὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριῶν εἴσοδον καὶ παραμονὴν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη. Ἡ ἄδεια δίδεται ἰδικῶς ἑκάστοτε.

Ἐὰν πολιτική τις ἐμᾶς ἐκ τῶν τῆς μειοψηφίας, ἐν τῇ Βουλῇ αἰτήσηται τὴν ἄδειαν, ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος εἰς πρόσωπα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς διατελοῦντα, ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ χορηγήσῃ ταύτην, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ πλείονες τῶν τεσσάρων. Τοῦτο ἰσχύει, προκειμένου καὶ περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 20. Τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ ἐκτυποῦνται καὶ διανέμονται πρὸς τοὺς βουλευτὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης συνεδρίας. Κυρωθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, ἀναγινώσκονται μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν γραμματέων, μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἐὰν ὑπάρχει ἀντίρρησίς τις ἐπ' αὐτῶν. Καὶ ἐὰν μὲν δὲν ὑπάρξῃ ἀντίρρησις, ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὰ πρακτικὰ ἐπικυρωθέντα· ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ τοιαύτη ἐπιτρέπει τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συζήτησιν, δίδων αὐτὸς τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις ἢ πληροφορίας, ἢ προσκαλῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοὺς γραμματεῖς, ἵνα δώσωσι τοιαύτας.

Ἐὰν δὲν δικαιωθῶσι τὰ πρακτικὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, τότε, διανεμόμενα εἰς τοὺς Βουλευτὰς κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδρίας.

Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφασίσῃ νὰ προβῇ ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως ἢ διανομῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 21. Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας, ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ἐν περιλήψει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀπευθυνθέντα αὐτῷ διαγγέλματα, προτάσεις, ὑπομνήματα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα.

Ἔγγραφα ἀνώνυμα ἢ λοίδορα δὲν ἀνακοινοῦνται.

Ἄρθρον 22. Μετὰ τὰς γενομένας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνακοινώσεις, μὴ ζητοῦντός τινος τὸν λόγον, ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ προκαλεῖ τὸν ἐφ' ἑκάστου τούτων συζητησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, καθ' ἣν ἐτάχθησαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σειράν.

Ἄρθρον 23. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ν' ἀγορεύσῃ πρὶν ἢ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τὸν πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος· ἡ συζήτησις δὲν περατοῦται πρὶν ἢ ἀγορεύσωσι πάντες οἱ ἐγγραφέντες καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον, ἐν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος κηρύττει ἀποπερατωμένην τὴν συζήτησιν.

Τὸν ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς του, ἐὰν ὑπάρχῃ. Ὁ θέλων, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, ν' ἀπαντήσῃ εἰς λόγον προσωπικὸν ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ προσωπικὸν ζήτημα, μεθ' ὃ ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτησις.

Ἄρθρον 24. Πᾶς Βουλευτὴς δίς μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, πλὴν ἐὰν ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι, ὅταν θελήσῃ ν' ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρον 25. Οἱ λαβόντες τὸν λόγον ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀπὸ τῆς ἕδρας των δι' μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Προέδρου. Ἅπαντες ἀγορεύουσιν ἱστάμενοι καὶ ἀσκεπεῖς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλή.

Ἄρθρον 26. Ἀπαγορεύονται οἱ γραπτοὶ λόγοι. Ἀπαγορεύονται αἱ διαλογικαὶ συζητήσεις. Διακοπαὶ, ἐπιτρέποντος τοῦ ἀγορεύοντος, εἶναι δυναταὶ μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Προέδρου, Οἱ ἀγορεύοντες ἀποτείνονται πρὸς τὴν Βουλήν, οὐχὶ δὲ πρὸς Βουλευτὴν ἢ Βουλευτάς.

Ἄρθρον 27. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς νὰ ἐκτείνωνται εἰς ὕβρεις προσωπικὰς κατὰ τῶν συναδέλφων αὐτῶν. Οἱ τὴν ἀπαγορευσιν ταύτην παραβαίνοντες, ἐάν, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου, δὲν δηλώσωσιν ὅτι ἀποσύρουσι τὰς ὕβρεις, ἀκαλοῦνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν. Ἐὰν δὲ ἐπμείνωσιν, ὁ Πρόεδρος διατάσσει ν' ἀναγραφῇ ἡ ἀνάκλησις ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς, καταχωριζομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν παρεκτραπέντων Βουλευτῶν.

Οἱ ἀναρμόστως πρὸς τοὺς συναδέλφους συμπεριφερόμενοι ἢ τραχεῖς περὶ τὸ ὅρος προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, ἢ ν' ἀναιρήσωσι τὰ λεχθέντα· ἐὰν δὲ ἀρνηθῶσιν, ἀκαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν.

Αἱ ἐγκλήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις ἀπαγορεύονται. Οἱ τὴν διάταξιν ταύτην παραβαίνοντες ἀκαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν.

Οἱ Βουλευταὶ, ὅσοι φρονοῦσιν ὅτι συνάδελφός τις αὐτῶν δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὸν Κανονισμὸν, ἀναιτιούντες τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον, ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ εἰς οὐδένα ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ ποιήσωσι παρατηρήσεις ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἀπ' εὐθείας πρὸς συνάδελφόν του.

Ἄρθρον 28. Οἱ Βουλευταὶ, ὅσοι θορυβοῦσι, διακόπτουσι τοὺς ἀγορεύοντας, ἢ διὰ φωνῆς ἢ διὰ σχημάτων ἀποδοκιμάζουσιν αὐτοὺς, ἐὰν μετὰ παρατήρησιν τοῦ Προέδρου ἐξακολουθήσωσι θορυβοῦντες, ἀκαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν, ἐὰν δ' ἐπμείνωσιν, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικά.

Ἀπαγορεύεται τὸ καπνίζειν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν.

Ἄρθρον 29. Πᾶσα πρότασις περὶ ἀναβολῆς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἢ περὶ προτάξεως ἄλλων ἀντικειμένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δέον νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ δύο ἄλλων Βουλευτῶν, ὑπὸ δύο δὲ Βουλευτῶν πᾶσα πρότασις, ἧς ἀντικείμενον εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν τηρεῖται ἡ ἡμερησία διάταξις ἢ ὅτι παραβιάζονται διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ· ἀλλ' οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλωσι τοιαύτας προτάσεις μόνοι. Ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται πρῶτον μὲν περὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων, εἶτα δὲ περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς παρεμπίπτοντος ζητήματος.

Ἄρθρον 30. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων ὁ Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὅτεθεν τὸ διαιρετόν. Τὸ διαιρετὸν ἀπαγγέλλεται ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῇ ἀπαιτήσει παντὸς Βουλευτοῦ. Ὑπαρχούσης δ' ἀντιρρήσεως ὡς πρὸς τὸ διαιρετὸν, ἀποφαίνεται περὶ τούτου ἡ Βουλή.

Ἄρθρον 31. Οἱ Ὑπουργοὶ ἀκούονται, ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον ἀφορῶσι δὲ, μόνον ἐὰν ὦσι μέλη τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 32. Ἂν ἡ Βουλὴ καταστῇ θορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν ἢ νὰ καταπαύσῃ τὸν θόρυβον διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος, ἀνίστα-

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 8, 9, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 26 καὶ 27 ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 28 μετήλλαξε θέσιν μετὰ τοῦ ἄρθρου 31 καὶ ἐτροποποιήθη ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 29 καὶ 30 ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896, τὸ δὲ ἄρθρον 30 ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν ΣΔ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1903.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 22 ἐτροποποιήθη οὕτω κατὰ τὴν συνεδρίαν ΣΔ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1903.

δι' ἀναστάσεως, εἶτα δὶ καὶ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 59. Ὅταν ἡ Βουλὴ ψηφίζῃ δι' ἀναστάσεως ὁ Πρόεδρος, συμβουλευόμενος τοὺς ἐπὶ τοῦ Προεδρείου γραμματεῖς, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, ἤτις, ἐὰν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἢ ἐὰν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν δεκαπέντε Βουλευταὶ τὸ ζητήσωσιν, ἐπαναλαμβάνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἄρθρον 60. Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν γραμματέων, σημειοῦντος τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου, ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τοὺς ἱποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν Βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

Ἀφοῦ ἀναγνωσθῶσι τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ συλλήδην πάντας τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, μεθ' ὃ κηρύσσει ἀρξαμένην τὴν διαλογὴν καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται μετὰ τοῦτο νὰ ψηφοφορήσῃ.

Ἕκαστος Βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς περὶ ψηφοφορίας σημειώσεως τοῦ γραμματέως, τῆς διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψῆφον ἑκάστου Βουλευτοῦ, μετὰ τοῦ γενικοῦ τῆς ψηφοφορίας ἀποτελίσματος.

Ἄρθρον 61. Ἡ περὶ ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς προσώπων ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων.

Διὰ σφαιριδίων δὲ μυστικὴ ψηφοφορία γίνεται ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων πρόσωπα ὀνομαστὶ ἀναφερόμενα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐξαιρούνται μόνων τούτου τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 46, 52 καὶ 53 τοῦ Συντάγματος ἀπαριθμούμενα ζητήματα.

Διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία γίνεται ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ 67 ἄρθρου προβλεπομένην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 62. Ἡ μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία ἐνεργεῖται οὕτως: Ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν λαμβάνει ἐκ τοῦ γραφείου ἐν ψηφοδέλτιον ἐξ ὁμοιομόρφου καὶ ἄνευ διαριτικοῦ σημείου χάρτου καὶ μίαν ψῆφον μετὰ δὲ τὸν ἀναγκαῖον πρὸ ἐγγραφῆν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ψηφοδέλτια χρόνον, εἰς τῶν γραμματέων προσκαλεῖ τοὺς Βουλευτὰς, ἐκφωνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας, ἐξ ἧς ἐκλέγονται· προσερχόμενοι δὲ οἱ Βουλευταὶ καταθέτουσι τὸ μὲν ψηφοδέλτιον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος τεθειμένην ψηφοδόχον κάλπην, τὴν δὲ ψῆφον εἰς τὴν ἐπὶ τούτου παρακειμένην, ἐπιτηρούντων δύο ψηφολεκτῶν, παρὰ τοῦ Προέδρου προσκλουμένων, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 60. Ἀφοῦ ἀπαγγελθῶσι τὰ ὀνόματα πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ συλλήδην πάντας τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας, μεθ' ὃ κηρύσσει ἀρξαμένην τὴν διαλογὴν, καὶ εἰς οὐδένα πλέον ἐπιτρέπεται νὰ ψηφοφορήσῃ.

Οὕτω δὲ καταθέντων πάντων τῶν Βουλευτῶν τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰς ψῆφους, ἐξιλογγεῖται ὁ ἀριθμὸς διὰ δημοσίας παρουσίας τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὰς ψῆφους, μεθ' ὃ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων ἀναγινώσκει χωρὶς ἕκαστον τῶν ψηφοδελτίων. Ὁ γραμματεὺς καὶ ἕκαστος τῶν ψηφολεκτῶν τηροῦσιν ἰδίαν ἕκαστος σημείωσιν τῶν ψήφων καὶ τῶν ὀνομάτων, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται, καὶ ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα· ἂν δὲ εὑρεθῇ ἀσυμφωνία τις, ἐπιμόνον ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, γίγνεται ἀναθεώρησις τῶν ψήφων.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὰ ψηφοδέλτια καταστρέφονται, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα, ὅσα πρόσωπα πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἐκτὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 51 προβλεπομένης ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ φέρον πλείονα ὀνόματα τῶν ἀπαιτουμένων δὲν ἰσχύει, εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ διὰ σφαιριδίων μυστικὴ ψηφοφορία ἐνεργεῖται οὕτως.

Εἷς τῶν γραμματέων, ἀναγινώσκων τὸν κατάλογον, καλεῖ τοὺς Βουλευτὰς, καθ' ὃν τρόπον καλοῦνται, ὅταν ἐνεργεῖται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία· οἱ δὲ καλούμενοι, λαμβάνοντες παρὰ τοῦ ἑτέρου γραμματέως σφαιρίδιον, ἀποθέτουσι τοῦτο εἰς τὸ **Ναὶ** ἢ εἰς τὸ **Ὄχι** τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος κάλπης, ἥτις εἶναι ὁμοία τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν ὁριζομένῃ. Ἀφοῦ δὲ κληθῶσι συλλήδην οἱ μὴ ψηφοφορήσαντες, ἄρχεται ἡ διαλογὴ, ἀριθμουμένων τῶν σφαιριδίων ὑπὸ τῶν γραμματέων καὶ δύο ψηφολεκτῶν εἰς τὸ φανερὸν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἀταγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ προσδιεῶν καὶ ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

Ἄρθρον 63. Ὁ Πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι, ὁ κοσμήτωρ καὶ οἱ γραμματεῖς, ἐν σώματι περιστάμενοι, ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Βουλὴν κατὰ τὰς βασιλικὰς καὶ ἐθνικὰς ἑορτὰς, ἄλλας τελετὰς ἢ δεξιώσεις, διαρκούσης τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου.

Ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφασίσῃ νὰ παραστῇ ἐν σώματι εἰς ἑορτὰς καὶ ὅλως ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος περιστάσεις.

Ὅταν ἀποτείνηται προσφώνησις πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀγορεύει ὁ Πρόεδρος ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ πάσης προσφωνήσεως.

Ἄρθρον 64. Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προεδρείου ἡ Βουλὴ ἐκλέγει, κατὰ τὸ 51 ἄρθρον, ἐνεαμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν σχεδίου ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

Ἰδιαίτεραι διατάξεις.

Ἄρθρον 65. Οὐδεὶς Βουλευτὴς, ὃν Ὑπουργὸς, δύναται ἀ ἠναι συγχρόνως Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος ἢ γραμματεύων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 66. Εἷς ἕκαστον Βουλευτὴν πέμπεται δωρεὰν ἓν ἀντίτυπον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν καὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς περιόδου.

Ἄρθρον 67. Ὁσάκις ζητηθῇ ἄδεια τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 63 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πρὸς καταδίωξιν Βουλευτοῦ τινος, παραπέμπεται ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸ β' ἐδάφιον τοῦ 61 ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Περὶ τῶν πρακτικῶν

Ἄρθρον 68. Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ ἔγγραφος καὶ ἀκριβὴς ἔκθεσις τῶν καθ' ἑκάστην συνεδρίαν τελεσθέντων. Εἰς ταῦτα γίνεται συνοπτικὴ μόνον μνεία τῶν ἀγορεύσεων, κατονομάζονται δὲ οἱ ἀγορεύσαντες. Καταχωρίζονται δὲ ἐν αὐτοῖς αἱ προτάσεις, ἐρωτήσεις ἢ συστάσεις, μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποβαλλόντων αὐτὰς, καὶ τὰ εἰς τρίτην συζήτησιν ψηφισθέντα νομοσχέδια.

Ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τηρεῖται διὰ στενογράφων καὶ λεπτομερὴς ἀφήγησις τῶν λεχθέντων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς συνεδρίας, αὐτολεξεὶ γιγνομένη καὶ δημοσιευομένη εἰς ἐφημερίδα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων τῆς Βουλῆς». Ἐν τῷ παραρτήματι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς» καταχωρίζονται τὰ ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια καὶ προτάσεις νόμων μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 69. Τὰ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν συνεδρίασιν ἔγγραφα δὲν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ· σημειοῦται δὲ μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων τῶν καταχωρισθέντων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 70. Τὰ πρακτικὰ ἐγκριθέντα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20, ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίαν ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς αὐτὴν γραμματέων.

Ἄρθρον 71. Τὰ πρακτικὰ δημοσιευόμενα ἐν τέλει εἰς τεῦχος, ἐπιμελείᾳ τοῦ συντάκτου τῶν πρακτικῶν, διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 72. Οἱ βουλευταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ ἀρχεῖα ἔγγραφα καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀντίγραφα ἐπικεκυρωμένα αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Βιβλιοθήκης

Ἄρθρον 73. Οὐδὲν ἀντίγραφον πράξεων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς Βουλῆς δίδοται τοῖς αἰτοῦσιν ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν γραμματέων.

Ἄρθρον 74. Ὅταν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ προσθήκην τινὰ ἢ τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ, οἱ γραμματεῖς συναρμόζουσι τὰς μεταβολὰς ταύτας μὲ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ· τυποῦται δὲ ἐκ νέου ὁ Κανονισμὸς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 57, 58, 59, 60, 62, 63, 68, 70 καὶ 71 ἐτροποποιήθησαν ὡς ἔχουσι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

Ἄρθρον 75. Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου:

Εἷς Διευθυντὴς τοῦ γραφείου.
Εἷς συντάκτης τῶν πρακτικῶν.
Εἷς διορθωτὴς τῶν ἐντύπων.
Εἷς διεκπεραιωτής.
Εἷς λογιστής.
Δύο γραφεῖς Β' τάξεως.
Τέσσαρες στενογράφοι Α' τάξεως.
Δύο στενογράφοι Β' τάξεως.
Εἷς στενογράφος Γ' τάξεως.
Εἷς στενογράφος Δ' τάξεως.
Εἷς ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν.
Δύο βοηθοὶ αὐτοῦ Β' τάξεως.
Εἷς ἀρχικλητὴρ ἐπὶ τῶν τακτικῶν κλητήρων.
Δέκα τακτικοὶ κλητῆρες.
Εἷς θυρωρός.
Εἷς κηπουρός.

Πάντες οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς διορίζονται δι' ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ τὸν κύτὸν δὲ τρόπον ἀπολύονται· δίδουσι δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Κλητῆρες διορίζονται ὅσοι διετέλεσαν ἤδη τοιοῦτοι, ἢ ὅσοι ὑπηρετήσαντες ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῷ ναυτικῷ ἀπελύθησαν τῶν τάξεων μὲ τὸν βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ καὶ μὲ διαγωγὴν ἄμεμπτον μὲν οἱ τοῦ στρατοῦ τῆς ἠπείρου, καλὴν δὲ οἱ τοῦ στρατοῦ τῆς θαλάσσης.

Στενογράφος ἢ δίκιμος τοιοῦτος διορίζεται ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κεκτημένος εἰδικὸν ἴγγραφῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, πρωτεύσας δὲ ἐν διαγωνισμῷ διεξαγομένῳ ὑπὸ τὴν προδρείαν τοῦ κ. Προέδρου καὶ τῶν τεσσάρων στενογράφων α' τάξεως ἐντελλομένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου.

Ἄρθρον 76. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου	πρὸς δρ.	360
Τοῦ συντάκτου τῶν πρακτικῶν	»	» 280
Τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων	»	» 240
Τοῦ διεκπεραιωτοῦ	»	» 240
Τοῦ λογιστοῦ	»	» 240
Τῶν γραφέων Β' τάξεως	»	» 90
Τῶν στενογράφων Α' τάξεως	»	» 320
Τῶν στενογράφων Β' τάξεως	»	» 275
Τοῦ στενογράφου Γ' τάξεως	»	» 225
Τοῦ στενογράφου Δ' τάξεως	»	» 170
Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν	»	» 360
Τῶν βοηθῶν αὐτοῦ Β' τάξεως	»	» 90
Τοῦ ἀρχικλητῆρος	»	» 120
Τῶν κλητήρων	»	» 90
Τοῦ θυρωροῦ	»	» 60
Τοῦ κηπουροῦ	»	» 40

Οἱ στενογράφοι ἐκτελοῦσι τὴν ἀντιγραφὴν τῶν ἐστενογραφημένων· χορηγεῖται δὲ εἰς ἕκαστον τούτων ἀποζημίωσις μηνιαία ἐκ δραχ. 80, ἐφ' ὅσον διαρκοῦσιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 77. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διορίζει καὶ παύει τῇ προτάσει τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς:

Ἕνα βιβλιοφύλακα, ὡς διευθυντὴν καὶ ταξινόμον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς.

Ἕνα ἐπιμελητὴν καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου.

Ἕνα κοσμήτορα τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

Ἕνα ταξινόμον.

Ἕνα βοηθὸν τοῦ ἐπιμελητοῦ.

Ἕνα ἀποθηκάριον τῆς Βιβλιοθήκης.

Τέσσαρας γραφεῖς.

Δύο Κλητῆρας τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

Δύο ὑπηρέτας.

Ἡ κατὰ μῆνα μισθοδοσία ὁρίζεται:

Τοῦ βιβλιοφύλακος	εἰς	δρ. 360
Τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου	»	» 240
Τοῦ κοσμήτορος τοῦ Ἀναγνωστηρίου ...	»	» 240
Τοῦ ταξινόμου	»	» 150
Τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐπιμελητοῦ	»	» 120
Τοῦ ἀποθηκαρίου τῆς Βιβλιοθήκης ...	»	» 120
Τῶν γραφέων	εἰς	δρ. 70
Τῶν κλητήρων τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου	»	» 90
Τῶν ὑπηρετῶν	»	» 50

Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς, τῶν ἐχόντων ἤδη διανύσει δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, αὐξάνεται μηνιαίως τοῦ μὲν βιβλιοφύλακος κατὰ δραχμὰς 30, τῶν δὲ ὑπαλλήλων καὶ κλητήρων κατὰ δραχ. 10

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς δύνανται ν' ἀπολυθῶσι καὶ ν' ἀντικατασταθῶσι δι' ἄλλων μετὰ τὴν λῆξιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης· οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Οὐδεμία δαπάνη ἐπιτρέπεται διὰ τὸ προσωπικὸν πέραν τοῦ ἀναγεγραμμένου μισθολογίου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ.

Άρθρον 78. Ἡ Βουλὴ λαμβάνει στρατιωτικὴν φρουράν, ἥτις διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 79. Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ καταστρώνει τὸν προϋπολογισμὸν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπεύρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Συνόδου. Καθυποβάλλει ὁμοίως παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως διαφόρων κεφαλαίων τῆς πιστώσεως καὶ δαπάνης.

Άρθρον 80. Ἂν τυχὸν συμπέσωσι ἔκτακτα ἔξοδα, ὑπερβαίνοντα τὸν προϋπολογισμόν, ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς, δι' ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, νέα πίστωσις.

Άρθρον 81. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συντάσσονται, συμφώνως τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου καὶ τοῦ λογιστοῦ αὐτῆς, εὐθυνημένων κατὰ τὸν νόμον διὰ πᾶσαν ψευδῆ πιστοποίησιν, μισθοδοτικαὶ καταστάσεις, ἴδιαι διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν καὶ ἴδιαι διὰ τὸ ἔκτακτον τῶν τε ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἴδιαι δὲ διὰ τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 82. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταστάσεις, ὑπογεγραμμέναι παρὰ τῶν συνταξάντων ταύτας, θεωροῦνται καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ παραπέμπονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδίδει τὰ χρηματικὰ ἐνταλματα ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Άρθρον 83. Μὴ ἐπαρκισάσης τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Βουλῆς ἀναγεγραμμένης πιστώσεως διὰ τὰ μικρὰ ἔξοδα, ὧν ἡ πληρωμὴ δὲν δύναται ν' ἀναβληθῇ, ἐκδίδοται συνεπείᾳ ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ λογιστοῦ τῆς Βουλῆς, ὀφείλοντος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γενομένην αὐτῷ προπληρωμήν.

Άρθρον 84. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν ἑκάστης Συνόδου ὁ Κεντρικὸς Ταμίας ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς πίνακα, ἐμφαίνοντα τοὺς ἀριθμοὺς, τὰ χρηματικὰ ποσὰ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὰ ἔξοδα ἐν γένει τῆς Βουλῆς, καθ' ἕλον τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προηγουμένης Βουλευτικῆς Συνόδου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας, καὶ τῶν ἀπέναντι αὐτῶν πληρωθέντων χρηματικῶν ποσοτήτων.

Άρθρον 85. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πίνακος ὁ λογιστὴς τῆς Βουλῆς καταστρώνει τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλει μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφοῦ τὸν ἐπεξεργασθῇ καὶ ρήξῃ οἱαδήποτε νομίζῃ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις, τὸν παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅστις διατάσσει τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς εἰς τοὺς Βουλευτάς, μεθ' ὃ προκαλεῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, δημοσιευομένην μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ εἰς τὸ παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν Βουλευτῶν.

Άρθρον 86. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, διαρκούσης τῆς συνόδου, ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου, ὃν ἐκδίδωσι καὶ ὑπογράφει αὐτός. Λαμβάνων προηγουμένως τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 75, 76 καὶ 77 ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9 Νοεμβρίου 1893, τῆς 8 Ἰουνίου 1895, τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896, τῆς 12 Νοεμβρίου 1897, τῆς 11 Δεκεμβρίου 1899, τῆς 22 Νοεμβρίου 1900, τὴν ΣΑ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1903, τὴν ΙΒ' τῆς 2 Φεβρουαρίου 1904, Τὴν ΚΑ' τῆς 23 Φεβρουαρίου 1904, τὴν ΑΕ' τῆς 30 Μαΐου 1905, τὴν ΙΣ τῆς 11 Δεκεμβρίου 1906 καὶ τὴν ΟΘ' τῆς 11 Μαΐου 1907.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 83 ἐτροποποιήθη ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν ΣΑ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1903.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ εὐταξίας τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 87. Τὰ τῆς εὐταξίας τῆς Βουλῆς ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐνεργοῦνται ἐν ὀνόματι τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ βλέπῃ εἰς τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν φρουρὰν αὐτῆς διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀναγκαίας διαταγάς.

Άρθρον 88. Οὐδεὶς μὴ Βουλευτὴς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου. Εἰς τὰ δωμάτια δὲ τοῦ Βουλευτηρίου δύνανται νὰ εἰσέρχωνται πλὴν τῶν τῆς Βουλῆς ὑπαλλήλων μόνοι οἱ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 λαβόντες τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου.

Άρθρον 89. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, οἱ ἀκροαταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἥσυχον σιγήν.

Ἀκροατής, ὅστις ἤθελε δείξει σημεῖα ἐπιδοκιμασίας, ἢ ἀποδοκιμασίας, εἴτε δι' ἐπευφημήσεων καὶ χειροκροτήσεων εἴτε διὰ κραυγῶν, ἀγορεύοντός τινος Βουλευτοῦ, ἐκβάλλεται τῆς θέσεώς του παρὰ τοῦ ἀρμοδίου κλητῆρος. Ὁ ταράττων τὰς διασκέψεις ἀπάγεται ἄνευ ἀναβολῆς, ἂν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Άρθρον 90. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀκροατὰς νὰ φέρωσιν ὅπλα, εἰς δὲ τοὺς ἐν τοῖς θεωρείοις, περὶ ὧν διελαμβάνει τὸ ἄρθρον 92, νὰ φέρωσι καὶ ῥάβδους.

Τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ θεωρεῖα.

Οἱ ἀκροαταὶ διαμένουσιν ἀσκεπεῖς, ἀπαγορεύεται δὲ καὶ τὸ καπνίζειν.

Άρθρον 91. Θορύβου γενομένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ Πρόεδρος ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν διὰ τῶν ἀναλόγων μέτρων· ὡς τοιοῦτον δὲ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ἀκροατηρίου, τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 92. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἄνευ ἀδείας εἰς τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς. Τὰ εἰσιτήρια εἰς πέντε ἐκ τῶν θεωρείων διανέμονται διὰ τῶν Βουλευτῶν. Καὶ ὅσων μὲν τὰ ὀνόματα φέρουσι ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ὑπ' ἀριθμὸν περιττὸν δύνανται νὰ διαθέτωσιν ἀνὰ ἓν εἰσιτήριον εἰς ἓν τῶν εἰρημένων θεωρείων κατὰ τὰς συνεδρίας τὰς φερούσας ἀρτίους περιττοὺς· ὅσων δὲ τὰ ὀνόματα φέροντα ὑπ' ἀριθμὸν ἄρτιον, κατὰ τὰς συνεδρίας τὰς φερούσας ἄρτιον ἀριθμόν.

Τὰ τῶν λοιπῶν θεωρείων κανονίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

Άρθρον 93. Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου ἐκλέγει καθ' ἑκάστην Σύνοδον Βουλευτικὴν καὶ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὡς ἔφορον τῆς Βιβλιοθήκης ἕνα· ἐκ τῶν διερχῶς ἐν Ἀθήναις διαμενόντων Βουλευτῶν. Ὁ ἔφορος ἐνασκεῖ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς ἀμέσως ἑπομένης καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου ἐφόρου. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Βουλῆς ὁ ἔφορος μένει ὁ αὐτὸς καὶ κατὰ τὴν ὁμίραν τῆς διαλύσεως διατελῶν, ἐξακολουθεῖ δὲ ὡς τοιοῦτος ἐνασκῶν τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς νέας Βουλῆς καὶ τῆς ἐκλογῆς νέου ἐφόρου, καὶ ἂν μὴ ἐκλεχθῇ Βουλευτής.

Άρθρον 94. Ὁ ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἐπόπτης τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀρχείων αὐτῆς. Ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς καὶ παρ' αὐτῆς εἰσάγονται εἰς τὴν Βουλὴν αἱ αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως πιστώσεων δι' ἄγραφον βιβλίων καὶ παντὸς χρειώδους εἰς τὴν Βιβλιοθήκην.

Ὁ ἔφορος παραλαμβάνει καὶ παραδίδει δι' ἀπογραφῆς πάν τὸ ὑλικὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς.

Άρθρον 95. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Βουλῆς ὁ Πρόεδρος τῆς διαλυθείσης ἐξακολουθεῖ διευθύνων τὰ τοῦ γραφείου καὶ τοῦ Βουλευτηρίου μέχρι τῆς Συνόδου τῆς νέας Βουλῆς.

Άρθρον 96. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς παραλαμβάνει καὶ παραδίδει δι' ἀπογραφῆς ἅπαν τὸ ὑλικὸν τοῦ Βουλευτηρίου, πλὴν τοῦ τῆς Βιβλιοθήκης, εἰς τὸν διάδοχόν του, ὑπεύθυνος ὢν αὐτὸς προσωπικῶς διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν ἀντιποιμένου τινός.

Άρθρον 97. Τὰς τρεῖς κλεῖδας τοῦ χρηματοκιβωτίου, τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῷ Προεδρείῳ (δύο μὲν ἐξωτερικάς, μίαν δὲ ἐσωτερικὴν), ἐν ᾧ εἶναι κατατεθειμένα τὰ πρωτότυπα τῶν Συνταγμάτων τῶν ἐτῶν 1844 καὶ 1864 μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτοῖς ἐγγράφων καὶ ἀντικειμένων, κρατεῖ ὁ ἑκάστοτε τακτικὸς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, παραδίδων αὐτὰς τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ ὑπαμαι τράξεως, καταχωριζομένης ἐν τῷ βιβλίῳ, τῷ ἐν τῇ αὐτῇ χρηματοκιβωτίῳ κατατεθειμένῳ, καὶ ὑπογραφομένης ὑπ' ἀμφοτέρων.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 79-81 καὶ 84-85 ἐτροποποιήθησαν ὡς ἔχουσι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 86 ἐτροποποιήθη ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 92 ἐτροποποιήθη ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 92, ὡς ἄρθρον 93, ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Μαρτίου 1898. Ἐτροποποιήθη δ' ὡς ἔχει κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὰ ἄρθρα 95 καὶ 96 προστέθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 Φεβρουαρίου 1896.

ΣΗΜ. Τὸ ἄρθρον 97 προστέθη κατὰ τὴν συνεδρίαν ΟΖ' τῆς 9ης Μαΐου 1907.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΣΕΛΙΔΑΣ

Ἀντωνόπουλος Ἀριστ.	Σελὶς	92
Ἀγάθος Σπυρίδων	»	94
Ἀναστασίου Ἄγγελος	»	103
Ἀγγελείδης Κωνσταντ.	»	69
Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος	»	84
Ἀλεξάκης Περικλῆς	»	90
Ἀσιμῆς Χρηστόφορος	»	83
Ἀγγελόπουλος Κωνσταντῖνος	»	79
Βυζαντῆς Ἰωάννης	»	100
Βαλαωρίτης Περικλῆς	»	91
Βελλιανίτης Ἐλεύθ.	»	36
Βασιτόπουλος Δημήτριος	»	18
Βιτάλης Κάρολος	»	109
Βόβογλης Π. Στέφανος	»	96
Βοῦτκης Χαρ.	»	49
Βαρελιαδάκης Σταμ.	»	47
Βουδούρης Βασίλειος	»	54
Βασιλειάδης Βασίλειος	»	94
Βενιεράτος Δ.	»	105
Γκόφας Θεόδωρος	»	99
Γαρουφαλιᾶς Ἀντ.	»	36
Γάτσος Νικόλαος	»	90
Γιαννακίτσας Ἰωάν.	»	105
Γερουλάνος Νικόλαος	»	108
Γεωργόπουλος Σπυρ.	»	98
Γεωργακόπουλος Νικόλαος	»	96
Γούναρης Δημήτριος	»	23
Γερακωστόπουλος Κωνστ.	»	73
Γκίτσης Κωνσταντῖνος	»	75
Δελιγιάννης Ἐπαμ.	»	88
Δελιγιάννης Σπυρ.	»	109
Δελιγεώργης Λεων.	»	33
Δρακούλης Στέφανος	»	14
Ἐμπειρίκος Ἐπαμ.	»	27
Εὐταξίας Χαρ.	»	82
Ζώτος Κωνστ.	»	87
Ζολζούλας Ἀπόστ.	»	107
Ζερβός Ἀλκιβιάδης	»	92
Ζέρβας Θεόδωρος	»	100
Ζάππας Ἀπόστ.	»	98
Ζωγράφος Γεώργ.	»	51
Ζαΐμης Παναγ.	»	99
Ζαΐμης Ἀλέξ.	Σελὶς	13
Θεοτόκης Γεώργιος	»	12
Θεοτόκης Μιχαὴλ	»	92
Καρπετόπουλος Γεώργιος	»	31
Καρτάλης Ἀντ.	»	89
Κατσίνας Δημ.	»	43
Κατσίνας Γεώργ.	»	43
Καυταντζόγλου Ἰωάν.	»	57
Κουμουνδούρος Κωνστ.	»	93
Κουμουνδούρος Σπυρ.	»	41
Κοντόσταυλος Ἀλέξ.	»	100
Καμάρας Μανουὴλ	»	52
Κρικιδᾶς Σωτ.	»	109
Καραστέργιος Νικόλ.	»	102
Κουλούρης Γεώργιος	»	85
Κρίσπης Νικόλαος	»	56
Κρεμεζῆς Δημήτριος	»	62
Καστριώτης Χρῆστος	»	68
Κορυζῆς Γεώργιος	»	98
Κουντουριώτης Ἰωάν.	»	67
Καλιγιρόπουλος Νικόλ.	»	20
Κανάρης Ἀλέξ.	»	108
Καρεπάνος Κωνστ.	»	35
Καραπάνος Πύρρος	»	99
Κασσαβέτης Ἀλέξ.	»	77
Καφαντάρης Γεώργ.	»	80
Κρεστενίτης Ἰωάν.	»	78
Καρεισάκης Γεώργ.	»	52
Καναβῆς Ἰωάν.	»	46
Καβαλλιεράτος Μιλτ.	»	80
Καλαμάρης Ἰωάν.	»	102
Κριεζώτης Σπυρ.	»	59
Καλλιφρονας Λάμπρος	»	40
Κατσάνος Δημήτριος	»	100
Λεβίδης Νικόλαος	»	25
Λιδωρίκης Μιλτιάδης	»	45
Λαμβάρδος Κωνστ.	»	95
Λαδόπουλος Ἐμμαν.	»	49
Λιμπρίτης Θεόδ.	»	102
Λιναρ Θεόδωρος	»	39
Λαναρᾶς Γεώργιος	»	69
Λεώπουλος Ἡρακλῆς	»	98
Λάππας Ἰωάννης	»	50

Μπαλτατζῆς Γεώργιος	Σελὶς	22
Μωραΐτης Δημ.	»	72
Μαυρομάτης Ξενοφῶν	»	33
Μουζάκης Νικόλ.	»	85
Μαρκεζῖνος Βασίλειος	»	34
Μπαλάφας Νικόλαος	»	94
Μαρκίτης Νικόλαος	»	92
Μπαρμπιτσιώτης Πέτρος	»	98
Μπουρίδης Νικόλαος	»	34
Μοσχούλας Φώτιος	»	97
Μπαλιᾶς Φάνος	»	108
Μισυρλῆς Νικόλαος	»	58
Μπούρπουλας Ἰδέων	»	107
Μαυρομαρᾶς Θρασύβουλος	»	56
Μαυρομιχάλης Ἠλίας	»	92
Μαρκίτος Γεώργιος	»	105
Μαυρομιχάλης Γεώργιος	»	58
Μανέτας Π. Ἰωάννης	»	97
Μπακόπουλος Ἰωάννης	»	96
Μαλέας Ἰωάννης	»	100
Μπούτος Περικλῆς	»	86
Μαυρομιχάλης Π. Κυρ.	»	12
Μαυρομιχάλης Α. Παναγ.	»	108
Μακούλης Ἀθαν.	»	107
Νίγρης Φωκίων	»	38
Νικητόπουλος Νικόλαος	»	108
Παλυζώης Σωτ.	»	55
Πετροπουλάκης Γεώργ.	»	90
Παπαϊωάννου Θερ.	»	45
Πετρεζᾶς Λεων.	»	66
Πονηρόπουλος Ἀλέξ.	»	104
Παπαϊωάννου Νικόλαος	»	101
Παπαΐτης Σπυρ.	»	93
Πλατσῆς Νικόλαος	»	71
Πλατῆς Ἀλέξ.	»	71
Παπαμιχαλόπουλος Κων.	»	81
Παναγιωτόπουλος Ἀνδρ.	»	87
Πολυγένης Γεώργ.	»	31
Παπαγιανόπουλος Γρ.	»	109
Πετρίδης Παν.	»	45
Πρωτοπαπαδάκης Πέτρος	»	101
Παπαδαιλείου Γεώργ.	»	41
Ρετσίνας Θεόδωρος	»	37
Ρέσος Πάικος	»	92
Ρωμάνος Ἄθως	»	61
Ρουσόπουλος Ἀδαμάντιος	»	85
Ρόβρις Ἰωάννης	»	63
Ραδινὸς Γεώργιος	Σελὶς	48
Ρέπουλης Ἐμμαν.	»	106
Ρέγκος Δημ.	»	88
Ρέλλης Δημήτριος	»	13
Ρέλλης Ἰωάννης	»	53
Σλίμαν Ἀγαμ.	»	30
Σκουζὲς Ἀλέξ.	»	16
Στράτος Νικολ.	»	76
Σαραφεὶμ Βασιλ.	»	44
Στεφάνου Διον.	»	27
Στεφανόπουλος Ι. Ἀνδρ.	»	19
Στεφανόπουλος Ι. Ἰωάν.	»	109
Στάικος Ἰωάν.	»	91
Στάης Σπυρ.		94
Στάης Ἱερεμ.	»	108
Σισμάνης Περ.	»	42
Σιμόπουλος Ἀνάφ.	»	31
Σιμόπουλος Νικ.	»	63
Σπηλιωτόπουλος Κλεομ.	»	100
Στεφανίδης Μιχ.	»	94
Σακελλαριάδης Στέφ.	»	74
Σάκκης Παν.	»	104
Σπέντζας Ἰωάν.	»	106
Τάκης Ἀλέξανδρος	»	102
Τερτίκης Δημ.	»	50
Τερτίτης Γεώργ.	»	50
Τσοῦχλος Νικόλ.	»	108
Τρικούπης Κων.	»	21
Τσαμαδὸς Νικόλ.	»	94
Τοπάλης Κων.	»	78
Τριανταφυλλάκος Νικ.	»	65
Τσιτσάρας Δημ.	»	57
Τσιριμῶκος Ἰωάν.	»	98
Φωτιάδης Μιχ.	»	92
Φλίσσας Κων.	»	95
Φωκᾶς Τζεν.	»	105
Φερεντῖνος Γ.	»	94
Φλιππας Π.	»	36
Φωφᾶς Γρ.	»	109
Φλιὸς Ἰωάν.	»	89
Φαρμακόπουλος Θεόδ.	»	44
Χοντζόπουλος Παναγ.	»	47
Χαντζίσκος Νικόλ.	»	60
Χατζηπέτρος Χρῆστος	»	99
Χρηστόπουλος Ἀσημ.	»	103
Χατζηειρέκος Ἀνδρέας	»	104

ΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

(ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

Α

'Αντωνόπουλος 'Αριστ. — 'Οδός Νικίου 16.
'Αγάθος Σπυρ. — Ξενοδοχεῖον 'Ελλάς
'Αναστασίου 'Αγγελ. — Κεραγιὰ 27 Νέον Φάληρον
Αἰγαλεΐδης Κωνστ. — Πλατ. 'Ελευθερίας 11.
'Αλεξανδρῆς 'Αποστ. — 'Οδὸς Ψύλλα 6.
'Αλεξάκης Περ. — Ξενοδοχεῖον Πριγκ. Σοφία
'Ασιμᾶς Χριστόφ. — Ξενοδοχεῖον 'Αστυ

Β

Βογιατζῆς 'Ιωάννης — Ξενοδοχεῖον Μπριστὸλ
Βελαωρίτης Περικλῆς — 'Οδὸς Πανεπιστημ. 49
Βιλλιανίτης Εὐθ. — » Γ' Σεπτεμβρ. 41
Βουντόπουλος Δημ. — » Εὐριπίδου 21.
Βιτάλης Κάρολος — Ξενοδοχεῖον 'Ολύμπια
Βάρβογλης Π. Στέφανος — 'Οδὸς Πατησίων 39.
Βοζίκης Χαρίλ. — » 'Αριστοτέλους 21.
Βαρκιαδάκης Σταμ. — » 'Ακαδημίας 51.
Βουδούρης Βασίλ. — » 'Οθωνος 10.
Βασιλειάδης Βασίλ. — » Βουλῆς 49.

Γ

Γιόρας Θεόδωρος — Ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς
Γαρουφαλιὰς 'Αντ. — Λεωφ. 'Αλεξάνδρας 16.
Γάτσος Νικόλ. — Ξενοδοχεῖον 'Αθηνῶν
Γιαννακίτσας 'Ιωάν. — Καπτ. Σαμουσάκη (Καστέλ.)
Γερουλάνος Νικόλ. — 'Οδὸς Σουφᾶ 14.
Γεωργόπουλος Σπυρ. — » 'Ακαδημίας 63.
Γεωργακόπουλος Νικόλ. — » Φυλῆς 1.
Γούναρης Δημ. — Ξενοδοχεῖον Τουρίστ
Γερακωστόπουλος Κωνστ. — » 'Αγιος Γεώργιος
Γκότσης Κωνστ. — » » »

Δ

Δηλιγιάννης 'Επαμ. — 'Οδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 26.
Δελιγιάννης Σπυρ. — » Μαμὲν 2.
Δελιγιώργης Λεων. — » Κανάρη 1.
Δραγούμης Στέφ. — » 'Αμαλίας 28.

Ε

'Εμπειρίκος 'Επαμ. — 'Οδὸς 'Ομήρου 20.
Εὐταξίας Χαρίλ. — Ξενοδοχεῖον Μπριστὸλ

Ζ

Ζώτος Κωνστ. — 'Οδὸς Σολωμοῦ 16.
Ζουζουλας 'Αποστ. — » 'Αγχίσμου 33.
Ζερβὸς 'Αλκ. — Ξενοδοχεῖον Αὐτοκρατορικὸν
Ζέρβας Θεόδ. — » 'Ιλιος
Ζάπας 'Αποστ. — 'Οδὸς Κιφαλληνίας 1.
Ζωγράφος Γεώργ. — » Πειραιῶς 1.
Ζαΐμης Παναγ. — Πλατεῖα Κυριακοῦ
Ζαΐμης 'Αλέξανδρος — » »

Θ

Θεοτόκης Γεώργ. — 'Οδὸς Πανεπιστημίου 51.
Θεοτόκης Μιχ. — » » 51.

Κ

Καρπετόπουλος Γεώργ. — 'Οδὸς Θέσπιδος 8.
Καρτάλης 'Αντ. — » 'Αλεξάνδρου Σούτσου 2.
Κατσίνας Δημ. — » Βίκτωρος Οὐγκὼ 22.
Κατσίνας Γεώργ. — » » » 22.
Καντανζέγλου 'Ιωάν. — » 'Ακαδημίας 27.
Κουμουνδούρος Κωνσ. — Πλατεῖα 'Ελευθερίας 11.
Κουμουνδούρος Σπυρ. — » » 11.
Κοντόστυλος 'Αλέξ. — 'Οδὸς Ζαλοκώστα 3.
Καμάρας Μ. — » Πανεπιστημίου 25.
Κρωμιδᾶς Σωτ. — Ξενοδοχεῖον Μ. 'Αλεξάνδρου
Καραστέργιος Νικόλ. — » Πριγκ. Σοφία
Κουλούρης Γεώργ. — 'Οδὸς 'Ηρώδου 10.
Κρίσπης Νικόλ. — » Προαστείου 88.
Κρεμεζῆς Δημ. — Ξενοδοχεῖον Πριγκιπικὸν
Καστρώτης Χρῆστος — 'Οδὸς Μπουμπουλίνας 36 (Π)
Κορυζῆς Γεώργ. — Ξενοδοχεῖον Πριγκ. Σοφία
Κωστυριώτης 'Ιωάν. — 'Οδὸς 'Ομήρου 16.
Καλογερόπουλος Νικόλ. — » Λυκαβηττοῦ 18.
Κανάρης 'Αλέξ. — » 'Αχαρνῶν 36.
Καράπανος Κωνστ. — » Σταδίου 31.
Καράπανος Πύρρος — » » »
Κασσαβέτης 'Αλέξ. — » » 56 ἢ Κηφισ.
Καφαντάρης Γεώργ. — Ξενοδοχεῖον Τουρίστ
Κρεστενίτης 'Ιωάν. — » Κεντρικὸν
Καραισκάκης Γεώργ. — 'Οδὸς 'Αγχίσμου 46.
Κανναβὸς 'Ιωάν. — Ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς
Καβαλλιερᾶτος Μιλτ. — 'Οδὸς Δερβενίων 6.
Καλαμάρας 'Ιωάν. — » Κριεζώτου 2.
Κριεζώτης Σπυρ. — Ξενοδοχεῖον Βασιλικὸν
Καλλιρρόης Λάμπρος — 'Οδὸς 'Απόλλωνος 2 Π.

Λ

Λιβιδᾶς Νικόλ. — 'Οδὸς Βενιζέλου 2.
Λιδωρίκης Μιλτ. — » Κανάρη 3.

Λαμβάρδης Κωνστ. — » Σοφοκλέους 58.
Λαδόπουλος 'Εμμ. — Ξενοδοχεῖον Σκλένιτ
Λιμπρίτης Θεόδ. — 'Οδὸς Νοταρᾶ 41.
Λίκας Θεόδ. — » Τσαμαδοῦ 1.
Λαναρᾶς Γεώργιος — Καπνοπωλ. Καρακίτου
Λεόπουλος Βρασ. — Ξενοδοχεῖον Πριγκ. Σοφία
Λάππας 'Ιωάννης — 'Οδὸς Νίκης 33.

Μ

Μπαλτατζῆς Γεώργιος — 'Οδὸς Μάγερ 35.
Μωραΐτης Δημ. — Ξενοδοχεῖον Μέγας 'Αλέξ.
Μαυρομάτης Ξενοφῶν — 'Οδὸς Νοταρᾶ 31.
Μουζάκης Νικόλ. — Ξενοδοχεῖον 'Αγιος Γεώργιος
Μαρκεζίνης Βασ. — 'Οδὸς Κορρήστου 16.
Μπαλάφας Νικόλ. — Ξενοδοχεῖον 'Ανατολὴ
Μαρκάτος Νικόλ. — » Αὐτοκρατορικὸν
Μπαρμπιτσώτης Πέτρος — » Μασσαλίας
Μπουρίδης Νικόλ. — 'Οδὸς 'Ιπείρου 18.
Μοσχούλας Φώτιος — Πατήσια ἔναντι Λυσσιατρείου
Μπασιᾶς Θένος — 'Οδὸς 'Ομήρου 20 Α'
Μισυρλῆς Νικόλ. — » Τριπόδων 35.
Μπούμπουλης 'Ιδέων — » Ρηγίλλης 20.
Μαυρομαρᾶς Θρασύβουλος — » Πανεπιστημίου 49.
Μουτσόπουλος 'Αθαν. — » Λυκαβηττοῦ 9.
Μαυρομιχάλης Ἡλίας — » » 23.
Μαρκέτος Γεώργιος — Ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς
Μαυρομιχάλης Γεώργιος — 'Οδὸς 'Αμαλίας 4.
Μανίτας Π. 'Ιωάννης. — » Σκουφᾶ 26.
Μπακόπουλος 'Ιωάννης — Ξενοδοχεῖον Κεντρικὸν
Μαλίας 'Ιωάννης — » 'Αλεξάνδρας
Μπούτος Περικλῆς — » Ἀπόλλων
Μαυρομιχάλης Π. Κυρ. — 'Οδὸς 'Αμαλίας 4.
Μαυρομιχάλης Λ. Παναγ. — » » »
Μικόλης 'Αθαν. — » Μουσῶν 3.

Ν

Νέγρης Φωκίων — 'Οδὸς Τρικόρων 6.
Νικηφόπουλος Νικόλαος — » Πολυτεχνίου 1.

Π

Πολυζώης Σωτ. — Παραπλεύρ. ἀστ. τμ. Πατησ.
Πετροπουλάκης Γεώργ. — Ξενοδοχεῖον 'Αστυ
Παπαϊωάννου Θεμ. — 'Οδὸς 'Αδριανοῦ 47.
Παπαϊωάννου Νικόλ. — » Σίνα 9.
Πετμιζας 'Αρτ. — » Ξενοφῶντος 1.
Πανηρόπουλος 'Αλέξ. — Ξενοδοχεῖον Ἑλλὰς
Παϊπίτης Σπυρίδων — » Παρθενῶν
Πλατῆς Νικόλ. — 'Οδὸς 'Αθήνας 16.
Πλατῆς 'Αλέξ. — Ξενοδοχεῖον Πριγκ. Σοφία
Παπαμιχαλόπουλος Κωνστ. — 'Οδὸς 'Αριστοτέλους 83.
Παναγιωτόπουλος 'Ανδρ. — » Πατησίων 99.
Πολυγένης Γεώργ. — » Ξενοφῶντος 12.
Παπαγιανόπουλος Γρηγ. — Ξενοδοχεῖον Μασσαλίας
Πετρίδης Παναγ. — 'Οδὸς 'Επικούρου 24
Πρωτοπαπάδακης Πέτρος — » Βαλαωρίτου 15.
Παπαβασιλείου Γεώργιος — » Σατωβριάνδου 18.

Ρετσίνας Θεόδ. — 'Οδὸς Ρηγίλλης 18.
Ρίτσος Πάτροκλος — » 'Ανθίμου Γαζῆ 9.
Ρωμάνος 'Αθως — » Πανεπιστημίου 14.
Ρουσόπουλος 'Αδριάντιος — Ξενοδοχεῖον Μασσαλίας
Ραδινός Γιώργιος — 'Οδὸς Δεληγεώργη 25.
Ρέπουλης 'Εμμ. — Ξενοδοχεῖον 'Αστυ
Ράγκος Δημήτρ. — » 'Αγ. Γεώργιος
Ράλλης Δημήτρ. — 'Οδὸς Πανεπιστημίου 41.
Ράλλης 'Ιωάννης — » Πινδάρου 5.

Σ

Σλῆμαν 'Αγκμ. — 'Οδὸς Πανεπιστημίου 10.
Σκουζὲς 'Αλέξ. — » Ρηγίλλης 12.
Στράτος Νικόλ. — » Βουλῆς 2.
Σεραφείμ Βασίλ. — Ξενοδοχεῖον Ἤλιος
Στεφάνου Διον. — 'Οδὸς Πινδάρου 7.
Στεφανόπουλος Ι. 'Ανδρ. — Ξενοδοχεῖον 'Ανακτορικὸν
Στεφανόπουλος Ι. 'Ιωάν. — » Αὐτοκρατορικὸν
Σισίνης 'Ιωάννης — 'Οδὸς Χάριτος 10.
Στάης Σπυρ. — » 'Ακαδημίας 21.
Στάης Ἤρ. — » » 21.
Σισμάνης Περ. — Ξενοδοχεῖον Τουρίστ
Σμόπουλος 'Ανάργ. — 'Οδὸς Μητροπόλεως 2.
Σμόπουλος Νικόλ. — » » 2.
Σπηλιωτόπουλος Κλεαν. — » Σολωμοῦ 36.
Στεφανίδης Μιχ. — Ξενοδοχεῖον 'Αλεξάνδρας
Σακελλαριάδης Στέφ. — 'Οδὸς 'Αγάθωνος 8
Σάκκης Παναγ. — » Πεισακίων 8.
Σπέντζας 'Ιωάν. — Ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς

Τ

Τάκης 'Αλέξ. — 'Οδὸς Καλαμιώτου 18.
Τερτίπης Δημ. — Ξενοδοχεῖον 'Αστυ
Τερτίπης Γεώρ. — 'Οδὸς Τσακάλωφ 19.
Τσούχλος Νικόλ. — » Στουρνάρα 37.
Τρικούπης Κωνστ. — » Δώρου 6.
Τσαμαδὸς Νικόλ. — » Νίκης 25.
Τσπάλης Κωνστ. — Ξενοδοχεῖον Αὐτοκρατορικὸν
Τριανταφυλλάκος Νικ. — 'Οδὸς Λυκούργου 14.
Τσιτσάρας Δημ. — » 'Αλωπεκῆς 19.

Φ

Φωτιάδης Μιχ. — Ξενοδοχεῖον 'Αθηνῶν
Φλίσσας Κωνστ. — » 'Αλεξάνδρας
Φωκᾶς Τζάν. — » Ἑρμῆς
Φερεντίνος Γ. — 'Οδὸς Πανεπιστημίου 61.
Φίλιππας Π. — Ξενοδοχεῖον 'Ανατολὴς
Φούφας Γρ. — 'Οδὸς Σωτῆρος 9.
Φίλιος 'Ιωάν. — » Τήνου οἰκία Μακαρώνα
Φαμακόπουλος Θεόδ. — Ξενοδοχεῖον Ἑρμῆς

Χ

Χεντζόπουλος Παναγ. — Ξενοδοχεῖον Πρίγκηψ Γεώργ.
Χατζίσκος Νικόλ. — 'Οδὸς Προαστείου 55.
Χατζηπέτρος Χρῆστος — » Ξενοφῶντος 9.
Χριστόπουλος 'Ασημ. — Ξενοδοχεῖον Πρίγκηψ Γεώργ.
Χατζηκυριάκος Ν. 'Ανδρέας — 'Οδὸς Χαλκοκονδύλη 37.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΤΣΑΓΓΑΡΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἑλληνικῶν Ἱστορικῶν Ἀναγνωσμάτων — Παγκοσμίων Μυθιστορημάτων.— Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων. — Λεξικῶν. Μεθόδων κτλ.

ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΔΕΙΣΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΑ

7 Ἀρ. — Ὁδὸς Ἀριστείδου — Ἀριθ. 7.

Ο Εκδοτης του Εργου

Ἡ Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἐν Ἑλλάδι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν κοινωνικὴν ὑπαρξιν καὶ συντείνοντας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς πολιτείας, ἐπρωτοστάτησε καὶ ἐκυριάρχησε. Δὲν ὑπάρχει δευτέρα γνώμη ὅτι πολλὰ ὀφείλει ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις εἰς τὴν ὤθησιν τὴν ὁποίαν ἔδωκαν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ πρωτεργάται τῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως. Ἐπιχειρηματικοὶ νόες κατέγιναν πρὸς τοῦτο. Καὶ μέγα ἐπῆλθε κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως εἰκοσιπενταετίαν ὄφελος ἐκ τῆς ἀκαταπονήτου καὶ ἐπιχειρηματικῆς ἐργασίας τῶν ἰδιωτῶν. Παγκοσμίως ὁμολογεῖται ὅτι τότε μόνον αἱ κοινωνίαι εὐημεροῦσι καὶ αἱ πολιτεῖαι προοδεύουσιν ὅταν οἱ πολῖται οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσι δὲν φείδωνται πρὸς τοῦτο οὔτε τῆς προσωπικῆς των ἐργασίας, οὔτε τοῦ χρήματός των. Καταβάλλοντες θυσίας καὶ κόπους ἀπολαύουσι ἐκ τῆς ἑαυτῶν προόδου, ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον συντείνουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν πρόοδον τῆς πολιτείας. Ἐὰν δὲ θεωρήσωμεν ὡς ὁδηγὸν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν τάξεων — ὅπερ καὶ ἀρίθν — τὴν γραμματικὴν ἀνάπτυξιν, τότε βεβαίως τιμητὴν πρέπει νὰ καθέξῃ θέσιν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ὁ κ. Βασίλειος Κ. Τσαγγάρης. Φύσις προνομιακή, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀδελφοῦ του κ. Σπυρίδωνος Τσαγγάρη, τοῦ Γίγαντος τούτου τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, εἰργάσθη ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὴν μεγάλην ἐπιχείρησιν τῶν Πρακτορείων τῶν Ἐφημερίδων, μὴ φειδόμενος οὔτε κόπων οὔτε θυσιῶν ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς μεγάλας ἀπαιτήσεις τῆς πολυδαιδάλου ταύτης ἐργασίας. Καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, καίτοι νέος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν, ἐπεξέτεινε τὰς ἐργασίας του ὡς ἐκδότης παρέχων εἰς ὅλον τὸν κόσμον σχεδὸν δωρεὰν πολύτιμον πνευματικὴν τροφήν. Κυριωτέραν ἀρχὴν τοῦ ἐκδοτικοῦ του προγράμματος ἔχει τὴν διάδοσιν καὶ εἰς τὰ πέρατα ἀκόμη τοῦ Ἑλληνισμοῦ παντὸς ἐθνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἔργου. Συνιδρύτης τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἀριθμεῖ ἐν τῇ ἐκδοτικῇ του ἐπιχειρήσει ἔργα ἱκανὰ νὰ τιμῶσι τὸν πατριωτισμόν του. Τὸ παρὸν Λεύκωμα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιπροσωπεύεται ἡ σθεναρωτέρα δύναμις τοῦ Ἔθνους, καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποίου εἰργάσθη μετ' ἀξιοθαυμάστου ζήλου, μαρτυρεῖ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα του ἀγάπην καὶ τὴν πρὸς τὰς χρησίμους ἐκδόσεις ἀφοσίωσίν του. Μετριόφρων, ἀγαθός, εἰλικρινής, τίμιος, ἐκ Ζαπούνης ὁ κ. Βασίλειος Κ. Τσαγγάρης κέκτηται ἀμίριστον τὴν συμπάθειαν τῶν γνωριζόντων αὐτόν. Τοιοῦτοι νόες ἐπιχειρηματικοὶ καὶ τοιοῦτοι αἰσθηματίαι καὶ πατριωτικοὶ ἄνδρες καὶ δημοσία πρέπει νὰ τυγχάνωσι τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

Ὀκτώβριος 1908

Ν. Γ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐκ τῶν Καταστημάτων τοῦ Τυπογραφείου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
Ὁδὸς Λέκα — Στοὰ Σωσοστέου.